

13

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

שם: לקט ידועות בענין השטחים המסוחר

5689/2 - ג

מזהה פני: 74.0/6 - 944
מזהה לפני: 02-120-04-17-07
כתובת:

27/12/2007

משרד פלסטיק

978 י"ד 1010 זמן פלסטיק פלסטיק

3.71 - 10.70

~~מדינת ישראל
ארכיון המדינה~~

~~עיון מוגבל עד תאריך:~~

~~לבדיקה נוספת בתאריך: 2007~~

5689/2

ג

מדינת ישראל
משרדי הממשלה

מחלקת פלסטיק

תיק מס'

1431/2

תדרוך רקע ליום 31.3.71

רצועת-עזה וצפון-סיני

מספר בתרבי-יטוד:-

- השטח - 363 ק"מ;
- אורך - 50 ק"מ;
- רוחב - בין 5,5 ל-14 ק"מ;

1. אוכלוסיה - כללי:-

- סה"כ תושבים - 380,000
- סה"כ פליטים - 205,000
- 179,000 - 8 מחנות פליטים
- 26,000 - מחוץ למחנות

2. חלוקת האוכלוסיה לפי מקומות-מגורים:-

ישובי רצועת עזה (*)

שם הישוב	כלל התושבים	פליטים במחנה הסמוך	תושבים ותיקים
עזה	117,597	30,476	87,121
חאן-ירובס	52,789	23,383	29,406
רפיח	49,558	38,995	10,563
ג' בליה	43,314	32,806	10,508
בוצייראת	21,221	17,638	3,583
דיה-אל-בלח	18,118	7,264	10,854
בורייג' (מחנה פליטים)	12,626	-	-
מוגאזי (מחנה פליטים)	8,167	-	-
בני סוהילה	7,561	-	-

* מ-5,000 תושב ומעלה

3. חלוקת האוכלוסיה לפי הרכב גילים:-

- 50% - עד גיל 14;
- 23% - מגיל 15 עד 29;
- 21% - מגיל 29 עד 60;

4. חלוקת האוכלוסיה לפי רמת השכלה:-

- 41% מתוך סה"כ האוכלוסיה למדו בבתי-ספר;
- 60% מתוך סה"כ הגברים למדו בבתי-ספר;
- 26% מתוך סה"כ הנשים למדו בבתי-ספר;

5. חלוקת האוכלוסיה לפי תעסוקה:-

השנה	דורשי עבודה (*)	מס' מועסקים	% מועסקים
1968	79,000	70,000	86.2
1969	86,000	82,000	95
1970	93,000	90,000	98.8

* כוח-העבודה מתיחס לגברים בלבד. שיעור הנשים המועסקות ומבקשות העבודה הוא זעום ביותר.

* אלפי הגברים, שנהגו לשבח בטל, מצטרפים יותר-ויותר אל מעגל המסתייכים לכוח-העבודה ברצועה. בשנת '67 השתייכו רק 54 אחוז מן הגברים ל"דורשי-עבודה". בשנת '70 עלה האחוז ל-74. שיעור זה דומה לשיעור דורשי-העבודה בקרב ערביי ישראל.

* 1100 חניכים מקבלים עתה הכשרה מקצועית ברצועת-עזה.

6. תחומי תעסוקה (באחוזים):-

תחום תעסוקה	עזה	יהו"ש
חקלאות	34	35
שרותים	44	33
מלאכה ותעסיה	12	15
בניה	10	17

7. השקעות ישראליות:-

רשת חש מל;

כבישים;

הכשרה מקצועית - 1100 חניכים לחודש;

8. מט' המועסקים בישראל:-

כיום מועסקים בישראל למעלה מ-6,000 תושבי עזה בשכר יומי ממוצע של 18 ל"י.

* * * *

Handwritten text in Hebrew, appearing to be a name or address, possibly "דניאל" (Daniel) and "רחוב" (Street).

הודעות דובר שפורסמו בין התאריכים
28 פבר' - 6 מרץ 71

- 018020 - חושב רצועה עזה נפצע אמש (28.2) מאש משמר צה"ל. המקרה אירע סמוך לשעה 2100 מצפון לג'בליה בעת שמשמר צה"ל הורה לאדם שניסה לברוח לעצור. משלא נענה גם לאחר שנורו מספר יריות אזהרה באוויר נפתחה אש לעברו. מאש המשמר נפצע הבורח.
- 012050 - גופות שני מחבלים נחגלו היום (1.3) ע"י סיור משמר הגבול בקרבת הקיבוץ ברעם סמוך לגבול לבנון. ליד גופות המחבלים נחגלו כלי נשקם וחמרי חבלה. נראה כי השנום חדרו לפני זמן מה לתחום ישראל במטרה לבצע פעולה חבלה, אך חומר נפץ שהיה ברשותם התפוצץ וגרם למותם.
- 021125 - שני חיילי צה"ל אזרחי ישראל ו-8 הושבים מקומיים מדיר - אל - כאלח שברצועת עזה נפצעו הבוקר (2.3) בשעה 0930 לערך, מהתפוצצות רימון יד שנזרק לעברם על ידי מחבל בשוק המקומי. זרועות הבטחון פתחו בחקירה.
- 021630 - מטוסים מצריים טסו היום (2.3) מעל לגדה המזרחית של העלת סואץ, תוך הפרה של הפסקת האש. הלונה הוגשה למנגנון התצפית על הפסקת האש ובה נאמר כי זוג מטוסי סוחוי 7 מצריים טסו היום בשעה 1200 לערך מעל לעמדות ישראליות בגזרה המרכזית של העלת סואץ. כמעשה זה הפרה מצרים את הפסקת האש.
- 031715 - מטוסים מצריים טסו היום (4.3.71) מעל הגדה המזרחית של העלת סואץ, תוך הפרה של הפסקת האש. הלונה הוגשה למנגנון התצפית על הפסקת האש ובה נאמר, כי זוג מטוסי סוחוי 7 מצריים טסו, בשעה 1130 לערך, מעל לעמדות ישראליות בגזרה המרכזית של העלת סואץ. כמעשה זה הפרה מצרים את הפסקת האש.
- 031750 - ביח מגורים בכפר מסעדה שברמת הגולן נפגע הלילה (3/4.3.71) לאחר חצות מטילי קטיושה שנורו ע"י מחבלים שחדרו משטח סוריה. לא היו נפגעים.
- 042350 - שלושה חיילי צה"ל, ביניהם חיילת אחת נפצעו הערב (4.3) באל-עריש בהתפוצצות שלושה רימוני יד שהושלכו לעברם ע"י מחבלים. המקרה ארע סמוך לשעה 2200 בקרבת בנין המסורה באל-עריש.
- 057055 - השלמה מהודעה דובר מה-4.3.71, בהתפוצצות 3 רימוני יד שהושלכו אמש (4.3.71) באל-עריש נפצעו 4 חיילי צה"ל ביניהם חיילת אחת, ולא שלושה כפי שנמסר קודם לכן.
- 050755 - אזרחי ישראלי, נהג משאית נפצע הבוקר (5.3) סמוך לשעה 0600 בעלות רכבו על מוקש מזרחית לנחל דקלה שבצפון סיני.
- 051030 - בהמשך להודעה דובר צה"ל 5.3.71 התברר כי נהג המשאית לא נפצע.
- 061030 - 2 מחבלים נהרגו הלילה (5-6.3.71) בהתקלות עם משמר צה"ל בבקעה הירדן כ-7 ק"מ צפ' להאחזות נחל ארגמן. אין נפגעים לכוחותינו. ליד גופות המחבלים נחגלה נשקם האישי וציוד נוסף.

062050 - מטוסים סוריים טסו היום (6.3) מעל לעמדות ישראליות ברמת הגולן,

תוך הפרה של הפסקת האש.

חלונה הוגשה למנגנון החצפית של הפסקת האש ובה נאמר כי זוג מטוסי מיג 21 סוריים טסו בשעה 1500 לערך מול עמדות ישראליות ברמת הגולן. המטוסים חזרו באזור רפיד והמשיכו, האחד לכוון מגדו שמשט שבצפון הרמה, ואילו השני, טס לכוון נחל גולן ומשם חזרו שניהם מזרחה. במעשה זה הפרה סוריה את הפסקת האש.

אירועי בטחון שוטף / סכום סטטיסטי שבועי
 28.2 - 6.3 (1971)
 (מבוסס על האירועים הנתנים לפרסום)
 (המספרים בטורים הם נתוני הקודם להשוואה)

1) אירועים

ישראל	יהו"ש	עזה	מצרים		סוריה	לבנון	ירדן	סה"כ	הגזרה
			ליד החעלה	סיני					
			(-)-	ארט': (-)-				(2)2	מצרים (א) ליד החעלה (ב) סיני
			(-)-	מרג': (-)-				(2)2	
			(-)-	נק"ל: (-)-				(-)-	
			(-)-	מקוש: (-)-					
			(-)-	חבלה: (-)-					
			(-)-	מטוס: (-)-					
			(-)-	קרב: (-)-					
			(-)-	אזיר: (-)-					שאר הגזרות
			(-)-	חדירה: (2)2					
(-)-	(-)-	(12)8	(-)-	סה"כ: (2)2	(8)5	(2)5	(1)3	(23)21	
					(2)3	(-)-1	(1)1		מתוך זה בשטחנו

2) אבידותינו

ה	ח	י	ל	י	ס	י	י	י	י	
			(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(1)-	חיילים
			(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	אזרחי ישראל
			(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	ערביי השטחים
			(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(1)6	חיילים
			(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(1)1	אזרחי ישראל
			(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(1)9	ערביי השטחים

3) אבידות החבלנים (בהתקלויות בלבד)

(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(6)1	(-)-2	(-)-2	(6)5	הרוגים
									עצורים

הערות: ארועים בולטים

6.3 - מטוסים סוריים טסו מעל לעמדות ישראליות ברמת הגולן תוך הפרה של הפסקת האש.

למה אנו קוראים להם טרוריסטים ורוצחים

לוטה גרסה מעודכנת של ניר הסברה שהוצאנו ב-מאי 1970.

ההילה שנקשרה לדמותם של המחבלים בפרסומים ברחבי העולם בשנים 1968-9, נפגעה זמן רב לפני ירידת כוחם בשטח, ויותר מזה משעה שהוכחה סכנתם ברבים כתוצאה מבצוע טרור במדינות שונות ופגיעתם במטוסים ואזרחים.

בינתיים ירד גם כוחם המעשי ירידה נכרת, ובמקביל לכך פחתו מעשי הטרור המבוצעים על ידם.

ברם, התופעה הטרוריסטית טרם נעלמה. כל מדינות ערב עדיין תומכות בה לפחות מן הבחינה העקרונית וחלקן הגדול גם במעשה.

ניר הסברה זה יוכל לשמש, בעת הצורך, לשיחות ולכתיבה בנושא.

למה אנו קוראים להם כטרוריסטים ורוצחים

12 אנשים נהרגו ו-19 נפצעו בהתקפה מן המארב על אוטובוס ליד קבוץ ברעם שבגבול לבנון בליל העליון. הבוקר (22.5.70) בשעה 0800 לערך הותקף מן המארב, באש בזוקת ונק"ל, אוטובוס שהסיע תלמידים לבי"ס במושב דובב. כתוצאה מן התקיפה נהרגו 12 אנשים, ביניהם 5 ילדים וכן נהג האוטובוס מורה ומורה. 19 נפצעו, מרביתם ילדים.

שני ילדים, אביגיל ומרק ארזי מקראון נהרגו והוריהם נפצעו מהתפוצצות רימון יד בעזה. המקרה ארע ב-2.1.71 בשעה 1530 בערך. רימון נזרק ע"י מחבל לתוך מכוניתם בעת שהיתה בנסיעה בצפון העיר עזה.

61 תושבי עזה נפצעו ב-1.2.71 בשעה 0930 כתוצאה מהתפוצצות מטען חומר נפץ שהונח בתוך בנק הדואר בעזה.

פגיעתם של חברי ארגוני הטרור באזרחים ישראלים וערבים חושפת את האופי האמיתי של מטרותיהם ומניעיהם ומציגה אותם כרוצחים ללא אבחנה.

הרצח לשמו והפגיעה באזרחי ישראל מהוים את אמצעי הלחימה העיקרי של הטרוריסטים הערבים. לוחמת הטרוריסטים מאופינת בבריחה מסכון ומכל פעילות מתוכננת העשויה להשיג השפעה ממשית. זו פעולה ספורדית בה משתקפה שנאה עזרת המתבטאת בפעולות פחדניות ועקרות. כך הגיעו הטרוריסטים הערבים במכוון למעשי רצח ע"י הנחת חומרי נפץ בחנויות, בתי קולנוע, שווקים ושאר מקומות צבוריים בישראל ובשטחים המוחזקים. כל אלה אינם אלא הוכחה לאופי האמיתי של פעולתם - פעולת פגע וברח באזרחים.

הלחימה של הטרוריסטים הערבים בחקופה שלאחר מלחמת ששת הימים, שבועה בחותם הגזענות ושנאת זרים, ומדגישה את הפער התהומי הקיים בינם לבין הדמות הרעיונית אותה הם מנסים לשוות לעצמם, תוך לבישת אצטלה של מהפכנים, לוחמי גרילה ושמאלנים. הצתת מושב הזקנים במינכן, בו נספו 7 מדיירי המקום, רצח 51 נוסעי מטוס סוויסאייר, זריקת הרימונים ברחובות ארונה, חטיפת מטוסים ופיצוץ, התנקשות במתפללים במערת המכפלה ובסטודנטים בקפטריה של אוניברסיטת ירושלים והנחת חומרי הנפץ בשוק מחנה יהודה, כל אלה הם מסממניה המובהקים של לוחמת הטרור הערבית והפנטיות חסרת המעצורים

אשר דומה והם לקוחים משלבים ותקופות רחוקות בהתפתחות החברה האנושית.

בחינת פעולתם של הטרוריסטים הערבים במשך שלש השנים האחרונות מגלה תהליך בלתי פוסק של מעבר מיעדים יומרניים עליהם הצהירו בעבר, אל פעולות רצח עקר. מעשי רצח אלה ממחישים את התדרדרותם של הטרוריסטים מפעילות בתוך שטחי הפסקת האש לפעולות ירי מעבר לקווי מתוך שטחי מדינות ערב. פעולות אלה מכוונות בעיקר, לידעוים אזרחיים בבית-שאן, קריית-שמונה וישובי ספר אחרים. זוהי נסיגה עד כדי התכחשות מוחלטת לכל תפיסה של לוחמת גרילה בכך שנכשלו בהשגת היעדים שהציבו לעצמם, בהקמת מאחזים להתבססות בשטח האויב ופעילות מתוכו ננגד מוקדי כוחו הצבאיים. האמצעי הננקט בידם: פגיעה באזרחים ישראלים, רצח והרג לשמו, תוך המנעות מסכונ, ע"י הפגזה עוורה וחבלות בישובים הסמוכים לגבול הפך למטרת פעולתם ולמרכיב העיקרי של לחימתם.

לוחמי גרילה מתימרים ליהנות מתמיכה האוכלוסיה אשר מתזכה ולמענה הם נלחמים, עד כדי שהיה בה כ"דג במים". מעשי הרצח שהטרוריסטים הערבים נאלצים לנקוט נגד האוכלוסיה הערבית כדי למנוע מהם מקורות פרנסה נעשים במטרה להכביד על תנאי חייהם של התושבים הערבים ולהגדיל את מרירותם. מעשים לאה מפגינים מצב של יחסי עוינות בין הטרוריסטים לאוכלוסיה המקומית והסיוע לו זוכים הטרוריסטים ניתן מתוך פחד מנקמתם הרצחנית.

ב-22.7.70 נכנסו שבעה טרוריסטים לביתו של הושב ג'בליה שברצועת עזה, השפוחו והוציאוהו מביתו. משם הלכו לבית אחר בו גרה אחות החטוף לחפש אחר בעלה. מאחר והבעל לא נמצא אותה שעה בבית, לקחו עמם את האשה. שני החטופים, הגבר ואחותו הובאו לצומת ג'בליה, שם ירו בהם והטילו לעברם רימון. הגבר נהרג ואילו אחותו נפצעה קשה והועברה מיד לבית החולים. מספר שעות לאחר מכן חדר אלמוני לבית החולים, ירה בפצועה והדרגה במיטתה.

מאז מלחמת ששת הימים ועד 1 מרס 71 פגעו המחבלים בצורה עוורת ופחדנית ב-1205 מתושבי רצועת עזה. בתוך אלה נרצחו 21 ילדים ו-33 נשים. סלום זה כולל אף 219 ילדים פצועים ו-109 נשים תושבות רצועת עזה שנפצעו מפעולות המחבלים המתימרים לייצגם וללחום את מלחמתם.

עד תאריך זה פגעו הטרוריסטים ברצועת עזה ב-314 ישראלים ו-1205 תושבי הרצועה. ידוגמא אכזרית לזלזול תהומי בחיי אדם, על-פיו אין הם מהססים לפגוע בכל הנקרה בדרכם כרי. להגיע בשפיכות הדמים עד לשפל המדרגה.

תופעות אלה ממחישות בצורה בוטה את הפער שבין תפיסת הלוחמה של הטרוריסטים ובין המציאות בשטח. לוחמת גרילה מחייבת תודעה אידאולוגית, נכונות להקרבה ודבקות במשימה.

לעומת זאת:

1. המיתוס הטרוריסטי - אמצעי בידי שליטי מדינות ערב

המיתוס הטרוריסטי הערבי הוא יצור הממסד הערבי ומכאן שהוא חסר כל תוכן מהפכני ואינו משמש אלא לכסות על כשלון שליטי מדינות ערב לקידום עמיהם. הממסד הערבי משתדל, באמצעות המיתוס הטרוריסטי להפנות את רגשות הזעם של האוכלוסיה הערבית כלפי מטרה חיצונית.

2. מטרת הרס המגויסות אנשי שוליים

האידאולוגיה הטרוריסטית הערבית שהינה למעשה חיקוי זול ופראי למאבקים רחוקים בזמן ובמקום, אינה אלא גבוב מטרות ומאווים הרסניים ועקרים ולא השכילה לגייס לארגוניה לוחמים אשר המניע האידאולוגי משמש כח דחף לפעולותיהם. אידאולוגיה זו רתמה לשורותיה אנשי שכבות-שוליים נכשלות של החברה הערבית. המניע העיקרי של אלה להצטרפותם לארגוני הטרור הוא שכר גבוה והשתמטות מהטרות בצבאות הסדירים הערביים.

3. כנופיות המייצגות אנו עצמן בלבד

כשלון המיתוס של ארגוני הטרור מוכח על ידי כך שאין הם מהווים תנועה המונית באשר אין הצטרפות המונית לארגוני הטרור. מספרם הכללי של חבריהם לא עלה בשעתו על 10,000 מתוך כ-3 מליון פלשתינאים ומליוני אזרחי מדינות ערב. כיום אין המחבלים מונים יותר מ-5000 איש.

4. רצח עיוור לכל כיוון

לוחמת הטרור הערבית היא פועל יוצא של האנשים המצטרפים אליה, המצטינים בהעדר כל תודעה אידאולוגית ותוכן מהפכני המהווה את עיקרה של מלחמת גרילה. אנשי הטרור הערבי הינם חסרי אחריות כלפי כל גורם, זר או קרוב ועל-כן אין הם מהססים לפגוע במטוטי מדינות כשוייץ, יון או ישראל ולהרוג את נוסעיהם, או בתושבי השטחים אשר למענם, כביכול הם גלחמים.

5. בריחה מסיכון והלשנות

חוסר קיומו של תוכן אידאולוגי אמיתי מתבטא בבריחת הטרוריסטים מפני כל סכון והקרבה ובהתמוטטות הלכוד החברתי בפני מצב של לחץ, עד הלשנות, נטישת חברים בעת קרב וניכור מוחלט למטרות הלחימה. וכשם שהחייל הערבי בצבאות ערב הסדירים מנוכר למפקדו, כך גם קיים יחס של חשדנות בין המפקדים בארגוני הטרור לבין פקודיהם.

ברור מכל דרכי לחימה אלה שאין הם לוחמי גרילה אלא טרוריסטים זורחצחים.

מספר דו"מאות לאופיים הרצחני של פעולות הטרוריסטים
בישראל

- 18.3.68 - אוטובוס תלמידים בטיול עלה על מוקש סמוך לבאר אורה. 2 אזרחים נהרגו ו-28 תלמידים נפצעו.
- 18.8.68 - ליל הרימונים בירושלים. נפצעו 14 אזרחים.
- 4.9.68 - פצוק מטען חבלה בתחנה המרכזית בה"א. אזרח אחד נהרג ו-51 אזרחים נפצעו.
- 9.10.68 - רימון הושלך על מתפללים במערת המכפלה. 42 אזרחים נפצעו.
- 22.11.68 - התפוצצה מכונית תופת בשוק מחנה יהודה בירושלים. 12 אזרחים נהרגו ו-52 אזרחים נפצעו.
- 21.2.69 - פצוק בסופרסל בירושלים. נהרגו 2 סטודנטים ו-9 אזרחים נפצעו.
- 6.3.69 - פצוק בקסטריה של האוניברסיטה העברית בירושלים. 29 סטודנטים נפצעו.
- 30.6.69 - התפוצצה מכונית תופת בחל-אביב. 10 אזרחים נפצעו.
- 22.7.69 - רימון הושלך על קבוצת מטיילים בחברון. 8 אזרחים נפצעו.
- 6.10.69 - פצוק בשוק בעפולה. אזרח נהרג, 27 אזרחים נפצעו.
- 23.10.69 - 5 חבלות בוצעו בבנייני מגורים בקיפה. נהרגו 2 אזרחים ו-23 אזרחים נפצעו.

אף כגזרת לבנון מתנכלים המחבלים בצורה שלוחת דסן לישוביגו. כך למשל, מאז ה-1 באפריל 70 עד 71 פגעו המחבלים ב-22 ישובים חקלאיים: משוגב, מטולה, זרעית, כפר עג'ר, אל ואזאני, דן, דפנה, שאר ישוב, אביבים, קרית שמונה, מדוליות, מנרה, דובב, מלכיה, יראון, כפר יובל, רמח שלום, אדמית, יפתח, כרם-בן-זמרה, מעין ברוד, בית הלל.

כמו כן בצעו המחבלים את הפעולות הנפשעות הבאות:

- 9.4.70 - נורו פצצות בזוקה לעבר כפר עג'ר וכפר אל-ואזאני. נפגע ב"ס בכפר עג'ר.
- 10.4.70 - נורו טילי קטיושה לעבר דפנה ושאר ישוב. נתגלה טיל קטיושה ללא התפוצק בגן הילדים בשאר ישוב.

- 6.5.70 - נורו טילי קטיושה לעבר בי"ס בקריח שמונה. אב ובתו נהרגו ו-2 אזרחים נפצעו.
- 7.5.70 - בירי טילי קטיושה לעבר קריח שמונה נפגע בי"ס.
- 9.5.70 - נורו טילי קטיושה לעבר קריח שמונה וכפר יובל. אזרח נהרג ו-2 אזרחים נפצעו בקריח שמונה.
- 1.6.70 - ילדה נהרגה, 5 ילדים ו-3 מבוגרים נפצעו בהפגזת בית שאן בטילי קטיושה, ע"י הטרוריסטים.
- 3.6.70 - תלמידת בית ספר, כבת 9 נהרגה, 3 תלמידות ואשה נפצעו מהפגזת טילי קטיושה על בית שאן.
- 3.6.70 - בהפגזת טילי קטיושה נפגעו ישרות בית הספר "חחכמוני" בבית שאן ואחד ממבניו עלה באש. תלמידה אחת נהרגה, 7 תלמידות חולצו מבין ההריסות כשהן פצועות. כן נפגע בית מגורים שגרם לפציעתם של 4 תושבים נוספים.
- 28.6.70 - אזרח נהרג ושני אזרחים נפצעו בשתי הפגזות קטיושה על קריח-שמונה.
- 11.7.70 - שתי נשים נפצעו מהתפוצצות מטעני חבלה בחוף אכזיב.
- 1.8.70 - 2 תושבי העיר בית שאן נפצעו מירי טילי קטיושה.
- 4.8.70 - 5 מתושבי מטולה נפצעו מפגזי מרגמה שנורו לעבר העיירה.
- 19.8.70 - מטען חבלה שהוטמן בתא מטען של מכונית אזרחית בנתניה התפוצץ וגרם לפציעתם של 3 אזרחים.
- 19.9.70 - מזריקת רימונים לתוך קפה דולפין בירושלים המזרחית, נפצעו 7 אזרחים ישראלים ו-4 תושבי המקום.
- 6.11.70 - מפצוץ שני מטעני חבלה בתחנה המרכזית בתל-אביב נהרגו 2 אזרחים ונפצעו 33 אזרחים ישראלים.
- 2.1.71 - שני ילדים, אביגיל ומרק ארזון נהרגו והוריהם נפצעו מהתפוצצות רימון יד בעזה. המקרה ארע בשעה 1530 בערך. רימון נזרק ע"י מחבל לתוך מכוניתם בעה שהייתה בנסיעה בצפון העיר עזה.

מעשי רצח ללא הבחנה מחוץ לגבולות ישראל

- 23.7.68 - חטיפת מטוס אל-על לאלג'יר.
- 26.12.68 - מטוס זיל-על הותקף בשדה התעופה אחונה. אזרח נהרג ואחר נפצע.
- 18.2.69 - החקפה על מטוס אל-על בציריך. טייס המשנה נהרג. הטייס נפצע.
- 29.8.69 - חטיפת מטוס זיל.וי.אי. לדמשק.
- 10.2.70 - החקפה על נוסעי מטוס אל-על בשדה התעופה במינכן. אזרח ישראלי נהרג.
- 21.2.70 - מטוס טוויסאיר התפוצץ באויר. נוסעיו וצוותו נספו. 47:נוסעי המטוס, בהם ישראלים, גרמנים, שויצרים ואזרחי מדינות אחרות.
- 21.2.70 - התפוצץ מטען חנ"פ במטוס אוסטרלי. המטוס הצליח לנחות בשלום.
- 22.5.69 - סוכל בקופנהגן נסיון התנקשות בבן גוריון
- 17.8.69 - פצצת הבטחה במרקט אוד ספנסר בלונדון.
- 18.8.69 - חבלה במשרד התיירות הישראלי בקופנהגן.
- 23.8.69 - סטודנטים ירדניים תכננו פגוע בביתן ישראל באיזמיר. יחד נהרג בהתפוצצות דימון.
- 23.8.69 - חבלה בכ"ס ליהודי עירק בטהרן.
- 25.8.69 - פצצה במשרד "צלב" בלונדון. עובדת נפצעה.
- 2.9.69 - הושלכו רימונים בשגרירות ישראל בהאג ובבון. כן הושלכו רימונים במשרדי אל-על בבריסל.
- 9.11.69 - נמצאה פצצת טעון שלא התפוצצה במרכז הקהילה היהודית ברלין.
- 27.11.69 - הוסל דימון במשרד אל-על האחונה. ילד נהרג ו-2 אזרחים יוננים נפצעו.
- 12.12.69 - נמצאה פצצה שלא התפוצצה במשרד אל-על במערב ברלין.
- 13.2.70 - בוצע נסיון הצתה במושב זקנים בגרמניה. ? מדיירי המדום נספו ונפצעו דיירים נוספים.

- 4.5.70 - נרצחה עובדת שגרירות ישראל בפרגווי ועובדת אחרת נפצעה ביריות אקדה ע"י 2 צעירים שבאו מעזה.
- 6.9.70 - 3 מטוסים נחטפו בעת שהיו בטיסה מעל אירופה ע"י מחבלים פלשתינאים. שניים מהמטוסים שייכים לחברות אמריקאיות, טי.11.אי. ופאן אמריקן ואחד לחברת התעופה השויצרית סויסאייר.

נסיון לחטוף מטוס בואינג של אל-על עלה בתוהו. במאבק שהתפתח באויר, בהיות המטוס בדרכו מאמשטרדם לניו יורק נהרג אחד החוטפים והאשה שעזרה לו נתפשה.

שנים מהמטוסים החטופים אשר הונחתו בשדה תעופה באזור אל-זרקא שבירדן, שם נמצא ריכוז של טרוריסטים, פוצצו מס' ימים לאחר החטיפה. מטוס שלישי, של חברת פאן אמריקן הונחת בקהיר ופוצץ זמן קצר לאחר מכן.

מספר דוגמאות מפגיעות הטרוריסטים בערכים חושבי רצועת עזה

- 16.5.70 - 7 ילדים ו-2 מבוגרים תושבי ג'בליה שברצועת עזה נפצעו בהתפוצצות רימון יד שנזרק לעבר משמר צה"ל. אין נפגעים לכוחותינו.
- 17.6.70 - 3 תושבי חאן יונס נהרגו ו-21 נפצעו מהתפוצצות רימון שנזרק בשוק המקומי.
- 17.7.70 - 29 תושבים נפצעו בשכונת סג'עיה שברצועת עזה מהתפוצצות רימון שנזרק לעבר אוטובוס אזרחי.
- 4.8.70 - ילדה תושבת עזה נפצעה מרימון שנזרק בככר פלסטין לעבר כלי רכב של צה"ל.
- 12.8.70 - 14 תושבי רפיח נפצעו ממטען חומר נפץ שהושלך לעבר כלי רכב של צה"ל.
- 3.9.70 - ילד תושב חן יונס נהרג ו-36 תושבים מקומיים נפצעו מהתפוצצות רימון יד שנזרק ע"י אלמוני לעבר אוטובוס אזרחי בככר חאן.
- 17.9.70 - ילד בן 3 ו-2 תושבי רפיח נפצעו הבוקר מהתפוצצות רימון שנזרק בשוק העיר.

- 3 תלמידי בי"ס בעזה נפצעו מהתפוצצות רימון שנזרק לתוך בית-ספרם. מאוחר יותר נזרקו רימונים נוספים ונורו יריות לעבר 2 בתי-ספר נוספים במקום. - 22.9.70
- 6 תלמידי בי"ס בעזה נפצעו מהתפוצצות רימון שנזרק בקרבת בית-ספרם. - 14.10.70
- 14 ילדים ששיחקו ליד מבנה נטוש בו'כליה ברצועת עזה נפצעו מהתפוצצות רימון שנזרק לעבר המבנה. - 22.12.70
- 10 תושבים נפצעו מהתפוצצות רימון בשכונת 10'עיה. - 9.1.71
- 61 תושבי עזה נפצעו כתוצאה מהתפוצצות מטען חומר נפץ שהונח בתוך בנק הדואר. - 1.2.71
- 5 ילדים ושני מבוגרים חושבי רצועת עזה נפצעו בעלות משאיתם על מוקש. - 6.2.71

11.3.71/

דובר צה"ל

חומר רקע

המושב ה-8 של "המועצה הלאומית הפלסטינאית" - סיכום

"מילים, מילים, מילים" - במילים אלה מתאר כתב השבועון הלבנוני הפרו-מצרי "אל-איאד" את תוצאות המושב ה-8 של המועצה הלאומית הפלסטינאית בקאהיר, שנעלה ביום ששי 6.3.71 בתום 6 ימים של "דיונים מייגעים".

כתב השבועון הלבנוני שעקב מקרוב אחר מהלך הוועידה אינו בודד ביחסו הלגלגני כלפי המוסד הפלסטינאי ודיוניו. שותפים לו גם כתבים לבנוניים אחרים שיצאו לסקור את הוועידה. "המועצה הלאומית" - כתב שליח "אל-אנאאר" סיימה במקום שהתחילה. הכל נשאר כמות שהוא. מוסדות ארגון השחרור הפלסטינאי הנוכחיים מוסיפים להתקיים למרות הביקורות הקשות שהוטחו כלפיהם".

פתיחת המושב ה-8 של המועצה היתה מלווה בסממנים דרמטיים. קריין הרדיו המצרי שסקר בשידור חי את ישיבת הפתיחה תאר את המושב כחשוב ביותר בתולדות המהפכה הפלסטינאית וכמי שעתיד לקבוע את גורל הפעילות הפידאית לעתיד. "אנו ניצבים על פרשת דרכים ובתקופה מכרעת" - הכריז הקריין - "והעולם הערבי צופה אל מושב זה".

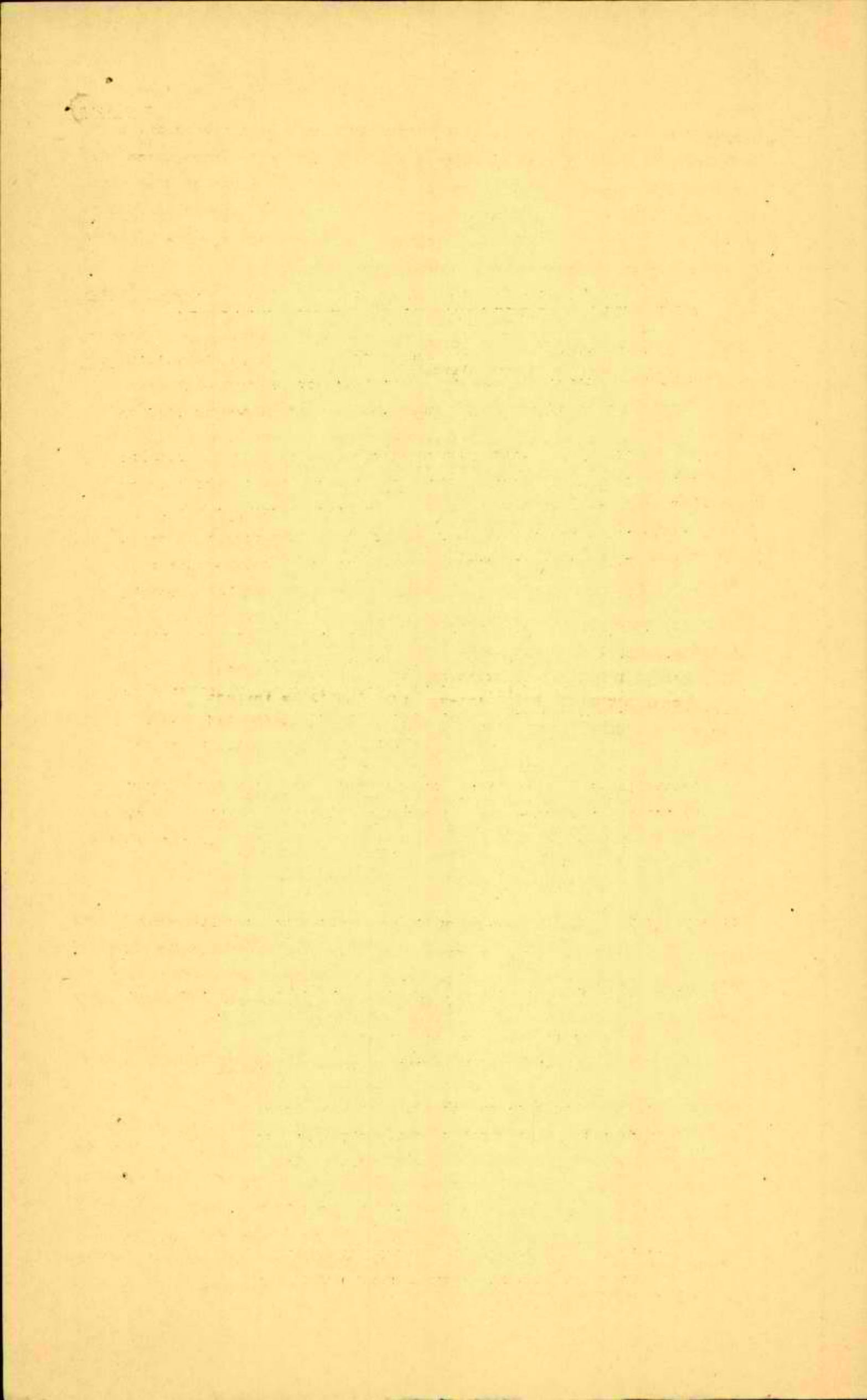
העולם הערבי צפה ונשאר אדיש לתוצאות דיוני המועצה. לא כן המחבלים. תוצאות הדיונים גרמו להם - לפי עדויות רבות - מפח-נפש והגבירו בהם את המבוכה.

*

ננסה לעקוב אחר דיוני המועצה, להצביע על מגמות שנסתמנו במהלכם ולבחון את ההחלטות ואת משמעותן.

אחרי התרוצצות ממושכת הוצג בפני המועצה סדר-יום שכלל את הנושאים הבאים:

- א. בעית איחוד ארגוני המחבלים. (בענין זה הציג ערפאת את תכנית האיחוד אחרי "שיפוצים")
- ב. העמדה שיש לנקוט בה כלפי המשטר הירדני (בהקשר זה הוגש דו"ח הסוקר את מצב היחסים מאז מאורעות הדמים בספטמבר 70).
- ג. שאלת הפתרונות המדיניים.
- ד. המצב הפיננסי בקרב ארגוני המחבלים. (כאן הוקרא ד"ח המתאר בצבעים קודרים את המצב בשטח זה).

ערב כינוס המועצה חזרו דובר אש"פ והפתח' והדגישו, כי הבעיה המרכזית העומדת לפני המושב השמיני היא "הגשמת האחדות הלאומית של ארגוני הפידאיון", אולם דווקא נושא זה לא זו בלבד שלא ליכד סביבו את 115 באי המועצה, אלא אף חשף והעמיק את הפילוג בין הארגונים השונים, פילוג שסימניו נראו כבר בדיונים המוקדמים - בוועדה המרכזית של אש"פ בדמשק.

שלושה זרמים

במהלך מושב המועצה עצמו ניכרו שלושה "זרמים" שבלטו ביתר-שאת על רקע הדיונים בתכנית האיחוד המתוקנת של יאסר ערפאח ובסוגית היחסים עם המשטר הירדני:

א. הזרם המתון, כביכול, באש"פ ובפתח' - בניצוחו של ערפאח. זרם זה מבקש להגביר את פיקוחו ואת שליטתו על הארגונים הסוררים במסווה של איחוד; כמו-כן אין הוא להוט לשרוף את הגשרים עם שלטונות ירדן ובגישתו זו הוא מודרך, כפי הנראה, על-ידי המצרים המעוניינים מצידם בהמשך התיאום המדיני עם ירדן במה שנוגע למשבר המזוה"ה.

ב. הזרם הקיצוני המבוטא על-ידי ארגוני החבלה "הרדיקליים". זרם זה דוחה את יוזמת האיחוד של ערפאח בראותו בה נסיון לכבול את ידיו נגד השלטון הירדני, ותובע לנקוט מדיניות של מלחמת חרמה נגד משטר זה. (זרם זה מיוצג על-ידי החזית העממית בראשותו של ג'ורג' חבש; על-ידי החזית הדמוקרטית בראשות נאיף חוואתמה ועל-ידי החזית העממית לשחרור פלסטין - המפקדה הכללית בראשות אחמד ג'בריל).

ג. זרם שלישי שכנראה אין לו משקל רב הוא של "הבלהי תלויים" התולים בצואר כל הארגונים, כולל הפתח', את האשם ביחס לכל מה שקרה בספטמבר בירדן. הללו תובעים להפקיד את האחריות ל"פעילות הפלסטינאית" לידי "הפלסטינאים המוכשרים".

עיקר ההתנגדות ליוזמת האיחוד המקורית של ערפאח באה, כאמור, מצד הארגונים הרדיקליים בטענה ש"אין היא עונה על צרכי השעה של המהפכה הפלסטינאית". ארגונים אלה הצליחו לטרפד את קבלת התכנית ובסופו של דבר נתקבלה למעשה תכנית מינימום שרוקנה מתוכן את התכנית המקורית. (ראה להלן).

לפרשת היחסים עם המשטר הירדני

חילוקי הדעות בנושא "האיחוד" ובסוגית היחסים עם ירדן גלשו לחילופי השמצות והאשמות בין כתלי המועצה ומחוצה לה. מזכיר הוועדה המרכזית של אש"פ, אבראהים בכר האשים את הארגונים "הרדיקליים" בהתנהגות שחצנית שהביאה להערכת היחסים עם הממשל הירדני ולהתלקחות מלחמת הדמים בספטמבר ("ההופעה המתגרה ברחובות רבת-עמון, חטיפת המטוסים והנפת סימאות קיצוניות נגד ממשלת ירדן"). סגן יו"ר המועצה, זהיר מחסן סיפק דו"ח סטטיסטי על תוצאות אותם מאורעות - כדי להמחיש כנראה את כובד האחריות של אותם ארגונים רדיקליים. (הוא מסר, כי למעלה מ- 3500 מחבלים ואזרחים נהרגו ו- 3000 נפצעו קשה במאורעות אלה, לבד

מהנזקים בציד ובנשק הנאמדים ביותר מ-10 מליון דינאר ולבד מנזקי ההרס הנאמדים ב-15 מליון דינאר - לפי סוכנות הידיעות המצרית קאהיר (2.3.71); הדובר התעלם, כמובן, מחלקו שת הפתח' באותם מאורעות ומהעדוד המצרי שניתן לו (הייכל גילה במאמרו מיום כי בעיצומם של הקרבות שיגר נאצר 3 גדודים מהצ"פ לעזרת המחבלים).

הארגונים הסורים לא טמנו ידסבצלחת. נציגי "החזית העממית" קבלו במסגרת דיוני מוסדות אש"פ על-כך שהזירה הירדנית נשמטה מידי ארגוני המחבלים - לאחר מאורעות ספטמבר. נציגי החזית האשימו את הארגונים האחרים ובראשם פתח', כי הקלו ראש באוייב המהפכה הפלסטינאית - המשטר הירדני גם לאחר שהחל הלה בפעולתו נגד הארגונים בספטמבר אשתקד. בהודעות שפרסמה בקאהיר ובבירות, ערב מושב ה-8 האחרון, הכריזה החזית, כי היא מסרבת לוותר על עצמאותה ותבעה תיקונים באמנה הלאומית הפלסטינאית "כדי להתאימה לצרכי המאבק הפלסטינאי בשלב הנוכחי" (קרי, לרכז את המאבק בפעולה למיגור המשטר הירדני). תפיסתה הבסיסית של החזית, כמו ארגונים דומים לה, היא שתנאי מוקדם לנצחון על ישראל הוא מהפכה פנימית בארצות ערב שתקדם ארצות אלה ותביא לאיחודן.

יחסי צ"פ - פת"ח

נושא נוסף הקשור בפרשת היחסים הפנים-ארגוניים היא הסכסוך בין מפקד צ"פ עבד-אל-הזאק יחיא לבין ערפאת, סכסוך שניתן לו פרסום רעשני ערב כינוס המועצה. כזכור פרסם הזאק לקראת כינוס המועצה שני תזכירים בהם דרש להקים ועדה שתחקור את המשגים והסטייות של הנהגת הפת"ח ושל הארגונים האחרים ותבע לספח את הארגונים הללו לצבאו ולארגון מחדש את המועצה. התזכירים לא הועלו על סדר-היום של המועצה (סי"ע 19.2.71). לפי דיווחי העתונות הערבית נועד ערפאת עם הזאק במשך שעות ארוכות, וחמישה חברים מ-צ"פ - נוסף על יחיא, כמובן - צורפו למועצה. התפתחות זו יש בה, אולי, כדי להסביר את פשר הירידה במדחום היחסים בין פת"ח ל-צ"פ, אולם ה"שולחה" בין שני גופים אלה נראית זמנית, שכן גורם היסוד במחלוקת שביניהם עדיין קיים. מחלוקת זו מקורה במגמות שני הצדדים לקצק זה בכנפיו של זה.

שאלת הפתרונות המדיניים

מלבד נושאי האיחוד והיחסים עם ירדן דנה, כאמור, המועצה בשאלת הפתרונות המדיניים - רעיון הקמת המדינה הפלסטינית ושאלת הפתרון המדיני למשבר המזוה"ח - נוסח מצרים.

רעיון המדינה הפלסטינאית נדחה למעשה על הסף - בדיונים המוקדמים של הוועדה המרכזית של אש"פ. "זוהי המצאה אימפריאליסטית שמגמתה להטיל מבוכה בשורות המהפכה" - הכריז דובר הוועדה המרכזית ערב כינוס המועצה. במושב המועצה גופו שררה כפי הנראה תמימות דעים ביחס לשלילתו של רעיון זה.

באשר לשאלת הפתרון המדיני למשבר המזרחי חזרה המועצה על אותו תרגיל שעשתה בכנס החירום שלה באוגוסט אשתקד בעקבות הודעתו של נאצר על קבלת תכנית רוג'רס. היא נמנעה מלהוקיע את מצרים והסתפקה בניסוח כללי על דהיית הפתרונות המדיניים אך גוף הדגשת דבקותה בעקרון המלחמתי לפתרון בעית פלסטין. "מטרת המהפכה הפלסטינאית" - נאמר בהודעת הסיכום - "היא שחרור כל פלסטין ובדרך המאבק המזויין".

מאידך, עשתה ועשה מצרים מנייה כל מאמץ אפשרי להניח את דעתם של המחבלים כי "הפתרון המדיני" לתוקפנות 67 לא רק שלא יפגע בזכויותיהם אלא אף יסייע לחיסול עקבות התוקפנות של 48. (בהקשר זה ראוי להזכיר, כי בתום מושב המועצה נשארו ערפאת ומועין בקאהיר כדי להמשיך ביו-שיח עם ראשי השלטון המצרי ו"להגיע להשקפה משותפת ולהבנה של משימות השלב הנוכחי"; כדברי כתב "אל-אנאר" בקאהיר (לפי סוכנות הידיעות המצרית, 6.3.71). ערפאת נפגש עם סאדאת ועם מזכיר האיחוד הסוציאליסטי. במקביל נודע שסאמי שרף, השר לענייני נשיאות במצרים נפגש בבירות עם שפיק אל-רוח, מנהל לשכת אש"פ בבירות. לפי רויטר דנו ערפאת וסאדאת בנפקיד ארגוני המחבלים בחזית המזרחית).

המצב הפנינסי

חלק נכבד מדיוני המועצה הוקדש למצב הפנינסי של ארגוני המחבלים. נשיא הקרן הלאומית, ד"ר אל-עלמי קבל בדו"ח שלו על גרעון בסך 16 מליון ליש"ט. "מצב זה - ציין - מאיים לשתק את פעולה הקרן. לדבריו נובע הגרעון מכך שמדינות ערב לא מילאו את התחייבויותיהן הכספיות. דווחו של נשיא הקרן לוקה בחצאי-אמת. מדינות ערב שבשטחיהן הוצבו יחידות צבא השחרור הפלסטיני הוסיפו ומוסיפות לשלם בצורה זו או אחרת את חלקן גם לאחר שהמפקדה הערבית המאוחדת - אשר מימנה בשעתו את אחזקתן - שבקה היום, וכן גם לאחר שיחידות הצש"פ רוכזו לאחרונה בשטח סוריה. ארגוני המחבלים מוסיפים אף הם ליהנות מסיוע כספי - בגלוי ובהחשך לשולחן (פגישות פרטיות של ראשי המחבלים עם אישים מהמדינות העשירות בנפט הסתיימות בדרך כלל בחתימת המחאות על סכומים שמונים יותר לעתים מסכומי ההתחייבויות הפומביות)

מכל מקום לא ידוע על החלטות בדרגים הרשמיים של מדינות ערב להפסיק את הסיוע הכספי, פרט לעיראק, אשר הודיעה בפבר' 71 במברק לאש"פ שהיא מפסיקה לשלמה עבור כהונת "אל-קדיסיה" הנמצאים בסוריה (אל-נהאר הלבנוני 1.3.71) יתר על-כן, דוברים ערביים שונים מוסרים על מגמה של המשך הסיוע. באוגוסט 70 הכחיש שר הסעד הכוריתי, חאלד אחמד ידיעות על הפסקת הסיוע הכספי לארגונים, "אנו מוסיפים לתמוך בפעילות הפיזאין בכל יכולתנו" - הכריז - ולא נוכל לפגור או להתחיל בהגשת סיוע לאותם גיבורים." (אל-חיאא 16.8.70). באותו חודש הכחיש הייכל טענות לפיהן הפסיקה מצרים את הסיוע הכספי והחמרי לארגוני החבלה.

סביר שמדינות ערב אינן מעונינות בהפסקת הסיוע לארגוני המחבלים, מתוך שיקול שצד כזה יגרום לאינתיקות מעליהם ולנפילתם לזרועות של גורמים יריבים בעולם הערבי. אמנם יתכן שבאפיקים הרשמיים של הסיוע הכספי

ל-צ"פ ולארגוני המחבלים לא זרם הכסף-תמיד בקצב הדרוש ובסכומים הדרושים, אך לא בגורם זה נעוצה המצוקה הכספית שבה נתונים ארגוני המחבלים, מצוקה אשר הניעה את נשיא הקרן להגיש את התפטרותו.

דומה ש"מקור הרע" נעוץ בגורמים פנימיים של המינסד הפלסטינאי:

- ארגון לקוי של המערכת הפיננסית;

- ניפוי גדול במנגנון ארגוני המחבלים, שהתפתח מאז ראשית התמסדות: של אש"פ-פח"ח;

- ריבוי מנביות ומעשי שחיתות של אנשי צמרת ואנשים מהשורה;

- גורם חשוב נוסף למצוקה הכספית של ארגוני המחבלים הוא שציבור-התורמים-מרצון-או-שלא-מרצון בארצות ערב נצטמק עקב הירידה התלולה בפופולריות של ארגוני החבלה. השבועון הלבנוני "כל שיא" (9.1.71) מציין שלאחר מלחמת יוני תרמו ערבים רבים לטובת הפעילות החבלנית, אולם עתה נפסקו התרומות. מה שהושג בעבר לא יושג שוב; שכן קשה עתה להניע את ההמונים להרום מחדש";

- העובדה שארגוני המחבלים נתגלו כגורם כושל בלוחמה נגד ישראל וכגורם הרסני מבחינה ערבית פנימית (מאורעות ירדן) תרמה את תרומתה גם בעניין זה.

החלטות ומשמעותן

על רקע מחלוקות קשות ורגשות תסכול נתקבלה בסופו של דבר סדרה של החלטות שבחלקן כבר נתקבלו בעבר. עיקרי החלטות אלה:

- א. תוקם מפקדה צבאית אחת אשר תורכב מהכוחות הסדירים של צ"פ, מהארגונים ומכוחות המיליציה - על בסיס של אחדות בוחמי הארגון, האימון, החימוש והמבצעים.
- ב. יתמנה מפקד כללי של הכוחות המאוחדים החדשים ויקבע ראש מטה מטעם ההנהגה המדינית החדשה.
- ג. שליטת הגופים הנ"ל (צ"פ, הארגונים והמיליציה) ימוזגו לגוף אחד תוך כיבוד עצמאותם הארגונית, אולם רק במוסדות הפוליטיים.
- ד. תוקם מועצה לאומית חדשה אשר תתכנס בסוף חודש יוני לבחירת הנהגה פוליטית חדשה; חברי המועצה החדשה יבחרו ע"י הועד הפועל של אש"פ אשר יכלול 12 חברים ובראשם ערפאת.

- ה. הועד-הפועל של אש"פ והועדה המרכזית יוסיפו למלא את תפקידיהם למשך תקופת המעבר אשר לא תעלה על שלושה חדשים.
- ו. המועצה הלאומית החדשה תקבע אסטרטגיה כללית בתחומים המדיני, הצבאי, ההסברתי והפיננסי אשר תחייב את כולם.
- ז. כן קובעת המועצה בהחלטותיה, כי מטרתה היסודית והעיקרית של המהפיכה הפלסטינית היא שחרורה המלא של פלסטין, וכי המאבק המזוין הוא הדרך היסודית של המאבק למען שחרור פלסטין.
- ח. המועצה דוחה בתוקף את הרעיון בדבר הקמת "מדינות פלסטינית" בחלק מאדמת פלסטין, וקובעת כי יש לפעול למען חיסול כל פתרונות הכניעה ופתרונות האמפריאליסטים.
- ט. החלטה נוספת מדברת על הצורך באחדות הלאומית בזירה הפלסטינאית-ירדנית ומגנה את הממשל הירדני על יחסו למחבלים.

החלטות אלה משקפות רצון להפגין כלפי סוג אחדות מינימלית וויתורים הדדיים כביכול, אך למעשה הן ממחישות את חוסר היכולת של ארגוני המחבלים להגיע להכרעות דווקא בנושאים העיקריים - ענין"האחדות הלאומית" והאסטרטגיה הכללית. נושאים אלה יועדו לטיפול של המועצה החדשה האמורה להיבחר כעבור שלושה חדשים, אולם קשה להניח שבתקופת המעבר יספיקו ארגוני המחבלים לישב סכסוכים ששרשיהם נעוצים עמוק בניגודי אינטרס והשקפות ובשאלות אישיות. יש לצפות על-כן להתחדשות המאבק הפנימי על הרכב המוסדות החדשים.

לסיכום ניתן לומר שמפגש ארגוני המחבלים בקאהיר חשף לעיני כל את חולשתם הפנימית, אולם דווקא רגשות חולשה עלולים להניע אותם להגביר את "פעילותם" העויינת נגד ישראל במיוחד בתחום הפרסום, כדי לחפות על אותה חולשה ולהראות שהם עדיין קיימים.

213 נ 213

ה' נ 213

ה' נ 213

רשימת תקריות שלא פורסמו בהודעה נפרדות

28 פבר' - 6 מרץ 71

א. סיכום

- גזרת ירדן - 2 תקריות
- גזרת סוריה - 2 תקריות
- גזרת לבנון - 4 תקריות
- גזרת מצרים - - תקריות
- רצועת עזה - 5 תקריות
- אזורים אחרים - - תקריות
- סה"כ - 13 תקריות

ב. פרט

ירדן

- 28.2 - מס' פגזי קטיושה משטח ירדן לעבר צה"ל דר' לאום צופ.
- 6.3 - אש נק"ל לעבר סיור צה"ל מז' לשער הגולן.

סוריה

- 6.3 - אש נק"ל לעבר צה"ל במיגדל שמס.
- 6.3 - מס' פצצות מרג', בזוקה ואש נק"ל משסחינו לעבר קוניטרה. הושבה אש.

לבנון

- 2.3 - אש נק"ל לעבר סיור צה"ל באזור ג'בל דוס. הושבה אש.
- 3.3 - אש נק"ל לעבר צה"ל בג'בל דוס. הושבה אש.
- 3.3 - אש נק"ל לעבר אזור זרעית. הושבה אש.
- 2.3 - חובל מתקן מים דר' למנרה.

מצרים

א . מ . ל .

רצועת עזה

- 2.3 - אש נק"ל לעבר רכב אזרחי, דר' לבית חנון.
- 3.3 - התפוצץ מטען חומר נפץ ליד תחנת הדלק ברפיח.
- 4.3 - אש נק"ל לעבר סיור צה"ל בג'בליה. הושבה אש.
- 5.3 - נזק רימון לעבר כלי רכב מקומי דר' לוואדי עזה.
- 5.3 - נזק רימון ליד תחנת דלק ברפיח.

אזורים אחרים

א . מ . ל .

דאר נכנס
 משרד המשפטים
 י.ד. אדר חטלא - 7.3.71
 לשכת השר

117, d

3100 0000 0000

תדרוך רקע ליום

7.3.71

למה שואפים מנהיגי מצרים

גם כימים אלה, עת מנהלת מצרים לכאורה "מיהקפת=שלוט" (מסוייגת וחוך כדי איום צבאי), מוסיפים מנהיגיה, שליחיה ושופרותיה להבהיר, כי לא נטשו את חכניהם השלמה והמקורית להשמיד את ישראל.

העדות לכך - דעתו של סאדאת בענין "טיהור כל מקום במולדת העבבית מטומאת הפולשים הציונים", או ביתס לגבולות 1947; וכן דעתו של נציג מצרים בוועידה כורית, בפברואר '71 לפיה יוכלו הסחבלים, הודות לפתרון החלקי להגביר את פעולותיהם. מבחינה מהותית דומות ההצהרות בימינו של סאדאת לאלו מהקופה הקודמת. והרי מבחר מחוכן, בעבר ובהווה.

נאצר: "המלחמה הבאה תהיה לא רק מלחמה=שחרור, אלא היא חייבת להיות מלחמה=טיהור".

(באגרתו אל שר-המלחמה המצרי,
ראדיו קאהיר, 23.8.69)

"מצרים פועלת מחוץ הנחה, שמלחמה=ההמשה חימשך מספר שנים".
"העימות הערבי - ישראלי יופיע בצורות חדשות ומבחינות חדשות...
התפשטות המלחמה לחוץ פלשתיין שנכבשה לפני 1948, תהבצע באורח מושי בזמן המתאים".

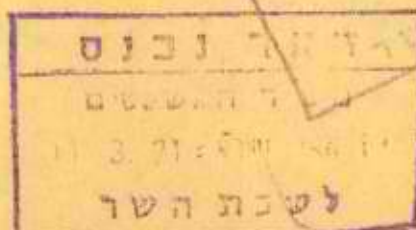
("אל=ציאד", לבנון, 13.11.69)

שר=החוך המצרי, ריאד: "מטרת הערבים היא שחרור פלשתיין, ולא רק שחרורן של האדמות שנכבשו על-ידי הציונים במלחמה יוני '67".

(ראדיו דמשק, 15.3.69)

הייכל: "מצרים שוללת קיומה של כל מחיצה גיאוגרפית, מדינית או צבאית בינה לבין שאר עמי האומה הערבית, בייחוד במזרח, שבו הסכנה היא סיוט וחוקפנות".

(אל=אהראט, 3.9.70)

וכך גם סאדאט (בחקופה נשיאית)

"נמשיך במאבק בכל הדרכים ובכל הכוונים, עד להתזרת זכויותיה השדורות של אומתנו הערבית ועד לטיהור כל מקום מהמולדת הערבית מטומאת הפולשים הציונים".

(סוכנות הידיעות המזרח חיצונית,

29.10.70)

"אני נושא באחריות לכל מה שהנשיא נאצר אמר ועשה, כי השתחפתי אחר באחריות והתייצבתי במאט האחוזים מאחוריו".

"גם אם בעייה זו תיפתר, תהיה לנו מלחמה כעבור 5 שנים, כי ישראל רוצה שטח המשחרע מהנילוס ועד הפרת והחידקל, כפי שאמר הרצל. צפויה לנו מלחמה מקץ 5 שנים. הם לא יישבו בשקט, עד שיגשימו את חלומותיהם ונבואותיהם - מהנילוס ועד הפרת והחידקל".

(טלויזיה סי.בי.אס., בראיון עם

ולטר קרנקייט, 7.1.71)

בדבריו אלה מציין סאדאט ללא כל מסווה, שאפילו אם תיפתר הבעיה הנוכחית - כפי שהיא נראית לו (כלומר, נשיגה משטחים שנכבשו ביוני '67) - הרי שיהיה זה פתרון ל-5 שנים בלבד, עד המלחמה הבאה.

* * *

מה שהמצרים אינם מעיזים לימר במפורש, כלומר, כי נסיגה ישראלית ללא גבולות בטחון חקנה להם עמדה צבאית משפחה לפתוח במלחמה הבאה, אמר נציג מצרי רשמי בוועידת-כרית למען פלשתיין, שנערכה באמצע חודש פברואר '71, ביחס למחבלים. ואלה דבריו של חאלד מוחיי א-דין, נציגה הרשמי של מצרים וראש משלחתה לוועידה:

"חיסול הוצאות החוקפנות (של יוני '67) עשוי לגרום לכן, שמדינות-ערב ימצאון במצב טוב יותר".

"הודות לעובדה זו, הינתן ההזדמנות למיליון פליטים לשוב למולדתם וייווצר מרחב גדול יותר להנועה-השחרור הערבי".

(סוכנות הידיעות המצרית,

15.2.71)

לקט נוסף של ביטויים מצריים ביחס לתכניותיה ולשאיפותיה של קאדאפי כלפי ישראל:

בטאון הצבא המצרי:

"ישראל היא פגיון הנעוץ בליבה של המולדת הערבית וחידוק קטלני.
היא סרטן המהפשט ומטעפע ארט ומקורו של סכנה לציוויליזציה הערבית
ולתרבות האנושית כולה".

("קואח אל מסלחה", 25.2.70)

"צוות אל ערב":

"ישראל דומה לטפינה=בזיר, המוקפת גלים, ואין מנוס מכך, שחיסוף
למעמקים".

(25.5.70)

בטאון השלטון המצרי:

אט נעקוב אתר מעשיו של האויב, ניווכח לדעת, שהוא דומה לזרוב
הלכוד בהקבוק סגור. באפשרותו לעוף רק בליל המצומצם של הקבוק, אך
מה יהיה בסופו?"

("אל גומהוריה", 22.1.70)

"ישראל יודעת אל=נכון, שלא תישאר באדמת הכושט ולא משנה, אט זו
האדמה שנסבשה אחריה=5 היוני, או מה שהיה לפני=כז".

("אל גומהוריה", 22.5.70)

עמון הטלויזיה המצרית:

"ישראל היא גוף זר על העומת הערבית, כזו סרטן שמש לעוקרו מן
השורש".

("אל א' אעה ואל טלויזיון", 14.3.70)

הליכל:

"אנו חייבים לנגוא את האויב ללא גבול. עלינו להיות מוכנים להילחם
בו עד הסוף ולדינגו ללא היסוס דוהי האטם במאבק הגנרלי, המעניק שוב
אפשרות אחת בלוד (ביחסים) גינו בר לכין האויב - הוא או אנחנו".

("אל אזראם", 30.1.70)

"כאשר אומרים, כי ישראל תבעה הסדה בוכן זה שביחתה=משק הקורמים
כנגבולוח=קבע סכמים, המשובת הינו מה מווע מאיחנו לומר במקרה כזה, כי
הגבולות הבטוחים דוהי גרים הם, לפי דערנו, ביחפנסת יחודי אתר בלב
ול=אציב ז=10 מררים ווספים גסניב לר

("אל אזראם", 2.2.68)

"המטרות המוגדרות הרלוונטיות בזירה הערבית כשלב זה הן שחיים בלבד:

1. המטרה של הסרת עקבות התוקפנות משנת 1967 - ע"י נסיגת ישראל מכל השטחים שכבשה באותה שנה;
2. המטרה של הסרת עקבות התוקפנות משנת 1948 - ע"י היסוליה של ישראל מעיקרה"..."
אנו נלחמים באוייב=כפועל במלחמה, שמטרתה הרשמית היא לחסל את עקבות התוקפנות - היא מטרה מוגדרת - או מטרה מוגבלת.
אט נצליח... כפי שאנו מקווים, נמצא, כי ניצחנו במלחמה, שמטרתה היא אמנם מוגבלת, אך החוצאות, שינבעו מנצחון זה, לא יהיו מוגבלות ואף לא מוגדרות".

("אל אהראם", 25.2.71)

ראדיו קאהיר:

"ישראל אינה נושאת יסוד של מדינה. מכאן שאינה נחשבת ליסוד, שמטילים עליה אחריות בין-לאומית או כחייבים אותה בהחלטות כאלה".

(14.8.70)

העתון הנפוץ ביותר במצרים:

"ישראל אינה אלא יצור מלאכותי, שהכוח, הפסע והנוגדנות הם שיצרו אותו וארה"ב טפחה אותו".

("אל א'חבאר", מצרים, 31.7.70)

ירחון אינטלקטואלי:

המלחמה בכיבוש הציוני ועקירתו מן השורש הן משימתו ושליחותו של דורנו הנוכחי במולדת הערבית.
ללא בצוע משימה זו הלכה-למעשה - אין זכות קיום לדור ערבי זה.

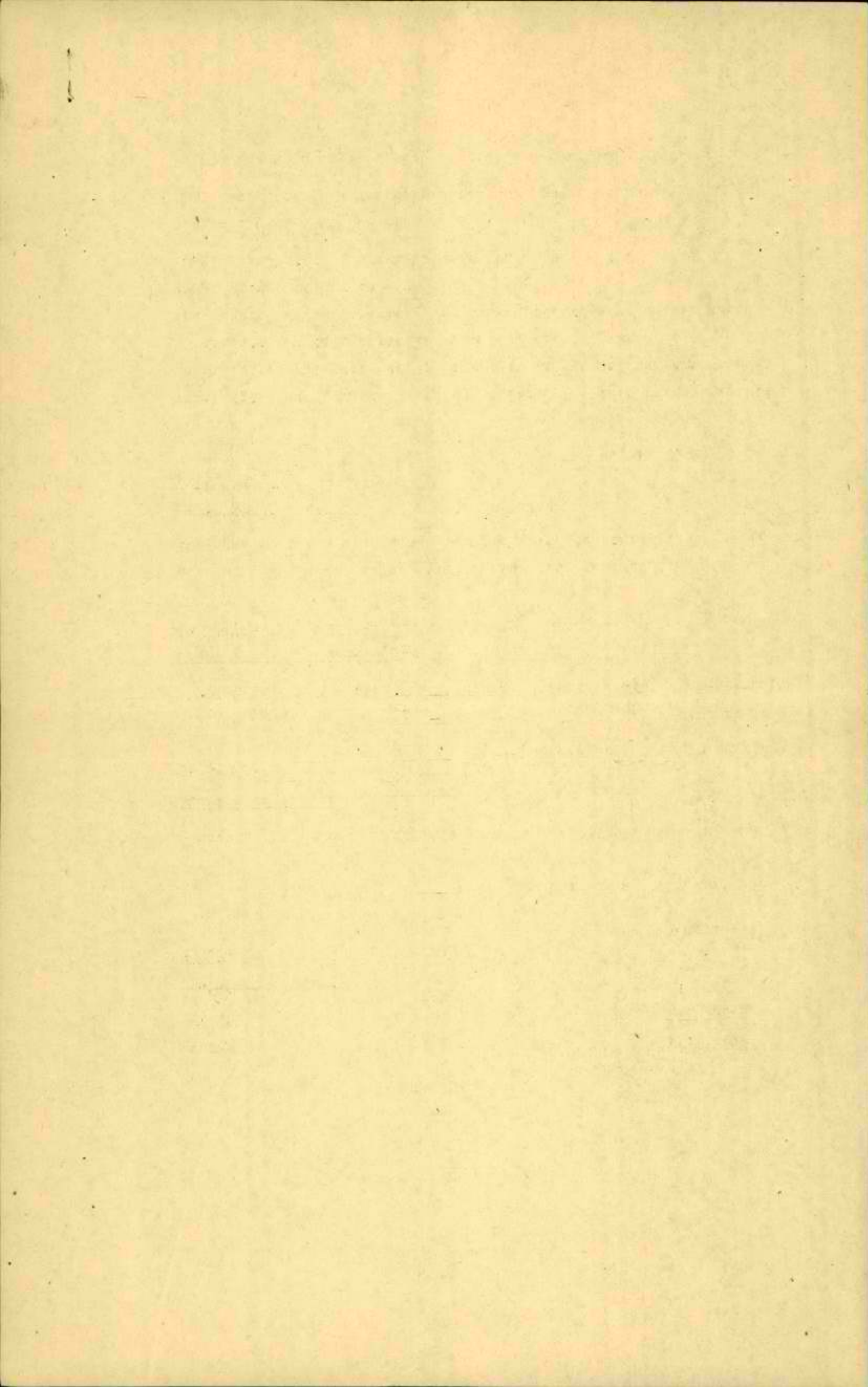
("אל טליעה", כאי 69)

השבועון 'אל מצור':

"היסול' חוצאות התוקפנות ושחרור פלשתיין עשויות להיות שני מטרת

רצופות".

(7.8.70)

3.3.71

תדרוך רקע ליום

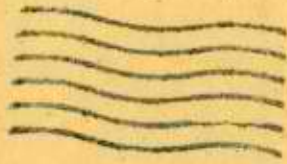
מיהו אקאד - פולחן האישיות בסוריה

- "לוחם משורות מפלגתנו - מפלגת הבעה".
- "אדם, שקשר את חייו עם גורל העם ומטרותיו העקרויות".
- "גבור ומפקד אמיץ".
- "מבני העם והפועל בראש שורותיו".
- "בוטח בעצמו וביכולת עמו להקריב ולחח".
- "הרואה המיד לבגד עיניו את שרות העם וליכודו".
- "בלט כמפקד בדרכה של המהפכה למן ימיה הראשונים".
- "ידוע המיד בנאמנותו ובכנותו, נוסף לשקידתו המחמדה לפעול למען הפארה העם והאומה הערבית".
- "חיוק את האמוץ בין ההנהגה וההמונים".

דברים אלה נכללו בפנייתה של ההנהגה הארצית של מפלגת הבעה הסורית למועצה העם, ב-2 במרץ, בבקשה לאשר את מועמדותו של אקאד לנשיאה של סוריה (רדיו דמשק, 2.3.71).

פרסום הדברים יש בהם כדי להצביע על המאמצים הנעשים עתה בסוריה להעלות את קרנו של אקאד, כדוגמת המאמצים הנעשים עתה במצרים להעלאת קרנו ודמותו של סאדאת.

בל נשכח, כי אותו אקאד נמצא אשם בוועידה ללאומית ה-10 של (אותה) מפלגת הבעה, שנערכה ב-12 נוב' 70, בחתירה ובהסתת הצבא נגד המפלגה ונגד הארגונים העממיים. כן הואשם אקאד במתן חסות ל"יסודות" סוטים, כגון התעשרות בלתי חוקית, פגיעה באזרחים והפרת ערכי המפלגה והמוסר שלה. (אל נאהר, לבנון 14.11.70)

P. Linn

P. Coe

3000 2013

מ י ה מ א ר ג ו נ י ה מ ח ב ל י מ

בישיבת המועצה הלאומית הפלסטינאית הוערכה בקהיר, אמר מפקד צש"פ - עבד אל רזאק אל יחיא ב-3 מרץ, כי "המועצה הלאומית הפלסטינאית שעמדה דת דומיה לזכר חלליה, מחוייבת לעמוד 3 דקות דומיה נוספות על אבדן תבונתה של המהפכה הפלסטינאית (סוכנות הידיעות המזרח תיכונית מקהיר 3.3.71).

מה משמעות אבדן תבונתה של המהפכה הפלסטינאית לפי ארגוני המחבלים עצמם:

- * שלטון כפול בירדן (לפני קרבות ספט' 70).
- * הופעה צבאית ברמת עמון .
- * חטיפת מטוסים.
- * התנצחויות פנימיות ומטגים צבאיים. (אבראהים בכר - מזכיר הועד המרכזי של אש"פ - סימז"ת קהיר 1.3.71).
- * הסיסמאות שהונפו להפלת המשטר הירדני.
- * פעילות נגד המשטרים הערביים לפני הפעילות נגד ישראל.
- * הנפת סיסמאות אודות מדינה פלסטינאית בגדה המערבית וברצועת עזה. דבר הסוטה מהאמנה הלאומית הפלסטינאית. (עבד אל רזאק יחיא - מפקד צש"פ, אל ציאד, לבנון, 25.2.71)
- * מרבית המפקדים עלו בסולם הפיקוד והחלו לשאת באחריות מבלי שיאיה להם נסיון קרבי ומכאן שאין להם התכונות המינימליות הדרושות למפקד צבאי. (אחמד ג' בריל - מפקד החזית העממית המפקדה הכללית, שבועון אלא אלאמאס, לבנון 22.5.70).

- * כל אחד מאתנו הפך בורגני המתאווה למכונות עם שלושה שומרים. התרכזנו במסדרים ובתלוצכות. (אבו איאד - סגנו של ערפאח. אל ציאד, לבנון, 7.1.71).
- * שמוש בשיטות הסברה דמגוגיות בפרסום הודעות צבאיות. (בטאון החזית העממית הדמוקרטית - אלא אל אמאם, ע"י אל נהאר, 28.7.70).
- * מפקדי המהפכה מכוונים את הפעולות (הצבאיות) ממרפסות בתי המלון או בשבתם על מושבי הליגה הערבית. (בטאון החזית העממית - אל הדף 1.11.69).
- * חוסר יכולתה של מפקדת המאבק המזויין להפסיק את ההגזמות התעמולתיות. (אבו ח'אלד חסיין - חזית עממית מפקדה כללית. אל אנוואר, לבנון 15.2.70).
- * לחימה קלה, המלווה בהסברה קולנית שאין בה כל רצינות ותועלת. (אל הדף, בטאון החזית העממית 23.5.70).
- * הנפת סיסמאות המצביעות על ילדות שמאלנית וחוסר בגרות מדינית כמו הסיסמא השלטון כולו בירדן לתנועות ההתנגדות. (פארוק אל קאדומי - אחד ממפקדי פת"ח א'אחר סאעה, מצרים 16.12.70).
- * חלק מהאלמנטים של המחבלים יושב לו על ערימה של ניירות (וקורא) מה שהעיתונים במערב מפרסמים אודותיה. והוא חש שהוא יושב על פיסת ההר וביכולתו להשקיף ממנו ולהכתיב את מהלך המאורעות בעולם הערבי. (הייכל - אל אהראם 6.8.70).
- * הארגונים הפלסטינאים נכנסו למערכות צדדיות המשתקות את כוחם. (ק'דאפי, 6.6.70).
- * לשורות המהפכה חדרו מספר טפילים והרפתקנים. (אל חואד'ח, לבנון 15.1.71).

אירועי בטחון שוטף / סכום סטטיסטי חודשי
פברואר 71

(מבוסס על האירועים הנתנים לפרסום)
(המספרים בסוגרים הם נתוני השבוע הקודם להשוואה)

(1) אירועים

ישראל	יהו"ש	עזה	מצרים		סוריה	לבנון	ירדן	סה"כ	הגזרה
			ליד התעלה	סיני					
			(-)-	(-)-				(4)6	מצרים (א) ליד התעלה
			(-)-	(-)-				(-)-	(ב) סיני
			(-)-	(-)-					ארט' (-) מרג' (-) נק"ל' (-) מקוש' (-) חבלה' (-) מטוס' (-) קרב' (-) חדות' (-) מטוסים' (4)6
(-)-1	(4)4	(35)32	(-)-	(4)6	(15)18	(19)10	(6)5	(79)70	שאר הגזרות
				(4)6	(3)8	(4)2	(-)-4		מתוך זה בטחון

(2) איבודותינו

ה	ח	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
(-)-	(-)-	(-)-1	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-1	(-)-	(-)-2	חיילים
(-)-	(-)-	(3)1	(-)-	(-)-	(-)-	(1)-	(-)-	(4)1	אזרחי ישראל
(-)-	(-)-	(1)1	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(1)1	ערביי השטחים
(-)-	(-)-	(5)6	(-)-	(-)-	(3)4	(6)4	(-)-	(14)14	חיילים
(-)-	(-)-	(4)2	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-1	(-)-	(4)3	אזרחי ישראל
(-)-	(-)-	(16)71	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(16)71	ערביי השטחים

(3) אבידות החבלנים (בהתקלויות בלבד)

(-)-	(-)-2	(6)1	(-)-	(-)-	(2)17	(-)-	(-)-5	(8)25	הרוגים
(-)-	(-)-	(3)-	(-)-	(-)-	(-)-	(5)-	(-)-4	(8)4	עצורים

הערות:

picard

picard

3 nov 2013

25

הודעות דובר צה"ל שפורסמו בין התאריכים

21 - 27 פבר' 71

- 210850 - תושב רצועת עזה נפצע הכקר (21.2) בעזה, מהתפוצצות מטען חמר נפץ המקרה ארע סמוך לשעה 0520 בעת שמטען חמר נפץ הושלך ע"י אלמוני לעבר קבוצת פועלים שהמתינו בכנר מדינה להסעה למקום עבודתם.
- 210850 - אזרה ישראלי נפצע היום (21.2) בעזה, מהתפוצצות רימון יד שהושלך ע"י אלמוני לעבר רכב אזרחי בו נסע. המקרה ארע סמוך לשעה 0800 בעת נסיעה ברחוב הראשי בעזה.
- 211845 - 3 מחבלים שחדרו לדרום רמת-הגולן, כנראה במגמה לנצח ירי קטיושות נהרגו בליל אמש (21.2) בהתקלות עם משמר צה"ל. אין נפגעים לכוחותינו. ליד גופות המחבלים נמצאו משגרים וטילי קטיושה, פצצות בזוקה, חמרי חבלה ותרמילי מזון.
- 212000 - 3 מחבלים נהרגו ומחבל אחד נפצע ונתפס בהתקלות עם משמר צה"ל ברמת-הגולן. אין נפגעים לכוחותינו. המקרה ארע היום (21.2) סמוך לשעה 1330 מזרחית לרמת שלום לאחר שהמחבלים פתחו באש על אחד ממוצבינו. כוחותינו השיבו באש ורדפו אחר המחבלים. ליד גופות המחבלים נמצאו כלי נשק, רימוני יד וחמרי חבלה.
- 220905 - בהמשך להודעת דובר צה"ל מאתמול (212000) על כך ששלשה מחבלים נהרגו ומחבל אחד נפצע ונתפס, ברמת הגולן, מוסר דובר צה"ל שהפצוץ הינו חייל סורי. מסרה הודעה לשלטונות הסוריים באמצעות הצלב האדום.
- 221600 - קצינת צה"ל נפצעה היום (22.2) סמוך לשעה 1115 מיריות שנורו לעבר מכונית צבאית בכניסה הצפונית לפיר עזה.
- 231857 - זרועות הבטחון עצרו אמש (22.2) 19 חשודים במעשי חבלה ברצועת עזה, ובתוכם החשוד בזריקת הרימון שגרם למותם של שני הילדים, אביגיל ומרק ארזיל, ולפציעת אדם, ב-2.1.71. החשוד בהטלת הרימון, שהודה במעשהו, הוא צעיר כבן 16 תושב שכונת סל'עיה שבעזה. כן נעצרו שני חשודים שסייעו בידי זורק הרימון. החשודים המעורבים ברצח הילדים ספרו בחקירתם, כי זורק הרימון הסתתר בתוך קבוצת פועלים, ואילו שני עוזריו נצבו ליד העביש ואותתו לו להשליך את הרימון משנתקרבה המכונית, אף על פי שהבחינו כי נוסעיה הם אזרחים. בהמשך חקירתם מסרו שלושת העצורים האלה, כי מיד לאחר ההתפוצצות נמלטו מטיל הרימון, ואילו שני שותפיו למעשה נותרו במקום. אבי המשפחה שנפגעה יצא ממכוניתו וביקש עזרה מן השנים, בלי שידע כי להם יד באסונו. השנים לא נענו והאב הסתלק מהמקום כדי לבקש עזרה מאחרים. שאר העצורים הודו בזריקת רימונים על כלי רכב ולעבר ריכוזי פועלים ובפגיעה ב-4 בתי ספר במגמה להשבית את לימודיהם. עצורים אלה נמנים עם שני ארגוני מחבלים: חלקם עם החזית העממית לשחרור פלסטין; וחלקם עם כוחות השחרור העממיים. בעת המעצרים נתגלו מצבורי נשק וחמרי חבלה. פרטים נוספים: ב-3 החודשים האחרונים ארעו מספר מקרים, בהם נוצלו ילדים בגיל צעיר לזריקת רימונים לעבר כלי רכב בכלל זה אוטובוסים באזור עזה.

- 241930 - 28 מחבלים שהשתייכו לשלוש התארגנויות מחבלים ברצועת עזה, נעצרו בשבועיים האחרונים (פבר' 71) ע"י זרועות הבטחון. מייחסים לעצורים שורה ארוכה של מעשי רצח, חבלה וזריקת רימונים לעבר תושבים מקומיים ולעבר כלי רכב אזרחיים וצבאיים באזור העיר עזה, שכונת 10' עיה, ומחנה הפליטים שאטי. במהלך המעצרים נחשפו מצבורי נשק, רימונים, מוקשים וחומרי חבלה. בין העצורים נמצא מחבל (ענד אל והאב רשאי אל רשיד אל מסרי המכונה "אבו אדחם"), אשר שימש כראש הזרוע הפוליטית של האירגון "החזית העממית" ברצועת עזה.
- 251033 - חייל צה"ל, רוברט אמסלם, בן 31 מבאר שבע, מת היום (25.2) מפצעים שנפצע בעזה, ב-18 יואר 71 בעת שרימון יד נזרק לעבר רכב אזרחי בו נסע, בשכונת 10' עיה.
- 271659 - מטוסים מצרים טסו היום (27.2) פעמיים מעל לגדה המזרחית של תעלת סואץ. תוך הפרה של הפסקת האש. תלונה הוגשה למנגנון התצפית על הפסקת האש ובה נאמר כי שני זוגות של מטוסי סוחזי 7 מצריים טסו היום מעל לעמדות ישראליות - זוג אחד בשעה 1300 לערך בגזרה הדרומית של תעלת סואץ וזוג שני בשעה 1430 לערך בגזרה המרכזית של התעלה. במעשים אלו הפרה מצרים את הפסקת האש.

רשימת הקריות שלא פורסמו בהודעות נפרדות

בין התאריכים 21 - 27 פבר' 71

א. סיכום

- גזרת ירדן - 1 הקריות
- גזרת סוריה - 6 הקריות
- גזרת לבנון - 2 הקריות
- גזרת מצרים - - הקריות
- רצועת עזה - 9 הקריות
- אזורים אחרים - - הקריות
- סה"כ - 18 הקריות

ב. פירוט

ירדן

21.2 - רכב צבאי עלה על מוקש דר' לנאות הנכר.

סוריה

- 21.2 - גס' פאצות בזוקה לעבר צה"ל דר' מז' לקוניטרה. הושבה אש.
- 21.2 - מס' פאצות מרג' לעבר צה"ל צפ' מז' לברכת רם.
- 21.2 - מס' פאצות בזוקה ואש נק"ל לעבר צה"ל דר' מז' לקוניטרה ולעבר עמדת תצפית או"ם. הושבה אש.
- 24.2 - פאצות קטיושה לעבר צה"ל דר' מז' לברכת רם.
- 26.2 - פאצות בזוקה לעבר צה"ל דר' מז' לברכת רם. הושבה אש.
- 27.2 - מס' פאצות בזוקה לעבר צה"ל צפ' מז' לחיסאין. הושבה אש.

לבנון

- 22.2 - אש נק"ל לעבר צה"ל מז' ליפתח. הושבה אש.
- 27.2 - מס' פאצות בזוקה לעבר אזור מטולה. הושבה אש.

מצרים

א . מ . ל .

רצועת עזה

- 21.2 - נזק דימון לעבר ביה"ס מקומי ליד ככר מדינה בעזה.
- 22.2 - התפוצץ מטען חומר נפץ בתוך ביה"ס בעזה.
- 22.2 - נזק דימון לחצר ביה"ס יפו בעזה.
- 22/23.2 - חובלה מסילת הברזל דר' לרפיח.
- 25.2 - נהגלתה חבלה דר' לרפיח.
- 25.2 - התפוצץ מטען חומר נפץ ליד עמוד חשמל באל מועזי.
- 26.2 - התפוצץ מטען חומר נפץ ליד בנק לאומי בעזה.
- 27.2 - חובלה מסילת הברזל צפ' לחן יונס.
- 27.2 - נזק דימון לעבר סיור צה"ל בעזה.

אזורים אחרים

א . מ . ל .

למסבירים בלבד

24 פבר' 71

צה"ל מול מערך טילי

הקרע - אויר

המצרי

1. מערך הטילים המצרי כולל היום:

- א. 30-40 גדודי טילים (סוללות) מסוג "ס.א. 2" ו-"ס.א. 3" במערך צפוף ובכיסוי הדדי, הוצבו בחודשי יולי - ספטמבר 1970 בלבד באיזור הנמצא במרחק של 30 ק"מ מערבה לתעלת סואץ. עשר סוללות נוספות מוצבות בתחום שבין ה-30 ל-50 ק"מ מערבה לתעלה.
- ב. גדודי טילים נוספים מוצבים באזוריה האחרים של מצרים כשנקודות הכובד בהגנה ה-נ.מ המצרית בעומק הן קאהיר אלכסנדריה ואסואן.
- ג. בס"ה נמצאים במצרים - הן על כני השיגור והן במלאי כ-3 אלפים טילים.

2. משמעותו של מערך הטילים המצרי

בהקיים את מערך הטילים הצפוף, הציבו המצרים לעצמם מיספר מטרות:

- א. למנוע בראש ובראשונה מחיל האויר הישראלי (שביטא באורח הבולט ביותר את עליונותו של צה"ל) את היכולת לפעול נגד מטרה קרקעית כלשהי באזור התעלה, ובעיקר נגד הארטילריה המצרית. בתוך כך בקשו המצרים לאפשר לתותחיהם לפעול באורח חופשי נגד מוצבינו שלאורך התעלה, וכן להבטיח כל פעילות אחרת באזור, השוכן בטווח הארטילריה שלהם.

ב. להגן על כוחותיהם, באמצעות טילי קרקע האויר, מפני מטוסי חיל האויר הישראלי אם וכאשר ינסו המצרים לצלוח את התעלה ולתקוף את מוצבי צה"ל.

ג. להבטיח, באמצעות סוללות הטילים המוצבות בעומקה של מצרים, את ההגנה על יעדים אסטרטגיים חיוניים ולהפריע לישראל להרחיב את זירת תגובתה.

3. התעצמותה של ישראל

תקופת הפסקת האש נוצלה כראוי גם על ידי ישראל לחיזוק המערך שלאורך התעלה ובתחום הרכש. צה"ל רכש איפוא:

1. תוספות לציוד שברשותו.
2. אמצעי לחימה חדשים, כגון, מטוסים מסוג "פאנטום" ו"סקיי הוק".
3. אמצעים נוספים, המסוגלים לפגוע בבסיסי הטילים המצריים.
4. טנקים חדשים.
5. תותחי 175 מ"מ, המאריכים את טווח פגיעתה של ארטילריות המערך הישראלי לאורך התעלה.

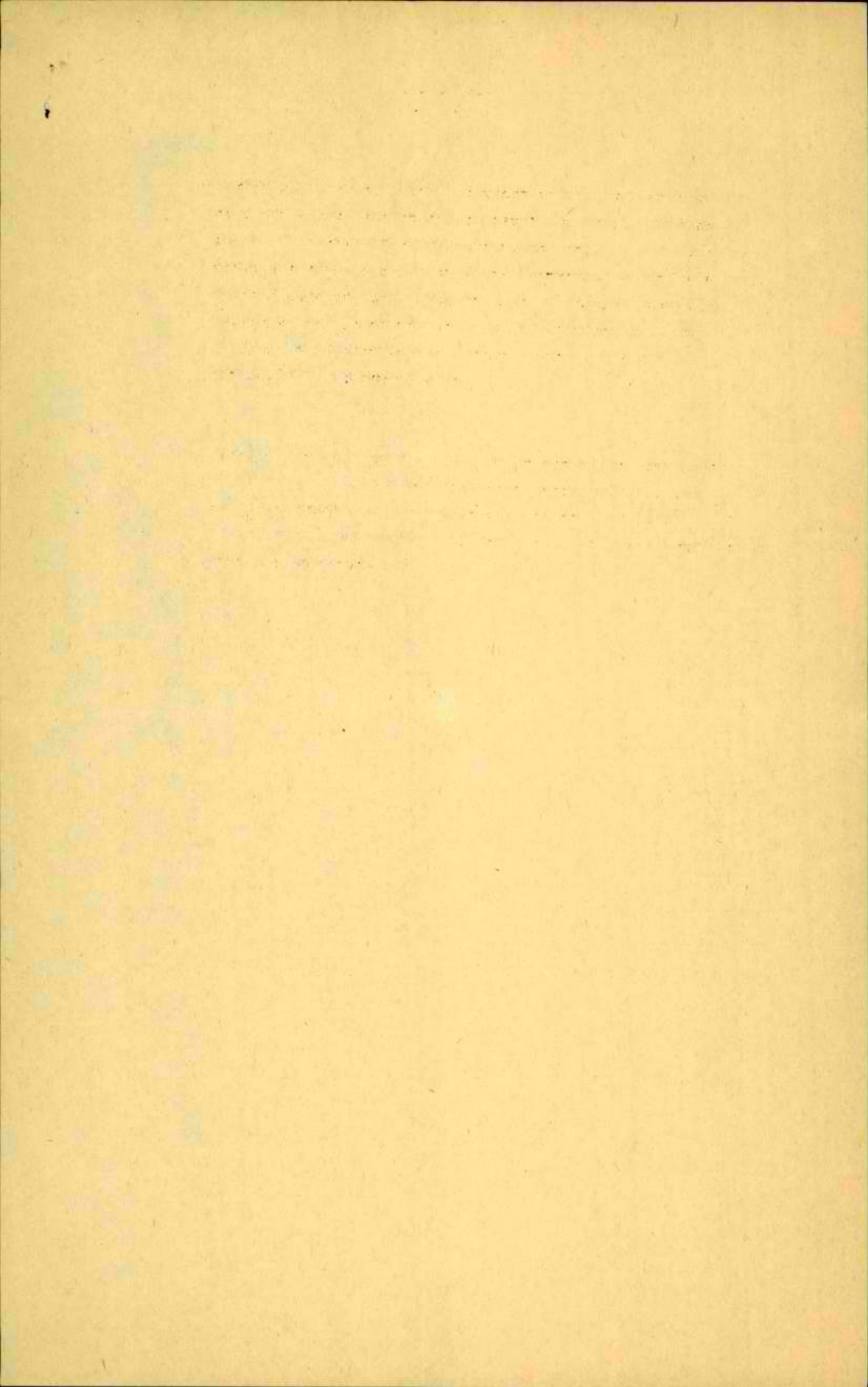
4. כושרם של הצדדים הלוחמים

נוכח השינויים שחלו הן בכמות והן באיכות של הנשק המצוי עתה בידי הצדדים, נוצר מצב חדש לגבי העימות עצמו. היכולת הפעיל נשק בעל טווח רחוק יותר וכוח הרס רב יותר, נוסף על הנוכחות הסובייטית במצרים והשתתפותם הפעילה של הרוסים בטיסות מבצעיות מקנים ללחימה אפשרות ממדים חדשים. אולם, למרות הסלמה זו באמצעי הלוחמה, לא חל שינוי ברמת חייליהם של שני הצבאות. שכן הציוד המתוחכם ביותר - אין בכוחו למלא את מקומו של האדם, המפעיל אותו. יתרה מזאת ככל שהציוד נהפך למורכב ולמשוכלל יותר, כן עולה חשיבותו של המפעיל. אולם בעוד שעדיין גדול הפער בין דמתו של החייל המצרי לבין כושרו להפעיל את הנשק שברשותו, מדביק החייל הישראלי את קצב החידושים הטכנולוגיים בתחום הצבאי לרבות כושר קליטת הנשק.

5. המעבר לקצב ולממדים חדשים של הלוחמה בחזית SIO מצביע על החשיבות הנודעת לגמישות ולהסתגלות המהירה לתנאי לחימה ההולכים ומשתנים באופן תמידי. מלחמת ההתשה הוכיחה את

ליקוייהם הבסיסיים של המצרים, והעובדה שהם נכשלו בניסיונות הנפל שלהם לערוך פשיטות ולכבוש מוצבים של צה"ל, באה ללמד גם על "סיכווייהם" להצליח במיבצע כה מורכב כצליחת התעלה. למרות עדיפותם בכמות כלי הארטילריה שברשותם, לא עלה בידי המצרים להתגבר על המערך הישראלי במיסגרת הלחימה הסטאטית, בה הפגינו את שיא כושרם המבצעי. קשה אם כן לצפות מהמצרים שיגלו כושר הסתגלות פתאומי במלחמת - תנועה שהיא דווקא אחת מסגולותיו הבולטות של צה"ל.

6. הכלים שבידי צה"ל ומפעיליהם הם ערוכה לכך שנעמוד בהתמודדות עם הטילים. אם כי כל התמודדות כזאת כרוכה באבדות בנפש ובציוד. שילובם של האמצעים שבידינו יש בו משום תשובה לשאלה זו, עם זאת תוצאותיה של התמודדות כזאת והאבדות הכרוכות בה אינן ניתנות לחישוב מראש.

9/10

דובר צה"ל / ענייני

אירועי בטחון שוטף / סכום סטטיסטי שבועי

21 - 27 פבר' 71
 (מבוסס על האירועים הנתנים לפרסום)
 (המספרים בסוגרים הם נתוני השבוע הקודם להשוואה)

(1) אירועים

ישראל	יהו"ש	עזה	מצרים		סוריה	לבנון	ירדן	סה"כ	הגזרה
			ליד התעלה	סיני					
				ארט': (-)				2(2)	מצרים
				מרג': (-)				2(1)	א) ליד התעלה
				נק"ל: (-)				1(-)	ב) סיני
				מקוש: (-)					
				חבלה: (-)					
				מטוס: (-)					
				קרב: (-)					
				אוויר: (-)					שאר
				התקלות: (-)					הגזרות
(-)	(1)	12(6)	1(-)	2(1)	8(3)	2(2)	1(1)	23(13)	
									מתוך זה בשטחנו
					2(1)	1(-)	1(1)		

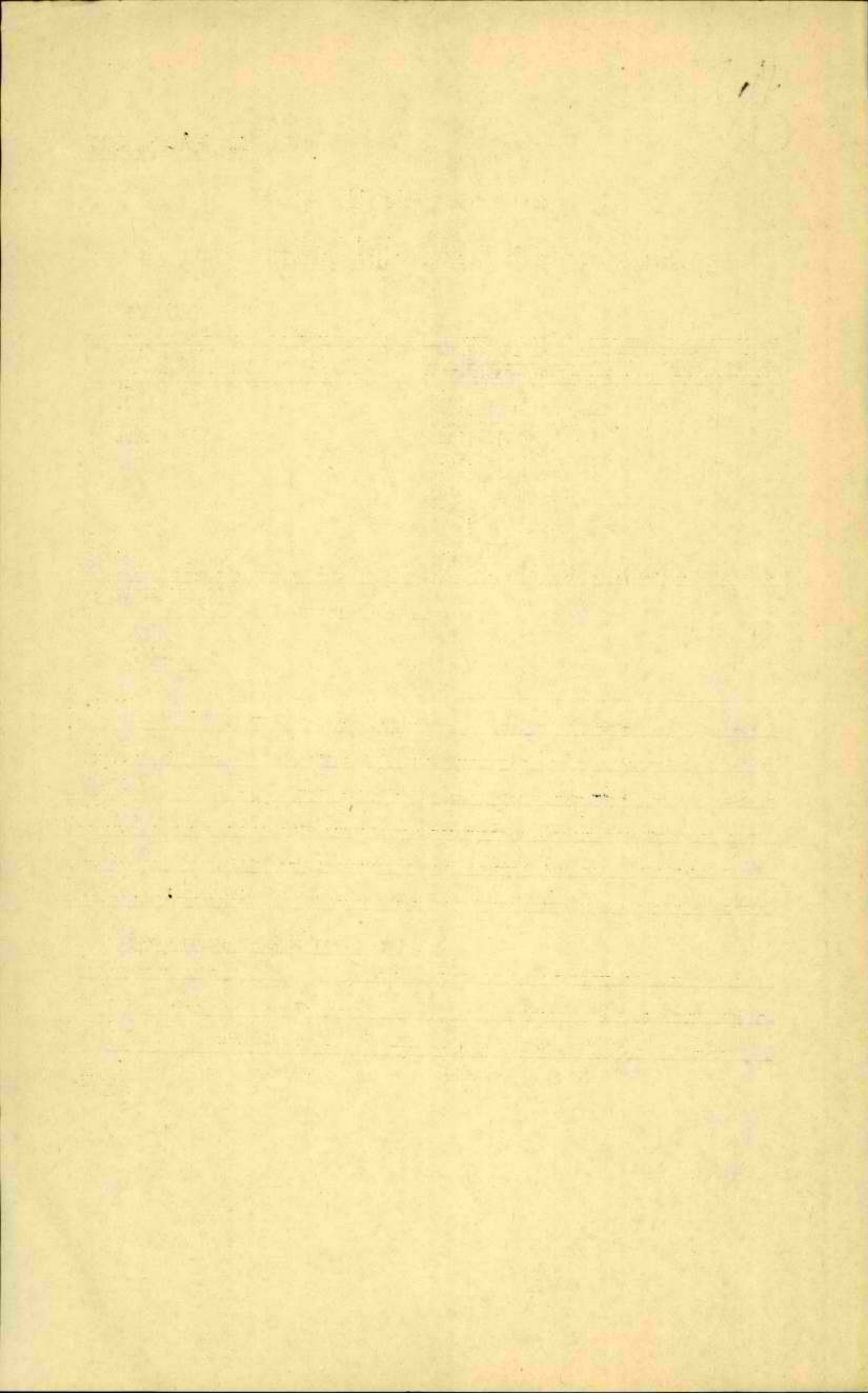
(2) איבודותינו

ה	חיילים	1	2	3	4	5	6	7	8
ר	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
ו	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
ג	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
י	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
ס	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
פ	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
צ	1(4)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
ו	1(1)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
ע	1(1)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
י	1(2)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
ס	1(2)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)

(3) אבידות החבלנים (בהתקלויות בלבד)

הרוגים	עצורים	1	2	3	4	5	6	7	8
6(3)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)
1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)	1(-)

* החייל ההרוג נפצע ב-18 ינו' בעזה. מת השבוע מפצעיו.
 הערות:

תדרוך רקע ליום 23.2.71

בראיון בטלוויזיה הישראלית

"אבו נימר" מגלה שיטות-הרצח של המחבלים
(אמריגו עד 19.30)

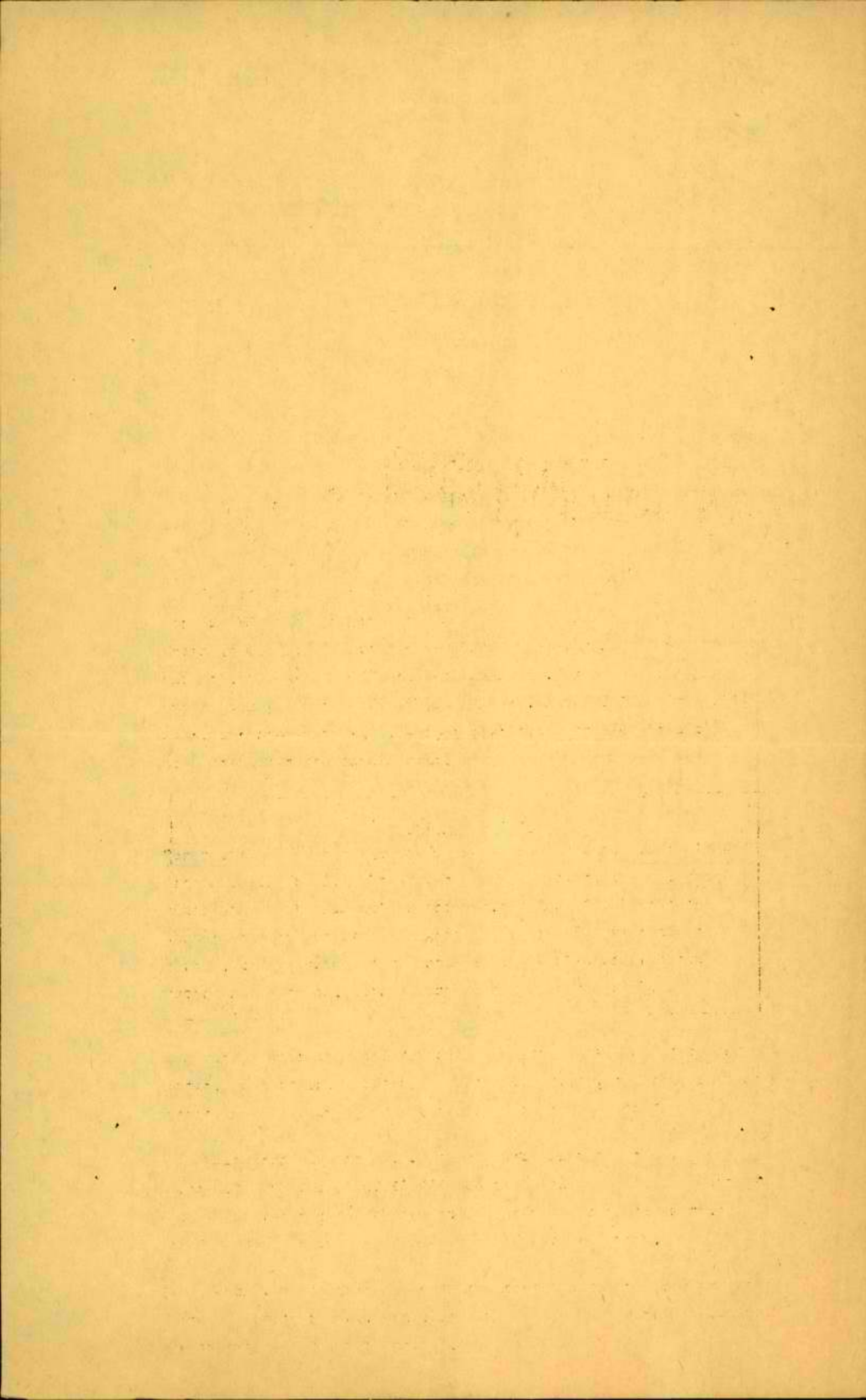
"הייתי מובטל; היו מחקרים איפוא ברימונים את הפועלים, שיש להם קשר עם ישראל; היו חוקרים, ואין תורגים, כל אדם, שעבד בחוץ ישראל... - פרטים על פעולות-הרצח אלו ועל מעשי-טרור אחרים, שבוצעו על-ידי המחבלים נגד חושביה ערבים בישראל ובשטחים המוחזקים, נלסרו מפי סגן מפקד "החזית העממית לשחרור פלשתיין" ברצועת-עזה, המחבל מוחמד מוסא יטיין, הידוע בסינויו "אבו נימר", - בראיון עימו, ששודר הערב (יום ג') בטלוויזיה הישראלית כשפה הערבית.

הודעת על תפיסתו
"מפקד בכיר של "החזית העממית לשחרור פלשתיין" ברצועת-עזה ו-12 מחבלים נוספים נתפסו לאחרונה ע"י זרועות הבטחון בצפון רצועת-עזה. המפקד העצור הוא מוחמד מוסא יטיין הידוע בסינויו "אבו נימר". זרועות הבטחון מייחסים לעצורים שורה ארוכה של מעשי הבלה בעיקר בצפון הרצועה. במהלך העצורים נחשף בטחנה פליטים ג'בליה בהונקר ששימש לאכסון אמת התולידה. בהונקר נמצאו כלי נשק רחמרי חבלה".

באחד ראיון גילה המפקד הנכסיו של המחבלים, כי "נאלצתי להצטרף לארגון, כדי להתפרנס, כלומר, כדי להתפרנס (בלבד), ולא למען מטרה או עיקרון (כלשהם). באמת, לא ידענו מטרה ועקרונות - מהם".

"אבו נימר" הוא בן 30, נשוי ל-3 נשים ואב לבח בגיל 7. הצטרף ל"חזית" מיסודו של ג'ורג' חבש כ-22 בדצמבר 1969. לאחר שתור, שבט עתה אין מטרה הארגון בהירות לו, גילה, כי בתודשים האחרונים הועלה בדרגה ונחמנה לסגן המפקד הכללי של הארגון ברצועה.

משנשאל, אילו פעולות ביצע הארגון בתקופה האחרונה, השיב המראיין: "זריקה רימוני-יד בשוק, רצח אנשים מהעם, (שלי) אלה, שטוענים לגביהם, כי הם משחפים-פעולה עם השלטונות".

לדברי "אבו נימר", היתה מפקדת "החזית" נוחתת פקודה לבצע פסק-דין רצח "במשתף=פעולה" זה או אחר. הוא, סגן המפקד, היה מוריד את הפקודה למפקד האיזור, שבחומיו נמצא "משתף=הפעולה", למען יהיה אחראי לביצועה.

איש "החזית" הבכיר הודה, בחשובה לשאלה, כי לא ידע כלל, אם אותו איש, שהוחלט לחסלו, הוא "משתף=פעולה".
"לא, בחיי ובחיי אלה, אני לא יודע, כי הוא "משתף=פעולה". זאת ועוד: הארגון אף לא טרח לדעת, אם=אכן המדובר "במשתף=פעולה". "בהחלט שלא" - השיב המרואיין.

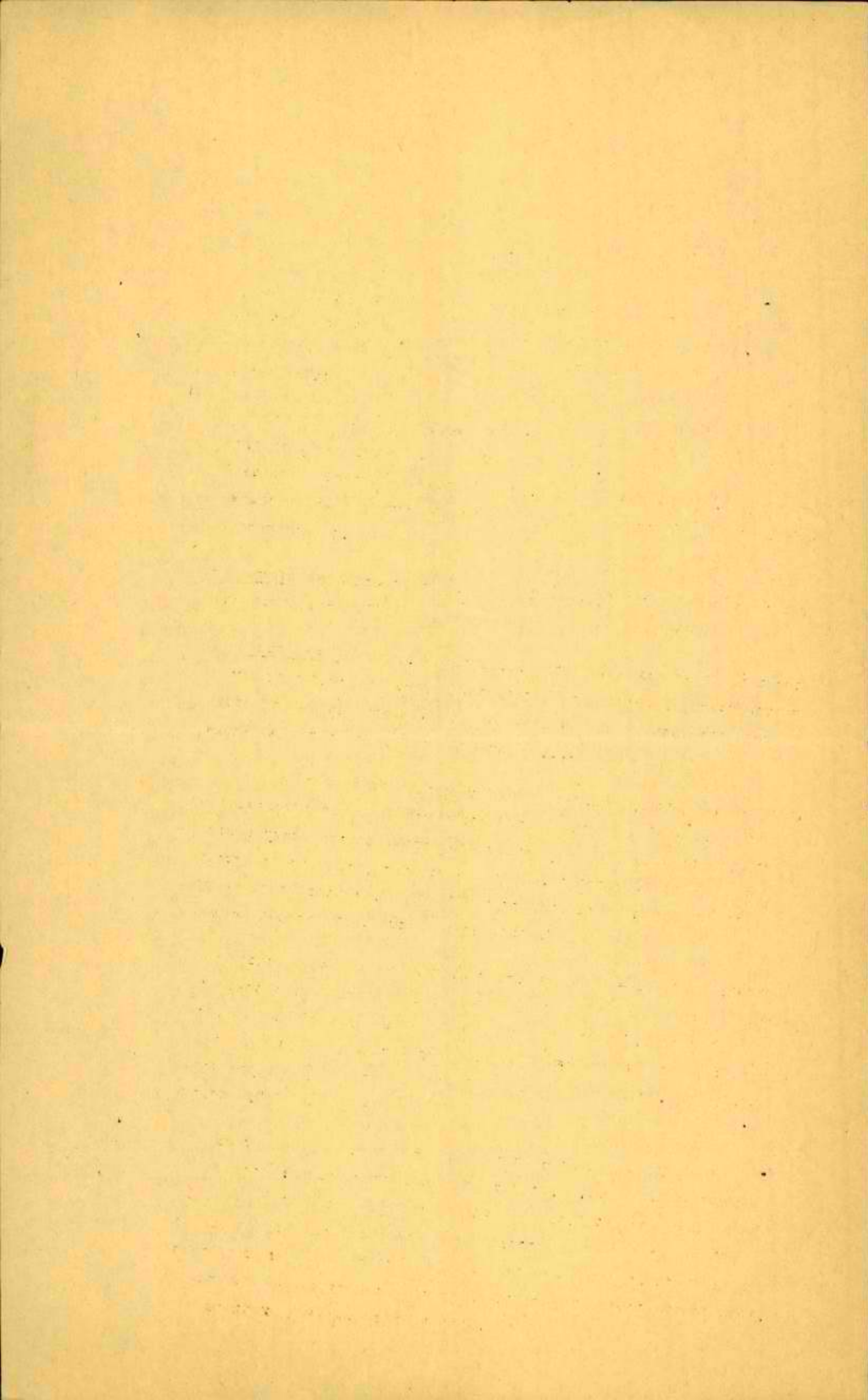
שאלה: "האם אתה יכול להביא דוגמא של מעשה=רצח, שאולי זיעזע אותך ואת חבריך בארגון?"

"אבו נימר": "כן... אני זוכר... (עח) נרצחו גבר ואשה, אך באותו מקרה נפצעה האשה, לא מתה. היא הועברה לביח=החולים... המפקדה הוציאה פקודה לחסלה בחוף ביח=החולים. היה זה מעשה אכזרי מאוד, שכן אותה אשה - מה יודעת היא על פעולות המחבלים...?"

סגן מפקד "החזית" ברצועה לא הכחיש, משנשאל כי הסיבה למעשי=הרצח, המבוצעים ע"י המחבלים, היא חיסול חשבונוה אישיים. "אני סבור, כי האנשים האלה מעלילים עליהם, כי הם משתפים=פעולה, אולם ייתכן, כי למישהו יש אינטרסים, והכוונה - למפקדים. וייתכן, כי למישהו אחר יש אינטרסים מנוגדים." "אבו נימר הודה עוד, כי "בחודשים שהייתי בתפקיד נוכחתי לדעת, ששורת אנדרלמוסיה."

לדברי המרואיין, פעם היה זה אחרת. שכן כעבר - טען "אבו נימר" - מי שטענו לגביו, כי הוא "משתף=פעולה", היו מזהירים אותו פעם, פעמיים, שלוש פעמים, "וייתכן, שהיו מצליחים להחזירו למוטב". ואילו הפעם (כלומר, עתה) "מי שאומרים עליו, כי הוא משתף=פעולה, הורגים אותו מייד - (אם=כי) אין שום הוכחה כלפיו, שהוא משתף פעולה. אלה סתם דבורים."

בקטע אחר של הראיון גילה "אבו נימר" - בחשובה לשאלה - כי היחסים בין ארגוני=הטרור ברצועה הם עכורים. "...היו יחסים הבנויים על שנאה ומרידה בין הארגונים השונים ברצועה." סאן מסר "אבו נימר" דברים מנסיונו האישי: "למשל, כאשר הופיעתי במחנה=הפליטים ג' בליה ושימשתי כאתראי לארגון באיזור. אהב אותי העם ורצה בי. אולם מפקדת כוחות=השחרר העלילה עלי עלילה ושיגרו את אחד מאנשיהם לרצוח אותי. ירו בי ארבעה כדורים, ונפגעתי בחזה.

שאלה: "מדוע עשו זאת?"

תשובה: "האשימוני, כי אני משתף-פעולה".

שאלה: "כסגן המפקד הכללי, מהן כסקנותיך ומה הייתה הרגשתך, עת נשלחו אזרחים לרצוח אזרחים אחרים?"

תשובה: "מסקנה היא... אינני משוכנע כלל פעולות בחוץ השטחים הכבושים כאן. כל הפעולות הללו (פירושו) להסחוב על ריק, וכל זה אנדרלמוסיה גדולה אחת...".

בסיום הראיון, משנשאל מה הצעתו לחבריו, אמר:
"אני מציע לצעירים, הרוצים להצטרף לארגונים, או לאלה המאורגנים כבר ופועלים עתה, שיסגרו מפעולותיהם ויפסיקו אותן." סגן המפקד הרחיק-לכת והמשיך: "ואם הם יכולים להסגיר אח עצמם, שיעשו כן, כי יש עליהם עין פקוחה." אבר נזמר הוסיף, כי היא בטוח, ש"מי שחי שבוע לא יחיה בשבוע הבא." כן הודה, כי למעשה התפרקה "החזית" ברצועה כליל, "ואין שום ארגון שהוקם ולא הוכה." גם מהארגנה קבוצה נוספת, היא מתחלת - טען המרואיין. אין צורך, איפוא, שהצעירים ימחו לשווא ויפלו קרבן.
"...אני מביע את צערי על הצעירים המחים לשווא, כי יש עין פקוחה עליהם."

כדוגמא לכך מביא הוא את עצמו: והראייה - "כאשר באתי (נחפסתי) אני, גיליתי ארבעה דוחלה עלי. כל צעד שעשיתי היה ידוע לשלטונות, וכל בית, שסרתי אליו, היה ידוע."

הפוסט
המדינה
ישראל

מכתב
1971

שנור

משרד החוץ

סכום מדיני שבועי

ירושלים, 31 בדצמבר 1970
ג' בסבת תשל"א

סכום מדיני שבועי מס' 86

מ-24.12.70 עד 31.12.70

תוכן הענינים

לאחר החלטת הממשלה לחזור לשיחות יארינג (עמ' 1)

החלטת הממשלה, אישורה על ידי הכנסת ודברי רה"מ בעצרת. הודעת שה"ח ליארינג.

תגובות להחלטת הממשלה - תגובת ארה"ב - חיובית. תגובת מזכ"ל האו"ם - חיובית. בריה"מ רואה בהחלטה תכסיס. תגובות ערביות מנתחות הלחצים שגרמו לישראל להחלטה וקוראות לא להתייחס באימון לצעד הישראלי.

ארה"ב

רוג'רס במסיבת עיתונאים (ב-23.12) עמד על המאמצים האמריקנים לאפשר התחלת השיחות שבמהלכן הובטח לישראל סיוע להמשך קיומה. 1971 עשוייה עתה להיות שנת החלטה. רוג'רס הסביר היוזמה האמריקנית שהיתה מבוססת על שני עקרונות - הפסקת הלוחמה ופתיחה בדיבורים. על הצדדים להגיע להסכם כשהם בטוחים שבכוחם להגן על עצמם. הערבויות האמריקניות הן רק השלמה להסכם ותקבענה בהתאם לרצון הצדדים והאומות המעוניינות האחרות. ארה"ב מוכנה למלא תפקיד במזה"ת אם תחרום בכך ליציבות באזור.

עמדת בריה"מ אינה ברורה. בדרך מסויימת היא מרוויחה מאי-השקט באיזור. ארה"ב עשוייה להסכים לתפקיד פיקוח על השלום, אך פיקוח אמריקני-סובייטי בלעדי אינו יעיל.

בריה"מ - משפט לנינגראד (עמ' 9)

ב-24.12 נתפרסמו פס"ד של 11 הנאשמים במשפטי לנינגראד בנסיון לחסוף מטוס ולהימלט בו מבריה"מ. שנים מהנאשמים נדונו למות ביריה. תגובת רה"מ. מניעי המשפט, מהלכו ומה אחריו. פעולות המחאה בארץ ובעולם לפני המשפט ואחריו. הערעור והמתקת פסקי דיין המות.

דיוני ה-4 (עמ' 16)

בישיבה ב-21.12 נדונו דיוני ה-4 ועבודת הסגנים, שיחות יארינג והערובות.

מדיניות השוק והמזה"ת (עמ' 17)

בעקבות החלטת ראשי מדינות השוק בהאג בדצמבר 69 על קידום האיחוד המדיני, סיכמו שה"ח שלהם על סדרת פגישות למימוש הדבר. הפגישה הראשונה היתה במינכן (19.11), שבה נדון המזה"ת ביוזמת הצרפתים. הפגישה השנייה - בכריסל (2.12) והשלישית היתה כנס מומחי מזה"ת בפאריס ב-15.12. בקבע לוח זמנים לעתיד.

לסיכום - היוזמה העיקרית מצרפת המנסה לגבש עמדה מערב-אירופאית לגבי המזה"ת כדי להופיע בפני ה-4 כמייצגת מערב אירופה.

מצרים (עמ' 19)

הפעילות במצרים השבוע מצאה ביטוייה בביקור המשלחת המצרית במוסקבה, בתגובות להחלטת ממישראל לשוב לשיחות יארינג, בהמשך המסע הדיפלומאטי-הסברתי המצרי, במאמץ לגבש חזית פנימית סביב המשטר על ידי הגברת תחושת העימות עם ישראל.

שבויים ישראלים במדינות ערב (עמ' 24)

מצרים מחזיקה בשנים עשר שבויי מלחמה ישראלים. סוריה בשלושה ואל פתח באחד.

מאמצי הצלב האדום לשחרר 4 השבויים הפצועים קשה בכשלו רבועים מאמצים בכירונים שונים להשיג שחרורם.

תגובת לבנון לפשיטת צה"ל - לא ביקשה דיון במועבי"ס למרות לחץ ערבי (עמ' 25)

לבנון הגישה איגרת למועבי"ס אך לא ביקשה כינוס המועצה. הסיעון הלבנוני מתעלם מריבוי הפעולות שבעשו משטח לבנון ואומר שפעולת ישראל בוצעה ללא סיבה.

ועידת שרי החוץ המוסלמית בקראצ'י (26-28.12.70) (עמ' 26)

~~תוצאות~~ דעות בין "מתונים" לקצינויים לגבי ישראל וכן בנושא המזכירות הקבועה. נראה שלא היתה חריגה מעבר להחלטות המושב הקודם בג'דה במאוס 1970. לא נתקבלה החלטה לחרם כולל וסנקציות נגד ישראל. איראן ותורכיה סרבו לחרוג מעמדתם באו"ם. המצרים ניצלו הועידה במסגרת מסעם הדיפלומאטי, אך הם מחשיבים אותה פחות מאשר את האו"ם, הבלתי מזדהות ואח"ע. הנושא הפלסטיני לא היה כרוך בוויכוחים קשים. לא הושג התקציב המבוקש להקמת מזכירות הקבע.

בומדיון מבקר בלוב (עמ' 29)

הרכב חזק של המשלחת האלג'ירית. בומדיין מסרב להינתק מלוב, חרף עמדתו הבלתי נוחה של קדאפי. גם קדאפי העדיף להדגיש המשותף. בענייני נפט והמחבלים הפלסטינים קיים בסיס להגנה בין השניים ועל כך עמדה ההודעה המשותפת אשר התעלמה מנקודות המחלוקת.

ירדן (עמ' 32)

המשטר מתמיד בהתבססותו, תוך ניצול העדרו של חוסיין, שכן כאשר המלך בחו"ל יותר נוח למשטר הירדני להתחמק מלחצים בינעריים ואילו המלך יוכל להתחמק מאחריות למה שקרה בהעדרו.

בקווי הפסקת האש (עמ' 33)

מצרים - פעילות שוטפת בקו. סימנים להמשך-בסיונות חדירה למטרות מודיעין. ירדן - לאחר רגיעה הפגזות בקטיושות על בית שאן. 11 סיענים הועברו לירדן. סוריה - יריות בבאזוקות באיזור ברכת-רם ולעבר תצפית או"ם וצה"ל באיזור מזרחית לקונייטרה. לבנון - הרקע לפשטית צה"ל - ריבוי מעשי התקופנות משטח לבנון. פירוס התקריות העיקריות. בפשיטת צה"ל נהרסו 4 בתים ששימשו מרכז למחבלים ביעטר.

הרקע הכלכלי להתפתחויות בפולין (עמ' 36)

1. כשלון משטרו של גומולקה בריפורמה הכלכלית.

2. מאבק הקבוצות בקרב המפלגה הקומוניסטית הפולנית למנוע חידושים בכלכלת פולין.
3. הצנטראליזם הנוקשה פוגע בהתפתחות הכלכלה.
4. התעשייה הפולנית התפתחה על אף מכשולים.
5. ירידה בחקלאות הפולנית.
6. הזנחות במדיניות השכר ותיווך העבודה גורמים לתסיסה בין הפעולים הצעירים.

ההודעה המשותפת המצרית-סובייטית.	-	נספח א'
ההודעה המשותפת המצרית-יוגוסלבית	-	נספח ב'
ראיון סאדאת לביו-יוק-סיימס	-	נספח ג'
דברי סאדאת למשלחת השלום העולמית.	-	נספח ד'
דברי סאדאת בישיבת אס"ע	-	נספח ה'

לאחר החלטת הממשלה לחזור לשיחות יארינג

החלטת הממשלה (28.12.70)

הממשלה החליטה פה אחד לחדש את השתתפותה בשיחות בחסות יארינג בהתאם לתנאי הסדר של מדיניות הממשלה ועל בסיס החלטותיה מיום 31.7.70 ו-4.8.70 שאושרו בכנסת, בדבר הענות ליוזמת השלום האמריקנית. הממשלה תמשיכה את שר-החוץ אבא אבן להודיע על נכונותה לכך לגורמים הנוגעים בדבר.

הכנסת אישרה את ההחלטה (29.12.70)

ב-77 קולות בעד, 27 נגד ו-9 נמנעים אישרה הכנסת את החלטת הממשלה לשוב לשיחות יארינג.

הדיונים עלפני ההחלטה

לדיון, בו בלה ההחלטה לשוב לשיחות הרי היא שואפת לכך בכנות, ולכן קדמו להחלטה דיונים ממושכים.

מדברי רוה"מ בכנסת

רוה"מ סקרה המאמצים המדיניים הישראליים בחדשים האחרונים. ישראל המחזקה - הודות למדיניות האמריקנית של שמירת האיזון במזה"ת. ממלכת ארה"ב נענתה לפניה לביצור ישראל והחליטה על מתן אשראי בסך חצי מיליארד דולר, וכדברי ניקסון יש להבין לא רק הערך החומרי אלא גם המוסרי המדיני והבטחוני הנובעת לכך.

עמדת ארה"ב - יש עתה יסוד להניח שארה"ב לא תהיה שותפה לקביעת פתרונות מעשה יריבו"ט בנוטאים טריטוריאליים, בבעיית הפליטים ובנוטאים אחרים. המחלוקת - הריגת בניין למו"מ ביך הצדדים.

המחלוקת הנוגעת שארה"ב אינה סבורה שעלינו לנהל מו"מ מעמדת חולשה, גורסת כי עלינו לזכור את אגבולות בני-הגנה, אינה מקבלת הדרישה הערבית לצטיגה ללבנון. לפני 67' ואינה מקבלת התכנית הערבית לפתרון בעיית הפליטים. המחלוקת - רוה"מ, כישראל, רוצה בקיום הפסקת האש בכל החזיתות, לרבות החזית המצרית. ההתחייבות שמטכת ורצופה המנוססת על החלטת מועבי"ט 242.

ההתחייבות הישראלית מתכנית רוג'רס

ההתחייבות הישראלית הקוראת לשיחות בחסות יארינג אינה כרוכה בשום התחייבות או יריבו"ט לתכנית רוג'רס או לכל תכנית אחרת.

שמור

ערובות

שום ערובות לא יכולות לבוא במקום גבולות בטוחים בני-הגנה ושמירת כושר התגוננותנו.

שליחות יארינג

מה-8 באוגוסט חל שיפור בכושר עמידתנו ולאור זאת החליטה הממשלה לחזור לשליחות יארינג. ישראל מתנגדת לשינוי כלשהו בכתב הסמכות של יארינג ושליחותו נובעת רק מכח החלטת מועבי"ט מנובמבר '67.

עקרי עמדות ישראל לגבי השיחות עם יארינג

זכותנו לגבולות בני הגנה מוסכמים ומוכרים. ירושלים מאוחדת - בירת ישראל. עמידתנו בקווי הפסקת האש עד שיושג שלום חוזי ומחייב. החלטת מועבי"ט היא מסגרת למו"מ על מנת להגיע להסכם, לחתימה ולנצוץ ההתחייבויות שיכללו בהסכם החוזי שיושג. כדי להשיג הסכם שלום-חייבות השיחות להתפתח לדו-שיח ישיר הכניסה לשיחות ללא תנאים מוקדמים - מוכנים להעלות הצעותינו ולהקשיב להצעות יתר הצדדים. דוחים כל איום לחידוש האש. לשיחות יהיה ערך רק באירת סובלנות וסאיפה הדדית להסכם.

קוראים למצרים לפתוח דף חדש.
(דברי רוח"מ במלואם הופצו ע"י מחלקת ההסברה).

ג. הודעת שה"ח ליארינג

שה"ח שלח הודעה ליארינג באמצעות משה"ח השבדי בשטוקהולם, בו מסר לו:

- א. נוסח החלטת הממשלה.
- ב. הזמנה לירושלים להפגש עמו ולמסור לו על עמדת הממשלה ומחשבות לגבי ביהול השיחות.

תגובות להחלטת הממשלה

תגובת ארה"ב

דובר מיניסטרוון החוץ האמריקני מסר ב-28.12: ארה"ב מרוצה מהחלטתה של ממשלת ישראל לחזור לשיחות יארינג. הדובר הביע תקוות הממשל שהדפלומטיה החשאית תפוס מקום בראש וכי הצדדים

ימנעו מהודעות פומביות העלולות לפגוע במהלך המו"מ.
הדובר מסר על רצונו של רוג'רס לבקר בישראל ובמצרים.

תגובת מזכ"ל האו"ם

דובר האו"ם שמסר שהד"ר יארינג יחזור לניו יורק עד סוף השבוע לקראת
חידוש השיחות הניע שביעות רצונו של מזכ"ל האו"ם או-תאנט מהחלטת ישראל
לחזור לשיחות.

תגובת בריה"מ

הסובייטים רואים בהחלטת ישראל - תכסיס פוליטי.
הפרשן המדיני של רדיו מוסקבה (28.12) - אמר שישראל החליטה לחזור לשיחות
לאחר שהוכח שחלק גדול מהשערותיה לא היו מציאותיות.
ישראל חוששת מהחרפת מסע הגינוי בגדה שיגביר בדידותה ומאחוד הערבים אחרי
שצפתה להתפוררותם אחרי מות נאצר. ישראל עושה בסיון להחליש שיחות יארינג
ע"י כך שהיא חוזרת אליהן.

תגובות ערביות

התגובות הערביות באו בעיקר ממצרים. ראה סיכומן בפרק "מצרים".
תגובות ערביות אחרות -
אלארדן הירדני (29.12):

- מטרת ישראל להיחלץ מהמבוך הפוליטי אליו נקלעה.
- התמיכה האמריקנית הקשיחה את ישראל.
- הידיעות מדיוני הממשלה מעידות שאין שנוי במדיניות ההתפשטות הישראלית.
- ישראל אינה מפסידה מאומה בהחזרה לשיחות ועשויה לזכות בהשגים מדיניים.
- קריאה לערבים להגביר ערבותם ביחס להתפתחויות המדיניות ולא להתעלם
מאפשרות של תוקפנות ישראלית בוספת.

סוכנות הידיעות הלובית

הסוכנות הלובית קראה שלא להתייחס באמון להחלטה בשל בסיון הערבים. קוראים
לערבים להמתין לתוצאות ההחלטה.

מעיראק

קול הועדה המרכזית של ארגוני המחבלים מבגדאד (28.12):
ישראל בעמדה חזקה יותר. לא יתכן שהייתה חוזרת לשיחות מבלי שהובטחו לה
ערבויות - (הפסקת אש, יותר נשק) שפירושן ויתורים מצד אלה שישבו ליד שולחן
הדיונים. כל ויתור (מצרי) בדיונים לא יחייב הפלסטינים.

שמור

לבנון

אל-ג'רידה (29.12) - רואה בהחלטה סימן חיובי - אך טוען כי אין להגזים באופטימיות כאשר ביצוץ תקווה מופיע.
אל אנואר (30.12) - ישראל בשונה לשיחזת מנסה לסחוט מהערבים הכרה בה, דבר שלא ייתכן כל עוד לא יקבל העם הפלסטיני זכויותיו - כלאמר, כל עוד לא תקום באדמת פלסטין מדינה בלתי גזענית.
כדי שלא תהיה התפוצצות בקרוב - חייבת ארה"ב להיות רצינית בהבאת ישראל לנסיגה.

* * * * *

א ר ה " ב

דוג'רס במסיבות עתונאים 23.12:

במאמצים לאפשר התחלת השיחות הובטח לישראל סיוע להסדר קיומה

Q. I say: What is the United States prepared to do - what kind of guarantees is the United States prepared to give Israel to bring her back to negotiating talks, and specifically, are you prepared to moderate or modify your language suggesting that only insubstantial changes must be made in Middle Eastern borders?

A. Well, we think the situation as of today is very sensitive. We are doing all we can to encourage the parties to renew negotiations. I suppose that really "to begin negotiations" would be a better way to put it. And we have had very active discussions with all concerned toward achieving that objective. We have, I think, in our relations with Israel convinced Israel that they should have no concern about our support for their continued existence, and we have made that clear by word and by deed.

We have also had, I think, very usefull exchanges with King Hussein and other members of his government, and I have had several recent discussions with members of the new Government of the UAR.

I don't want to say anything at this time which might in any way impair the opportunity and the chances that now exist for negotiations to begin. We have reasons for hope that the negotiations may start. We have no assurances but certainly we have reasons for hope.

1971 עשוייה להיות שנה של החלטה

We think 1971 may be a year of decision in the Middle East. We think the climate is very good. I think the fact that we are now entering the fifth month of the cease-fire, the fact that people in the area realize how important peace is, how much it means to their lives, gives hope that they may be in a more flexible frame of mind.

היוזמה האמריקנית התבססה על הפסקת המלחמה והתחלת הדיבורים

Now, in so far as guarantees are concerned - and let me, before I finish the thought I was just on, our initiative consusts of two parts: one, stop fighting; two, start talking. At the time we announced it, we realized it was going to be a rocky road - nothing easy about the Middle East. It is a very complex, difficult situation. It's possible that it can't be solved at all by negotiations: but we hope it can.

And the second part of our initiative was to start talking, so we are going to put all our emphasis on that phase, to see if we can get the parties to start talking, and we would hope that the parties not take public positions from which it is difficult to retreat.

על הצדדים להגיע להסכם כשהם בטוחים שבכוחם להגן על עצמם

As far as we are concerned, we have said consistently that we think the responsibility for working out a peaceful settlement for an agreement rests among the parties, U.A.R., Jordan and Israel. We do not have any blueprint as such. We do not have any plan that provides security as such. We think those matters should be negotiated among the parties. They have to live with each other, and

they have to have sufficient assurance among themselves that they can protect their own countries. So, we think, in the first instance, that the parties have to negotiate an agreement and, obviously they have to be satisfied that they have sufficient strength to protect themselves.

הערבויות האמריקניות - השלמה להסכם

Now, having said that, the United States has indicated that it is prepared to play a role in providing guarantees: Security Council Resolution 242, that is the basis for these discussions, refers to such guarantees. We think of guarantees as not a substitute for an agreement among the parties, but as supplementary and complementary.

הערבויות תקועה בהתאם לרצון הצדדים והאומות המערביות האחרות

What form those guarantees would take will depend on what the parties would want and what other nations involved would want. We are perfectly prepared to play a responsible role in providing guarantees, and the only way that can be worked out is by negotiation. It can't be worked out by public pronouncements. And so we have indicated to all concerned that we are prepared to play a role in providing guarantees - a responsible role, a role that's satisfactory to the parties; we are prepared to play a role economically, to help those who have suffered from the turmoil of war in the Middle East, including the refugees; and we're prepared to play a very active role diplomatically, and that's what we're doing.

השקפת ארה"ב בבעיית הגבולות בוטאה בשנה וחצי האחרונות

Q. Mr. Secretary, is it still American policy, as you stated in your December speech, that in a final settlement, Israel should withdraw to the pre-war boundaries with the exception of insubstantial alterations in the boundaries?

A. Well, as I say, I'm not going to get involved in any statements that might do anything to impair the prospect of the beginning of negotiations. Our policy has been made clear over these last several months - year and a half. The policies that I have announced, that my name is attached to, are not my policies; they are policies of this Administration.

ארה"ב מוכנה למלא תפקיד במזה"ת אם תחרום בכך ליציבות באזור

Q. Could I just follow up in your saying that the United States is prepared to play a role. Specifically, would the United States be prepared to take a leading part in the U.N. peace-keeping force?

A. Well, I hesitate to use words like "leading". As I say, we are prepared to play a responsible role. We haven't had any very definitive discussions about it because it requires, first, the agreement among the parties. We certainly are not going to play a role that is unwelcome. But if the United States can, by its participation, contribute to the stability of that area of the world, we are prepared to play a role.

בריה"ם מרויחה, בדרך סטויימת, מהמשך הקשיים במזה"ת

Q. Mr. Secretary, do you believe the Soviet Union is seriously interested in seeing that the peace is kept in the Middle East?

A. Well, I think it's difficult to answer that question. Certainly, the experience with the missile emplacements was not very encouraging. I think it's quite clear that in some ways the Soviet Union benefits by continued difficulty in the Middle East. Whether they feel that some kind of an agreement would be desirable now or not, I don't know. We'll have to find out when negotiations start.

כשמדובר בהסדר - המדובר בשלום חוזי וקבוע

I think it's important for Americans to understand that when we're talking about a settlement, now, we're not talking about a temporary arrangement which will permit continued belligerence in the area. We're talking about a permanent contractual peace that is agreed to by all those involved, and which will have as much assurance (as is possible) to give in international life

ארה"ב עשויה להסכים לתפקיד פיקוח על השלום, פיקוח אמריקני-סובייטי אינו יעיל

Q. I want to ask a clarifying question on the Middle East: When you say that the United States is prepared to play a role in peace-making or peace preservation out there, do you include the possibility of U.S. participation physically with troops in an international peace-keeping force of some kind?

A. Well, let me say that, as I said before, we have not formed any conclusions on that subject because we think, first, there has to be negotiations, and whatever is done in that sphere should be done in a way that is supplementary to an agreement and is acceptable to the parties.

There have been some speculations that we might be willing to consider a joint Soviet Union-United States peace-keeping force, just involving the two nations. We have never given any thought to that concept. I think that concept, with just the two of us involved, would be totally impractical, and we have never given any thought to it.

Now, we have not excluded the possibility that the United States might play a peace-keeping role if it was accepted by the parties themselves, and that it was not a substitute for agreement, but it would be an added assurance that the agreement would be observed. And if it could be done under the auspices of the Security Council of the United Nations that's something else.

Q. Mr. Secretary, this is something that in a practical sense as of now would have to be considered in the future in the light of circumstances?

A. Yes, that's right. As I say, I don't want to leave the impression that this is a policy that we have formulated. I just say we have not excluded that possibility. As a matter of fact, at the inception of the United Nations, this was one of the concepts that it was felt would provide great stability in the world, would be peace-keeping forces.

Now, as I say, I don't want the thought left that we have come to that conclusion. I'm just saying that we have not totally excluded that as a possibility.

Q. But you do seem to have excluded the possibility of the United States and the Soviet Union alone. Why?

A. Because I think it would be impractical.

תגובה מצרית לדברי רוג'רס

להלן בקודות שהעלה פרשן צות-אל-ערב (24.12) בתגובתו לדברי שה"ח האמריקני:

א. ההצהרה, כי שנת 1971 עשוייה להיות שנה מכרעת אינה תואמת את המציאות.

ב. אם כוונת רוג'רס היא לכפות פתרון בכוח - הרי שנה אחת לא תספיק לכך: "הערבים מסוגלים להיאבק במשך תקופה ארוכה ביותר".

ג. דברי רוג'רס על פתרון קרוב למשבר נועדו להכשיל את הפעילות המדינית המצרית.

ד. מגילת האו"ם, ולא ארה"ב, היא הערובה לשלום במזה"ת.

ה. דברי רוג'רס על נכונות ארה"ב לסייע לפליטים מדגישים, שהוא מתעלם מהחלטת מועבי"ס מספר 242, הקובעת החזרת הזכויות לעם פלסטין.

בריה"מ

ממשפט לננינגרד

ממשפט לננינגרד

להלן סקירת אירופה 3:

1. פסק דין

א. בליל חג המולד, 24.12.70, בתפרסמו פסקי הדין במשפט לננינגראד. ואלה הם:

- מארק דימשיץ - מות ביריה,
- אדוארד קוזנייצוב - מות ביריה,
- סילביה זלמנסון, רעייתו של קוזנייצוב - עשר שנות מאסר,
- אלכסי מורז'נקו - עשר שנים,
- יורי פיאודורוב - חמש עשרה שנים,
- אריה (לייב) חנוך - שלוש עשרה שנים,
- אנטולי אלטמן - שתים עשרה שנים,
- בוריס פנסון - עשר שנים,
- יוסף מנדלוביץ' - חמש עשרה שנים,
- מנדל בודניה - ארבע שנים.

ב. בהתפרסם הגזירה אמרה ראש'הממשלה:

"בזעם ובכאב שמעה ממשלת ישראל את הידיעה על שפיטתם של שניים מעצורי לננינגראד למוות ביריה ושל אחרים לתקופות מאסר מטושכות. המשטר הסובייטי הנוכחי ממשיך במסורת של רצח קרבנות יהודיים חפים מפשע ועלילות דם שהיתה נחלת רוסיה הצארית וממשיכה להנחות גם את ההנהגה הנוכחית. זעקתו של העם היהודי והתגובות בעולם כולו, ההולכים ומתגברים, יבקיעו גם את מסך הברזל ולא יאפשרו למשטר האכזרי להמשיך בקמנותו בקרבנות חסרי מגן וחפים מפשע. משפטי מות לא יחסלו את מאבק אחינו היהודים בבריה"מ למען זכותם לחיות חיים יהודיים ולהתאחד עם אחיהם בישראל. מיקושלים נשלח דבר נחמה ועידוד לנשפטם ולבני משפחותיהם, לחבריהם למאבק ולהמוני היהודים אשר שום כח בעולם לא יצליח לשתק זעקתם. מה שמתרחש בימים אלה ליד המסל המערבי צריך לסמל ליהדות בריה"מ

שמור

שהעם כולו עומד אתם במאבק אחד, ויהיה זה מקור עידוד והזדהות במאבקם. בימים אלה מגיעות ידיעות על משפטים נוספים הנערכים או עומדים להיערך בבריה"מ כנגד חפים מפשע. אנו קוראים למצפון העולם, לכל אשר כבוד וחרות האדם יקרים לו, להרים קולו בתביעה להסיר את צל המוות מעל פני החפים מפשע ולתבוע שחרורם המידי של קורבנות משפטי הראווה. עם ישראל לא יבוח ולא ישקוט עד אשר תוסר אימת המוות מעל אחיבו היהודים ועד אשר תוכר זכותו של כל יהודי הרוצה בכך לעלות למולדתו".

ג. ישיבה מיוחדת של הכנסת נקראה ליום ו' 25.12.70. עצרות והפגנות נערכות בכל רחבי הארץ.

2. המשפט

- א. כוונת השלטונות בבית משפט זה מתחילתו ובגזר הדין היא שקופה : להטיל מורא על המוני היהודים ולהרתיעם מפני המשך המאבק על זכות העליה. זוהי גם חוליה נוספת בשרשרת השמצת הציונות והטלת דופי בכל הקשור בישראל במגמה להסביר לאזרחי בריה"מ למה ממשלתם נלחמת בישראל האימפריאליסטית והנאצית.
- ב. יש כל היסוד להניח כי הנאשמים היו קורבן למעשה פיתוי פרובוקטיבי.
- ג. שני הלא - יהודיים צורפו לסיסה בניגוד לרצונם של היהודים. גם פרט זה תוכנן בודאי ע"י עורכי הסצנריו מראש כדי לטעון לאחר מכן שהמשפט אינו מכוון נגד יהודים כי אם נגד אזרחים סובייטים פושעים ובוגדים.
- ד. מהלך המשפט מצביע על שימוש בשיטות משפטיות שהיו נהוגות בבריה"מ במשפטי ראווה מבויימים בעבר. התובע היה סולובייב האנטישמי הידוע לשימצה מימי ה"משפטים הכלכליים".
- ה. במהלך המשפט גילו הנאשמים אומץ לב, גם כאשר "הודו" בתכנון הבריחה. הטייס דימשיץ טען כי תכנן המבצע במשך שנתיים והחליט על הבריחה בגלל יחסה של בריה"מ ליהודים ולישראל ובגלל אנטישמיות. לייב חנוך טען כי הודאתו נסחטה ממנו בשעת החקירה, סולפה, והוא מסתייג ממנה.

שמור

- ו. יש לשער שוולף מנדלביץ הופרד מהקבוצה ויועמד לדין בפני בית משפט צבאי, בהיותו קצין צבאי. צפוי לו עונש חמור מאד.
- ז. ידוע כי בס"ה נעצרו 40 - 30 יהודים ברחבי בריה"מ. כפי הנראה יתקיימו בקרוב משפטים נוספים, לפי השמועות ב - 29 בדצמבר בלנינגראד, בינואר בקישנב ואולי גם בריגה.
- ח. כליאתו של גרישה פייגין בבית חולי רוח מצביעה על שלב נוסף, חמור ביותר, במסע הדיכוי האנטי - יהודי. פייגין, מיג"ור במילואים החזיר לפני חדשים מספר אותות הצטיינות רבים כמחאה על המדיניות האנטי - ציונית ועל סרוב השלטונות לאפשר עלייתו ועליית חבריו. הוא הובל בכוח ע"י סניטרים למוסד חולי נפש בריגה.

3. פעולות מחאה לפני המשפט

- א. בארץ - קבוצת שובתי הרעב מבין עולי ואסירי ציון מבריה"מ, אשר ערכה תענייתה ליד הכותל המערבי, שימשה מוקד למפגן הזדהות המוני בישראל עם יהדות בריה"מ.
במשך ימי הצום זרמו לשם מכל קצות הארץ קבוצות נוער, ארגונים, אנשי התישבות, מפעלים כלכליים, מפלגות, חברי כנסת ואישים שונים, ובראשם נשיא המדינה, הממשלה כולה, הרמטכ"ל וקצינים בכירים. בכל רחבי הארץ נערכו אסיפות הזדהות והעתונות נתנה, כמונן, ביטוי מלא לנושא. כל זה השתקף לאחר מכן בעתונות העולמית באמצעות סוכנויות הידיעות.
- ב. בעולם - המחאה מתנהלת בעולם מזה שבועות אחדים והגיעה לביטוי בולט בימי המשפט. תקצר היריעה מכדי להזכיר פה את ההיקף של הפעולה שהלך וגבר מדי יום ביומו. להלן דוגמאות אחדות:
הצהרות והחלטות גיבוי - 32 חברי האסיפה המיעצת של מועצת אירופה, החלטות של הפרלמנטים בארגנטינה, בגואטמלה, באוסטרליה, באינטרנציונל הסוציאליסטי ובאינטרנציונל הליברלי.
הפגנות - בכל הערים הגדולות של ארה"ב, קנדה, לונדון, פאריס, קופנהגן, וינה, מכסיקו, בואנוס איירס, מונטבידאו, סידני ועוד.

שמור

חלק ניכר מההפגנות נערך ליד שגרירויות בריה"מ (בארה"ב גם לקראת הופעת להקות מוסאייב).

מברקי מחאה - נשלחו מטעם אישים, ארגונים, מפלגות ומוסדות שלטונות בריה"מ, מזכירי או"ם וממשלות מקומיות. בין הפונים:

סנטורים של ארה"ב, ז'אן פול סרט, לורנס אוליבייה, ארתור רובינשטיין, אשת נשיא קוסטה ריקה, פרופ' מורגנטאו ואחרים. ראשי הקהילה ברומא והרב הראשי העבירן פנייה לאפיפיור וביקשו התערבותו.

מודעות בעתונות - ב"ניו יורק טיימס" ב- 3.12 בתפרסמה על עמוד שלם מודעה בחתימת 2000 פרופסורים מ- 200 אוניברסיטאות. גם בעתונים אחרים בעולם באה לביטוי המחאה הציבורית ע"י מודעות ומאמריהם.

4. פעולות מחאה אחרי מתן פסק הדין

א. בארץ

- הכנסת התכנסה לישיבה מיוחדת ב-25.12 ורוה"מ נשאה דבריה
- אספת מחאה של כ-30000 איש התכנסה בתל אביב במוצאי שבת 26.12. רוה"מ הגב' מאיר היתה הנואמת הראשית באספה זו. באותה השעה התכנסה בחיפה אספה דומה בה נאם שר העבודה מר יוסף אלמוגי.
- שדרים מטעם נשיא המדינה שוגרו אל 24 ראשי מדינה בארצות אמל"ס ואפריקה.
- שדרים מטעם רוה"מ שוגרו ל-4 נשיאי אפריקה ול-11 ראשי ממשלות באירופה אסיה ואמל"ס.
- מטעם שר החוץ שוגרו שדרים ל-10 שרי החוץ באירופה אסיה, ארה"ב, למזכ"ל האו"ם ולנשיא העצרת.
- הרבנים הראשיים, הרב נסים והרב אונטרמן שיגרו מברקי מחאה לאפיפיור.

ב. בחו"ל

הדים ותגובות לפסק הדין

- למרות חופשת חג המולד התקיימו אספות מחאה והפגנות נגד פסקי הדין בלנז'נגרד בבירות ובערי שדה של אירופה, ארה"ב, אמל"ס ואוסטרליה.

- סופרים ואמנים צרפתיים ושוויצריים ידועי שם חתמו על עצומות מחאה אשר שוגרו לממשלת בריה"מ.
- קהילות יהודיות, אגודים של לוחמי המחתרת נגד הנאצים, שגרו מברקים לשגרירי בריה"מ בארצותיהם ולנציג בריה"מ באו"ם.
- מבכ"ל המועצה העולמית של הכנסיות פרסם הודעה לחג המולד בה הוא סחה על פסקי הדין בבורגוס ובלנניגרד.
- בניו יורק נערכו הפגנות מול בנין המשלחת הסובייטית לאו"ם. חברי הליגה היהודית להגנה תפשו את בית הכנסת אשר ממול לבנין המשלחת ואימו להוציא להורג שני רוסים בעד כל יהודי.
- פרופסורים ידועי שם בארה"ב שגרו מברקי מחאה לממשלת ארה"ב ולשגריר בריה"מ בושינגטון.
- ראש עיריית ניו-יורק, לינדזי, וכן 5 פרקליטים מחוזיים של ניו-יורק קיימו מסיבת עיתונאים וגיבו את המשפט.
- אמנסטי אינטרנשנל שיגר מברק מחאה לממשלת בריה"מ ונתן הוראה לסניפיו האזוריים לפעול באופן עצמאי.
- באומה של רוה"מ ישראל בכנסת שודר ברחבי העולם בטלביזיה ופורסם בעתונות.
- מברקי מחאה של יהודים ולא יהודים בודדים, קבוצות וארגונים, זורמים למשרדי ממשלת ארה"ב, מזכירות האו"ם, הנציגויות הסובייטיות באו"ם ובארצות שונות.
- נשיא הפדרציה הציונית העולמית, נחום גולדמן, שיגר מברקים לצ'אוצ'סקו, טיטו, אינדירה גנדי ולפודגורבי.

ג. תגובות לשדרים (עד 30.12)

- ממשלת הולנד פנתה ביוזמתה אל ממשלת בריה"מ.
- ממשלות אירופיות אשר אליהן לא הועברו השדרים פרסמו הודעות לעתונות. שגרירי בריה"מ הוזמנו למשרדי החוץ והובעה בפניהם דאגת הממשלה על פסקי הדין.
- רוה"מ אוסטרליה פנה למזכ"ל האו"ם.
- רוה"מ ניו-זילנד פרסם הודעת מחאה.
- ממשלת קנדה פרסמה הודעה ושגריר בריה"מ הוזמן אל סגן שה"ח.
- נשיא קניה הבטיח לכתוב לשגריר בריה"מ בניירובי.

- נשיא ובצואלה הבריק לנשיא בריה"מ וביקש חנינת שני הנדונים למות.
- נשיא אקוואדור הבריק לנשיא בריה"מ.
- ממשלת פנמה הבריקה למזכ"ל האו"ם וביקשה מברייה"מ לחון את הנאשמים.
- ממשלת גואטמלה נתנה הוראה לראש משלחתה באו"ם להביע חרדתה מפסק הדין באזני נציג בריה"מ באו"ם.
- שר החוץ של קוסטה-ריקה הבריק לשר החוץ של בריה"מ.
- ממשלת צ'ילה פרסמה הודעה רשמית.
- נשיא סנטודומינגו הבריק לנשיא ברוה"מ.
- מזכ"ל האו"ם ונשיא העצרת פנו אל ממשלת בריה"מ.
- "אוסרבטורה רומנו" כותב ב-28.12 שהכס הקדוש משתדל לעשות את כל מה שנאפשרותו בהתאם לרוח של הומניות וחסד.

ד. תגובות המפלגות הקומוניסטיות באירופה

חומרת פסק הדין גרמה לזעזועים בקרב המפלגה הקומוניסטית הצרפתית, הבלגית, האיטלקית, השנדית, והבריטית אשר פרסמו בנטאוניהן מאמרי מערכת חריפים. המאמרים מחו, במיוחד ב "לאומניטה" הצרפתי, על התנאים בהם התנהל המשפט ועל האנטישמיות המובהקת המתבררת הן מתנאים אלה והן מפסק הדין אשר הוא ללא פרופורציה עם המעשה.

ה. הודעת טאס על פסק הדין

סוכנות טאס פירסמה ב-24 בדצמבר בשעות מאוחרות בלילה הודעה קצרה בה היא מודיעה על ההתקפה הפושעת בגד צוות האוירון 2 ובסיון של פעולה עוינת בעזרת אמצעים אשר סיכנו את חיי הטייסים. ההודעה מפרסמת את שמות הנדונים והעובש המיועד להם, את התכנית המפורטת של החטיפה ומוסיפה, כי מתוך 11 הנאשמים 5 היו מחוסרי עבודה ו-4 כבר בידונו בעבר על עברות שונות, ביניהם קוזבייצוב.

רדיו עמאן מצטט ב-25 בדצמבר את הודעת טאס אשר פורסמה בפראנדה ומוסיף שההכנות לחטיפת המטוס נעשו בידיעת הציונים בישראל.

ערעור על פסקי הדין

ב-20.12 נפתח במוסקבה ערעור על פסקי הדין של נדוני לננינגרד. מצפים שבית הדין הפדראלי העליון יסיים את דיונו עד 31.12. לעתונאים

שמור

זרים ולבני משפחה של הנדונים לא ניתנה רשות הכניסה לאולם בו מתנהל
הערעור.

עם סיום כתיבת הפרק בודע שגזרי דין המוות לשני הנדונים מארק דימשיץ
ואדוארד קוזבייצוב הומתקו ל-15 שנות מאסר עם עבודת פרך. עובשים
אחרים הופחתו אף הם.

* * * * *

דיוני ה - 4

ב - 21.12.70 נועדו נציגי ה - 4 בניו יורק לישיבה נוספת, בראשות הנציג הסובייטי מאליק. בישיבה נדונו :

דיוני ה - 4 ועבודת הסגנים

הסובייטי האשים את ארה"ב הפועלת נגד התקדמות בשיחות ה - 4 ואף השביתה עבודת הסגנים וזאת, בניגוד לרצון יתר חברות ה - 4. האמריקני טען שאין מקום לדיונים ענייניים בין ה - 4 לפני חידוש שיחות יארינג. לגבי עבודת הסגנים לא התחייב האמריקני שתחודש אחרי חידוש שיחות יארינג. הבריטי טען שמאחר ולארה"ב השפעה על ישראל יש לתמוך בדרכים המוצעות על ידה, והביע תמיכת ממשלתו בהמשך הדיונים הענייניים במסגרת ה - 4 ובהמשך עבודת הסגנים.

שיחות יארינג

הסובייטי חזר על תביעתו שה - 4 יצאו בקריאה פומבית לצדדים לחזור לשיחות יארינג ולא נקב בתאריך שעדיו צריכות שיחות יארינג להתחדש ושיש לקבעו בקריאה פומבית. האמריקני חזר ודחה ההצעה הסובייטית לקריאה פומבית והאשים קידום הטילים באיזור ההקפאה בהפסקת השיחות. הצרפתי תמך בהצעה לקריאה פומבית אך עמד על כך שההצעה אינה ממשית כשאין עליה הסכמה של ה - 4. הבריטי טען שרק ארה"ב מסוגלת להניע ישראל לחזור לשיחות.

ערובות

הצרפתי חזר והטעים החשיבות בדיון בין ה - 4 על ערובות. והבריטי תמך בדיון בנושא נבוא העת והנחין בין שלושה סוגי ערובות:

- עצם ההסכם בין הצדדים
- איזורים מפורזים וכח בינ"ל.
- ערובות מטעם גורמי חוץ ומטעם מועבי"ס.

מועד הישיבה הבאה

נקבע ל - 6.1.71 (לאחר שהסובייטי דרש קביעתו ל - 4.1.71 והאמריקני טען שלא יחזור מחופשת החג לפני 6.1.71).

מדינות השוק והמזה"ת

=====

1. כנס ראשי המדינות

בהתכנסם ב - 2 - 1 בדצמבר 1969 בהאג הטילו ראשי מדינות השוק האירופאי המשותף על שרי החוץ שלהם להמליץ על דרכים לקידום האחד המדיני בין מדינותיהם.
2. החלטות שרי החוץ

שרי החוץ החליטו בין היתר על :

 - פגישות בדרג של שרים לפחות פעם בחצי שנה וכן בכל עת שימצאו לבחון.
 - פגישות של המנהלים המדיניים של משרדי החוץ פעם בשלושה חודשים.
 - ועידות בדרג של שרים עם המדינות המועמדות להצטרף לשוק כדי לשתפן בבעיות הפוליטיות המעסיקות את ה - 6 בשטח הפוליטי.
 - עריכת מחקרים כדי לקדם את האיחוד הפוליטי.
3. ועידת מינכן

ב - 19.11.70 התכנסה במינכן הפגישה הראשונה של שרי החוץ של ה - 6 במסגרת זו.

 - נושאי הדיון העיקריים היו :
 - בסחון אירופה
 - הסכסוך הישראלי - ערבי
 - הסכסוך הישראלי - ערבי - תפס את רוב הזמן בדיונים, כיוזמת שה"ח הצרפתי.
4. פגישת בריסל : פעילות בריטניה

ב - 2.12.70 התקיימה בבריסל פגישה בין שהח של ה - 6 ושה"ח של 4 המדינות המועמדות לשוק.

 - שה"ח הבריטי גילה פעילות רבה בפגישה זו והטעים את התפקיד שמערב אירופה יכולה למלא בסכסוך.
5. כנס מומחי מז"ת בפאריס

ב - 15.12.70 התכנסו בפאריס המומחים למזה"ת של שש מדינות השוק (1970) יושב ראש הצרפתי דה לוס והשתתפו מנהלי מחלקות מז"ת של יתור החמש המדינות.

שש מדינות השוק (1970) יושב ראש הצרפתי דה לוס והשתתפו מנהלי מחלקות מז"ת של יתור החמש המדינות.

הישיבה הוקדשה אך ורק לפרוצדורה : הצרפתי חזר על החלטות מיבכך והציע לחלק את הנושאים לשם הכנת נירות עבודה שימששו כבסיס לדיון הראשון הענייני של המומחים שיתקיים בינואר 1971.

6. לוח זמנים לעתיד

27.1.71 - 25 - הכנס הענייני של מומחי המזה"ת בפאריס בו ידונו בניירות שיכיבו.

8.2.71 - כנס המבכלי"ם המדיניים בבריסל שידון בניירות שיוגשו לו ע"י מומחי המז"ת ויכין דו"ח מסכם לגבי כל אחד מהנושאים.

מרס 1971 - סיבוב דיונים נוסף של מומחי המז"ת.

אפריל 1971 - סיבוב נוסף של המבכלי"ם המדיניים.

מאי - 1971 - כנס מועצת שרי החוץ.

7. סכום

- היוזמה העקרית בכנס באה מצרפת המנסה לגבש עמדה מערב אירופאית לגבי המזה"ת כדי להופיע בדיוני ה - 4 כמייצגת מערב אירופה.

- בין הגורמים המקילים על צרפת א. רצון בריטניה לתאום במסגרת מאמצי בריטניה להתקבל בשוק. ב. התחושה באירופה שהם לא יכולים לעמוד מהצד נוכח הגברת הפעילות הסובייטית.

- ספק אם המדינות האחרות תסכמנה שצרפת תופיע כמייצגת שלהן בדיוני ה - 4 בנושא המזה"ת.

- ספק גם אם תצלחנה ה - 6 יחד עם בריטניה לגבש עמדה מוסכמת על כלם בכל הנושאים.

* * * * *

מ צ ר י ם

1. ה ק ד מ ה

א. זירות הפעילות המצרית

במצרים היתה השבוע פעילות ענפה אשר מצאה את ביטוייה ב-:

- ביקור המשלחת המצרית במוסקבה;
- התגובות להחלטת ממישראל לשוב לשיחות יארינג;
- המשך המסע הדיפלומטי-הסברתי המצרי;
- מאמץ לגבש החזית הפנימית במצרים סביב המשטר על ידי הגברת תחושת העימות הכמעט בלתי במצעת עם ישראל.

ב. מצרים מתרבת עצמה למצב המקשיח עמדתה

הפעולות בכל השטחים הנ"ל קשורות זו בזו ומשפיעות זו על זו. בולט הרושם שהביקור בבריה"מ נתן למצרים תחושת בטחון יותר גדולה כדי לאפשר לה להגביר הסחסנות על ידי איומים שהפסקת-האש לא תחודש אם לא יתמלאו תנאי מצרים עד ה-5.2.71. מכאן ריבוי ההצהרות וחידוד העמדות שבקטה ההנהגה המצרית עוד קודם לכן, דבר המצר את מרחב התמרון וחופש הפעולה של השלטון במצרים.

בהיעדר התקדמות רצינית לפי המושגים המצריים עד ה-5.2.71 תיגרר מצרים להכריז על אי-חידוש הפסקת-האש, או תמנע מלהכריז על הארכתה, כך שתיווצר אווירה של מתיחות שתגביר את סכנות חידוש האש.

ג. המשטר נותן לעצמו ארכה של ששה חודשים

עם זאת יש לציין שהמשטר נתן לעצמו ארכה נוספת של ששה חודשים, החל מה-5.2.71 (כדברי סאדאת עצמו) כדי להתכונן גם אם יכריז על אי-חידוש הפסקת-האש.

2. ביקור המשלחת המצרית בבריה"מ

בתום ביקור המשלחת המצרית בראשותו של סגן הנשיא עלי צברי בבריה"מ (21-26.12) פורסמה הודעה משותפת (26.12). (עיקרי ההודעה, ראה בנספח א.) להלן הערכה על ההודעה הנ"ל:

א. נוסח שגרתי

ביסוחה כמעט שגדתי ודומה להודעה שפורסמה אשתקד בתום ביקור המשלחת המצרית בראשות סאדאת, ערב כינוס ועידת הפיסגה הערבית ברבאט;

ב. הגברת הסיוע הכלכלי הסובייטי למצרים

החידוש היחידי הינו באיזכור ההחלטה לחתום על הסכמים כלכליים ומסחריים לטווח ארוך, דבר המעיד על היענות סובייטית מסויימת לפניות המצריות לסיוע כלכלי מוגבר, לאור מצבה הכלכלי המחמיר של מצרים, והתחמקות מדינות המערב להיענות לבקשות הסיוע שלה בשטח זה;

ג. המשך המאמצים המדיניים

הנימה הכללית פחות תקיפה מאשר ההכרזות והנאומים שהוחלפו. מדובר אמנם שהמשך המדיניות הישראלית מגבירה הסכנה למלחמת עולם, אך הרושם הכללי הוא ששתי המדינות דבקות עדיין, בשלב זה, בפתרון מדיני, על בסיס החלטת מועבי"ס, ובהתאם לפירושים המצדיקים-סובייטיים.

המאמצים המדיניים יימשכו "במסגרת האו"ם ומחוצה לו" (שיחות הארבע ואולי גם השתיים) ומצרים תוסיף לנהל את המסע הדיפלומטי-הסברתי, כמסע עצמאי, ללא זהות יתירה עם בריה"מ.

ד. העדר התייחסות להפסקת-האש

יצויין העדר כל התייחסות להפסקת-האש או לתאריך של ה-5.2.71, בניגוד להודעה שפורסמה בתום ביקור סגן הנשיא חסין-אל-שאפעי ביוגוסלביה (ראה עיקרי הודעה זו בגספח ב). ייתכן ודבר זה נובע מרצון סובייטי לצנן במקצת הדיבורים במצרים על פתיחת אש אוטומטית במקרה של אי-התקדמות מדינית ואי-קביעת לוח זמנים לנסיגה;

ה. כרגיל - אין כל התייחסות לנושאים צבאיים;

ו. מעמד עלי צברי

עוד לפני פרסום ההודעה, מסר עלי צברי בראיון ברדיו מוסקבה (25.12) הצהרה בה עמד על חשיבות הביקור והצביע על התוצאות המרחיקות לכת שלו. דבר זה אינו משתקף בהודעה. הביקור מחזק את מעמד עלי צברי כאיש המרכז היחסים בין שתי המדינות;

ז. היעדר התייחסות לבעיות בינלאומיות

ההודעה הצטמצמה ביחסים הבינלאומיים ובמצב במזה"ת וארה"ב הותקפה רק בקשר לתמיכתה בישראל;

ח. בסיכום, ניתן לציין שההודעה סתמה ולא פירשה באשר למהלכים העתידיים המדיניים והצבאיים. לעומת זאת הפרשנויות מבריה"מ עמדו על הנקודות החסרות, תוך הבלטת המשותף בין שתי המדינות והתיאום לגבי המהלכים הבאים. ראוייה במיוחד פרשנות הסוכנות הסובייטית "נובוסט"י.

ט. סוכנות הדיעות הסובייטית "נובוסט"י על השיחות הסובייטיות-מצריות

סוכנות "נובוסט"י דאגה לפרסם ב-25.12 הערכת משקיפים מדיניים במוסקבה לאור השיחות הסובייטיות-מצריות בצינה את הנקודות הבאות:

המשך שיתוף הפעולה והזהות בהשקפות

- 1) שתי המדינות תמשכנה לפתח שיתוף-פעולה נרחב בתחומים המדיניים, הכלכליים והצבאיים;
- 2) נקיטת עמדה זהה כלפי התוקפנות הישראלית ובעלי חסותה האימפריאליסטים, וגישה דומה לבעיית חיפוש הדרכים לחיסול תוצאות התוקפנות הישראלית ולהשכנת שלום יציב;

התביעות מישראל

- 3) לא ייתכן שלום יציב כל עוד יישארו הכוחות הישראלים בשטחים הערביים. בריה"מ ומצרים קוראות לביצוע כל סעיפי החלטת מועבי"ס מזובמבר 67;

רמז על הרחבת הסיוע הכלכלי הסובייטי למצרים

(4) בתחום שיתוף הפעולה הכלכלי, ביצוע המשימות הכלכליות של המהפכה המצרית;

הסיוע הצבאי הסובייטי למצרים

(5) כתוצאה מש"פ סובייטי-מצרי, בתחום הצבאי, מצרים לא רק השיגה את כל מה שאבד לה במלחמת 1967, אלא אף הקימה מערכת הגנה בטוחה, המגנה על המדינה מפני התנקלויות אפשריות מצד התוקפן;

רמז שמצרים תשרת האינטרסים הסובייטים בייחוד באפריקה

(6) ש"פ סובייטי-מצרי פורה הינו בעל משמעות בי"ל רחב, היות והשפעתו לא מוגבלת למזה"ת בלבד. בריה"מ רואה במצרים מנהיגת התנועה לשחרור לאומי ביבשת האפריקנית כולה.

התגובות בשטח המדינות

(7) הציבור בבריה"מ מקבל בברכה את השיחות הסובייטיות-מצריות, ומציין בסיפוק שמצרים מתקדמת לאורך הדרך שהתווה נאצר בחייו;

(8) מוסקבה מברכת על מאמצי ממשלת מצרים לאחד את ארצות ערב, ולגייס את האפשרויות לחיסול תוצאות התוקפנות הישראלית.

3. התגובות להחלטת ממשלת ישראל לשוב לשיחות יארינג

א. החלטת ישראל - תכסיס סאדאת (29.12) הצהיר שהחלטת ממשלת ישראל היא תכסיס במטרה להאריך הפסקת האש ולמנוע גינויה בדו"ח יארינג;

ב. דובר ממשלת מצרים ממתן את תגובת סאדאת (29.12) והודיע "לא נשפוט את החלטת ישראל בחפזון, אנו רוצים לעיין בה כדי להיווכח אם ההחלטה כנה, וכנות זו תיבחן בנכונות ישראל לבצע החלטת מועבי"ח";

ג. שה"ח הישראלי גילה הכוונות מאחורי ההחלטה "צות-אל-ערב" (29.12): אבא אבן גילה כוונותיה של ישראל ומסרותיה מאחורי ההסכמה לשוב לשיחות, בהודיעו שישראל תמשיך לשמור על פירות הנצחון וכי מדיניותה לא השתנתה מאז 1967, ומדיניות זו מבוססת על אי-נסיגה לפני שישראל תשיג "שלום חוזי". ישראל שואפת לגבולות בטוחים, ולכן בלתי-אפשרי לשוב לגבולות שלפני יוני 67.

ד. הסיבות שהניעו את ישראל להחליט על תכסיס השיבה מפרשנויות מצריות, בולטות הסיבות הבאות:

- (1) תקיפות מצרים שלא להסכים להארכת הפסקת-האש;
 - (2) דעת הקהל הבינלאומית החוששת ממדיניות ישראל המובילה למלחמה;
 - (3) אנידות ישראל, עם חידוש האש, שלא תעמודנה בשום פרופורציה לעומת האבידות הערביות;
 - (4) הצלחת המסע הדיפלומאטי-ההסברתי המצרי;
 - (5) האינטרס הישראלי לגרום לסחבת ולהשהיות.
- ה. ישראל עלולה ליטוש השיחות, כשייראה לה הדבר, כפי שעשתה זאת בעבר.
- ו. שליחות יארינג - מכשיר ישראלי להארכת הפסקת-האש.

הצהרות סאדאת

4.

בימים האחרונים, הצהיר נשיא מצרים מספר הכרזות שעיקרן מתפרסמים בנספח, כללית, מורגשת עליה בחריפות הנימה של דברי סאדאת, שברצונו להציג עמדה אולטימטיבית. סביר להניח שדבר זה הושפע מהביקור במוסקבה.

להלן הנקודות הבולטות ביותר בהצהרותיו:

א. שובה של ישראל לשיחות

שובה של ישראל לשיחות אינה אלא תכסיס שנועד:

- (1) להאריך הפסקת-האש;
- (2) למנוע גינויה בדו"ח יארינג;

ב. תנאי מצרים להארכת הפסקת-האש

- (1) מצרים לא תסכים להאריך את הפסקת-האש אלא אם ייקבע לוח זמנים זמני לביצוע החלטת מועבי"ס, כשהנסיגה היא הסעיף הראשון;
- (2) מצרים לא תאפשר לישראל להקפיא הבעייה, ואף מוכנה לקררנות להשיג מטרותיה;

ג. הכנסת מצרים לאוירת מלחמה החל ממחצית ינואר 1971

מצרים תוכנס לאוירת מלחמה כוללת החל מה-15.1.71 כשכל מחוז יאורגן באופן עצמאי לקראת "המערכה";

ד. מצרים אינה חושבת על שלום אמיתי עם ישראל

בדבריו ב-"ניו-יורק טיימס" (28.12) הדגיש סאדאת שאף על פי שהחלטת מועבי"ס מחייבת הכרה בישראל כמדינה ריבונית, הוא לא יכונן אתה לעולם יחסים דיפלומטיים;

ה. המחצית הראשונה של שנת 1971, תקופה קריטית

המחצית הראשונה של שנת 1971 תהיה מכרעת לגבי ההתפתחויות.

5. המשך המסע המדיני-הסברתי

א. יציאת המשלחות השונות

עם שובם לקהיר של חסין אל שאפעי ועלי צברי נועד סאדאת עמם וקיבל את דווחם. כן נועד עם שר ההסברה מחמד פאיק שקיבל מסאדאת הנחיות בנוגע להשלמת סיורו בשאר מדינות מערב אפריקה.

- נשיא מועצת האומה, לביב שוקיר, יצא ב-27.12 לסיור בכמה ממדינות אסיה. תחנתו הראשונה, לאחר שהות קצרה בכווית תהיה הודו. סיורו יימשך 22 יום ולאחר מכן ישוב לקהיר על מנת להתחיל בסיורו השני לטוביס, מרוקו, מונגוליה, קוריאה הצפונית וסין.

- שה"ח ריאד יצא לבריטניה ב-3.1.71 ולמחרת ייפגש עם שה"ח הבריטי. ב-6.1 ימשיך לצרפת לביקור של שלושה ימים וימשיך לארצות סקנדינביה.

- כמאל רמזי אסתינו, חבר הועה"פ של אס"ע, יצא ב-28.12 לקפריסין משם ימשיך ליוון ובולגריה.

- יועצו של נשיא מצרים, חסין דיא אלפקאר, יצא ב-30.12 לסיור בארצות אמל"ס.

- בתורכיה במצא דיא אל דין דאוד, חבר הועה"פ של אס"ע אשר ימשיך להונגריה, גרמ"ז וצ'כיה.

ב. הסיעורים המצריים במסע הדיפלומאטי הסברתי (דברי דאוד במסיבת עיתונאים אנקרה, 26.12)

- מצרים לא תחמיץ כל הזדמנות לשלום צודק, אך אם ישראל תמשיך להערים מכשוליקו תיאלץ מצרים להשתמש בכוח.
- עד ה-5.2.71 יתהווה מצב חדש.
- מצרים מעוניינת שמדינות העולם שוחרות השלום תשפענה על ארה"ב לביצוע בהקדם של החלטות האו"ם. רק ארה"ב מסוגלת לחוץ על ישראל.
- ישראל מחבלת בשיחות השלום, לכן מצרים לא רואה תועלת בהמשך הפסקת-האש.
- מצרים אינה בעד הארכת הפסקת-האש, וגם לא בעד מלחמה.

ג. פרשנות על המסע הדיפלומאטי-הסברתי (צות אל ערב 27.12)

- המסע המדיני הסברתי הצליח להשיג מטרותיו.
- מצרים הבהירה לכל הארצות את הסכנה הצפויה.
- המסע הדיפלומאטי בערך לאחר שהצבא השלים את הערכת המצב.
- אם לא יהיה מנוס ממלחמה, הרי הידידים ידעו מדוע הם עומדים לצדנו ותומכים במאבקנו.
- האוייב ידע באיזה מידה מצרים מוכנה להקריב כל סיפת דם להשיב אדמותיה הכבושות.

המשטר מגבש החזית הפנימית .6

- המשטר במצרים החל בימים אלה את דיוניו במטרה לגבש את קווי מדיניותו לגבי מה שהוא מכנה "הצעד הבא", והכניס את המדינה ל-"אווירת המערכה".
- בשבועות הקרובים, צפויה, במקביל למסע הדיפלומאטי-הסברתי והמשך אימוני הצבא, פעילות פנימית מוגברת, בה יטול חלק סאדאת שיופיע באסיפות בכל רחבי מצרים. המשטר מתכוון להקים ועדות מחוזיות להכנת המדינה למלחמה.
- שלא בחקופת באצר, כשהמנהיג היה מסוגל להעריך בעצמו ולהחליט על קווי מדיניות חדשים, שהיו לפעמים תפנית חדה (הסכמת מצרים ליוזמה האמריקאית), אין המשטר הנוכחי מסוגל להחליט באותה דרך ומכאן התהליך שלא היה קיים קודם, של דיונים, הערכות מצב וגיבושים עד להכרעה, יתא זה ברמת הנשיאות והממשלה, או ברמת המפלגה ומועצת האומה.
- במקביל למאמצי המשטר לבנות ולמצוא פתרון אפילו לטרוח קצר, הוא מבצל ההתפתחות לבסס מעמדו על ידי הגברת תחושת הסכנה הישראלית, זאת לשתי מטרות עיקריות:
- לבסס מעמדו במחנה האזרחי וגם כדי להסיח את הדעת מהצפיות שיצר לשיפור כלכלי;
 - ללכד הצבא סביבו, על ידי הפגנת דאגתו למולדת ולצרכי הצבא עצמו;
- עם יצירת אוירת מלחמה מנסה המשטר להחדיר הדעה שגם אם לא תוארך הפסקת-האש ב-5.2, אין הכרח לחידוש אש אוטומאטית, מכאן דברי סאדאת על ששה חודשים (להשלמת ההכנות) "שיהיו שלב גורלי, וב-5.2 בעמוד בפני המצב המכריע הראשון בשלב זה, ומשום כך, הכרחי להכניס את העם לאווירת המערכה, ולגייס כל המשאבים".

בסיכום: .7

אמצעי התקשורת המצרים המצטטים ההכרזות של סאדאת ומנהיגים אחרים, מרבים לדבר על תכסיס ישראלי ועל כך שהתקוות משיחות יארינג הן מצומצמות ביותר, אם לא אפסיות, ובאופן זה נדחפת מצרים לעמדה קשוחה, אשר יקשה עליה לסגת ממנה, פורמית.

שבויים ישראלים במדינות ערב

מצרים מחזיקה 12 שבויי מלחמה שלנו סוריה מחזיקה בשלושה שבויים. כן מחזיק אל-פתח בשומר רוזנוואסר.

ארבעה משבויינו במצרים פצועים קשה. לפי אמנת ג'נבה היו המצרים חייבים לשחרר את ארבעת הפצועים קשה אך מאמצי הצלב האדום הבינלאומי לשחררם לא הביאו לכל תוצאות. לאחרונה נעשים מאמצים בכיוונים שונים להשיג השחרור.

באשר ליתר הפצועים, מפירים המצרים כמה מסעיפי אמנת ג'נבה הקובעים כי צד לנהוג בשבויים, תלונות על כך מוגשות לצלב האדום.

גם הסורים ממשיכים להפר את אמנת ג'נבה. אנשי הצלב האדום לא הורשו לבקר אצל השבויים במקום מעצרם.

לפי דוח"ות הצלב האדום מצבו הפיזי של רוזנוואסר המוחזק בסוריה, הוא משביע רצון.

* * * * *

תגובת לבנון לפשיטת צ.ה.ל. - לא ביקשה דיון במועבי"ט

למרות לחץ ערבי

1. לבנון הגיבה על פשיטת צ.ה.ל. (27.12) נגד ריכוזי המחבלים באיזור

הכפר יאטר (במחוז בינת ג'ביל שבגזרה המרכזית של הגבול) בדרך האופינית לה, כשמחד היא מבליטה שישראל מתקיפה אותה ללא הצדקה ומאידך מנהלת פעילות דיפלומטית רעשנית, אך נמנעת מהליכה למועבי"ט.

תלונת לבנון למועבי"ט

2. לבנון הגישה (28.12) למועבי"ט אגרת בה פרטה את מהלך הפעולה והאבידות

שהן : קשים, וילדה הרוגים, שנים פצועים, 4 בתים הרוסים ועוד 22 בתים שניזוקו. לבנון טוענת בתלונה שהפעולה אינה מוצדקת ולא קדמה לה התגרות. כמו"כ היא מאזכרת את פעולת צ.ה.ל. בשדה התעופה ביירות מלפני שנתיים ואת הפעולות שביצעה ישראל בלבנון מאז. עם זאת החליטה ממשלת לבנון בישיבתה ב - 29.12 לא לבקש את כינוס המועצה. כנראה שהיה לחץ מצד כמה ממדינות ערב לבקש כנוס המועצה על רקע פתיחת שיחות יארינג, ובגלל העתוי הנח לערבים כשנציג בריה"מ משמש הנשיא התורן של המועצה.

3. שה"ח הלבנוני זימן אליו (30.12) את שגרירי 4 המעצמות לדיון בפעולה

וכן פנתה לבנון לצלב האדום בבקשת סיוע לנפגעים.

לבנון מתעלמת מרקע הפעולה

4. הטעון הלבנוני כי פעולת ישראל בוצעה ללא סיבה, מתעלם מריבוי הפעולות

אשר בוצעו באחרונה משטחה של לבנון נגד ישראל, ובעיקר נגד ישובים אזרחיים (ראה הפרק על קווי הפסקת האש). לעומת זאת לא מסתירים ארגוני המחבלים את עובדת קיום בסיסיהם בדרום לבנון ומתפארים בהתנגשויות שהיו בינם לבין צ.ה.ל. במהלך הפעולה. ה"חזית העממית לשחרור פלסטין" הודיעה (סימזת 28.12) במפורש כי הפעולה בוצעה כתוצאה מהסלמה שחלה בפעילות

האירגון בשבועיים האחרונים - 14 פעולות בגליל ו - 33 בשטחים המוחזקים.

בסתירה לנסיון הלבנוני להתחמק מאחריות עומדת הודעת דובר לבנוני רשמי

כי "בפעולה ביאטר נהרגו 12 פדאים, רובם תחת ההריסות".

* * * * *

התפתחויות בזירה הערבית

- המערכה המדינית של מצרים נגד ישראל ובעיות חידוש שליחות יארינג וגורל הפסקת האש האפילו על ההתפתחויות בעולם הערבי.
- מבין התפתחויות אלו ראיות לציון:-
 - א. ועידת שרי החוץ המוסלמים בקראצ'י
 - ב. ביקורו של בומדיין בלוב
 - ג. המצב בירדן

ועידת שרי-החוץ המוסלמים בקראצ'י

(26 - 29.12.70)

1. עדיין אין ידיעות מספיקות. ויכוחים בין "מתונים" לקיצוניים

עדיין אין ידיעות מספיקות על הועידה. מן הידיעות שבידינו מתקבלת התמונה הבאה:

- השתתפו 23 מדינות ומשקיפים מהליגה הערבית (המזכ"ל חסונה) ומארש"פ. בוועידה הקודמת בג'דה (מארש 70) השתתפו 22 מדינות.
- 9 מדינות שהוזמנו לא באו. מהן עיראק, סוריה ורד"ת.
- בנושא הסכסוך הערבי-ישראלי היו המצרים מראשי המדברים (בראש המשלחת - חסן את-תהאמי, יועץ הנשיא; חבר המשלחת צלאח גוהרוסגן מזכיר המדינה במשה"ח). במסר שמדיניותה "המתונה" של מצרים גרמה לחילוקי דעות בוועידה.
- עקב הויכוח בין "מתונים" לקיצוניים היה קושי לבסח הודעת הבעילה. בסופו של דבר הוסכם פה אחד על גיבוי במרץ של ישראל ופורסוגל.

2. הדיונים בקשר לישראל - אין חריגה מעבר להחלטות ועידת ג'דה

- כמו בג'דה כן בקראצ'י לא נתקבלה ההצעה לחרם כולל על ישראל. להצעה זו התנגדה איראן. איראן ותורכיה הסתייגו מההודעת הבעילה במידה.
- וחרגה מעמדתן-באר"ם. הודעת הבעילה נכנסה לתוקף ב-27.12.70. היא נכנסה לתוקף ב-27.12.70. היא נכנסה לתוקף ב-27.12.70.

שמור

- והתורכים סרבו לשלם
הוא תבע תקציב שנתי של מליון דולאר, אך חלק מהמשלחות התנגדו לכך. /
- לבסוף הובטחו לעבד אר-רחמן 450000 דולאר, על מנת שכל מדינה תתן לפחות 10000 דולאר. סעודיה הציעה שהיא תוסיף עוד 25000 דולאר.
- מחמת חלוקי הדעות בעניין המזכירות לא פירסה הודעת הנעילה בדרון.
- המושב הבא של שרי החוץ המוסלמיים נועד לראשית ספטמבר '71, באפגניסטאן, עת גוברת התכונה למושב עצרת האו"ם. אינדונזיה פועלת לבחירת שה"ח שלה, אדם מאלק, לנשיא העצרת ב-1971.
- על מצרים הוטל להכין תוך חצי שנה תכנית מקיפה ליסוד בנק אסלאמי.
- הוסכם להקים סוכנות ידיעות אסלאמית בינלאומית ובקשר לכך יתכנסו מומחים להסברה, אשר ידווחו למושב שרי החוץ המוסלמים בקאבול בספטמבר '71.

5. גיבאה - גיבוי פורטוגל

- לפי הצעת סומליה גובתה הפלישה הפורטוגלית בגיבאה והמדינות החברות בקראו לסייע לגיבאה.

6. הנקודה הנוצרית

- לבנון יוצגה ע"י שה"ח שלה, יורגי-קתולי.
- הועדה העלתה על נס את שתוף-הפעולה המוסלמי-נוצרי לשמירה על הכנסיות.

7. לסיכום

- מן החומר שבידינו (אשר אינו מספיק) ניתן לומר שהיו ויכוחים הן בנושא הישראלי והן בקשר למזכירות הקבועה של הועדה.
- נראה שהמצרים השתלבו יפה בועידה וניצלוה במסגרת המסע הדיפלומטי שלהם, אך מבחינת המצרים הייתה ועידת קראצ'י פחות חשובה מאשר זירות האו"ם, הבלתי מזדהות ואח"א.
- המצרים היו "מתונים" בהשוואה לחלק מהמשלחות הערביות.
- לא ברור איך התנהגו משתתפות המקיימות קשרים עם ישראל, פרט לאדאן ותורכיה שנשארו בגבול עמדתן באו"ם. דומה שלא היתה חריגה מעמדות הבסיסיות שננקטו ביחס לישראל בועידה ג'דה (על ג'דה ראה סיכומים מדיניים שנועיים מספר 49 מ-26.3.70 ו-50 מ-2.4.70).
- בסך הכל לא עוררה ועידת קראצ'י הדים ניכרים בעולם הערבי ואינה ניראית כגורם ראשון במעלה במערכה הערבית נגד ישראל.

שמור

בומדיין מבקר בלוב

=====

1. משלחת אלג'ירית בהרכב חזק

נשיא אלג'יריה, חווארי בומדיין, ערך (26-30.12) ביקור גומלין רשמי בלוב בלווית משלחת בת 11 איש, ביניהם 4 חברי מועצת ההפיכה האלג'ירית ושני ממשלה: שר המדינה שריף בלקאסס, שרי ההסברה, ההקדשים והמסובה על הבטחון הלאומי. המנהיגים בפגשו מספר פעמים לשיחות כשבצד הלובי השתתפו סגני רוה"מ ג'לוד ואל-הוני, הרמטכ"ל אבו בכר ג'אבר וחברים אחרים ממועצת ההפיכה.

2. הסכמה בנושאי נפט, המאבק המזויין, תמיכה בטרור הפלסטיני

ובתנועת שחרור

בהודעה המשותפת שפורסמה (30.12) עם שוב בומדיין לאלג'יריה הובלטו נקודות ההסכמה בין שני הצדדים:

- א. הודגשו שתוף הפעולה הפורה והתאום המאפיינים את יחסי לוב אלג'יריה, בעיקר בתחומי תעשיית הנפט, חילופי ידע טכני, כלכלי תרבותי ומדעי. הובעה תקווה לבסס שתוף פעולה זה כדי שיקיף תחומים נוספים כדי שיחסי האחוה יגיעו לדרגת אחדות ערבית אליה שואפים שני העמים. כל צד ימנה נציג כדי לעקוב אחרי בצוץ ההסכמים שנחתמו, במסגרת הודעה המשותפת האלג'ירית - לובית, לקראת חתימת הסכמים חדשים.
- ב. שני הצדדים החליטו לכונן חזית מאוחדת להגן על האינטרסים החיוניים שלהם בעיקר בתחום הנפט וניצול אוצרות הטבע.
- ג. נדרן המצב הנובע מהפלישה הציונית והודגש שהמאבק המזויין הוא הדרך היחידה הניצבת בפני האומה הערבית. הודגש הצורך לעשות כל המאמצים לתמוך בפעולה הפדאית כחזית מלוכדת כתנאי יסודי לנצחון. מדינות ערב נדרשות למלא תפקידם ההיסטורי כדי לאפשר הצלחת ההתנגדות הפלסטינית.
- ד. הובעה תמיכה מוחלטת בתנועות השחרור נגד האימפריאליסטים הפועל נגד מדינות העולם השלישי.

שמור

3. בדברים לרדיו אלג'יר הרחיב בומדיין הדיבור על כמה מהנושאים בהם הושגה הסכמה בינו לבין קדאפי :
- א. אלג'יריה ולוב תומכות באחדות ההתנגדות ובאי התערבות בענייניה.
- ב. תומכים בזכות הפלסטינים להגדרה עצמית שהיא הדרך הנכונה להחזרת זכויות הערבים לריבונות.
- ג. חוזקו הסכמי הנפט שנחתמו בעבר.
4. אין תמימות דעים לגבי הפדרציה וישראל
- סביר שבין הנושאים שנדונו ואשר לא הושגה לגביהם הבנה מלאה היו :
- א. עמדת אלג'יריה כלפי הסכם הפדרציה המרובעת בין מצרים, סוריה סודאן, ולוב, ערב ועידת שליטיה באסואן ב - 15.1.71.
- כזכור, הכריז (9.12) קדאפי בשעתו שהפדרציה פתוחה להצטרפות מדינות ערביות "מהפכניות" נוספות.
- עמדתה השלילית של אלג'יריה כלפי הפדרציה ברורה. לוב מייצגת את הפדרציה כלפי אלג'יריה ואילו אלג'יריה מעוניינת לקיים את האוירה הטובה בינה לבין לוב למרות התקשרותה הנוכחית של לוב עם יריבת אלג'יריה, מצרים, למקרה שיחול שינוי בעתיד בהרכב האישי של צמרת המשטר הלובי והתחזקות אפשרית של אישים הנוסטים, שלא כקדאפי, לראות את לוב כחלק מהמגרב.
- ב. תשובת בומדיין לקריאת קדאפי למדינות ערב לתרום ל"לאומיות המערכה", דהיינו להשתתף באופן צבאי מדיני וחומרי במאמץ של מדינות העמות נגד ישראל. אלג'יריה כידוע חולקת על עמדת לוב בשאלה זו כפי שהדבר התבטא בוועידת שרי החוץ וההגנה הערביים באוגוסט 1970 בסריפולי. אלג'יריה מסתפקת היום בסיוע לארגוני המחבלים ומסרבת להשתתף ישירות במערכה (כזכור הוציא בומדיין את כוחותיו מאיזור התעלה לאחר שבאצר קיבל את יוזמת רוג'רס)

5. המשך תאום המדיניות כלפי חברות הנפט
- להבנה שהושגה בתחום הנפט יש חשיבות על רקע הצלחת לוב להשיג הגדלה בהוהיה מחלק מחברות הנפט המערביות הגדולות הפועלות בלוב. כזכור,

שמור

השמיע קדאפי בימים האחרונים אזהרה שאם הן לא תגדלנה את השקעותיהן בחיפושי נפט בארצו, ינקוט נגדם בצעדיים.
אומנם הוא לא פירש שכוונתו להלאמה, אך אין ספק כי גורל החברות באלג'יריה מהווה דוגמא לעלול לקרות בעתיד, אם החברות לא תיכנענה לתביעות הלרביות הנוספות.
אלג'יריה מנהלת בימים אלה מו"מ מקיף עם צרפת על מיכלול היחסים ביניהן כשבמרכזו תביעת אלג'יריה להגדלת רווחי הנפט. לכל הצלחה של אחת מהשתיים, יש על כן, השלכה על כושר המקוח של השניה.

יום השנה הפלסטיני נחוג בנוכחות קדאפי ובומדיין

6.

משלחת מטעם הועד המרכזי של אש"פ, בראשות אבו יוסף ממנהיגי הפת"ח הגיעה (27.12) לטריפולי כשעמה אגרות מטעם יאסר ערפאת לקדאפי ולבומדיין בענין סצב הארגונים וההתפתחויות בירדן.
המשלחת הגיעה לרגל חגיגות יום השנה הששי "למרד הפלסטיני" אשר נחוג (28.12) בטריפולי במפגן עממי בו נכחו בומדיין וקדאפי.
נציגי הפת"ח בלוב, אבו טארק ואבו יוסף, העלו על נס בנאומיהם באסיפה זו את התמיכה של אלג'יריה ולוב במחבלים נגד הקבוניות בפניהן ניצב המרד הפלסטיני מצד הריאקציה הערבית שכרתה ברית עם האימפריאליזם ואת הסיוע הכספי שלוב העבירה להם עם הפסקת תמיכתה בירדן.
סביר שהפסקת התמיכה הכספית של לוב בירדן בעת משבר ספטמבר, הביא ליתר הבנה בין אלג'יריה ולוב ונראה שהמחבלים נצלו עיתוי ביקור בומדיין בלוב כדי להגדיל הלחץ על לוב כדי שתעביר להם את מלוא התמיכה הכספית אשר ירדן קבלה בעבר.

* * * * *

שמור

ירדן : המשטר מתמיד בהתבססותו.

1. עדיין במשכות תקריות ספורות בין המשטר למחבלים, נראה שהיזמה בתונה בידי המשטר השואף להחיש דחיקת המחבלים, תוך ניצול עובדת המשך שהיית חוסיין בחו"ל.
2. הממשלה מתכננת צעדים שונים בתחום הפנימי, בעיקר ריאורגאניזציות וטיהורים במגנזון הממשלתי וכן בתחום ההתאוששות הכלכלית.
3. המחבלים נמצאים במגננה כשערפאת, העושה בסיוור בכמה מסדינות ערב מחריף נימתו התעמולתית נגד ירדן.

* * * * *

שמור

בקורי הפסקת האש

=====

א. מצרים

פעילות שוטפת בקו

- (1) המצרים המשיכו השבוע בעבודות ביצורים בקו בעזרת ציוד הנדסי כבד ועבודות ידיים, באימוני יחידות, בהתארגנות ובסיורי קצינים למטרות תצפית וצילום.
- (2) התנהגות החיילים המצריים היתה בדרך כלל שיגרתית.

חדירות

- (3) השבוע אותרו סימנים של המשך בסיונות חדירה מצריות למטרות מודיעין.
- (4) מחקירת העצורים שנלכדו בעת תפיסת חוליות המודיעין המצריות בדרום סיני התברר כי ביניהם נמצא סמל מהצבא המצרי הסדיר. הודעה מתאימה במסרה לצל"א הבינ"ל. כזכור, נלכדו לאחריונה 5 חוליות מודיעין מצריות. להלן רשימת החוליות שנלכדו :
 - סירת מנוע שניסתה להחדיר חולית מודיעין בחוף הצפוני מזרחי של מפרץ סואץ טובעה ב - 28.11.70. 4 אנשי המודיעין שהיו בסירה נהרגו.
 - ב - 5.12.70 נתקל משמר צ.ה.ל. בחולית מודיעין בגזרה הדרומית של תעלת סואץ. אחד מאנשי החוליה נהרג ואחד נתפס לאחר מכן.
 - נלכדה חולית מודיעין נוספת בגזרה הדרומית של תעלת סואץ.
 - נלכדה חולית מודיעין באיזור שרם-א-שייך. בין הנלכדים קצין וסוראי מצריים.
 - חולית מודיעין נוספת נלכדה באיזור שרם-א-שייך.

ירי

- (5) ב - 26.12.70 פלט חייל מצרי כדור, שחלף מעל בית האו"ם בקנטרה.

ב. ירדן

פעילות טרור משטח ירדן

- (1) לאחר הרגיעה הממושכת יחסית בגזרת עמק בית שאן, חזרו המחבלים

שמור

והפגזו השבוע בקטיושות את העיירה בית שאן:
- ב - 28.12.70 סמוך לשעה 23.00 נורו מספר טילי קטיושה לעבר
העיירה בית שאן. נפגעו בנין מגורים ומספר מכוניות פרטיות.
לא היו נפגעים בנפש.

העברת סייענים לירדן

(2) ב - 27.12.70 הועברו לשטח ירדן בסביבת גרנדל שנערבה 11 כלואים
תושבי השטחים, שסייעו לפעילות טרור.

ג. סוריה

ב - 25.12.70 נורתה פצצת בזוקה לעבר צ.ה.ל. מזרחית לנרכת רם. הושבה
אש. אותו יום נורו אש בק"ל ופצצות בזוקה לעבר תצפית או"ם צפונית
מזרחית לקוניטרה, ומספר פצצות מרגמה לעבר צ.ה.ל. מזרחית לקוניטרה.

ד. לבנון

פשיטת צ.ה.ל. על הכפר יעטר בלבנון בלילה - 27/28.12.70
(1) הרקע לפשיטה - ריבוי מעשי התוקפנות המבוצעים על ידי המחבלים

משטח לבנון

להלן רשימת התקריות מלבנון בחודש האחרון :

המועד	פעולות הטרור
26.11.70	הפגזת מרגמה לעבר דן ודפנה.
28.11.70	הפגזת מרגמות לעבר כוחות צ.ה.ל. באיזור ג'בל רוס.
28.11.70	מיקוש רכב באיזור ג'בל רוס. חייל נפצע.
1.12.70	הפגזת מרגמות לעבר איזור מטולה.
3.12.70	הפגזת מרגמות לעבר איזור שתולה.
4.12.70	ירי קטיושה לעבר איזור דפנה. חייל נפצע.
6.12.70	מיקוש באיזור שתולה. אזרח נפצע.
7.12.70	הפגזת מרגמות לעבר איזור מרגליות.
10.12.70	הפגזת מרגמות וירי בזוקות לעבר איזור זרעית.

המועד	פעולות הטרור
12.12.70	הפגזת מרגמות וירי נק"ל לעבר סיור צ.ה.ל. באיזור יפתח.
16.12.70	התקלות מחבלים עם משמר צ.ה.ל. באיזור זרעית. מחבל נהרג.
16.12.70	תקיפת רכב אזרחי בדרך לג'בל רוס. הנהג נפצע.
18.12.70	התקלות עם משמר צ.ה.ל. באיזור קו הפסקת האש בין מושב אניבים לכפר עינתא. 3 מחבלים נהרגו. בהמשך ההתקלות הרס כח צ.ה.ל. כמה בתי מחבלים בכפר עינתא.
25.12.70	הפגזת מרגמות לעבר איזור מטולה.
26.12.70	הפגזת קטיושות לעבר איזור נחל שניר - שאר ישוב.
28.12.70	2 בתי מגורים בקיבוץ יראון חובלו ע"י מסעני חומר נפץ.
28.12.70	4 מחבלים נהרגו בהתפוצצות בידים חומר נפץ שעמדו להסמין בבתי רמות נפתלי. גופותיהם בשטחנו.
29.12.70	תקיפת סיור צ.ה.ל. בבזוקות צפונית למשגב עם. מחבל אחד נהרג בהתנגשות.

(2) היעד

בכפר יעטר - הנמצא כ - 5 ק"מ מצפון לקו הפסקת האש מול גזרת שתולה זרעית - נמצא הריכוז העיקרי של בסיסי המחבלים בגזרה המרכזית של דרום לבנון.

(3) הפשיטה

בעקבות התגברות מעשי התוקפנות המבוצעים ע"י המחבלים משטח לבנון נגד ישובים בישראל (כמפורט לעיל) פשט כוח צ.ה.ל. בליל ה - 27/28.12.70 והרס 4 בתים ששמשו כמרכז למחבלים באיזור הכפר יעטר. מספר מחבלים נהרגו בהתקלות עם הכוח באיזור הפעולה ומחבלים נוספים נפגעו נפיצוץ הבתים שבהם נמצאו. לכוחותינו הרוג ו - 5 פצועים. כלי נשק שונים שהיו ברשות המחבלים נלקחו שלל, בתוכם בזוקות, מקלע ביזוני מסוג גוריבוב ורובי קלצ'ניקוב.

הרקע הכלכלי להתפתחויות בפולין

1. כשלונה הכלכלי של פולין בגין מנהיגות גומולקה והגורמים הנוקשים במנהיגות הפולנית

במשך 14 שנות מנהיגותו של לדיסלב גומולקה התרגלה השכבה השלטת הפולנית לראות בריפורמות הכלכליות כעין כדור פוליטי, אשר מסביבו התפתחו במשך שנים רבות יריבויות בין הקבוצות השונות בקרב המפלגה. בכשלונה של הכלכלה הפולנית לקחו חלק הנוקשים הסטבוקרטים, המתונים והכביכול - ליברלים. על גומולקה עצמו רובצת האשמה העיקרית. מנהיגותו האמביואלנטית ולעיתים אופורטוניסטית היתה הגורם העיקרי שפולין כעת היא המדינה המפגרת בשמח הרפורמה הכלכלית בגוש המזרחי.

2. כשלון הרפורמה הכלכלית של 1956

הרפורמה הכלכלית המקיפה ביותר עובדה אחרי אוקטובר 1956, אך ביצועה נשאר על הניר. טעותם העיקרית של מתכנניה היתה רצונם לבצע יותר מדי בתקופה קצרה מדי. באותה התקופה פולין לא היתה מוכנה ומסוגלת לבצע רפורמות כלכליות במסדים כה רחבים. המדינות הקומוניסטיות והאחרות ראו בתכנית הרפורמה הפולנית דוגמה של רביזיוניזם והפעילו לחץ על גומולקה כדי "שיפסיק לשחק באש". הלחץ החיצוני הזה היה רק אחד הגורמים אשר מנעו ביצועה של התכנית החדשה. הלחץ הפנימי וההתנגדות הפעילה של הזרמים הדוגמטיים בתוך המפלגה והממסד היו הגורם המכריע שהרפורמה המוצעת לא התקרבה אפילו לשלבי הכנה. פעולת הוועד הכלכלי אשר נוסד לשם עבוד העקרונות התיאורטיים של הרפורמה, הופסקה במחצית 1959, והוועד פוזר 3 שנים לאחר מכן. השינויים במבנה הארגוני של התעשייה בוטלו וחוזקה ההנהלה המרכזית. התכנית המוצעת של מחירים ומשכורות לא בוטלה, ועדי הפועלים במפעלים אבדו את זכויותיהם. במחצית 1959 הודחו מתפקידיהם כל מעבדי הרפורמה ותומכיה. על עמדות המפתח השתלטו מדינאים הידועים בנוקשותם. בעקבות שינוי זה חוזק התכנון המרפזי של הכלכלה על כל שטחיה. החזרה לשיטה המובוצנטרית גרמה לקשיים כלכליים ודיונים בפולין שהגיעו לשיאם בחורף 1962/3.

3. 1964 - תכנית חדשה לרפורמה כלכלית

בעקבות המשבר חזרה הנהגת פולין לתת דעתה לבעיות הכלכליות, ראשי המפלגה הקימו ב-1964 תכנית של קרוי יסוד לשינויים קונקרטיים במבנה הכלכלי, אשר, אחרי דלולים רבים, אושרו ע"י מליאת הוועד המרכזי ביולי 1965. אך גם בסיון חדש זה לרפורמה כלכלית לא זכה לאהדתם של האולטראס הדוגמטיים, הנוקשים והבירוקראטים. הוא הותקף בעתונות וברדיו על ידי ה"פרטיזנים" והתקפה זו התנהלה בעת ובעונה אחת עם מאבקם של "הפרטיזנים" נגד גומולקה. הסיהורים של "הציונים", האופורטוניסטים השמאליים והימניים וקורבנות אחרים של ציד המכשפות אחרי מרס 1968 יצרו מספר רב של תפקידים פנויים. לגומולקה היה ענין לדחות את האשמות "הפרטיזנים" כי הוא מוקף "אנשים מסכנים ועייפים" ולכן אחרי מחצית 1968 קודמו למשרות רבות אנשים צעירים יותר, משכילים יותר ופחות דוגמטיים מקודמיהם. שינוי זה יצר אוירה נוחה יותר לעבוד תכנית כלכלית חדשה בתנאי שלא תעבור את גבולות הנוקשות האידאולוגיות.

4. הצנטרליזם פוגע בהתפתחות הכלכלית

תקופת הצנטרליזם הכלכלי הביאה לכשלון בניהול ההכנסות הלאומיות: השקעות גדולות בלי מקורות כיסוי; תכניות השקעה אשר ממונן הממשי עבר פי כמה על ההערכה הראשונה; תעסוקת-יתר, יעילות נמוכה של כח העבודה; פער עצום בין היצור התעשייתי והדרישה הממשית והתצרוכת. תכנית החומש (1966-70) נכשלה הן מחמת תכנון לקוי במימון והן באפשרויות ביצוע. כבר ב-1969 הוקפאו מספר תכניות ובצוען הופסק זמנית, או הוקפאו, תעסוקת יתר גרסה לירידה ביעילות ולהוצאות בלתי צפויות בתקציב המשכורות. בכנס החמישי של המפלגה בנובמבר 1968 סוכם כי מאוחר מדי להכניס שינויים יסודיים לתכנית החומש והוחלט להכין סיוטה חדשה החל מינואר 1971. את התקופה 1970-1971 קבעו כתקופת המעבר. במשך תקופה זו צריכים היו להיוצר תנאים מתאימים לשיקום הכלכלה הלאומית בתכנית החומש הבאה. החידוש העיקרי של תכנית זו, היה ניתוק מהשיטה המרוצצנטרית והשינוי האיכותי בסמכויותיה של ועדת התיכנון. התכנית, אשר מועד התחלת בצועה היה ינואר 1971, לא עובדה על-כל פרטיה והיו גם ספקות אם הממשלה והמפלגה יהיו מסוגלות לבצע רפורמה זו מבלי להשתמש בפשרות. לאור המאורעות האחרונים לא ידוע גורל התכניות שנועדו להתחיל בהן בינואר 1971.

5. התיעוש

לפני מלחמת העולם השנייה היתה פולין מדינה חקלאית למרות אוצרות הטבע העשירים שלה שלא פותחו במידה מספקת. יותר מ-70% של האוכלוסיה עסקה בחקלאות. עד 1970 ירד הפער ע"י פתוח התעשייה, וכעת עוסקים בתעשייה כ-50% של האוכלוסיה. פולין עומדת במקום השני באירופה כיצרן של אבץ ובמקום השלישי כספק פחם. מבחינת יצור מכונות, מכשירי טלוויזיה, דשנים כימיים וחוטטים מלאכותיים, היא במקום השביעי באירופה. מכונות מיוטבות, כח עבודה מיותר במפעלים, בירוקרטיה ותכנון מרכזי פוגעים את ההתפתחות התעשייתית. (3.5% ב-68' במקום 5% בהתאם לתכנית). פולין חברה בקומקון והיא קשורה בהסכמי סחר בילטרליים עם מדינות הארגון ועם מדינות מערביות. היא מחפשת שווקים לתוצרת החקלאית והתעשיית שלה כדי לממן רכישת מכונות מודרניות, רשיונות ייצור וידע טכני. על המחסור במוצרי תצרוכת שונים בפולין מצביעה העלאת מכס יצוא חמורה אשר נכנסה לתוקף בספטמבר ש.ז. אנשים היוצאים לחו"ל שדצו לקחת עמם כמות יותר גדולה מההקצבה הרשמית של תה, בשר, שוקולד, טכסטיל, זכוכית או חרסינה יהיו זקוקים לרשיון מיוחד ויהיה עליהם לשלם מס גבוה; מערך החפצים שאותם ירצו לקחת עימם.

6. החקלאות

החקלאות הפולנית נמצאת אף היא במצב של שפל. בנאורו ב-6 בספטמבר ש.ז. בוורשה, עסק גומולקה בבעיות החקלאות. הוא אישר כי הוקטן שטח שדות התבואה ביחס לשנים קודמות, ירד יבול התבואות של השנה ועל פולין היה להגדיל את היבוא, יבוא הדגניים במיוחד, מבריה"מ. בשנים הקודמות הסתכם יבוא הדגניים מבריה"מ במליון טון או יותר. השנה נחוץ ליבא כ-2.5 מליון טון. חלה ירידה גם בגידול חזירים ובקר. ירידה זו נגרמה ע"י מחסור מזון לבהמות עקב מזג האויר בשנה שעברה. מספר החזירים ירד ב-1970 ב-210000 ראש (11.9%) והבקר ב-900000 ראש (6.3%). כבר באוגוסט פירסמה העתונות הכלכלית הפולנית כי חלה ירידה באספקת החמאה והבשר וגם אספקת בשר חזיר ירד, במיוחד בשליש האחרון של השנה. המוסדות ניסו להגדיל את כמות בשר היבוא מבריה"מ, הונגריה ובולגריה, אך דבר זה נתקל בקשיים בגלל המכונה הכבדה של הקומקון.

7. הפועלים

מהתחלת השנה הורגש שינוי בגישת המפלגה לגבי הפועלים. למרות שמשמעת העבודה היתה ירודה, מספר ההעדריות גדול והיעילות נמוכה, פנו מנהיגי המפלגה אל הפועלים בסוף סתון יותר מאשר קודם לכן ודיברו יותר על זכויותיהם מאשר על אחריותם. באביב ש.ז. הוצעו תיקונים לשיפור שיטת המשכורות אשר יכנסו לתוקף, אחרי אשור המפלגה, בינואר 1971. תיקון השכר הוא אחת הנקודות של הרפורמה המוצעת. הועד הפועל של האגודים המקצועיים התחיל לדון בתחילת השנה על בעיות הפועלים דבר שלא נעשה במשך שנים רבות. הועד עסק בחוק העבודה, הקטנות זמן העבודה (בדרשו 4 משמרות) וביסחון סוציאלי. במספר מפעלים התפתחו במשך שנה החולפת סכסוכים בין הפועלים וההנהלה אשר תוצאותיהם היו החלפת ההנהלה וראשי האגוד המקצועי המקומי, או שביתות האטה. הפועלים התלוננו על ראשי האגודים שלא מטפלים בתביעותיהם, אלא עוסקים בפוליטיקה. אי שביעות רצונם של הפועלים ממאמרים וממכתבים למערכת של עתונות יומית אזורית ועתונות האגודים המקצועיים, של ועדי הפועלים בעת כינוסם השנתי. הפועלים הצעירים הם התקפיים יותר והם דורשים את שמירת החוקים. התסיסה העיקרית/היתה/ התעשייה הכבדה והמכרות בשלזיה התחתונה.

8. הערכה

אי שביעות רצון מהמצב הכלכלי, עליה שנתית במחירי מזון ומוצרי התצרוכת בין האוכלוסיה העירונית, במיוחד באזורי התעשייה, המאבק הקשה בין הקבוצות השונות של המפלגה על עמדת כח, חולשה וחסר אונים של משטרו של גומולקה להביא להבראת המשק גרמו למאורעות הדמים של השבוע האחרון. מאי השקט ששרר במשך התקופה האחרונה באזורים התעשייתיים שבדרום פולין ניתן היה לצפות שהמשבר יפרוץ באזורים אלה, ולא באזור היס הבלטי. יתכן שבהשפעתו של אדוארד גירק, המזכיר הראשון של המפלגה, באזור קטוביזה - אזור התעשייה הכבדה - מותן או נדחה המשבר אשר פרץ בצפון. יתכן גם שקשרי פועלי המספנות והנמלים עם זרים מצד אחד וידיעותיהם על יצוא מזון פולני למערב בעת ששורר מחסור בבית גרם להתלקחות זו. תכסיסים פוליטיים שיחקו כאן ללא ספק תפקיד חשוב. ניתן להניח שהקבוצות העוינות למשטרו של גומולקה הם שיזמו בעצמן את השביתות והסעירו את הרוחות או שביצלו את השביתות כדי לגרום לנפילת המשטר. רק אחרי זמן מה ניתן יהיה, כמובן, להעריך את מימדי התמורות החלות עתה בפולין.

נספח א'

ההודעה המשותפת מצרית - סובייטית (רדיו מוסקבה ברוסית 26.12)
(הכותרות ניתנו על ידי מחלקת החקר)

לפי הזמנת הועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית והממשלה הסובייטית שהתה בבריה"מ בביקור ידידותי של סגן נשיא מצרים משלחת ממשלתית מצרית בראשות סגן נשיא מצרים, עלי צברי. במשלחת נכללו עזיז צדקי, מחמוד ריאד, מוחמד פוזי ושגריר מצרים בבריה"מ, מוחמד מורד ראלב. בעת שהותה במוסקבה ביהלה המשלחת המצרית שיחות בהן השתתפו מהצד הסובייטי ברג' ניב וקוסיגין, פודגורבי, פונומריוב, סגן יו"ר מועצת המיניסטרים של בריה"מ נוביקוב, גרומיקו, גרצ'קו, השר לסחר חוץ פאטוליב, סקאצ'קוב, ווינוגראדוב - שגריר בריה"מ במצרים, מנהל המחלקה לארצות המזרח במשרד החוץ סיטנקו.

1. ידידות ושה"פ בין בריה"מ למצרים

במהלך השיחות שהתנהלו באוירה של ידידות והבנה הדדית מליאה בידונו שאלות היחסים בין מצרים ובריה"מ, ושל המצב הבי"ל הנוכחי. שוב צוינה קירבת ההשקפות של שני הצדדים בשאלות אלו. שני הצדדים הביעו סיפוקן ממצב היחסים ביניהן הנבנים על ידידות כנה ועל ש"פ מקיף ופורה אשר יסודותיו הונחו עוד בחייו של הנשיא נאצר. שני הצדדים אישרו את נכונותם להמשיך בש"פ בכל התחומים.

2. הסכמים כלכליים ארוכי טווח

במהלך השיחות הושגו הסכמים חדשים בדבר המשך התפתחות יחסים מסחריים - כלכליים בין בריה"מ למצרים. הצדדים הסכימו על חתימת חוזים ארוכי טווח בתחום המסחר וש"פ הכלכלי. המשלחת המצרית הצהירה כי ארצה מלאה נכונות לצעוד בעקביות ובתקיפות בנתיב ההתפתחות החברתית - כלכלית למען הבטחת חיי רווחה לעם המצרי.

3. בריה"מ ומצרים פועלות למען חיסול התוקפנות הישראלית

באותה עת, מצרים יחד עם מדינות ערב האחרות ועם כל העמים שוחררי השלום עושה כל אשר ביכולתה לחיסול תוצאות התוקפנות הישראלית ולמען החזרת השטחים הרביים הכבושים. הצד הסובייטי הצהיר על אי-השתנותה של המדיניות הסובייטית המתכוונת להתפתחות יחסים מקיפים עם מצרים ותמיכה במאמציה, המכוונים להתפתחות פרוגרסיבית של המדינה, חיזוק עצמאותה וריבונותה.

4. תמיכת בריה"ם בעמים הערביים במאבק לשחרור השטחים הכבושים

בריה"ם תמשיך גם להבא להגיש סיוע ותמיכה לעמים במאבקם למען שחרור השטחים הכבושים והשכנת שלום צודק ובר-קיימא במזה"ת. הצדדים ציינו את חשיבות הקשרים הידידותיים שברקמו בין המפלגה הסובייטית לבין אס"ע והביעו את שאיפתם ההדדית להמשך התפתחותם של קשרים אלו. למען חזוק הידידות בין מצרים ובריה"ם, סיכול המזימות של האימפריאליזם והקולוניאליזם תמיכה במאבק העמים למען עצמאות לאומית, שלום וקידמה סוציאלית. תשומת לב מיוחדת הוקדשה לדיון במצב במזה"ת כתוצאה מתוקפנות ישראל בגד מצרים ומדיניותה ומדינות ערביות אחרות ולסכנה שבהמשכות המצב הנוכחי, הנובעת משאיפת ישראל להתמיד בכיבוש השטחים המצריים ובשטחי מדינות ערביות אחרות.

5. סיוע ארה"ב לישראל

לדעת הצדדים ישראל לא היתה מסוגלת לנהל מדיניות תוקפנית ואקספנ' זו לולא התמיכה המתמדת מצד הכוחות האימפריאליסטיים וארה"ב בראש ובראשונה.

6. ישראל מכשילה את שליחות יארינג ומפרה את החלטות או"ם

הצדדים מציינים כמו כן כי המדיניות התוקפנית והאקספנסיוניסטית של ישראל מהווה הפרה מתמדת של תקנון האו"ם של החוק הבי"ל שלא להזכיר שמדיניות זו היא סכנה לשלום ולבטחון. בכל השאלות הנ"ל צויינה זהות מלאה בהשקפות הצדדים קובעים כי מדיניות ישראל מערסה סכשולים בדרך לביצוע שליחות יארינג, מכשילה השגת שלום במזה"ת והמקווה קריאת - תגר גלויה בגד דעת הקהל העולמית. המשכת המצב הקיים מובילה להחרפת הסכנה המאיימת על השלום בעולם.

7. כנון שלום בר-קיימא במזה"ת יושג ע"י בצוע החלטת מועבי"ם מנובמבר

1967.

הצדדים הביעו את בטחונם כי שלום יציב וצודק במזה"ת לא יושג ע"י ביצועה המלא של החלטת מועבי"ם מנוב' 67, הוצאת הכוחות הישראליים מכל השטחים הערביים הכבושים וכן ביצוע החלטות האו"ם המאשרות את זכויותיו החוקיות של העם הפלסטיני, שני הצדדים שוב אישרו את תמיכתם במאמצים הנעשים במסגרת האו"ם ומחוצה לו והמכוונים להשגת הסדר שלום במזה"ת בהתאם להחלטת מועבי"ם מנוב' 67.

8. תמיכת מדינות ברית ורשא בעמים הערביים

הממשלה המצרית ציינה כי ההודעה של ועידת ברלין של מדינות ברית ורשא בדבר השכנת שלום יציב ובטחון במזה"ת מהווה תמיכה רבה בעמים הערביים ובמאבקם נגד התוקפנות הישראלית וכוחות האימפ' למען שחרור השטחים הערביים הכבושים.

9. הצהרת המשך יחסי האחרון בין בריה"מ למצרים ^{על}

שני הצדדים רואים את ביקור המשלחת המפל' - ממשל' של מצרים בבריה"מ כצעד חשוב בחזקת יחסים ידידותיים, יחסי - אחרון כנים, כבטוי לאמון הדדי לש"פ פורה ומתחזק, בין בריה"מ למצרים במאבק נגד האימפריאליזם למען זכויות העמים להתפתחות עצמאית להשגת קידמה ושלום כללי. המשלחת הסובייטית הביעה הוקרתה על הברכות והאחולים ששלח נשיא מצרים סאדאת לועד המרכזי של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית לנשיאות הסובייט העליון לממשלה הסובייטית ולכל העם הסובייטי, סגן נשיא מצרים - עלי צברי הביע תודתו העמוקה לועה"פ של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית לנשיאות הסובייט העליון ולממשלה הסובייטית בעד הארוח וקבלת הפנים החמה להם זכו הוא והנלווים אליו בעת שהותם במוסקבה.

* * * * *

נספח ב'

התוכן המלא של ההודעה המשותפת על שיחות חסין אל אפעי בבגראד
(סימז"ת דמשק 26.12)

בבגראד ובקהיר התפרסמה הערב הודעה משותפת על שיחות משלחת מצרים בראשות חסין אלשאפעי עם מנהיגי יוגוסלביה.

להלן התוכן המלא של ההודעה: (הכותרות בתצור ע"י החקר).

1. ישראל ממשיכה בתוקפנותה ומתגרה בהחלטת מועבי"ט, העצרת ויוזמת רוג'רס

השיחות התנהלו באוירה ידידותית ותוך הבנה הדדית. טיטו שאפעי סקרו את המצב הבי"ל הנוכחי ודנו בבעית המזה"ת הנובעת מהתוקפנות הישראלית נגד מדינות ערב, מהעובדה שישראל ממשיכה לנקוט בעמדתה התוקפנית, המתבטאת בעמידתה על המשך החזקת האדמות הערביות, מהתגרות ישראל בהחלטת העצרת הכללית של או"ם ובהחלטות מועבי"ט ובמיוחד - החלטת מועבי"ט מה-22.11.67 והחלטת העצרת הכללית שנתקבלה במושב ה-25 ב-4.11.70 וכן יוזמת רוג'רס.

2. ישראל מהווה סכנה לשלום העולם

בהקשר זה סבורים שני הצדדים כי התוקפנות התמידית שמבצעת ישראל ממוטטת את השלום והבטחון במזה"ת, נוסף לאיום שהיא מהווה לשלום העולמי. דבר זה מחייב את כל מדינות העולם שוחרות השלום, לעמוד בתוקף מול תוקפנות זו, כדי להגן על השלום העולמי ולשמור על האנטרסים הלאומיים שלהם, במיוחד שתקופת הפסקת האש מתקרבת לסיומה ב-5 לפברואר '71.

3. ארה"ב מסייעת לישראל בתחום הכלכלי והצבאי

שני הצדדים סבורים כי ישראל לא היתה יכולה לנקוט בדרך זו אלמלא העידוד והסיוע שהיא מקבל מהחוגים האימפריאליסטיים השונים ובמיוחד הסיוע הכלכלי והנשק התוקפני, ללא הגבלה, שארה"ב מספקת לה, כדי לאפשר לה להגשים את מטרות ההתפשטות שלה ולממש, בעת ובעונה אחת את מטרות האימפריאליזם.

4. מצרים ויוגוסלביה עומדות לצד העם הפלסטיני במאבקו הצודק

שני הצדדים מדגישים את עמידתם התקיפה לצד זכות העם הפלסטיני במאבקו החוקי והצודק למען החזרת זכויותיו הגזולות - דבר המצריך תמיכה וסיוע של כל העמים החופשיים שוחרים השלום, כדי שיוכל להפעיל את זכותו החוקית להגדרה עצמית וקביעת עתידו.

5. בסיגה מלאה והחזרת זכויות הפלסטינים תנאי לשלום במזה"ת
- שני הצדדים תמימי דעים באופן מוחלט, שלא ישרור במזה"ת שלום צודק ובר-קיימא כל עוד לא תתבצע מיד הנסיגה המלאה והבלתי מותנית של הכוחות הישראליים שכל האדמות הערביות הכבושות וכל עוד לא יוחזרו לעם הפלסטיני כל זכויותיו הצודקות והחוקיות.
6. בקיטת צעדים חיוביים מידיים כתנאי להארכת הפסקת האש
- עם התקרב מועד סיום הפסקת האש ב-5.2.71 הבהיר שאפעי את הסכנות העצומות הנשקפות לעולם בגלל קלות דעתה של מדיניות ההתפשטות הישראלית, ההחלטה הנחושה (של ישראל) להשתלט על האדמות הערביות ונקיטתה בתמרונים ותכסיסי התחמקות, כדי להפוך את הפסקת האש הזמנית להפסקה תמידית ומעובדה קיימת לעובדה סופית. מצרים שמכירה היטב את מטרות ישראל ואת תמרוניה, לא תסכים להארכת הפסקת האש פעם בוספת אלא, אם כן ינקטו צעדים חיוביים מידיים שיאפשרו כיבון שלום צודק ובר-קיימא.
7. קיום שלום צודק ובר-קיימא במזה"ת - אחריות הקהיליה הבינלאומית
- אחריות זו אינה נופלת על ישראל בלבד, אלא בראש ובראשונה היא נופלת על הקהיליה הבי"ל ועל מועצת הבטחון כמכשיר בעל אחריות המבטא את רצונה של קהיליה זו.
8. חובתה הקדושה של מצרים - שחרור כל האדמות הכבושות
- כן הדגיש שאפעי את החלטתם הנחושה של עמי ערב להגן על השלום ועל הסדר הבי"ל. לפעול לשחרור כל אדמותיהם הכבושות; להדוף את התוקפנים ולחסל את תוצאות התוקפנות. שכן דבר זה אינו רק מהווה זכותם החוקית אלא גם חובתם הקדושה.
9. יוגוסלביה תיתן מלוא העזרה למימוש דרישותיהן של מדינות ערב.
- מאידך הביע סימו את השתכנעותו המלאה מדברי ההסבר של שאפעי והדגיש שיוגוסלביה ממשיכה לתת את מלוא עזרתה למימוש הדרישות הצודקות של מדינות ערב בעניין החזרת אדמותיהן הגזולות. שני הצדדים מייחסים חשיבות למדינות הבלתי מזדהות ולתפקיד שיכולות המדינות האלה למלא בקשר לפתרון הבעיות הבי"ל בדרכי שלום. להנחת יסודות לשלום ובטחון ברי-קיימא ולחיזוק הערכים הדמוקרטיים ביחסים הבי"ל.

10. תפקידן של המדינות הבלתי מזדהות

שני הצדדים הביעו את בטחונם כי המדינות הבלתי מזדהות, בהיותן חברות בארגון הבי"ל, תנקוטנה בצעדים אקטיביים כלפי כל מדינה שאינה מכבדת את התחייבותיה לבצע את החלטות האו"ם, או המכשילה החלטות אלו. כמו כן הביעו שני הצדדים את שביעות רצונם מהתוצאות שהגיעה אליהן ועידת הפסגה של המדינות הבלתי מזדהות שנערכה בלוסקה בספט. 1970.

11. התוקפנות האימפריאליסטית באפריקה ודרום מזרח אסיה

שני הצדדים הביעו את אי שביעות רצונן מההתפתחויות הבלתי רצויות של היחסים הבי"ל ואשר מתאפיינות במתיחות כתוצאה מהכיבוש, הלחצים וההתערבות בענייניהם הפנימיים של המדינות האחרות וכן תוצאה משימוש בכח ואי כבוד הרבובות והאחוד האזורי שלהן. התוקפנות האימפריאליסטית הישירה על גינאה, הרחבת מסגרת המלחמה לשטחי קמבודיה, חידוש ההפצצות על ויאטנאם הדמוקראטית, המלחמה בדרום ויאטנאם, המשך המדיניות התוקפנית של המשטרים הריאקציוניים בדרום אפריקה, הרחבת הפער בין המדינות המתקדמות למדינות המתפתחות, מרוץ הזיון - כל אלו דברים המגבירים את המתיחות הבי"ל ומאימים על השלום בעולם.

12. המשך הידידות ושיתוף הפעולה בין שתי המדינות

שני הצדדים דנו באמצעים לביסוס היחסים ולהידוק שה"פ בין שתי המדינות בתחומים השונים והביעו את שביעות רצונן ממהלך היחסים. כמו כן דנו באמצעים המביאים לפיתוח יחסים אלו לטובת האינטרס המשותף ורווחת שני העמים הידידים.

שני הצדדים סבורים כי בקור סגן נשיא מצרי - כל הפגישות שנכללו בו - ההבנה ההדדית לבעיות השונות ששררה בו ותמימות הדעים שנתגלתה בהשקפות יביא ליתר חיזוק היחסים בין שתי המדינות המהווה דוגמה לידידות ושה"פ קונסטרוקטיבי, וזאת לטובת שני העמים היוגוסלבי והערבי. אלשאפעי בשם סאדאת והעם המצרי, הזמין את טיסו ורעייתו לבקר במצרים. טיסו קבל את ההזמנה בברכה רבה.

שמור

ראיון טאדאת ל"ניו יורק טיימס" (28.12.70)

=====

הנקודות העיקריות1. שלום צודק ובר קיימא

- אם נבקש לחתור לשלום, חייב הוא להיות מושתת על צדק ולהאריך ימים.
- ישראל רוצה בטחון, גבולות בטוחים וכל מה שהיא תובעת, ומה בקשר לארבע המעצמות ולהתחייבויות לשלום? מדוע לא להתחיל בהתחייבויות לשלום? גם מצרים זקוקה לערבויות אלה.
- ישראל היא שפתחה בתוקפנות ב-5 ביוני נגד שלוש מדינות ערביות וכבשה משלושתן שטחים. כל מה שביקשנו הוא שישראל תיסוג, ומלבד זאת ישנה החלטת מועבי"ט, שבה מוצהרים שלבי הפתרון של הבעיה כולה - ההחלטה מקיפה אפילו את בעיית הפליטים.
- בתור התחלה, ערובה של 4 המעצמות לגבי כל מה שיוסכם עליו, וכן החלטת מועבי"ט
- כצעד שני, מעבר חופשי במפרץ
- מציאת נוסחת פתרון לבעיית הפליטים
- ורק אחרי כן, שאלת מעבר חופשי בתעלה
- גם אם יושג הסכם על גבולות ושלום, לעולם לא יחסים דיפלומטיים - זאת יש להניח לדורות הנאים שיחליטו על כך.

2. יועצים וטכנאים רוסיים במצרים

- אין אנשי טילים רוסיים בתעלה - הכשירו המצרים במשך 8 חדשים לטילי סאם-3 והמצרים מאיישים טילי סאם-3 בתעלה.
- באשר לטילי קרקע-קרקע - גם לישראלים יש טילי קרקע-קרקע מידי האמריקאים, הדבר בעשה משני הצדדים (מצרים וישראל).

3. שיט בתעלת סואץ ובמפרץ

- לא יהיה לישראל מעבר חופשי לשייט בתעלת סואץ לפני שתיפתר בעיית הפליטים
- מעבר חופשי בעקבה ובטיראן - מייד, אך מעבר חופשי בתעלה, חובה קודם לפתור את בעיית הפליטים.

4. יחסים דיפלומטיים עם ישראל

- אף על פי שהחלטת מועבי"ט מחייבת הכרה בישראל כמדינה ריבונית,

הזכאית לבטחון בתוך גבולות מוסכמים לעולם לא יכונן סאדאת יחסים דיפלומטים עם ישראל.
 לשאלה : האם אתה אומר שכעת חסל סדר "אי הכרה בישראל כמדינה ריבונית" ומצרים מוכנה להכיר בה כמדינה ריבונית, שיש לה זכות לבטחון בתחום גבולות מוסכמים"? התשובה : דבר זה נאמר בהחלטת מועבי"ס, אך אל תבקש אותי לקשור עמם יחסים דיפלומטים, לעולם לא.
 גם לאחר פתרון בעיית הגבולות, לעולם לא - זה דבר שאיש אינו יכול להחליט עליו, ולאיש אין כוח סמכות להחליטה על כך והעם יחסל כל מי שיחליט על כך.

5. פעילות חיל האויר הישראלי

- חיל האויר הישראלי החל לפעול מה - 20.7.69
- מצרים ציפתה להתקפות גדולות בראשית 70, אבל התחילו בהתקפה גדולה על התעלה ב - 25.12.69 (8.5 שעות - 264 מטוסים - אלפי טונות פצצות.
- בחדשיים הראשונים של 1970 - הפצצות בעומק מצרים - במטרה לשבור את מורל העם המצרי.
- ההתקפה בפברואר 70 על מפעל אבו-זעבאל. נאצר הגיב "זו הסלמה חדשה זו השניה, אחריה תבוא השלישית והרביעית. בעקבות אבו-זעבאל היה ב - 12.2 וביקש טילי סאם-3 והגנה לעומק מצרים.
- אחרי 50 יום, הותקנה מערכת הנ.מ. בטילי סאם-3 - שעלתה 40 מיליון לירות למצרים.
- ההפצצות הישראליות על קו התעלה - 80 מטוסים עד ל - 180 מטוסים ליום - מחצי מיליון עד מיליון דולר ליום - פצצות.

6. יחסי ישראל - ארה"ב

רוג'רס הבטיח שבמשך 90 יום של הפסקת האש, לא תספק ארה"ב לישראל נשק ומטוסים, טנקים ותותחים וסיוע כלכלי.

7. המערכה באו"ם

מצרים החליטה שעליה לעורר השאלה באו"ם, כי ארה"ב וישראל הכריזו בעולם שמצרים הפרה הפסקת האש ולא ענין החזקת השטחים הערביים, אלא הפרת הפסקת האש ע"י מצרים - סילוף פשוט של עובדות. מצרים הסכימה להחלטת

שמור

העצרת, וקיבלה הפסקת האש פעם שניה .

8. שנת 1970 בעיני סאדאט

- בששת החדשים הראשונים, ביצחה מצרים במערכה האוירית בעומק - החזית הפנימית שורייה, ישראל איבדה את עליונותה האוירית.
- בששת החדשים האחרים
- המערכה בין המלך למחבלים
- התפרקות החזית המזרחית

9. שנת 1971 בעיני סאדאט

- ששת החדשים הראשונים יהיו מכריעים
- המאמין האמיתי לעולם אינו פסימי - כל מה שקורה - מאלוהים
- אינו אלא אופטימי באשר לפתרון מדיני. 3.5 שנים לא ביצעה ישראל החלטת מועבי"ט, מדוע תבצע אותה כעת כאשר היא מקבלת בשק, מטוסים, טנקים, תותחים וכל מה שהיא רוצה.

10. החלטת מועבי"ט בעיני סאדאט

מינוי יארינג היה מיועד להגשמת ההחלטה, והגשמתה פירושה לוח זמנים וכיצד להגשים החלטה זו. לוח זמנים לכל העניינים הכלולים בהחלטה, בעוד ישראל טוענת שאין זה אל הסדר - יום לשיחות אין מצרים יודעת מה עמדת ארה"ב לגבי שאלה זו, ארה"ב לא אמרה דבר על הנסיגה, לוח זמנים או כל ענין שהוא .

11. על שיחות יארינג

יתכן וישראל תחליט לשוב לשיחות, אך דבר זה אינו יעד בפני עצמו.

12. פיתוח מצרים

- בשנת 1970, הוצאו 300 מיליון לירות על פרויקטים חדשים ועל הצבא 560 מיליון לירות.
- לולא המלחמה, הכל היה מושקע בבניית מצרים.

13. יחסי מצרים - ארה"ב

- חילופי איגרות בין סאדאת לניכסון ;
- ביקור מתוכנן של שליח אמריקני במצרים ;
- אם ארה"ב מעונינת בשלום, ואינה ביצבת לימין חלום ההתפשטות של ישראל (האדמות הכבושות) אפשר ליישב את הבעייה באמצעות יארינג תוך 24 שעות.
- סיסקו אמר לנציגים מצרים שעל מצרים להיות מוכנה למו"מ ולויתורים. אילו ויתורים יכולה מצרים לעשות ? ישראל יכולה לעשות ויתורים שהרי האדמות בידיה.

* * * * *

מצרים - דברי סאדאת בפני משלחת מועצת השלום העולמית

(ר' קהיר 24.12)

"החלטה של ישראל לשוב לשיחות יארינג אינה אלא תכסיס שמטרתו ללחוץ להארכת הפסקת האש פעם נוספת ולמנוע גיבויה בדו"ח שיגיש או-תאנט למוה"ב". סאדאת הדגיש שמצרים לא תרשה שתכסיס זה יצליח. סאדאת אמר עוד: "אנו לא נרשה כל תמרון שהוא שמטרתו הארכת כבוש אדמתנו ומניעת זכותנו לשחררה". סאדאת הבהיר שהפסקת האש לא תוארך מבלי שתושג התקדמות חיובית וממשית בתחום ביצוע החלטת מוה"ב, "זוהי החלטה סופית שלא קבלנו אותה באופן חפוז, כי אם דנו בעניין ארוכות בדרגי הבצוע הגבוהים ביותר."

סאדאת הדגיש בדבריו עם המשלחת שבמשכו שעה, כי הרגע הנוכחי הינו רגע מפנה בהסטוריה של מאבק העמים הערביים. אחר כך דבר הנשיא על עמדתה הפסקבית של מצרים כלפי הבעיה ותנאי פתרונה. הוא הגיב על התכסיס שיש בהחלטה ממשלת ישראל. כן חיווה דעתו על עמדתן של מספר מדינות חשובות בבעית המזה"ת.

מתוך דברי נשיא מצרים אל סאדאת בישיבה המורחבת של מרכז אט"ע(29.12.70)

- סקר את המאורעות מה - 5.6.67 עד להפסקת האש.
- ההערכה המצרית התאמתה לגבי המדיניות הישראלית ומצרים מצפה להמשך התמרונים הישראליים - אמריקנים.
- לאור הנ"ל, הודיעה מצרים קודם לכן שישראל תודיע על הסכמתה לשוב לשיחות יארינג לפני ה - 5.1.71, תאריך הגשת דו"ח יארינג וישראל החליטה על החידוש ב - 28.12
- מצרים מצפה להמשך התימרונים הישראליים לאחר סיום מועד הפסקת האש (5.2.71).
- מצרים לא תחדש בשום מצב את תקופת הפסקת האש כדי לא לאפשר את הקפאת הבעייה, דבר לו מקווה ישראל, אלא אם תהיה כוונה רצינית במגעים לביצוע החלטת מועבי"ט ולקביעת לוח זמנים לנסיגה מהאדמות הכבושות.
- הפסקת האש לא תוארך בשלישית, אלא אם תהיה תועלת מהמגעים לביצוע החלטת מועבי"ט בשלמותה, על כל סעיפיה, ובראש ובראשונה הנסיגה.
- מצרים לא תותר, לא תיכנע, ובו בזמן תשאף למציאת פתרון לבעייה, ותמשיך לחזק את כוחותיה המזויינים בכל האפשרויות.
- ששת החודשים הראשונים של 1971 יהוו שלב גורלי לגבי מצרים, וב- 5.2.71 תעמוד מצרים בפני מצב המכריע הראשון בשלב זה. משום כך הכרחי להכניס את העם המצרי לאוירת המערכה ולגייס את כל המשאבים, המנגנונים, המדיניים והמבצעיים לעמידה בפני כל אפשרות שעלולה לקרות לאחר ה - 5.2.71.
- יוקמו ועדות אזרחים למען המערכה בכל מחוז, וכל ועדה תהיה מושלמת ועצמאית להכנות ולגיוס המשאבים והפוטנציאל למערכה.
- המערכה היא המערכה של מצרים מהתחלה ועד הסוף, ומצרים אחראית עליה והיא תשחרר את אדמתה בכוח רצונה, בעזרת האל. כבוד למצרים יותר למות כשהם עומדים על משמר ארצם, והכבוד לא מרשה להם לחיות כשמצרים כורעת ברך או בכנעת לתנאי ארה"ב וישראל.
- החזית הפנימית והאחדות הלאומית הם הבסיס לנצחון שיושג לאחר יותר מ - 18 שנות המהפכה.

שמור

- מצרים לא תרשה פתרונות למחצה ולא תרשה עיכובים מצד אף אחד.
- שלושת שלבי ההסלמה של ישראל :
 - א. תקיפת הקו הראשון בתעלה;
 - ב. תקיפת הקו השני - תל-אל-כביר - אינשאס;
 - ג. הפצצת מפעל הפועלים באבו זעבל במטרה לפגוע בחזית הפנימית.
- נאצר יצא למוסקבה בסוף ינואר 70 לבקש הגנה על עומק מצרים באמצעות סוללות מילים חדשות. המערך הושלם תוך 40 יום, עד מחצית מארס 70.

* * * * *

Handwritten signature

תדרוך רקע ליום 1.3.71

במשכת ההבנה בין מצרים למחבלים

אותה מידת הבנה ותיאום, שהיתה קיימת בין קאדפי לבין המחבלים בתקופתו של נאצר, מוסיפה לשרוד, כנראה, גם עתה, בימי כהונתו של יורשו, אנוראד איל-סאדאט.

עובדה ^יבאה לידי ביטוי בכיבוש מושבה הסמיכי של המועצה הפלסטינאית, שבישיבת פתיחתו אמש הופיע סאדאט, כדוגמת קודמו, נאצר. בנאומו בפני המתכנסים חזר בשיאה של מצרים על דבריו של נאצר בעבר, שאמר, כי למחבלים הזכות להוסיף ולפעול למען השגת מטרות, שהן מעבר לחיסול תוצאותיה של מלחמת-יוני '67.

"באום חשוב מאד"

ערפאת הגדיר את נאומו של סאדאט (במועצה הפלסטינאית ה-8) כהזוב מאד וכמצטיין בכנותו ובהירותו. ערפאת רצביע במיוחד על החשיבות הנוודעת להודעתו של הנשיא האומרת, שאיז פתרון מצרי, ירדני או פלסטינאי - אלא פתרון ערבי. ערפאת ציין, כי שומה על הוועד המרכזי של אש"פ לשגן באורח יסודי את הבאום כמסמך ("אחבאד אל יום", 1.3.71)

והרי את אותה הדברים השמיע נאצר גם לאחר שבאן את הסכמתו לתוכנית-רוג'רס, לאמור:

"לארגובי = ההתנגדות הזכות להתנגד להחלטת מועצת-הבטחון מכובמבר '67. ייזכן, אמנם, כי די בהחלטה זו למען טילוק תוצאות התוקפנות מיוני '67, אך אין היא מספיקה מבחינת הגורל הפלסטינאי". (בנגאזי, 25.6.70).

אותה הבנה

בנאומו מאמט (28 פברואר '71) חזר סאדאט על אותה הבנה ואמר למחבלים: "זכותכם לדחות את החלטת מועצת-הבטחון, כפי שציין יו"ר המועצה. הפמיון הצודק, טעליו הצביעה מועצת-הבטחון בהחלטתה משנת '67, מוכרח להיות מוסחת אך-ורק על מכלול החלטות = האו"ם ה.ל. משנת 1947 ועד היום".

התבטאותו של סאדאת מצביעה על המשך "מדיניות הטלבים" במסגרת המאבק נגד ישראל. סאדאת מדבר על כך ברמזים: "שחרור הטטחים הוא הדבר שבחרנו בו בשלב זה. המחשבה הערבית המהפכנית חייבת להגדיר את הטלבים הדרושים להגשמה מתמדת ורצופה ... מן ההכרח, טכל האינטרטגיות השונות, במסגרת העימות עם האוייב, יבצעו מאינטרטגיה גדולה אחת, שתבטיח את הגשמת הרצון הערבי". סאדאת הצביע, בנאומו, על הזיקה האורגנית שבין מטטר=ההפיכה המצרי לבין המהפכה הפלסטינאית ועל מגמת התיאום שבין מצרים למחבלים: "בזכותכם כאן" - אמר - "תאפשר לנו פגישות בוספות, כדי להתוות אינטרטגיה משותפת ולמען הגשמתה המעטית של אינטרטגיה זו בתחומים חובים ובכלים טובים."

"מדיניות הטלבים", טלמען הגשמתה חומרת מצרים - תוך כדי סיתוף ארגוני =

החבלה בה - מתמצית בשתי בקורות:

א. בוכח הבסיבות השוררות עתה, יט לחתור להסגת מטרה מוגבלת, האפשרית

גם בהתאם לתפיסה המצרית, והיא - חיסול תוצאותיה של "התוקפנות"

מטבת 1967, טפירוטו - להביא לידי בסיגתה המלאה של ישראל לקורי

ה: 4 ביוני. בחוך כך על קאהיר לעטות מאמץ, כדי להטות את דעת=הקהל

העולמיט לצידם של המצרים (למען הגשמת מטרה זו), או לזכות בתמיכתה

של אותה דעת=קהל עצמה, במקרה שמצרים תבחר בדרך=הלהימה הפעילה

ותפתח באט.

ב. לכשתושג מטרה זו, תחול הרעה מכרעת במצבה הצבאי והאינטרטגי של

ישראל, ועובדה זו תיצור את התבאים הדרושים לאירגוני=החבלה ללחום

בה (בישראל) בתימוכין ערביים. כל זה ייעשה לקראת הסגת המטרה הסופית,

והיא - חיסול עקבותיה של "התוקפנות" מטבת 1948, כלומר, חיסולה

של ישראל, או טיבה, לפחות, לתכנית=החלוקה מטבת 1947.

"לא חל טיבוי יסודי"

הבחה מצרית זו באה לידי ביטוי סובבהק במאמר האחרון של הדייכל ("אל=אהראט",

26.2.71), לאחר טדן בה במאמריו זיקורמים, בטמטו עוד כטר ההדרכה חלאומית.

במאמר זה קובע הדייכל, כי לא חל, למעשה, טיבוי מהותי בטתי מטרת=היטול של

המצרים, שהן: חיטול עקבותיה של התוקפנות מ=1967 וביטול קיומה של ישראל לאחר=

מכן. עורך "אל=אהראט" מוען, אמנם, כי מית יטה של המטרה האחרונה כילן, בוכח

הבסיבות הנוכחיות, אינו בר=מציאות, אלצ טעיבדה זו אינה מבטלת את יוצם קיומה

של המטרה הטכית כאחד ממרכיביה של המדיניות המצרית הבסיסית.

"שגיאתם של אחדים מאיתנו" - מתרעם הריכל - "היא, שהם מתחילים מהצעד האחרון, לפני שהם פותחים בצעד הראשון".

הריכל מציין, כי תפיסתם זו של המצרים: "אנו נלחמים באוייב=בפועל במלחמה, שמטרתה הרשמית היא לחסל את עקבות התוקפנות" - היא מטרה מוגדרת, או... מטרה מוגבלת. אם נאליח - ממסיך הייכל - כפי שאנו מקווים, במצא, כי ניצחנו במלחמה, שמטרתה היא, אמנם, מוגבלת, אך התוצאות, שיובעו מנצחון זה, לא יהיו מוגבלות ואף לא מוגדרות.

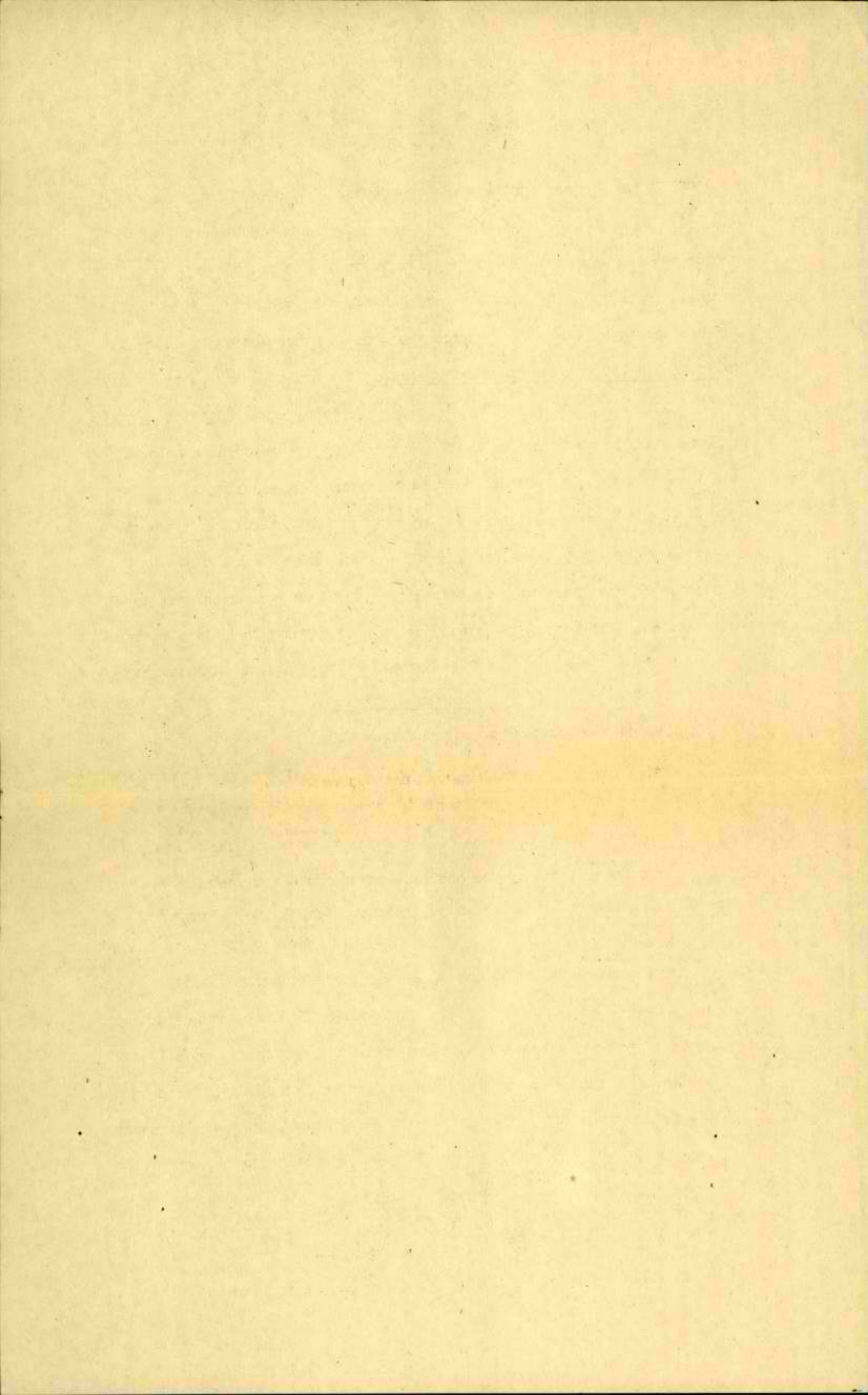
קוו=מחשבה בסיסי זה הובע כנהירות רבה ע"י נציגה הרשמי של מצרים בוועידה למען פלשתיין, שנערכה בכוריגת **בין ה-14 ל-17 בפברואר '71**. ואלה דבריו של חאלד מחי אל=דין, ראש המשלחת המצרית בוועידה:

" היסול תוצאותיה של התוקפנות (קריצ בסיגת ישראל לקווי ה=4 ביובי) - יש בו כדי להביא את מדינות=ערב למצב טוב יותר, שכן עובדה זו תיתן הזדמנות למיליון פליטים פלשתינאיים לשוב למולדתם ותפתח מרחב גדול יותר לחנועת=שחרור ערבית". (סוכנות הידיעות המצרית, 15.2.71).

מחוייבי=המציאות

ההבנה והתיאום בין מצרים לבין המחבלים הם מחוייבי=המציאות בעיני שני הצדדים מסיבות אלה:

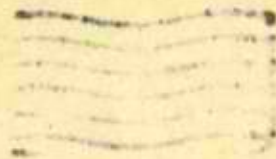
- * מצרים, מצידה, אינה יכולה להרשות לעצמה להינתק מהגורם הפלשתינאי, או לזנוח אותו. שכן גורם זה נוצל תמיד על=ידי קאירד כמכשיר=לוחמה לא בגד ישראל בלבד, אלא - בעת הצורך - גם נגד גורמים ערביים אחרים.
- * לגבי מצרים, שליטתה המסויימת, לפחות, במחבלים אינה עניין=של=יזקרה בלבד, אלא גם ביטוי לעמדת=כוח כלפיהם.
- * נבצר מהמחבלים לפעול בגד ישראל, כשהם בטולי בסיס, והם זקוקים לסיועם ולתמיכתם של המצרים בכל התחומים.
- * נוכח מצב=החולשה, בו הם סדויים כיום, נאלצים ארגוני=המחבלים לנקט דרך, כדי לזכות בתמיכתה של מצרים ולקבל סיוע ממנה. שכן בירדן הם ספגו מהלומה במרצת, בטוריה הם נתונים לפיקוח, ולאר לעיראק - נוכחו ארגוני=החבלה לדעת, שאין זו מיטעבת, שאפשר לסמוך עליה בכל עת.

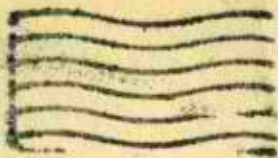

מחווה של סאדאת

ההבנה הנוכחית בין מצרים למחבלים הופגנה הן בעצט הופעתו של סאדאת
 בפתיחת המועצה והן בתיכון באומר.
 מחווה מצרי זה כלפי המחבלים בא אך זמן יצר לאחר סאדאת הביא לביטול
 ביקורו בקאהיר של חוסיין, טותפון=לפתרון=המדיני, על=ידי אי=רצונו
 לראות את וצפי תל (השנוא על המחבלים) בפמליית המלך.
 אולט נראה, כי במחנות בלבד לא סגיי. זמן=מה לפני פתיחתו של מוטב
 המועצה הפלשתינית, בפגש ערפאת עם הרמטכ"ל המצרי, אחמד צאדק. כן
 עתידים ערפאת ומנהיגי=מחבלים אחרים להיפגש הטבוע עם אישים בכירים
 בממשל המצרי.

נראה, כי שני הצדדים מותרים, לפי שעה, על טרזניות וחסרות
 הדדיים, השוררים ביניהם. אכן, אין זו שעת=הכושר למחבלים המוכים לתבוע
 את הדין מצרים, טזבחה אוחם בחודסי=המשבר הארוכים, וסתחנות=הסידון
 שלהם עדיין סגורות במצרים.
 המחבלים הולכים, כנראה, לקראת המצרים ונוכח ההסכרים הפומביים מפי
 סאדאת אצט מרימים את קולט בגד עצם ההליכה המצרית, בטלב זה, לפתרון
 המדיני.

Handwritten scribble

Handwritten scribble

Handwritten text: 300 1213

משרד החוץ מחלקת החקר

דף מסמך

ירושלים, כו' כסלו תשל"א

24 דצמבר 1970

למען סרור בתוך השטחים המוחזקים ובתוך ישראל

הירחון "אל-ת' ורה אל-פלסטיניה" (28.7.70) המוצא לאור ע"י הפתח' בירדן מתאר את ארגון התאים החשאיים ויחידות הקומנדו המיועדות לפעולה בשטחים הכבושים.

להלן עיקרי הדברים:

1. הפיגוע בקורים - קשה לביצוע וחסר השפעה על המונים

"המכות בקורים רחוקות ממראה העיניים של המוני העם ולכן חסרות השפעה לגבי גיוס המונים לפעילות בעומק. לפעילות בעומק יש השפעה על המונים המשתכנעים מהתועלת שבפעילות המהפכנית ומן ההכרח להשתתף בה. עמדות האויב בקורים הן עמדות מבוזרות והוא בכוננות. בפנים הארץ כוננותו פחותה והוא נאלץ להזיז כוחות בתמידות - כוחות ביידים תמיד במצב של חולשה. לפיגוע במרכזים פחות מבוזרים בעומק, השפעה חוסרית ומוסרית גדולה יותר מבחינת האבידות לאויב"

2. הקמת קאדרים בשטחים הכבושים

יש להקים קאדרים מהפכניים בעלי כוננות להקרבה בשטחים הכבושים ולהקים בהם בסיסים באיזורים אסטרטגיים גיאוגרפיים בהם קל להשיג אספקה וציוד בסיסים מוקפים "המונים התומכים במהפכה" ורחוקים מגישת האויב".

3. התאים המהפכניים החשאיים

תפקידם לעסוק בארגון פעילות מדינית וגיוס המונים שייטלו חלק ב"מלחמת הציפורים". תאים אלה קבועים ופועלים בשיטת המידור ובסודיות מוחלטת למען שנוע שיתוק פעולתם במקרה של גלוי רשת אחת.

4. ה"ציפורים" מכים בכל עת ובכל מקום

ה"ציפור" תמיד אוסף ומפזר, לעיתים מכה מימין ולעיתים מבחית מהלומה של ממש.

5. ההישענות על האוכלוסיה האזרחית למטרות מודיעין, אספקה וסיוע.

"יש להקים יחידות ידידות בעומק המורכבות ממקומיים העוסקים בעבודתם הרגילה במשך היום ובלילה מבצעים פעולות צבאיות בש"פ עם יחידות העומק המזויינות וכמו כן הם מספקים ליחידות אספקה ואינפורמציה. התאים המהפכניים יכולים לעסוק בסוגים מסויימים של פעילות צבאית. "הציפורים" מכים בכל עת ובכל מקום.

לתיק יסוד כ"ר ד' 0270 1970

6. בסיכום

במאמר הנ"ל בולטות הנקודות הבאות:

- א. התיאשות המחבלים מיכולתם לפגוע בקורי צה"ל בגבולות.
- ב. בולטת החתירה למצוא את הדרך לפגוע בישראל בצורה היעילה ומכאיבה ככל שיוכלו.
- ג. הצורך במעשי חבלה ראוותניים בשטחים על סנת לשכנע התושבים להצטרף לארגוני המחב'ים - אשר כנראה אינם בלהבים ביותר לעשות כן.
- ד. הקמת קאדרים, תאים חשאיים, במטרה להרחיב ההישענות על האוכלוסיה המקומית וההתיחסות לשיטת "הציפורים" מעידים על השפעה אידאולוגית וארגונית צפון-ויטנאמית.

* * * * *

משרד החוץ מחלקת החקר

דף סכום

ירושלים, כס' כסלו תשל"א

27 דצמבר 1970

הבדידות הפוליטית, התעצמותה האוירית של מצרים והמפנה בעמדת מדינות אירופה - אלצו את דיון לשנות השקפותיו ולנכונות לוותוריים.

(רוז אל יוסף, מצרים, 30.11)

חלוקי דעות בצמרת השלטון בישראל

חלוקי הדעות בצמרת השלטון בישראל הם, לדעת העתונאי, על רקע אישי ולא על רקע אידאולוגי לגבי המטרות הפוליטיות לטווח ארוך. חלוקי הדעות נטושים בין הצמרת הפוליטית לבין המסדר הצבאי וכן חלוקי דעות אישיים.

השפעתם של חלוקי דעות אלה הוא על:

- ההצעות לשלום במזה"ת תוך שמירת חלק סירבי מהשטחים
- העתוי של שיבת ישראל לשיחות יארינג.

הגורמים לשינוי בהשקפת ישראל

ההשקפות החדשות בישראל מקורן בשלושה גורמים.

- תחושת הבדידות הפוליטית בישראל, לאחר הצלחת מצרים בעצרת, שהוקיעה את ישראל.
- עמדתו החדשה של מדינות השוק המשותף כפי שהוחלט עליו במינכן בנובמבר.
- המצב הצבאי בקו העימות בין ישראל ומצרים.

עמדת צרפת ומדינות השוק

- ההשקפה הצרפתית אומרת שמסבר המזה"ת מהווה סכנה חמורה ביחס לאירופה במישור הפוליטי והכלכלי.
- איחוד ההשקפות של ששת מדינות השוק שיתאמו את עמדותיהם ביחס למזה"ת כצעד חירוני לאירופה ויתכנסו שוב במאי '71 ל"שיבה מכרעת".
- תמיכה בעמדת צרפת, שנסיגת ישראל מכל השטחים מהדה מפתח להסדר שלום של מסבר המזה"ת.
- תמיכה בהמשך האמברגו לרבות 50 המירז'ים.

איחוד ותיאום עמדות מדינות השוק האירופי

- שש המדינות תמימות דעים עם ההשקפה הצרפתית ביחס ל: צורך במאמץ משותף להגיע לפתרון המסבר.

02611970
לחוק יוסף כרד' ר. ארל ד'

- צורך בהמשך שיחות ה-4
- פתרון המשבר אינו מנופול למדינה אחת או מספר מסויים של מדינות
- מעצמה גדולה מסויימת פועלת להמשך חסימת תעלת סואץ למרות הנזק הנגרם לכלכלת אירופה.

השקפות דין

- שיבה לשיחות יארינג בהקדם האפשרי
- המחיר תמורת השלום - נסיגה מרוב השטחים וביחוד מסיני.
- ויתור בפרשת הטילים
- הסתפקות בהסכם שיסיים את מצב הלוחמה הווה אומר, ויתור, לעת עתה, על חוזה שלום או הכרה בישראל.
- על ישראל לעשות הצעד הראשון לקראת שלום
- דבקות בהפסקת האש ולו תמורת ויתורים.

הגורמים לשינוי בעמדתו

- האבדות שנגרמו לחיל האויר הישראלי
- התעצמותו של חיל האויר המצרי ביחוד בתחום טיסות סיור אלקטרוניות של מטוסי סוחוי.
- חידוש האש יתבע מחיר יקר מישראל.
- שבירת בדידותה של ישראל ביחוד באירופה, אפריקה ואסיה ע"י נכונותה לנסיגה - הכרזה שתרגיז אמנם את ארה"ב ידיתה היחידה.

* * * * *

השמאל החדש מתאכזב מהמחבלים

1

1. השפעת מאורעות ירדן על יחסי השמאל החדש באירופה למחבלים
"הנציונאל צייטונג" באזל 2.12.70 פרסם מאמר מאת כתבו בנירות תחת הכותרת:
"אנשים אלה הם הרי פחדנים מובהקים"
המאמר מלמד/התערערו אמינות המחבלים בעיני תומכיהם במערב אירופה ובמיוחד בחוגי הסטודנטים השמאלניים, לאור מאורעות ירדן.
להלן עיקרי הדברים:
2. הסיבות לשינוי ביחס השמאל לפלסטינים
ההכרה בחוגי השמאל כי הפלסטינים בהיותם חסרי אחריות מגלים מיד בכל חקירה סדרי ההתארגנות החשאית של התאים והרשתות ומסכנים בכך גם את חבריהם השמאלניים.
3. פחדנותם של הנציגים הפלסטינים הרופאים ברחו
המאמר מדגיש את מורך ליבם של ראשי "התאחדות הרופאים הפלסטינים ברפ"ג", ד"ר פארוק אל פאריס וד"ר סולימאן סואידאן. השניים לא רק שסרבו להיענות לקריאות העזרה של אש"פ, שהופנו אליהם ואל חבריהם בעת ההתנגשויות בירדן בספטמבר ש.ז. לבוא ולעזור בירדן לבני עמם - אלא פשוט הסתלקו מגרמניה, האחד ללונדון, והשני לפריס.
אנשי השמאל החדש במערב אירופה הגיבו על כך כעל "גבורים בפה ופחדנים מובהקים".
4. כשלון בארגון תמיכה למחבלים
בתנאים אלה נכשל גם נסיון WORLD UNIVERSITY SERVICE (בהנהגת עוני עוואדי איש החזית העממית) להשיג סיוע ותמיכה במערב-אירופה. הוועה"פ של ארגון זה המונה 8 איש, מהם 5 פלסטינים עוסקים במימון פעילות פרו חבלנית באירופה ובארגון נסיעת סטודנטים אירופאיים לירדן ללמוד מטרות המחבלים. חוץ מפעילות זו הולך ונעלם שתוף הפעולה בין הקיצונים האירופאיים לבין הפלסטינים.
5. הארצות שבהן החל תהליך ההסתייגות מהמחבלים
א. רפ"ג
ברפ"ג נמנעים שארית אנשי ה.ס.ד.ס. (שפוזר) מכל מגע פוליטי

לתיק יסוד כרך ד'
1970

עם חבריהם המיליטנטים הפלסטינים.

ב. לוכסנבורג

האינטלקטואלים הצעירים על פלגיהם השונים. (מאויסטים, טרוצקיסטים וכו') מפולגים בדעותיהם באם בכלל להמשיך בהענקת סיוע לפלסטינים.

ג. ישוריץ

בשוריץ נהנים הפלסטינים מתמיכתם הזעומה והפוחתת של קבוצות זעירות ומפולגות של הימין בלבד.

* * * * *

מס. 148 / 586.176

ג' בסבת תשל"א

31 בדצמבר 1970

بصراحة	يكتبها محمد حسنين هيكل
--------	------------------------

הטור השבועי של חסנין הייכל

 רשמי סיור באירופה - שיחות
 ומסקנות בשאלת משבר המזדה"ח

 (לפי סימז"ח, 31 בדצמבר 1970)

עם שקיעתה של שנה והופעת ניצניה של שנה חדשה חציתי את הים התיכון צפונה לאירופה, לאחר הינתקות של מספר שנים מיבשת באורה זו.

מאז מאורעות יוני 1967 נמנעתי בכל הזדמנות - ואינני יודע בדיוק מדוע - מלצאת את גבולות המולדת אפילו כאשר היה מדובר בעניינים המתחייבים מצרכי העבודה. בדרך זו ביקשתי, אולי, לנחם עצמי על מה שקרה או אולי היתה זו התחמקות מהתיצבות פנים אל פנים מול העולם החיצון לאחר מה שקרה, או שמא נבע הדבר מתחושה של קשר אמיץ שריתק אותי אל ארץ זו בשעת מצוקה שפקדה אותה, ויתכן שזה נבע מכך שהעדפתי להישאר סמוך לג'מאל עבד אל-נאצר באותה עת.

האמת היא שלא יצאתי את מצרים בכל אותו פרק זמן אלא יחד איתו: לחרסום - פעמים; לבנגאזי ולשריפולי - פעמים; לרבאט - פעם אחת ולמוסקבה - שלוש פעמים.

1950
1950
1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

יתכן שהתשובה הנכונה על התמיהה המקופלת במשפט "אינני יודע בדיוק מדוע" מורכבת מכל הטעמים הללו. עקרו של דבר שבמשך שנים לא בקרתי כלל באירופה.

בראשית חודש דצמבר האחרון כאשר תנועת הזמן נראתה מוחשית בהתקרב השנה לסיומה מצאתי את עצמי לפתע מהרהר בנסיעה. בתעוררו צרכים הקשורים בעבודה, ביחוד בלונדון, אולם האמת היא שצרכים אלה לא היו דוחקים יותר מצרכים שנתעוררו בעבר, אלא שהפעם - ואינני יודע בדיוק מדוע - החלטתי לנסוע. יתכן שהייתי זקוק לשינוי בוכח משקע המאורעות או אולי חשתי בצורך באותו מפגש רעיוני או עימות רעיוני עם העולם הרחב, הרחק ממעגלי הקסמים או אולי ממעגלי החלל הריק, או אולי דמיתי בנפשי שיש ביכולתי כעתונאי - ואמנם נסיעתי לא היתה כרוכה בשום תואר או משימה פרט לכך - להביא את דבר מולדתי (לארצות שבהן ביקרתי) ולהעביר אליה את רשמי (מאותן ארצות).

ושוב יתכן שהתשובה הנכונה על השאלה "אינני יודע בדיוק מדוע" מורכבת מכל הסיבות הללו. עיקרו של דבר, כעבור מספר שנים שוב חציתי את הים התיכון צפונה בדרכי לאירופה. התחלתי בלונדון. את חכנית ביקורי בה הנחתי לידיד וותיק ויקר דניס המילטון, העורך הראשי הכללי של עתוני טרמטון ובכללם "טרימס", ו"סנדיי טרימס" - לאחר שאמרתי לו במכתב אקספרס מקהיר, כי הוא יכול לתכנן את הביקור באות נפשו ואני בכון בהחלט לשמוע ולראות במשך כל הזמן.

דניס המילטון באחז בדברי ואף יותר מזה. כאשר הגעתי לשדה-התעופה בלונדון מצאתי אותו ממתין לי לאחר שעזב את המסיבה של יום ההולדת שלו בנייתו ואת בנו העומד כל רגע לצאת לאויר העולם. מכובניתו בסלה אותנו משדה תעופה הונטלו לליבה של לונדון. מן הרגע הראשון אמר: "תכנית הביקור שלך נשמטה מידי. תיכננתי ככל יכולתי, אולם רבים מידידיך התערבו והתוצאה היא שמחבה לך בלונדון שבוע מיגע ואתה האחראי". הוא הוסיף ואמר במנטא אנגלי מעודן: "בעדרת במשך זמן רב ועל כן אתה נתבע לשלם רבית פיגורים".

במשך שבוע שלם בלונדון מצאתי את עצמי כדאון המיטלטל ברוח של ים הצפון. היה זה שבוע גדוש. בדקות הראשונות נסיתי להתקומם אולם ההתחייבויות שנקבעו ותוכננו מראש כפתו את ידי ודיכאו את התקוממותי. יתרה מזו, במצאתי נגרר בקלחת קשרי הגומלין עם הציבור, המאורעות וההשקפות. עתה יכול אני לומר ששוב היה שבכנעתי לאותה תכנית-ביקור גדושה בלונדון, שכן סבורני כי השכלתי ונוסף על כך גם בהניתי מהדיונים ומהוויכוחים שהיו שזורים ושלגבים זה בזה.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

שאלתי את סר דניס גרינהול, מבכ"ל משה"ח הבריטי, בשעה שהתארחנו לסעודת ערב בבית דניס המילטון: "האם החזירה לך גולדה מאיר את כובעך?"

האיש, הנחשב כיום לכוכב המזהיר ביותר של הדיפלומטיה הבריטית, הביט אלי מעבר לשולחן כשהוא מציץ גם לעבר מארחנו וגם אל אורח אחר שהסב ליד אותו שולחן, והוא דניס הילר, שר המלחמה לשעבר והאחראי הנוכחי למדיניות החוץ בממשלת הצללים של הליבור. אחר כך אמר: "מה כוונתך?"

עביתי: "שמעתי, עוד בהיותי בקהיר, כי השתתפת בפגישה גולדה מאיר עם ראש הממשלה הית' במשכבו ברחוב דאונינג 10 וכי בסיום הפגישה היא לקחה בסעות את כובעך במקום את כובעה ובסעה עמו לתל-אביב" הדיפלומט הבריטי המזהיר הרים את ידיו ואמר: "אין תגובה. לא אדון בפרטי יחסינו עם גורם כלשהו מגורמי הסכסוך במזה"ת".

צחקנו כולנו.

בליתי שעות בעתון ה"טרימס" כשאני שקוע בבעיותיו, החל בשביתת עובדי הדפוס וכלה בהפסקת זרם החשמל בשל שביתת פועלי תחנות הכוח. נכחתי בישיבה, בה נדון מצב העתון ובתקבלה ההחלטה הכאוה לגבי עתון כלשהו - להפסיק הופעתו בגלל הנסיבות הקשות. לורד שומפסון, בעל העתון, התרתח ואמר: "האם אני משלם כסף כדי שעתוני לא יופיעו? מה קורה בארץ הזו? לאן היא צועדת? היא הרי מתאבדת באורח איטי. מזלי ששלושה רבעים מהובי מושקעים מחוץ לבריטניה".

מישיבה זו בעבור לסימפוזיון שהתקיים ב"טרימס" בנוכחות מספר גדול מעורכיו, העוסקים במדיניות חוץ. נושא השיחה היה זכרונות ברושצ'וב שפורסמו אז בהמשכים בעתון "טרימס" והאם זכרונות אלה אוטנטיים או מזוייפים? אם הם אותנטיים, כיצד הסתננו? ואם מזוייפים, מי זייפם? בשני המקרים - מה הכוונה המסתתרת מאחורי זה?

השתתפתי בסימפוזיון והבעתי דעתי כאחד מאלה שניחנה להם ההזדמנות להכיר מקרוב את ברושצ'וב.

שאלתי את אדוארד הית ראש ממשלת בריטניה שעה ששישנו על כוס תה בלשכתו שבמשכנו הרשמי ברחוב דארנינג 10: "האינך חש בגעגועים אל ביתך הישן באלבאן? הדירה שלך שם היתה הדורה בצבעה הלבן השולט בכל דבר שבתוכה; הפרחים הנאים בכל פינה, והפסנתר הגדול באמצע הסלון הגדול, האווירה שם היתה נוחה יותר מאשר כאן בבית העתיק הזה".

אמר הית: "אתה זוכר עדיין את פגישותינו שם. אתה צודק; לעתים חש אני בגעגועים לשם, כדברך".

הית הוסיף מיד ואמר: "אך אל לך לשכוח שברצוני להישאר כאן זמן רב ככל האפשר. זיינו השנה בבחירות.. ואני מעוביין לזכות בבחירות הנאות בעוד 5 שנים. תקוותי היא בבית הזה.. וגעגועי אל ביתי האחר.. וזהו מאבק כפי שאתה רואה, בין התקווה לגעגועים".

בכנסתי ללשכתו של סיר אליק דוגלאס יום שה"ח ומצאתיו ניצב ליד השולחן. הבחנתי בצלם-עתונות בחדר. דוגלאס יום אמר לי: "האם חשפיע עליך בעולם הערבי הופעתך בתמונה אחת עם אימפריאליסט שמרני כמוני?"

הוא חייך בשקט בדרך האופיינית לו. עמדתי לצדו ואמרתי לו בעוד שהצלם מצלם: "ניחא.. אשא בתוצאות.. יהיה אשר יהיה".

הוא הביט אלי וראני צוחק. חיוכו השקט חזר אליו.

הרולד וילסון, ראש ממשלת בריטניה לשעבר, אמר לי כשהתישנו על שתי כורסאות עור מרווחות בחדרו כמנהיג האופוזיציה בפרלמנט הבריטי: "האם ידוע לך, כי כתבתי ספר בהיותי בן 10? חציו של ספר זה היה ברשות אמי עד אשר מתה. חפשתי אותו ולא מצאתיו. לאחר מכן מצאתיו אצל אחותי אשר החזיקה בו כמזכרת. הספר אינו ראוי, כמונן, לפרסום, שכן הוא בבחינת הרהורי גער אשר חצה את תעלת סואץ באוניה שהפליגה מלונדון לאוסטרליה והשקיף לעבר המדבר דרך התעלה, כשהוא חושב על מה שלמד בהיסטוריה אודות ערש התרבויות כפי שנחרט בזכרונו.

היו מצבים שלא חסרה בהם פיקנטיות. הלכתי לפגישה באוקספורד עם סר ויליאם הירטס, דיקן הפקולטה החדשה, שהוקמה במאה ה-17 וזהו שמה מאז. השיחה בפגישה זו נסבה על דעותיו של שרוצקי, על המהפכה המתמדת ועל תופעת השלילה אצל בני הנוער. ויליאם הירטס היה לפניו שגריר במוסקבה ובואשינגטון, ולבסוף מצא את מקומו באוניברסיטה המפורסמת. בביתו של הידיד נדים דמשקיה, שגריר לבנון בלונדון, בפגשתי עם דוד אסטור. נושא בשיחה כולה היה אישיותו של הנרי קיטינג'ר, יועצו הראשון של בשיא ארה"ב ריצ'ארד ניקסון. אסטור בלהב מקיטינג'ר ואילו אני - ההיפך.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

הלכתי לאולם של אחת הועדות בביה"ב הבריטי, כדי לשוחח על משבר המזה"ת מנקודת ראות ערבית. זרם החשמל בביה"ב נפסק בגלל שביתת פועלי תחנות החשמל, ודבר זה עצמו שימש נושא לדיון בביה"ב לאור הברות. בביה"ב לא היו די ברות, ובאולם שישבתי בו לשוחח היה בר אחד, שאורו היה מרקד באולם ההיסטורי וממלא אותו צללים, אמרתי: 'כאווירה פיוטית זו חוששני ששיחתי תסוב על נושא לא פיוטי כלל ועיקר'.

שבוע הניקוד שלי בפריס, אחרי לונדון, אף הוא היה גדוש ועמוס, והיה עלי להוסיף לתכניתי - נוסף על המדינאים, העתונאים והוגי הדעות - גם את הסופרים ובראשם הסופר הגדול של צרפת אנדרה מאלרו.

ישבתי בארמון מאסיניון, מושב ראש ממשלת צרפת שאבאן דלמאס, רהמ"משאמר לי: "מה בעשה עם בעיות העולם הזה; כבר איננו זקוקים למנהיגים כי אם למכשפים".

פרשתי לאולם משרד קסן אחרי ארוחת הערב עם קרב זה מירווייל, ראש ממשלת צרפת לשעבר. בשנים 4-1951 היה שגריר צרפת בקהיר. תוך שהוא מוזג לעצמו ספל קפה ומגיש לי ספל, אמר לי: "מה החדשות מצרים? הימים ששהיתי שם היו ימים של אושר, שם ידעתי לראשונה מה ערכם של מנוחה ושל הנאה מהחיים בחיק הטבע. הוא חשב, הרהר לאטו ואמר: "זה היה מסרם שלמדתי את משחק הגולף במצרים".

הלכתי לפגוש את הציר הצרפתי הלאומי סאנגרנטי. הוא היה שר לעיבוי דתיקי המלחמה ועתה הוא ראש ועדת ההגנה והנטחון הלאומי בביה"ב הצרפתי. רבים סבורים שהוא מן התומכים הגדולים בהשקפה הישראלית. בראשית שיחתנו בדירתו המהודרת ברחוב מונטריין הוא אמר לי: "היודע אתה היכן בולדתי?"

עביתי: "לא".

אמר: "אני יליד רחוב עמאד אל-דין בקהיר, וכן כל אחי".

הוא המשיך: "אני היה רופאו הפרטי של הח'דיווי (הכדיב) של מצרים".

בכנסתי לזיכרון מהנה עם אנדרה מאלרו כשרוב הזמן אני הייתי ומקשיב.
פתחתי את השיחה באומרי: "אני איבדתי ידיד הסטורי, הוא ג' מאל
עבד אל-נאצר ואתה אבדת ידיד הסטורי, הוא דה-ג'רל".

פתיחה זו הובילה את מאלרו להשוואה מעבייבת בין שני האישים בה
הוא הקיף את ההסטוריה הישנה והחדשה.

בפאריס נפגשתי עם שני גברלים שהשתוקקתי להפגש עמם. האחד הוא
הגברל ברפר, מנהל המכון הצרפתי ללימודים אסטרטגיים ששימש בשנת
1956 מפקד דיוויזית הצנחנים שצנחה בפורט סעיד ואשר כיום הוא
בד-סמכא במדעי המלחמה הקובנציונלית. השני הוא הגברל גאלוא,
ידיד וותיק שהקנה לו שם על-ידי התיאוריות שלו על המלחמה הגרענית
עליה כתב שני ספרים שעוררו ועדיין מעוררים פולמוס חריף ומקיף.

השיחה עם הגברל ברפר התנהלה במלון בו התאכסנתי ובסבה על מלחמת
ההווה האפשרית; השיחה עם הגברל גאלוא התנהלה בדירתו ברחוב
רמברנדט ובסבה על מלחמת העתיד הבלתי אפשרית.

שלושת ימי ביקורי ברומא לאחר שבוע בפאריס ושבוע בלונדון היו
שקטים יותר. סדר היום בביקורי ברומא היה באופן
כללי מעניין: יום במשרד החוץ האיטלקי שהסתיים בפגישה עם השר
אלדו מורו; יום במפלגה הקומוניסטית האיטלקית שהסתיים בפגישה
עם המזכיר הכללי של המפלגה לאריג'ו לונגו; יום בוויטיקאן
שהסתיים בפגישה עם הקרדינאל פולו, שר המדינה והאיש המקורב
ביותר לחצר האפיפיור וגם המועמד הרציני ביותר לרשת את מקומו
של האפיפיור פאולוס השישי.

בכנסתי עם שני גברלים שהשתוקקתי להפגש עמם. האחד הוא
כך-היה ימי שהותי בלונדון, פאריס ורומא. עלי להפסיק כאן את
"פטרטי ההקדמה" לשיחות שביהלתי במסע חסוף לאירופה אחרי
הפסקה של כמה שנים, כדי לומר דברים רציניים יותר. עוד יגיע
זמנם של פרטי המאורעות והשיחות של מסע זה. הנה של המלחמה הגרענית
עליות המב שני ספרים דעוהר ודעוהר. המלחמה הגרענית חריף יותר.
הייתי רוצה עתה להקדים לפרטי המאורעות והשיחות את הוצאתן של כמה
מסקנות, אולי יותר דיוק - כמה רשמים - בין אם הן מסקנות או רשמים
רשמים חדשים שהבאתי עמי או, (שהם מהווים) אישור למסקנות הישנות
ורשמים שהיו לי לפני הנסיעה. ברצוני לקבוע בבהירות את הנקודות
הבאות:

שלושת ימי ביקורי ברומא לאחר שבוע בפאריס ושבוע בלונדון היו
שקטים יותר. סדר היום בביקורי ברומא היה באופן
כללי מעניין: יום במשרד החוץ האיטלקי שהסתיים בפגישה עם השר
אלדו מורו; יום במפלגה הקומוניסטית האיטלקית שהסתיים בפגישה
עם המזכיר הכללי של המפלגה לאריג'ו לונגו; יום בוויטיקאן
שהסתיים בפגישה עם הקרדינאל פולו, שר המדינה והאיש המקורב
ביותר לחצר האפיפיור וגם המועמד הרציני ביותר לרשת את מקומו
של האפיפיור פאולוס השישי.

Всего в 1934 году в СССР было произведено 100 миллионов пар обуви, что в 1,5 раза больше, чем в 1929 году. Это свидетельствует о значительном развитии обувной промышленности в нашей стране.

В 1934 году в СССР было произведено 100 миллионов пар обуви, что в 1,5 раза больше, чем в 1929 году. Это свидетельствует о значительном развитии обувной промышленности в нашей стране.

В 1934 году в СССР было произведено 100 миллионов пар обуви, что в 1,5 раза больше, чем в 1929 году. Это свидетельствует о значительном развитии обувной промышленности в нашей стране.

В 1934 году в СССР было произведено 100 миллионов пар обуви, что в 1,5 раза больше, чем в 1929 году. Это свидетельствует о значительном развитии обувной промышленности в нашей стране.

В 1934 году в СССР было произведено 100 миллионов пар обуви, что в 1,5 раза больше, чем в 1929 году. Это свидетельствует о значительном развитии обувной промышленности в нашей стране.

В 1934 году в СССР было произведено 100 миллионов пар обуви, что в 1,5 раза больше, чем в 1929 году. Это свидетельствует о значительном развитии обувной промышленности в нашей стране.

В 1934 году в СССР было произведено 100 миллионов пар обуви, что в 1,5 раза больше, чем в 1929 году. Это свидетельствует о значительном развитии обувной промышленности в нашей стране.

א. משבר המזרח-התיכון הוא עדיין מסובך ביותר. יתכן והמשבר אף נעשה יותר מסובך למרות רמזי האופטימיות אשר לדעתי אינם מבוססים כלל. נאלצתי לקום בארוחת ערב שערך לי השגריר אחמד חסן אל-פקי ולהשיב לידיד ג'ורג' בראון לאמור: "אם יש כאלה בישראל המתארים לעצמם, כי הסתלקות נאצר מן הנימה הפוליטית הערבית תשפיע על נכונותה של האומה הערבית להגן על עצמה, הריהם שוגים. העם המצרי, עצמו, יודע כי הוא איבד, עם מות נאצר, מנהיג היסטורי, אולם עם זה מקדים עתה כל מאמציו ואף למעלה מהם כדי לסייע בידי אנור אל-סאדאת לפצות על העלמו של ג'מאל עבד אל-נאצר. נאצר לא היה לבדו הכוח המגן על האדמה הערבית. אלה הסבורים זאת לא רק שהם מזלזלים בערכו של העם המצרי אלא גם ממעיטים בערכו של ג'מאל עבד אל-נאצר עצמו".

אח"כ הוספתי: "העם המצרי לא יסכים להקפיא את המצב הנוכחי בחזית הלחימה; העם המצרי יבצל את גורם הזמן לטובתו". לא היתה זו תשובה לג'ורג' בראון - ואני אומר זאת כדי לבהוג בצדק לגבי האיש וידידותו - אלא תשובה רחבה יותר לאלה המתארים כי ביכולתה של ישראל להחזיק בעליונות הצבאית ולשמור באמצעותה על השקט והקפאון בחזית, כשהיא מצפה שגורם הזמן יעשה את שלו בחזיתות הערביות ובעורפן.

ב. ישראל, בהסכימה לשוב למגעים עם יארינג, עושה זאת בצורה גלויה. אפילו עלה תאנה אינו מסתיר את ערוותה. היא בוהגת כאילו שיבתה למגעים עם יארינג היא ויתור גדול מצידה - והדבר אינו נכון; היא מספסת בתביעות. כך, למשל, היא מציעה שהמגעים עם יארינג יתנהלו בדרג של שרי חוץ, או, למשל, שיארינג יעבור לבירה הקרובה לאזור המשבר, במקום ניו-יורק.

ישראל יודעת מראש שהיא תגלה וותרנות ביחס לשתי דרישות אלה, ונסיגתה מהן תהיה כאילו ויתור גדול נוסף מצידה, והדבר אינו נכון.

1944
The first part of the report deals with the general situation in the country. It is noted that the economy is in a state of depression and that the government is facing a serious financial crisis. The report also mentions the political situation and the role of the military. The second part of the report discusses the social conditions and the state of the population. It is noted that the population is suffering from poverty and that there is a high level of unemployment. The report also mentions the state of the education system and the health services. The third part of the report discusses the foreign relations of the country. It is noted that the country is in a state of isolation and that it is facing a serious international crisis. The report also mentions the role of the United Nations and the efforts to resolve the crisis. The fourth part of the report discusses the military situation. It is noted that the military is in a state of readiness and that it is facing a serious threat from the enemy. The report also mentions the state of the arms and ammunition and the efforts to improve the military. The fifth part of the report discusses the state of the economy. It is noted that the economy is in a state of depression and that the government is facing a serious financial crisis. The report also mentions the state of the currency and the efforts to stabilize it. The sixth part of the report discusses the state of the social services. It is noted that the social services are in a state of decline and that the government is facing a serious crisis. The report also mentions the state of the health services and the efforts to improve them. The seventh part of the report discusses the state of the education system. It is noted that the education system is in a state of decline and that the government is facing a serious crisis. The report also mentions the state of the schools and the efforts to improve them. The eighth part of the report discusses the state of the culture. It is noted that the culture is in a state of decline and that the government is facing a serious crisis. The report also mentions the state of the arts and the efforts to improve them. The ninth part of the report discusses the state of the environment. It is noted that the environment is in a state of decline and that the government is facing a serious crisis. The report also mentions the state of the natural resources and the efforts to protect them. The tenth part of the report discusses the state of the international relations. It is noted that the country is in a state of isolation and that it is facing a serious international crisis. The report also mentions the role of the United Nations and the efforts to resolve the crisis.

The report concludes that the country is in a state of serious crisis and that the government is facing a serious international crisis. It is noted that the economy is in a state of depression and that the population is suffering from poverty. The report also mentions the state of the military and the efforts to improve it. The report concludes that the country is in a state of isolation and that it is facing a serious international crisis. The report also mentions the role of the United Nations and the efforts to resolve the crisis.

The report also mentions the state of the education system and the health services. It is noted that the education system is in a state of decline and that the health services are in a state of decline. The report also mentions the state of the culture and the environment. It is noted that the culture is in a state of decline and that the environment is in a state of decline. The report concludes that the country is in a state of serious crisis and that the government is facing a serious international crisis.

יתר על כן, דבר זה הוא קרוב לוודאי וצפוי: יוסף תקוע, בציגה הקבוע של ישראל באו"ם, ילך לפגישה עם יארינג בניו-יורק בעוד יומיים או שלושה - קרוב לוודאי ביום ב' הבא - כדי למסור לו על שובה של ישראל למגעים אתו. הדרישה הראשונה אותה יגיש לו תהיה הארכת הפסקת האש לתקופה נוספת ושהפסקה (של האש) חדשה זו תהיה - כפי שהגדיר זאת הגנרל דיון-הפסקת אש טכנית, מונח חדש אותו קבע הגנרל הישראלי וכוונתו לשיבה לרעיון הקפאת הפעילות הצבאית בחזית בצורה זו או אחרת. ישראל תלחץ לכך, בטענה שהיא אינה יכולה לקיים מגעים עם יארינג כל עוד האש עלולה להתחדש בתעלה בכל שעה ורגע. כאן מתבהרת הכוונה הברורה של כל מה שישראל עושה.

ג. השימוש בכוח הצבאי המצרי הוא בלתי נמנע - אם אכן אין מנוס מפתרון הגיוני ומקובל למשבר. אמרתי יותר מפעם וביותר מהזדמנות אחת בלונדון ובפאריס, כי אנו הפקנו תועלת מגורם הזמן וככזו שישראל אף היא לא איבדה זמן, אולם אנו מבינים, כי מבחינה היסטורית ומבחינת גורלנו, הדבר הפשוט ביותר שאנו תובעים מעצמנו הוא שנהפוך את השארותם של כוחות הכיבוש במקום בו הם נמצאים כיום לדבר קשה, אם לא לבלתי אפשרי.

ד. הכל צופים אל החזית הפנימית במצרים. שאלה אחת חזרה ונשנתה באוזני: "האם יש במצרים כיום מישהו המסוגל לקבל החלטה על מלחמה או החלטה על שלום ואח"כ לשאת באחריות לשתי ההחלטות שיקבלן?"

אמרתי: "כן".

על כל פנים הרגשתי כי הכל צופים ומצפים.

ה. אין זה נכון שארה"ב מפעילה לחץ כלשהו על ישראל. אם חשבו אחדים שישראל תשתמש בכוחה של אמריקה, הרי שאין מנוס מלתקן סברה זו, שכן עלינו לדעת ובצורה ברורה שארה"ב היא המשתמשת בכוחה של ישראל. אמרתי לאחדים מאלה איתם התדיינתי בלונדון: "אם נכון מה שאתם אומרים, כי אמריקה לוחצת על ישראל למען נסיגה, אך ישראל עומדת במריה - כיצד ניתן, איפוא,

לפרש את העובדה שסאמריקה נותנת נשק לישראל בחמש מאות מליון דולאר? האם היא נותנת לה סיוע זה, בהיקף שכזה, כדי לאפשר לה להתגרות עוד יותר ברצועה של ארה"ב - אם אמנם נכונים דבריכם . שארה"ב רוצה בנסיגה? ההשקפה הקרובה ביותר להגיון היא שבין השתיים - ארה"ב וישראל - יש הסכם מלא על המטרה האסטרטגית; אמריקה רוצה שמצרים תצא ממשבר זה כשהיא קטנה וחלשה. כך רוצה גם ישראל, כיוון שאויבה הראשי באזור הוא מצרים ולא צד אחר כלשהו. אמריקה שואפת שמצרים תהיה קטנה וחלשה כדי שהשפעתה על המזרח הערבי במיוחד תצטמק משום שזהו מקומם של מקורות הכוח הכלכליים והאסטרטגיים. ישראל אף היא חפצה בכך, שכן שאיפות ההתפשטות האמיתיות שלה הן במזרח - בעמק הירדן, בסוריה ובדרום לבנון".

7. קיימת סכנה אמיתית הנובעת מענין הקיטוב העולמי באזור, כלומר, סכנה שהסכסוך האזורי בין הצדדים במזה"ת ייהפך לחלק מהמאבק העולמי בין ארה"ב לבין ברית"מ. לא אנחנו רוצים בקטוב, ואני בטוח שגם ברית"מ אינה רוצה בכך. האמת היא שארה"ב, בהשפעת גדולי מתכנני המדיניות האמריקאנית, היא שבלעה את הפתיון אותו הכיבה לה ישראל כדי להטות אותה לגמרי לצדה בסענה שאין היא (ישראל) ביצבת לאמיתו של דבר מול מצרים אלא מול ברית"מ.

אמרתי לדוד אסטור, בעל ה"אובזרב", במהלך השיחה על דמותו של קיסונג'ר, יועצו הבכיר של נסיא ארה"ב הנמצא דרך קבע במחיצתו בבית הלבן: "קיסונג'ר הוא הדוחף את המשבר במזה"ת לעבר "מוקש" הקיטוב בין שתי מעצמות-העל. לדעתי בעית קיסונג'ר היא משולשת: הוא יהודי, גרמני ומרצה באוניברסיטה בעת ובעונה אחת. כיהודי הוא חדור, ביודעין או שלא ביודעין, את אותה תחושה של ראייה גלובאלית החורגת מתחום הגבולות המדיניים של ארצות ולאומים; כגרמני, הוא מאמין בכוח ובריבונתו ורואה בחוסר כוח חולשה המונעת ביצוע דבר כלשהו; כמרצה באוניברסיטה, בדומה למרצים מסויימים, הוא להוט אחר מחשבות מופשטות, כלומר - הבעיות הופכות אצלו לתיאוריות כלליות שאינן מנתקות עצמן מהמציאות אלא מבקשות להתאים את המציאות לאותן תיאוריות.

ז. אירופה המערבית יכולה למלא תפקיד חשוב בלחץ על ארה"ב ובמניעת קיטוב. לדעתי, מאמצים ערביים מרוכזים יוכלו להשפיע השפעה אמיתית באירופה המערבית, ביחוד בהתחשב עם קיומם של גורמים מסייעים לכך. סגירת תעלת-סואץ והעליה השגעונית כמחירי מטעני המיכליות העוברים בדרך הארוכה סביב כף התקוה הטובה, החלו מדאיגים את אירופה ביחס לחומרת מצבה בתחום הנפט, ביחוד אחרי העליה הגדולה בצריכת הדלק אצלה. בשנת 1970 עלתה הצריכה על האומדן שהיה צפוי בשנת 1975.

אירופה המערבית מודאגת ביחס למצב האסטרטגי, מבחינתה, בים התיכון. שר החוץ הבריטי, סיר אלק דאגלס יום, שאלני: "האם לא מדאיג אותכם גידול הכוח הימי הסובייטי בים התיכון?"

עניתי מייד: "להיפך, הוא מרגיע אותי. מה שמדאיג אותי הוא כוח הכיבוש הישראלי בסוני ובאדמות הכבושות האחרות".

אירופה המערבית חוששת באמת מסכנת הקיטוב בין שני הכוחות העולמיים. סבורני, כי כוחות גדולים בה, ובמיוחד צרפת, סבורים, כי אזור העימות המסוכן למעשה, בין שני הענקים, הוא אזור המזרח התיכון על המשבר החמור שלו.

ח. רבים מאלה שפגשתי סבורים, כי שנת 1971, המתחילה היום, תהיה שנה מכרעת וזאת בשל שיקולים פוליטיים, אסטרטגיים וכלכליים גדולים. הם סבורים, כי האפשרות של פתרון, בכל צורה שהיא בין בדרכים דיפלומטיות ובין בכוח, בשנה זו, היא דבר הבא בחשבון. אם הפתרון יאחר לבוא השנה, הרי שהמשבר יארך, אולי, עשר שנים נוספות ויותר.

ולנסוף - ברצוני לומר, כי חזרתי אופטימי יותר. במידה מסוימת אני מרגיש, כי מהלך המאורעות הכללי מתנהל בכיוון שהוא יותר נוח לנו. אנו עומדים בפני תקופה חדשה, באוירה אופטימית יותר. אנו עומדים עתה ביום הראשון של השנה הראשונה לשנות ה-70.

שנת 1970 היתה שנת היגון, כפי שכינה אותה אנדר אל-סאדאת. היא היתה האחרונה בשנות ה-60 והיא חלפה אתמול על תקוותיה וצרותיה. מי יתן והיום תחל תקופה חדשה שאנו מיחלים, כי תהיה (תקופת) תקווה ונצחון.

=====

21

מדינת ישראל

הברכה מאת

מלכוד הממשלה

לכבוד

שר המשפטים

.....

MEMORANDUM FOR THE RECORD

DATE: 10/15/54

TO: SAC, NEW YORK

FROM: SAC, NEW YORK

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

שמור

משרד החוץ

מהנעשה

בארגוני המחבלים

מהנעשה בארגוני המחבלים

דו"ח מס. 13 - 15-31.12.70

תוכן הענינים

- I מדינה פלסטינית.
- 1-2 ערפאת על המדינה הפלסטינים - פעם חילונית ופעם לא חילונית (עמ' 1)
 3. שר ההסברה הירדני - מביע התנגדות למדינהפלסטינית אך מעניק למחבלים זכות להמשיך להלחם בישראל עם בוא השלום. (עמ' 1)
 4. כורית - הקמת מדינה פלסטינית - פשע (עמ' 1)
- II המחבלים והאסלאם
1. פתח - תובע סיוע מהועידה האסלאמית (עמ' 2)
 2. פקיסטאן - מזמינה בציגי אש"פ לועידת שרי החוץ האסלאמיים. (עמ' 2)
 3. ג'יהאד נגד ישראל - תפקיד העולם האסלאמי - אוסר ערפאת (עמ' 2)
- III בקרב ארגוני המחבלים
1. א-ג. הארגונים הקיצוניים - הגורמים לכשלון אחד הארגונים - חשש מהסכמת חלק ממנהיגי המחבלים לרעיון מדינה פלסטינית (עמ' 3-4)
 - ד. הפתח - חלוקי דעות בקרב הנהגתו. (עמ' 5)
 2. הרכב מזכירות הועד המרכזי - השתלטות הפתח (עמ' 5)
- IV בין ארגוני המחבלים לבין ארצות ערב
1. אש"פ - חושש מהפסקת סיוע ארצות ערב (עמ' 6)
 2. כורית - מנהיגות פתח הכוותית דורשת שנויים בהנהגתו (עמ' 6)
 3. מצרים - פתח משתלט על התאח' הסטודנטים הפלסטינים (עמ' 7)
 4. סוריה - בעקבות המאבק הפנימי שנויים במנהיגות הצאעיקה (עמ' 7)
- V בארצות ערב
1. ירדן
 - א. סחמיר - מצבם של המחבלים בצפון (עמ' 8)
 - ב. התנגשות בערפאת (עמ' 8)
 - ג. פרוק/המיליציה - מקור לסכסוכים (עמ' 8)
 - ד. המחבלים - מכשיר עזר בלבד לצבאות ערב (עמ' 9)
 - ה. ערפאת - בירדן קיים עם אחד (עמ' 9)
 - ו. המחבלים מתעללים בכפריים (עמ' 9)

2. לבנון
- א-ג. פעולות צה"ל - גורמות לסכסוכים בין התושבים למחבלים (עמ' 9-10)
- ד. חרדה בין המחבלים - בגלל רצח קצין לבנוני (עמ' 10)
3. מצרים
- משלחת אש"פ מתקבלת ע"י השר לענייני נשיאות (עמ' 11)
4. סוריה
- א-ג. ערפאת נפגש עם נשיא סוריה. השלטון והמחבלים מחלקים מחמאות הדדיות (עמ' 11)
- ד. בטאון הצאעיקה - מתקיף השלטון בירדן (עמ' 11)
5. עיראק
- א. חזית השחרור הערבית - פעילה בירדן (עמ' 11)
- ב. בגדאד - המחבלים יילחמו בירדן ובישראל כאחד (עמ' 12)
6. סעודיה
- א. ערפאת - מתקבל בביתו של פייצל (עמ' 12)
- ב. סעודיה - מעניקה 40 מליון ריאל לפתח' (עמ' 12)
7. כווית
- בקורו השני של ערפאת - לחץ על ממשלת כווית להתנות המשך הסיוע לירדן בהפסקת ההתנגשויות עם המחבלים (עמ' 13)
8. אלג'יר
- שדורי פתח - מאלג'יר, ממשיכים להתקיף את מצרים ירדן וכווית (עמ' 13)

VI בזירה הבינלאומית

1. ועידת הפועלים הבי"ל בקזבלנקה - קריאה לכל פועלי העולם לתמוך בענין הפלסטיני (עמ' 14)
2. פיזבלד
- משלחת אש"פ לשבוע פלסטין בהלסינקי - מצהירה שמוכנה להכיר בראש ממשלה יהודי, לוותר על רכוש הפלסטינים ומדגישה כי הסעיף באמנה הפלסטינית הודן בגרוש היהודים מהארץ בטל ומבוטל (עמ' 14)
3. שוויץ
- החזית העממית - מאיימת במעשי תגמול על פס"ד נגד הצעיר השוויצרי שנדרן למאסר בארץ (עמ' 15)
4. איראן
- ממשלת איראן - אסרה תומכים במחבלים (עמ' 15)

בריה"ם סין וקומוניסטים

VII

1. בריה"ם
- א. משלחת נוער סובייטי מביעה תמיכתה בנוער הפלסטיני (עמ' 16)
- ב. האיגודים המקצועיים - מעניקים סרקטורים לפלסטינים (עמ' 16)
2. בולגריה
- סופיה - תארח ועידת סולידריות עם פלסטין (עמ' 16)
3. איטליה
- מועדוני המפלגה הקומוניסטית ברחבי איטליה - אכסניה לסרט על הפתח'
(עמ' 16)
4. צרפת
- המפלגה הקומוניסטית - מגנה את ישראל (עמ' 17)
5. אלבניה
- הוקמה ועדת סולידריות פלסטינית - אלבנית (עמ' 17)
6. יוגוסלביה
- מקדמת בברכה החלטת או"ם להכיר בזכויות הפלסטינים (עמ' 17)

כזבים הסתות ותעמולה

VIII

1. כזבים
- המחבלים - שורפים, מפוצצים ומטביעים בהבל פיהם (עמ' 18)
2. הסתות
- ישראל - מפיצה החולירע בעזה ומתכננת רצח מפקדי מחבלים (עמ' 18)

שוונת

IX

1. ירי הקטיושות בירושלים - במטרה לאיים ולהפריע לתנועת צליינים
(עמ' 19)
2. קדמה חברתית קודמת לקדמה טכנולוגית (עמ' 19)
3. חטיש ואופיום - למימון פעולות חבלה (עמ' 19)

* * * * *

I מדינה פלסטינית

1. ערפאת על המדינה הדימוקראטית - פעם חילונית ופעם לא חילונית
בראיון עם "טיים" הציע ערפאת לכוון מדינה דימוקראטית לא ציונית וחילונית תוך הדגשה כי הפלסטינים לא עומדים על כך שיהיה להם רוב במדינה החדשה. בהמשך דבריו ציין ערפאת "אנו עוד נשוב אל פלסטין ביום מן הימים, אל פלסטין כולה" (רויטר בערבית 24.12).

2. ערפאת שהמדינה הפלסטינית לא תהיה חילונית
בראיון ל"אל חיאת" (בירות 25.12) הכחיש ערפאת שהסכים להקמת מדינה פלסטינית חילונית וטען שהמחבלים מסכימים ל"מדינה פלסטינית דימוקראטית ולא חילונית, בכל שטח של אדמת פלסטין שנה יחיו מוסלמים בוצרים ויהודים בשוויון ואחווה ובחוסר אפליה" (סימז"ת 25.12.70).

3. לפדאים הזכות להמשיך להלחם בישראל לאחר השגת השלום ובינתיים מתנגדת ירדן להקמת מדינה פלסטינית
שר ההסברה הירדני ל"אל אסבוע אל ערבי" הלבנוני (סימז"ת 14.12):
א. ירדן מתנגדת למדינה פלסטינית כל עוד במשך הכיבוש הישראלי. לאחר סיום הכיבוש זכותם להחליט על המשטר שירצו בו.
ב. בתשובה לשאלה האם מובן שהשלום לגביו מתפרש בהפסקת הפעולות הצבאיות ענה: אנו קבלנו ההחלטה ולפלסטינים שמורה הזכות לא לקבלה. לאחר שיסוגו הישראלים יהיו הפלסטינים אחראים לעצמם ויחליטו אם להמשיך הפעולה הפדאית או לבחור בצורה אחרת של מאבק עם האויב".

4. כווית - שוללת פתרון מדיני והקמת מדינה פלסטינית.
"אלראי אלעאם" (10.12) במאמר המתייחס להחלטת אש"פ להקים מפקדה צבאית מרכזית, מדגיש את חשיבות המאבק המזויין בשל "הנסיון הנפשע למציאת פתרון מדיני והנסיונות להקים מדינה פלסטינית" (סי"ע 10.12).

II המחבלים והאסלאם

1. פתח "חזית שחרור אריתריאה" פנו בחניעה לסיוע
רדיו "אל-עאצפה" מאלג'יר (14.12) יצא בקריאה לועידה להקים ועדה מתמדת שתבקר בארצות האסלאם ותפנה לממשלותיהן לתמוך במהפכה הפלסטינית בכסף, נשק ואנשים וכן לעסוק בהסברה בנושא זה.
"חזית שחרור אריתריאה" פנתה באגרת לועידה בדרישה לסייע לארגון במישור הבי"ל ולאפשר לה לפתוח לשכות במדינות הערביות המוסלמיות. (סוכנות הידיעות הלובית 12.12).
2. פקיסטאן מזמינה נציגי אש"פ
ממשלת פקיסטאן בקשה מהועד המרכזי של אש"פ לשגר נציגיה לועידת שרי החוץ של המדינות המוסלמיות שתתכנס בקראצ'י 26-28.12.70. (עתון פתח' ע"י רויטר בערבית 12.12).
3. מלחמת ג'יהאד בישראל
בראיון לעתון הלבנוני "אל היאת" (25.12) עמד ערפאת על הנקודות הבאות:
א. שחרור פלסטין ובלוימת החדירה הציונית למדינות המוסלמיות מבחינה מדינית, כלכלית, הסברתית וצבאית היא אחת מחובות העולם המוסלמי.
ב. מוסלת עלינו מלחמת ג'יהאד נגד האוייב הציוני הנושא עיניו לא רק לעבר פלסטין אלא לעבר האזור הערבי כולו לרבות המקומות הקדושים. (סימז"ח 25.12.70).

* * * * *

III בקרב ארגוני המחבלים

1. הסיבות לכשלון איחוד הארגונים

א. זעזועים בקרב "החזית העממית".

"אל-ג'דיד" הלבנוני 4.12.70 פרסם מאמר בקשר לזעזועים הפוקדים את "החזית העממית". להלן עיקרי הדברים:

(1) הדחות ומינויים בהנהגה

ג'ורג' חבש אמנם נבחר מחדש למזכ"ל החזית אך מתוך ההנהגה הקודמת הודחו 3 איש ואחד התפטר. (הערה: עדיין לא ברור במי המדובר).

ד"ר ודיע חדאד נתמנה לתפקיד חדש המרחיב את השפעתו וסמכויותיו.

(2) דחיית רעיון המיזוג

הועד המרכזי דחה את ההצעה למזוג כל הארגונים הפדאיים אך הסכים לש"פ עם "החזית הלאומית" המוצעת ע"י הפתח.

(3) האוייב: הציונים והערבים הריאקציונרים כאחד.

ה"חזית" נחרה בדרך גפרדת מיתר הארגונים כשהסיסמא היא: "לפנות כל הרובים אל האוייבים כדי להביסם זה אחר זה." בעיני ה"חזית" האוייבים הם הציונים והערבים הריאקציוניים כאחד.

הנושא העיקרי לדיון בוועד המרכזי של "החזית" הוא המשך המלחמה נגד ישראל ונגד המשטר הירדני ואלה התומכים בו, מצרים, קדאפי ונומירי.

(4) אחוד עם הארגונים השמאלניים.

"החזית" סבורה שקיימת תקווה ל"מפגש" עם "החזית הדימוקראטית" ועם "החזית העממית/המפקדה הכללית". (בהנהגת ג'בריל).

(5) סימני הפילוג ביכרים כבר עתה

המאמר מסיים בשאלה האם כתוצאה מכך יחול פילוג בין פתח "צעיקה" ויתר הארגונים הקטנים לבין "החזית" וחברותיה. "סימני הפילוג ביכרים כבר עתה. זהו פילוג רציני ומוחשי. ביצוע פעולות פדאיות בשטח ישראל כרוכות בקשיים ובסכנות רבות. נוכל לתאר לעצמנו איזה מאבק חריף עומד לפרוץ בין הארגונים המטרבים לנהל מערכה עם המשטרים הערביים שבין הארגונים השמאלניים הדוגלים בניהול מערכה זו.

ב. "החזית העממית הדימוקראטית"

(1) מנהיג "החזית", חוואתמה מבקר את הוועד המרכזי של אש"פ
בראיון עם "פיגארו" שפורסם ב-21.12.70 תקף חוואתמה את הוועד
המרכזי של אש"פ - אשר לדעתו, המצב השורר בו "לא יביל
לשחרור האדמה הערבית כפי שדורשים "ההמונזם". לדבריו נובע
הדבר מעמדות הארגונים אשר חלקם "מקיים מגעים ויחסים עם
הממשלות הריאקציוניות והמתקדמות כאחד". (רדיו רבת עמון
23.12.70).

(2) חוואתמה חושש מרעיון הקמת המדינה הפלסטינית - אשר חלק
ממנהיגי המחבלים בכונים לקבלה.
בראיון עם כתב ה"כרישצן סיאנס מוניטור" שפורסם ב-23.12.70
הצהיר חוואתמה כי תנועת ההתנגדות עומדת בפני הסכנה להגחד
אחרי הפיתוי של מדינה פלסטינית חדשה.

בין התכניות להקמת מדינה פלסטינית שאפילו חלק מארגוני
המחבלים מגלים סימנים לקבלם מונה חוואתמה:
(א) תכנית הנהגית מתמיכה אמריקנית, לכוונן מדינה פלסטינית
בשתי גדות הירדן תוך בכונות להקריב את חוסיין.
(ב) תכנית בריטית התומכת בהקמת מדינה פלסטינית בגדמ"ע
בעלת קשר וזיקה לירדן.

חוואתמה טוען כי למרות שהרוב הגדול בין הפלסטינים מתנגד
לרעיון המדינה הרי נמצאים רבים שלא יתנגדו לפתרון שלום של
המשבר הנוכחי בין המחבלים לשלטון בירדן.
הערה: א. מדבריו של חוואתמה בולטת הביקורת בגד הפתח על
יחסיו עם המדינות הריאקציוניות. יש לציין שהדברים נאמרו
בעת בקורו של ערפאת בסעודיה.

ב. ההתייחסות לנכונות מספר מנהיגי מחבלים לקבל את הפתרון
של מדינה פלסטינית (המתאשרת גם ממקורות אחרים) מעידה על
חילוקי דעות עקרוניים השורדים בקרב ארגוני המחבלים ונראה
כי לארגונים הקיצוניים יד בכשלון המאמצים האחרונים שנעשו
ע"י אש"פ לאיחוד כל הארגונים לגוף אחד.

ג. גם "חזית השחרור הערבית" מתנגדת לאיחוד
ארגון עיראקי זה דחה את רעיון איחוד הארגונים כל עוד לא "תמצא
הגדרה אחידה של אידאולוגית ההתנגדות. כן דחתה ה"חזית" כל סיסמה
הנוגעת ל"רעיון המדינה הפלסטינית". ("אל ציאד" לבנון 10.12.70).

ד. חלוקי דעות גן בתוך הועה"פ של פתח'

חלק מחברי הועה"פ (מיעוט) הציע להעמיד הבעיה בפני אנשי השורה כדי לדון בשאלה האם על פתח' להתארגן מחדש על"בסיס עממי המושתת על תמיכת העמים בארגון במקום תמיכת הממשלות בו לפעול מחוץ למסגרות הליגה וועידות הפסגה הערביות. הרוב מאידך הציע לאחד את כל הארגונים במסגרת אחת ולהקים חזית לאומית רחבה. (אל ג' דייד, בירות, 4.12.70).

2. הרכב מזכירות הועד המרכזי של אש"פ.

מזכירות הועד המרכזי שמתפקידו לספל בענינים היום יומיים מרכב:

- א. ערפאת - יו"ר
 - ב. צאלח חלף - מפתח (האיש מס. 2 בפתח')
 - ג. אברהים בכר - דובר הועד המרכזי, פתח'
 - ד. כמאל עדואן - פתח'
 - ה. צאפי גמעני - נציג הצאעיקה
 - ו. גאיף חורתמה - חזית דימוקראטית
 - ז. ג'ורג' חבש - חזית עממית
 - ח. בהג'ת אבו גרבייה - חזית מאבק עממי
 - ט. חמאד אבו סתה - בלתי תלוי (רויטר בערבית 12.12)
- הערה: א. אבו סתה מכהן כחבר הועה"פ של אש"פ ואחראי למשרד השטחים הכבושים בפתח' על כן יש לראותו כאיש פתח'.
- ב. מזכירות הועד המרכזי הוקמה בעת משבר יוני בירדן בהרכב של 6 חברים כשהתברר למחבלים שהועדה המרכזית (בת 27 חברים) אינה יעילה כגוף עבודה. בהרכבה הקודם היו לפתח' 2 נציגים ועתה גדל הייצוג ל-5 איש. יש לראות בזאת המשך תהליך השתלטות הפתח' על המימסד האש"פי.

* * * * *

IV בין ארגוני המחבלים לבין ארצות ערב

1.

חששות אש"פ מהפסקת הסיוע מארצות ערב.

"אל ג'דיד הלננוני 4.12.70 פרסם מאמר על כנוס הועה"פ של פתח' בירדן בספטמבר ש.ז. והבעיות אשר נידונו בכנס זה:

א. פתח' נאלץ להגן על משגי הארגונים האחרים

וכוח בוקב בקשר להגנתו של ערפאת (בתוקף תפקידו כיו"ר הועה"פ של אש"פ) על ארגוני המחבלים האחרים והמשגים שנעשו על ידם. "פתח' בנסותו להקיף את כל הארגונים ולהגן עליהם בטל על עצמו אחריות גדולה מכפי יכלתו והנוגדות את מטרותיו".

ב. מדינות ערב ממנות את אש"פ בתנאי של אי התערבות העניינים הפנימיים שלהן.

"ממשלות ערב החליטו בוועידת הפסגה לשלם לאש"פ שהוא המוסד הפלסטיני הרישמי בו הכירו וקבעו את גבולות הפעילות המדינית שלו.

ג. הפסקת שדורי אש"פ מקהיר - אזהרה.

"כאשר חרגו הארגונים מהחלטות אלה פרסם נאצר הוראה להפסיק את שדורי אש"פ מרדיו קהיר. היתה זו אזהרה לארגונים שהסיוע הכספי והמוראלי הניתן ע"י ממשלות ערב מותנה באי-התערבותן בענייני ממשלות ערב...". אם התנועה הפדאית ופתח' בתוכה תחליט להתייצב לימין העמים ולנהל מערכה נגד המשטרים - אין ספק שיבוא קץ לסיוע הכספי שמעניקות מדינות ערב לאש"פ.

ד. תקציב אש"פ

אחד מראשי פתח' אמד את הסכום השנתי הדרוש לקידום המנגנון הצבאי והאזרחי של אש"פ ב-40 מליון ל"ש. "המגביות בקרב האזרחים לא יוכלו לכסות עשיית מסכום זה".

הערה: בולטת התלות המלאה של אש"פ במימון וסיוע מצד ארצות ערב והחשש לאבדו אפילו במחיר עצמאות מדינית.

2.

משרד פתח' בכווית דורש שינויים במנהיגות

משרד פתח' בכווית דרש, בעת ביקוריו של ערפאת לבצע ריאורגניזציה בארגון לאור מה שקרה בירדן. ג.פ.א. (25.12.70) שפרסם הידיעה מדגיש את חשיבותו של הסניף הכוויתי של פתח' אשר פעיליו שתפו פעולה עם ערפאת מאז יסודו של פתח'. גם סוכנות הידיעות העיראקית (24.12) מתייחסת לאפשרות שנויים בהנהגת פתח'. החלטה על כך בתקבלה במועצה המהפכנית של הארגון (המרכבת מ-10 חברים) וסי"ע רומזת על כך שכמה מאנשי ההנהגה הנוכחיים יסולקו. הערה: ידיעות אלה מאשרות הידוע ממקורות אחרים בדבר חלוקי דעות בצמרת הפתח'.

3. פתח' השתלט על התאחדות הסטודנטים הפלסטינים בקהיר
בבחירות הרשות המנהלית של סניף ההתאחדות בקהיר שנערכו ב-4.12.70 זכו מועמדי פתח' ל-91.5% קולות מתוך 2196 סטודנטים פלסטינים הנמצאים בקהיר. (אל אהראם 8.12.70).

4. שינויים בהנהגת הצאעיקה בעקבות המאבק הפנימי בסוריה
לאחר מינוי מחמד מעאיסה לראש הארגון במקומו של ד"ר יוסף זעין הוחלפה גם מפקדת הצאעיקה בלבנון שחבריה התפטרו. בראש המפקדה החדשה עומד זהיר מחסן. (כל שיא, בירות 28.11 ואל חיאת, בירות 2.12).
הערה: זהיר מחסן הינו סגן יו"ר המועצה הלאומית הפלסטינית ונציג צאעיקה בועה"פ של אש"פ. סילוקם של ד"ר זעין, ראיף אלעלוני (לשעבר מפקד הצאעיקה בלבנון) ואברהים אלעלי שנחשבו לקיצוניים בהנהגת הארגון מטעם הפלג האזרחי קשור במאבק הפנימי הסורי ובריאורגניזציה העוברת על הארגון עתה.

* * * * *

בארצות ערב v

1. ירדן

א.

מצבם החמור של המחבלים בצפון

על מצבם של המחבלים בצפון ירדן לאחר ההסכם האחרון עומדים רדיו לונדון בערבית ופינת פלסטין מדמשק (15.12):-

"הפדאים אנדו את מאחזיהם בערים שנצפון ירדן דוגמת ארביד וג'רש. סבורים כי לא פחות מאלפיים פדאים נמצאים בשטח הררי וסלעי ובמזג אויר קשה כשאינן ברשותם אלא מעט מזון" (רדיו לונדון).

ב.

איומים על ערפאת בג'רש וחבלה במכוניתו

רדיו תוניס (14.12) מסר שאחד המפגינים הצליח ב-14.12 בג'רש את מכונית הסיור השייכת למשלחת ערפאת בשעת כנוס ישיבה במטה משלחת פתח' בעיר. המצית בעצר. ד.פ.א. (15.12) מפי דובר פתח' בעמאן שמסר כי מיכל הדלק התפוצץ וכן התפוצצו רמוני יד שהיו במכונית. "אל כפאח"הבירותי (16.12) ידע לספר על קריאות בוז ואיומים כלפי ערפאת ע"י חילי הצע"י שעה שנאם בפניהם.

רק עם הגיעו לכווית יצא ערפאת בראיון אל העתון המקומי "אל ראי אל עאם" בהצהרה:

"המכונית הותקפה ע"י מארב והועלתה באש. התוקפים נמנים על "ההתנגדות העממית הירדנית" (של המשטר) הם חשבו שלכדו אותי אך אני לא הייתי במכונית. הנהג נפצע. מארב בוסף המתין למקרה שהנסיון הראשון ייכשל אך שריפת המכונית שכנעה המארב השני שהמשימה בוצעה. (סימז"ת 17.12).

ג.

פרוק הנשק המיליציה - מקור לסיכסוכים

(1) אש"פ מזהיר על נכונותו לבצע חלקו בהסכם. בהתאם להסכם האחרון שנחתם בעמאן (14.12.70) יפורק הנשק מעל המיליציה תוך הדגשה שאין משמעות הדבר הוצאת הנשק מידי ההמונים "המיליציה תוכל לשוב ולשאת נשק בשעת הצורך ותוך רגעים ספורים. פרוק הנשק מהמיליציה בא כדי למנוע הסלת האחריות על המחבלים במקרה והמצב שוב יתערער" (סימז"ת 16.12).

(2)

עיראק וסוריה מתנגדות "קול הועד המרכזי מבגדאד" (16.12)

הצהיר "ההסכם קובע ארגון ושליטה על הנשק אך לא פריקתו מעל המיליציה. הנשק ישאר לעולם בידי המוביבו..."
"קול פלסטין מדמשק" (18.12): "הוצאת הנשק מידי אנשי המיליציה הינה צעד לקראת חסול התנועה הלאומית הירדנית-פלסטינית".

(3) חלק מארגוני המחבלים מתנגדים גם הם. כתב סוכנות הידיעות העיראקית (18.12) יודע לספר כי "מספר ארגונים פדאיים גיבו את ההסכם שנערך בין אש"פ לממירדן. בהוראות סודיות שהפיצו הארגונים בין אנשיהם באמר שההתנגדות להסכם התפשטה גם לכמה מוסדות של פתח".

הערה: בולט הרצון של המחבלים לבצל את ענין אחסון נשק המיליציה כדי להקים מרכזים לפי ראות עיניהם ותחת פיקוח משמרות שלהם ולעקוף ע"י כך את הסכם 28.10.70 בקשר להגבלת מספר המשרדים והשומרים המותרים להם במרכזי הערים.

ד. השלטון רואה במחבלים מכשיר עזר בלבד לצבאות ערב
פלוש רדיו רבת עמון (17.12) יצא בהתקפה חריפה על ארגוני המחבלים הטוענים שתפקידם "להיות למגן על ההמונים ועל הגדה המזרחית של ירדן. פרוש הדבר כי המשימה שלמענה נוצרה ההתנגדות הערבית נסתיימה ודבר זה לא קרה עד כה. אם ההתנגדות סבורה שחובתה העיקרית השתנתה משחרור האדמה הכבושה והתשת האוייב - להגנה על רבת עמון ועל ההמונים הירדנים - הרי דבר זה נכון גם לגבי מדינות ערב והמוניהן-וזה מפנה חמור. לצע"י מלוא הכושר והיכולת להגן על הגדה המזרחית כפי שלצבאות ערב הכושר להגן על אדמותיהן. בקצור - ההתנגדות באשר היא שם תשמש כוח עזר עיקרי לצבאות הסדירים!"
הערה: יש בהתבטאות זו משום התגרות גלויה במעמדם של המחבלים ולגלוג עליהם. הדברים משקפים את עמדת הכח של השלטון הירדני.

ה. ערפאת: בירדן קיים עם אחד"
ערפאת סייר עם ואצפי תל ואל אאדגם בצפון ירדן (3.12) ובנאום שנשא בפני התושבים אמר: "יהא אשר יהא - זהו עם אחד וכך ישאר. אני מסכים עם רוה"מ לשכוח את העבר ולצפות לעתיד שבו יתלכדו כל כוחות העם הזה למערכה האחת נגד האוייב". (רדיו עמאן 13.12).

ו. המחבלים מנעו מחקלאים לעבד שדות והרגו חייל ואזרח
באזור סאלט מנעו המחבלים מאת התושבים לחרוש את אדמותיהם ובחלופי היריות בין שני הצדדים נהרגו חייל ואזרח ירדנים ואחד נפצע. (רדיו עמאן 23.12).

2. לבנון

א. פעולות צה"ל גורמות לסכסוכים בין התושבים למחבלים
"בעיירה שנעא נוצרה מתיחות בין התושבים והמחבלים לאחר שאלה ירו דקירות מתוך העיירה וכתגובה פתח האוייב באש ארטילריה על העיירה".

משלחת מתושבי העיירה נפגשה עם רוח"מ ודרשו ממנו לחייב את המחבלים לכבד את "הסכם קהיר" במלואו "הן אשר לאי-ירי רקיסות והפעלת נשק מסוג אחר מתוך הכפרים הלבנונים והן באשר להוצאת משרדיהם מחוץ לכפרים אלה". (אל חיאת, בירות 2.12).

ב. צירי ביה"נ מגנים פעילות המחבלים

בירכוח שהתנהל בוועדת החוץ של ביה"נ הלבנוני ב-8.12.70, השמיעו מספר חברי הוועדה "דברים קשים נגד מעשי הפרובוקציה מצד הארגונים הפדאים בלבנון והאשימו אותם בהפרות חוזרות ונשנות של הסכם קהיר ובפגיעה בריבונותה של לבנון. (אל חיאת, בירות, 9.12).

ג. ערפאת: המחבלים שומרים על הסכם קהיר

ערפאת בראיון שפורסם ב"אל חיאת" הנירותי (21.12.70) התייחס למצב בלבנון באמרו: "היחסים הם טובים. נעשים נסיונות להעכיר את האוירה. אתם בלבנון רואים שאנו הולמים באגרופ ברזל בכל מי שמעכיר את האויר ביצנו לבין האחים הלבנוניים. ארעו מספר תקריות, שהוכח כי למהפיכה אין כל קשר איתן. תפסנו את גורמי התקריות ומסרנו אותם לשלטון הלבנוני...". כן הדגיש כי הסכם קהיר מבוצע בדיוק.

ד. רצח קצין מודיעין לבנוני גרם לחרדה באש"פ

ב-17.12 ברצח בבירות קצין מודיעין לבנוני ולפי ההודעות הרשמיות מתנהל חקירת הרצח במספר כיוונים הכוללים גם אפשרות שהרצח בוצע ע"י המחבלים. על רקע זה יצאה הוועדה המדינית העליונה לענייני הפלסטינים בלבנון בגנאי שיטות הרצח החיסול שחזרו ונשנו באחרונה "שטות אלה חותרות להטיל ספק בתנועת המאבק ולהשחיר את דמותה. הוועדה מדגישה את נקיון כפם של כל הארגונים הפועלים תחת דגלה ביחס לפעולות אלו, על המוני המהפיכה בלבנון ומחוצה לה להיות ערים על מנת שלא יפלו קרבן לשקרים, שמועות ומזימות כל שהן", וקראה לשמירה על אחווה פלסטינית לבנונית. (סימז"ת 17-18.12).

ה. התערבות ירדנית

"אל מחרר" בירות, 19.12.70 מסר כי 100 אנשי מודיעין ירדניים בכנסו ללבנון לאחרונה כשתפקידם לסייע לאלמנטים לבנוניים בבצוע מעשי פרובוקציה, כמו רציחות פוליטיות, כדי ליצור הרושם שהפדאים הם שבצעו מעשים אלה (סימז"ת 19.12).

"אל אקצא" הירדני (23.12) הכחיש בחריפות את הידיעה "שרק ציוני, ישראלי או מרגל מסוגלים להמציא שקר שכזה". גם אמצעי התקשורת הלבנוניים הכחישו הידיעה.

הערה: בולט חששם של המחבלים מפני פעולות חריפות של השלטון נגדם כדוגמת ירדן וייתכן אף בסיוע "יועצים" ירדניים למרות טענות ערפאת

כאילו שומרים המחבלים על "הסכם קהיר" הרי תלונותיהם החוזרות ונשנות של תושבי כפרי הדרום מעידים כי לא כן הדבר ואף מדגישים בגלוי פעילותם של המחבלים מתוך כפרי הדרום נגד ישראל בנגוד "להסכם קהיר".

מצרים .3

משלחת אש"פ התקבלה פעמיים ע"י השר לענייני נשיאות
השר לענייני נשיאות סאמי אל שארפ קיבל ב-13.12.70 וב-21.12 את אבו-לוטף ואבו איאד מהנהגת פתח' וחברי הועד המרכזי של אש"פ ואת האיל עבד אלהמיד נציג פתח' בקהיר (סימז"ת 13.12 - 21.12)
הערה: אבו לוטף ואבו איאד הגיעו למצרים כבר ב-1.12.70. עתו הגיעם לקהיר (יום לפני הגיע חוסיין) בועד להקדים ולהעלות השקפות הארגונים ביחס לירדן ולהדגיש בפני מצרים הסתילגותם מרעיון המדינה הפלסטינית.
לאחר הגיעם.

סוריה .4

- א. ערפאת נפגש עם נשיא סוריה
ב-14.12 בועד ערפאת עם נשיא סוריה (רדיו דמשק 14.12).
- ב. תמיכה בלתי מסוייגת במחבלים
חאפט אסד, בנאמו בטריפולי (4.12) הדגיש תמיכתה הבלתי מסוייגת של סוריה למחבלים בעבר, בהווה ובעתיד. "סוריה תוסיף לשמש זירה חיונית לזינוק העשייה הפדאית" (רדיו דמשק 9.12)
- ג. ערפאת משבח את עמדת סוריה
ערפאת הרים על נס את עמדתה של סוריה כלפי המחבלים תוך ציינו כי סוריה מעניקה להתנגדות את כל ההקלות והסיוע בכל התחומים (רדיו דמשק 27.12)
- ד. התקפות על ועדת הפיקוח הערבית
בסאון הצעיקה "אלטליעה" (14.12) התקיף את ועדת הפיקוח הערבית הערבית והאשימה בחוסר אונים והעדר יעילות וכי השלטון הירדני מנצל הועדה כאמצעי למימוש כוונותיו להצר צעדי המחבלים.

עיראק .5

- א. פעילות "חזית השחרור הערבית" בירדן
ששה מאנשי "החזית" אשר נשבו ע"י הצע"י בקרבות בג'רש ב-6.12 שוחררו וחזרו לנגדאד ב-18.12.70.
לדבריהם נהרגו 5 איש, נפצעו 28 ונשבו ששה מאנשי הארגון בקרבות הנ"ל. לטענתם מתו ה-5 מעינוי הצע"י. (סי"ע 19.12.70).

הערה: יש לציין כי אחד מהשבויים המוחזרים שימש כמפקד בסיס הארגון בדרום לבנון במחצית ש.ז. סביר להניח כי חלק מאנשי הארגון העיראקי שפעלו בלבנון הועברו לירדן.

ב. המחבלים יילחמו בעצי חזיתות

"אלגומהוריה" בגדאד (19.12) בהתייחסו ליחס שלטונות ירדן למחבלים אומר: "המהפכה מסוגלת עדיין להנחית מהלומות למרות כל המכשולים והכבלים" והיא ממשיכה במלחמתה הקדמית - כפי שמוכיחה פעילות הפדאים שהגיעו ללב תל-אביב - בד בבד עם מלחמתה העורפית. "שתי המלחמות משלימות אחת את השניה ורצוי להתייחס אליהן כאל מלחמה אחת". (סי"ע 19.12.70).

ג. בגדאד: נלחם בכח חירום שיוצב בקווי הפסקת האש כאילו היה צבא ציוני

כדינו הועד המרכזי מבגדאד (14.12) מתייחס לרעיון להציב כח חירום בקוי הפסקת האש אותו הוא רואה כדבר חמור המיועד "לבסס את הקיום הציוני ולמנוע ממהפכתנו לשחרר את ארצנו. קודם לכן דחינו הצבת כוחות חירום והודענו שנראה בהם צבא עויין ונאלץ להלחם בו בכל מקום בו יחנה כאילו הוא צבא ציוני".

6. סעודיה

א. ערפאת בביתו של פייצל

במסגרת סיוריו בחצי האי הערבי והמפרץ הפרסי הגיע ערפאת ב-18.12 לריאד ונועד למחרתו עם פייצל. בנקור זה נלווה אליו חאלד אל חסן; לפני צאתו נתקבל ערפאת בביתו של פייצל. (רויטר בערבית 21.12) לפי "אל קודס" הירושלמי (21.12) נזדמנו ערפאת ורופי תל בסעודיה לכבוד שניהם אצל יורש העצר הסעודי ב-20.12 בבוקר. בראיון עם "אל חיאת" הבירותי 21.12.70 טען ערפאת כי פגישתו עם פייצל נועדה לדיון במתרחש בירדן ו"במידת הדבקות בהסכמי קהיר ועמאן בהם השתתף פייצל; והדגיש כי "התמיכה הסעודית בתחום זה מהווה משענת עיקרית למהפכה הפלסטינית". כן הביע התקווה כי "יגדל מספרם של הלוחמים מקרב הסעודים בשורותינו".

ב. סיוע כספי לפתח⁶

בנוסף לסיוע הכספי של סעודיה למצרים (50 מליון לי"מ לשנה) מעניקה סעודיה 100 מליון ריאל למען הבעיה הערבית. 40 מליון מסכום זה מוקצים מאוצר המדינה ומיועדים לפתח⁶. היתר נגבים מהאזרחים ומהפקידים. (אלג'מהור בירות 10.12)

7. כווית

ערפאת מבקר שנית בכווית

ערפאת הגיע לכווית ב-16.12 ונפגש ב-17.12 עם יורש העצר ורוה"מ. בפגישות אלה הסביר ערפאת את "התנכלויות השלטון (הירדני) בפדאים" (סימז"ת 17.12). לפי סי"ע (17.12) הועלתה בדיונים גם שאלת הסיוע הכספי לירדן, שכווית חלשה לאחרונה.

ערפאת חזר לביקור גוסף בכווית ב-20.12.70 שיימשך מספר ימים. באותו תאריך תזר שה"ח על כווית על הודעת ממשלתו כי הסיוע הכספי לירדן יופסק במידה ויתחדשו הקרבות בין הצע"י לבין הפדאים הפלסטינים. (רויטר בערבית 21.12.70).

כן הכחיש השר כי תכנית הקמת מדינה פלסטינית גדונה עם ערפאת בבקורו הקודם. (סי"ע 21.12.70).

הערה: נראה כי בקורו של ערפאת בכווית קשורים בדרישות הסניף המקומי לריאורגניזציה בהנהגת פתח* (ראה פרק IV 2)

8. אלג'יר

פתח* מתקיף את מצרים ויתר מדינות ערב על אי ההתערבות במאורעות ירדן

קול "אל עאצפה" מאלג'יר (25.12) ממשיך להתקיף בשדוריו את מדינות ערב שלא נקטו בצעדים מעשיים כדי לגנות את חוסיין על מעשיו בירדן, תכניתו להקים מדינה פלסטינית, מסעו לארה"ב בו הופיע כמייצגן של מדינות ערב וכן בגלל מחמתו לדיין המעידות שהוא מתכנן לחסל את המהפיכה הפלסטינית".

מצרים מותקפת על כי החזירה את שגרירה לירדן. השידור מסתיים בהערה "שתיקתן של מדינות ערב פירושה שהן אינן בעד המהפיכה ומכאן שהן נגדה... אם תמשך האדישות בעולם הערבי כלפי הנעשה בירדן הרי פירוש הדבר שמדינות ערב נותנות הזדמנות לקבוניות להצליח".

הערה: באותה רוח שדר קול אל-עאצפה מאלג'יר גם ב-27.12.

IV בזירה הבינלאומית

1. מהחלטות ועידת הפועלים הבינלאומית בקזבלנקה 8.12.70

- ועידת הפועלים הבי"ל לתמיכה במאבק העם הפלסטיני ופועליו התכנסה בקזבלנקה ב-8.12.70. בין ההחלטות שהתקבלו בוועידה:
- א. קריאה לכל פועלי העולם לתמוך במאבק עמי ערב ולתת ביטוי נרחב לעניין הפלסטיני.
 - ב. לקיים ועידה שניה במרס 1971 בסופיה לדיון באמצעים לתמיכה בערבים.
 - ג. לשלוח אגרת לאו-תאנט ובה דרישה לפעול כדי לאלץ את ישראל לבצע את החלטות האו"ם ומועה"ב ובמיוחד את החלטת ה-22.11.67. כן תובעת האגרת להפעיל לחץ כלכלי ומדיני על ישראל כדי שתבצע החלטה זו.

2. פיבלנד

- א. שבוע פלסטין בהלסינקי (2.12.70-30.11) - יוזמה קומוניסטית. שבוע פלסטין וארועיו נערכו ביוזמתו של יו"ר ועדת התרבות של הסטודנטים שהינו קומוניסט פיני.
- (1) האירועים העיקריים: 30.11.70 הרצאה של ד"ר יוסף צאיג (מנהל מכון המחקר של אש"פ) בנושא "נקודות המנט הפלסטיניות והציוניות על פלסטין".
- 1.12.70 סמינר פתוח. המרצים ד"ר יוסף צאיג, גסאן כנפאני עורך "אל הדף" בטאון החזית העממית, ושני עורכי עתונים פיניים. נוכחו 120 איש.
- 2.12.70 "זוהי מלחמה בינלאומית" הרצאתו של גסאן כנפאני ופתיחת תערוכת כרוזים של "חזית השחרור". נוכחו כ-200 איש.
- (2) מהתבטאויות חברי המשלחת
- (א) "חזית העממית" מודה בפיצוץ צנור הספליין. כנפאני הודה בהרצאתו כי במסגרת "מלחמתנו באימפריאליזם פגענו בצנור הנפט המוביל מסעודיה לסוריה דרך השטחים הסורים הכבושים" על מנת לפגוע בממשלה הריאקציונית הסעודית ובת בריתה ארה"ב. לגבי דידי אין הגדל בין הממשלה הריאקציונית הסעודית, חברת ארמקו הקפיטליסטית וישראל שמטוסי הסילון שלה מגינים על האינטרסים האמריקנים" (קאנסן אוטיסט הקומוניסט (6.12.70).
- (ב) ד"ר יוסף צאיג אינו שולל קיום יהודי: מוכן להכיר מדלע יהודי בפלסטין. "אנו קוראים לקהילה היהודית הנוכחית בישראל להצטרף אלינו ביצירת חברה שכל החברים בה הם שווים ושבה

הקהילה היהודית לא תשלול קיומנו באותה מידה שאנו לא שוללים את קיומה... הפלסטינים מוכנים לקבל יהודי כראש ממשלה בפלסטין העתידה לקום. הנת אינה חשובה כל זמן שהוא יהיה "פלסטיני פרוגרסיבי וישחרר עצמו הן מהריאקציה הערבית והן מהאימפריאליזם הציוני".

(ג) לרכוש הפלסטינים המגורשים אין כל חשיבות

בהמשך דבריו אמר צאיג "לבעיות, כמו הרכוש של אלה שגורשו מפלסטין אין כל חשיבות. החשוב הוא שאנשים יוכלו לחיות כחברים מכובדים בחברה סוציאליסטית".

(ד) סעיף 6 באמנה הפלסטינית בטל ומבוטל

"בתנועות ההתנגדות שררה תקופה ריאקציונית בין 68-1964. בתקופה זו נאמר כי בגלל סבלות הפלסטינים לא ניתן להתיר לכל (יהודים) לחיות בפלסטין אלא רק אלו שהיו במדינה ב-1917. הצהרה זו "נקרעה לגזרים". כל היהודים בישראל אשר ישתררו עצמם מהציונות יוכלו לחיות בעתיד בפלסטינה". (קאנסו אוסיס 6.12.70).

הערה: א. יש לזכור שהדברים פורסמו ע"י עתון המפלגה הקומוניסטית הפינית.

ב. בולט הרצון של צאיג להופיע כמתון המוכן לא רק להכיר ברומ"מ יהודי ולוותר על דרישה לפיצויים לרכוש הפליטים, אלא גם "לקרוע לגזרים" את אמנת היסוד של אש"ף, אך אין הוא מסביר מה יקרה ליהודים אשר "לא ישחררו עצמם מהציונות".

3. שוויץ

החזית העממית מאיימת במעשי תגמול על פס"ד נגד הצעיר השוויצ'י.

החזית איימה לנקוט בעונשים נגד ישראל כדי להביא לשחרור הסטודנט השוויצ'י. (רדיו לונדון 6.12.70).

הערה: כזכור בדון הסטודנט השוויצ'רי ל-15 שנות מאסר ע"י בי"ד צבאי ישראלי.

4. איראן

55 סטודנטים ופועלים איראניים בעצרו באשמת ש"פ עם המהפיכה הפלסטינית ואימון בנשק. האנשים הועמדו למשפט ול-4 מהסטודנטים צפוי פס"ד מוות. (רדיו תוניס מצטט עתון פתח'). גם רדיו הועד המרכזי מבגדאד 21.12 חזר על הידיעה תוך קריאה לתמיכה בתנועת הסטודנטים האיראניים ושחרור חבריה. הערה: זך המדינה השניה הנוקטת באמצעים חריפים (לאחר תורכיה) נגד אפ"ר היא התומכים והקשורים בארגוני המחבלים.

VII בריה"מ סין וקומוניסטים

.1 בריה"מ

- א. משלחת הנוער הסובייטי תומכת במאבק הנוער הפלסטיני
לרגל סיום שבוע הידידות הערבי - סובייטי ה-3 בקהיר וסיום בקור משלחת הנוער הסובייטי בקהיר פורסמה הודעה משותפת "שחזרה והדגישה תמיכת הנוער הסובייטי והערבי במאבק העם והנוער הפלסטיני למען החזרת זכויותיו הלגיטימיות" (סימז"ת 18.12).
- ב. מענק האיגודים הסובייטיים לפועלי פלסטין.
מזכיר תא פועלי פלסטין במצרים מוסא אבו חטב מסר שהתאחדות הכללית של פועלי פלסטין קיבלה במתנה 3 טרקטורים מהתאחדות האגודים המקצועיים בבריה"מ. הטרקטורים הוענקו למפעלים היצרניים המבוצעים ע"י פועלים פלסטינים בבקעת הירדן. (סימז"ת 21.12).
הערה: מוסא אבו חטב נבחר לאחרונה כיו"ר הועדה לסולידריות פלסטינית-אלבנית. (ראה סעיף 45 עמ')

.2 בולגריה

ועידת סולידריות עם הפלסטינים בסופיה במרס '71.
ד"ר פאוזי סיד, מזכ"ל ההתאחדות הבי"ל של אגודי הפועלים הערביים שהשתתף בישיבה המורחבת של הועד הבי"ל של פועלים לתמיכה במאבק הפלסטיני (שהתקיים במרוקו), הצהיר כי החלט לערוך בסופיה במרס '71 ועידה בי"ל של נציגי ארגוני הפועלים. לוועידה זו הוזמנו כל הארגונים המקצועיים ברחבי העולם. (סימז"ת 14.12).

.3 איטליה

המפלגה הקומוניסטית מקרינה סרט של הפתח
הסרט "פתח" - פלסטין מוקרן בימים אלה ע"י המפלגה הקומוניסטית במועדוניה ברחבי איטליה. בטאון המפלגה "ל'אוניטה" פרסם מאמר מקיף בקשר לסרט ממנו מסתבר כי המדובר בסרט עשוי בכשרון רב. המאמר מדגיש כי "הפליטים הפלסטינים - הפכו ללוחמים המהווים חוליה בשרשרת המקשרת בין הפטריוטים של ויאטנאם, אפריקה ואמריקה". "כראמה" הפכה אליבא ד"אוניטה" ל"סטלינגרד חדשה".

צרפת

.4

משלחת המפלגה הקומוניסטית מגנה את ישראל.

בהודעה משותפת על שיחות משלחת המפלגה הקומוניסטית הצרפתית עם אס"ע שפורסמה בקהיר (13.12) בכלל גיבוי "מדיניות שוד האדמות, ההפליה והדיכוי, שקרבנותיהם הם תושבים ערבים באדמה כבושה ובתוך ישראל". ההודעה ציינה כי עדיין ניתן להגיע "לפתרון מדיני שמבוסס על החלטות האו"ם ובסיגת ישראל מהאדמות הכבושות תוך הכרה בזכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני". (סימז"ת 13.12.70).

אלבניה

.5

הוקמה ועדת סולידריות פלסטינית - אלבנית

בדו"ח מס. 12 הודענו על כוונה להקים ועדה כנ"ל. עתה פורסם בקהיר כי הועדה הוקמה וכוללת נציגים מכמה ארגוני-מחבלים כולל פתח* ואנשי השגרירות האלבנית במצרים. כיו"ר נבחר מוסא אבו חסב מזכיר התאחדות פועלי פלסטין. (סימז"ת 7.12).
הערה: להתאחדות פועלי פלסטין זיקה לפתח*.

יוגוסלביה

.6

מקדמת בברכה החלטת האו"ם להכיר בזכויות הפלסטינים.

העתון "בורבה" רואה בהחלטה, אישור לעמדת האו"ם הסופית כלפי פלסטין - דבר שישראל ותומכיה מנסים כל הזמן להכשילו (סימז"ת 12.12).

* * * * *

VIII כזבים הסתות ותעמולה

כזבים .1

א. הדליקה באוניברסיטת תל-אביב

- (1) הפדאים פוצצו מעבדות באוניברסיטת ת"א ורשתות טלפון בירושלים. (כנתרות עתובי תונים - רדיו תונים 18.12).
- (2) קבוצת מחבלים הניחה מטעני חנ"ם במעבדות האוניברסיטה תל-אביב (קול הועד המרכזי מבגדאד 17.12).
- ב. השריפה בתשלובת הכימית ב-3.12 3.12.70 קהיר 7.12 פרסם הודעה של המפקדה הכללית של תנועת ההתנגדות בה נאמר כי "הפדאינים פוצצו 3 מפעלים ישראליים לכימיכלים ב-3.12. הדלקות התפשטו לעבר מספר מבנים וגרמו לאבידות גדולות בנפש וברכוש".
- ג. סביעת ספינת משמר החופים 19.12
קול הועד המרכזי מבגדאד 21.12 מתרברב ומייחס סביעתה של ספינת המשטרה לקבוצה על שם 'שאדיה אבו גזאלה' האחראית לטיבועה.

הסתות .2

ישראל מפיצה חולירע בעזה

"התפשטות החולירע בעזה בגרמה בשל"א"י תשומת לב האוייב לבריאות הציבור וייתכן שהאוייב הפיץ במתכוון מחלה זו". (קול הועד המרכזי מדמשק 5.12.70).

המודיעין הישראלי והאמריקני מתכננים רצח מפקדי מחבלים

"מבגבובי המודיעין של המחבלים גילו תכנית לרצוח מספר מנהיגי פדאים. המודיעין הישראלי והאמריקני התרו תכנית זו שביצועה יראה כאילו הארגונים עצמם עשו זאת בגלל חילוקי דעות ביניהם". ("אל סיאסה" הבירותי 12.12.70)

הערה: יש בדברים משום הודאה כי אכן מסוגלים ארגוני המחבלים לרצוח איש את רעהו בגלל חילוקי דעות ביניהם.

IX שונות

1. עיתוי ירי הקטיושות בירושלים - מכון להפריע לתנועת חג המולד

א. אזהרה לצלייבים

רוטר בערבית (21.12) מצטט עתון פתח' האומר: "כי בודעת חשיבות רבה לירי שתי הקטיושות לעבר אזור ישראלי של ירושלים ע"י הפדאים ב-20.12.70 וזאת משום שהדבר התרחש 5 ימים בלבד לפני מועד חג המולד. זהו מועד שהשלטונות הישראלים שוקדים להשיג בו השגים חומריים והסברתיים גדולים".

קול הועדה המרכזית מבגדאד (23.12) יוצא באזהרה לתיירים הבאים להשתתף בטקסי חג המולד ומצהיר שהמרד הפלסטיני "לא יהיה אחראי למה שיאונה לתיירים אלה אם ישתתפו בטקסים. לוחמינו חזקו האזהרה ע"י סולי קטיושה שירו לעבר ירושלים".

ב. הבצוע ע"י קבוצת "אל-קודס"

"אל נהאר" הבירותי 21.12 מצטט את דובר המפקדה הכללית של כוחות ההתנגדות הפלסטינית בעמאן שהצהיר כי "קבוצה מיוחדת בשם "אל קודס" בצעה הירי.

2. הערבים זקוקים לקדמה חברתית לפני קדמה טכנולוגית

פרשן "פינת פלסטין" מדמשק (27.11) מתייחס לדברי מר אלון בקשר לעליונות הטכנולוגית של ישראל ואומר: "אנו זקוקים לקדמה חברתית לפני הקדמה הטכנולוגית. הטבח בירדן בספטמבר מאשר זאת. שהרי החייל המרשה לעצמו לשחוט את בן עמו הוא מפגר מבחינה חברתית. לולא פיגור זה לא היה מרשה לעצמו להיות מכסיר בידי סוכני האימפריאליזם או הציונות".

3. חשיש ואופיום - למימון פעולות חבלה

בידי חולית אנשי פתח' שנתפסה בתחילת החודש ע"י כוחות צה"ל באיזור מדבר פראן, נמצאו בנוסף לכלי נשק כמות גדולה של חשיש ואופיום שנועדו לשמש כאמצעי למימון הפעילות החבלנית ברצועת עזה. (דובר צה"ל 23.12)

* * * * *

29.12.70

תדרוך רקע ליום

לבנון

פעולת צה"ל - תגובה על מעשי-טרור ורתגרות

1. פעולת צה"ל בכפר יעטר; שנערכה בליל ה-27-28 בדצמבר שבה זו באה כנגובה על יזדה של מעשי-חבלה ו'הגרויות שבוצעו על-ידי ארגוני המחבלים בתקופה האחרונה בקצב הולך וגובר מחוט לבנון.
2. בספח לתיזרון זה מופיע פירוט מדויק של המקרים שאירעו בחודש האחרון בלבד, המסחכט ב-19 מעשי-טרור, ברובם בגד ישובים אזרחיים.
3. תוך כדי ביצוע התקיפות הופעל על-ידי המחבלים נשק כבד (מרגמות, קטיושות) וכן חמרי-חבלה ומוקשים.
4. פעולת צה"ל באה איפוא לשמור על חושבי הישובים שהותקפו וכאמור - כתגובה במרצה על מעשי-ההוגרות ההולכים-ומחמירים. כן היתה הפעולה מכוונת אך-ורק בגד קיצי-המחבלים, או מאחזים אחרים שלהם בקירבת קו הפסקת-האש, תוך הימנעות מפגיעה באוכלוסיה.
5. אין שחר איפוא לשענת הדובר הלבנוני, כאילו ביצע צה"ל את פעולתו, "מבלי שתהיה התגרות או בימוק כלשהו".
6. די לעיין בהודעות דובריהם של ארגוני המחבלים למיניהם (שבסיסיהם הותקפו על-ידי כוחות צה"ל באזור הכפר יעטר) המודים - בסתירה לשענת הדובר הלבנוני - שאכן אבטיהם ובסיסיהם היו היעד היחיד, למעשה, של פעולת צה"ל בליל-27-28 לחודש זה.

ארגוני-הטרור ותומכיהם-על פעולת צה"ל ביעטר

כוחות השיחורר העממיים של אש"פ מ-28 דצמבר

- א. "פדאי אחד בהרג בתוקפנות אנרי ביצעו הכוחות הישראליים על העיירה יעטר בדרום לבנון..."
- "יש אבידות אחרות בשורות האינדגוזים הפדאים האזרחיים, שמספרם עדין לא בודע".
- "התוקפנים התנגשו במארב של הפדאים, והתפתחה התנגשות, שבמסכה כמעט. לאחר ההתנגשות הצליחו התוקפים לואטמיד שני בסיסים קדמיים של הפדאים. ההודעה מוסיפה, כי בהתנגשות התמטו בכלי-נשק וכן במרגמות, אשר חלק מהם הותרכזו בקרבת העיירה דאמיה על גבולות לבנון - ישראל..."

(סוכנות הידיעות המז"ת מדמשק, 29 בדצמבר)

ב. "החזית העממית לשחרור פלשתינה"

בהודעה באמר, כי 3 מאבטיה בפצצו בפעולה פצעים קלים.

החוקפנות (הישראלית) באה כחוצאה מההסלמה שחלה בפעילותו של ארגון זה, בשבועיים האחרונים, אשר מיספר פעילותיו הגיע ל-14 בגליל ול-33 ב"ארמה הכבושה", כלומר, בשטחים המוחזקים.

(טכנות הידיעות המז"ת)

ג. דובר "המפקדה הפלשתינית"

"אבטי ההתנגדות הונגשו עם כוח ישראלי, שניטה לפרוץ לעמדות הפדאים בדרום לבנון, לאחר שהודו לכפר יעטר... 3 מאבטי ההתנגדות בהרגו, ורביעי בעצר.

(טכנות הידיעות המז"ת, 28 דצמבר)

ד. ראדיו דמשק:

"הכוח הישראלי בכבס לקרב עם פדאים מארגוני "פתח" ו"החזית העממית"... מספר הנפגעים בקרב המחבליה הוא 12 הרוגים ופצועים".

(טכנות הידיעות המז"ת, 28 בדצמבר)

ה. לבנון - רשמית:

"החוקפנות ביעטר הביאה לפותם של 12 פדאים, רובם תחת ההדיוטה. ארבעה בעדלים, בוסף לפצועים".

אכן, תלונתה של לבנון, כאילו עזר כוח צה"ל "התקפה בגד העיירה יעטר", עומדת בסתירה מוחלטת להודעות של ארגוני המחבליים, דמשק וביירות עצמם (שהובאו לפיל), המידים בפה-מלא, כי הפעולה הייתה מכוונת בגד בסיסי המחבליים...

רשימת החקירות מלבנון בחודש האחרון

- 26 נוב' - הפגזה מרגמה לכפר היטובים דן - דפנה
- 28 נוב' - הפגזה מרגמות לעבר כוחות צה"ל באזור ג'בל רוט
- 28 נוב' - מיקוט רכב באזור ג'בל רוט. חייל נפצע
- 1 דצמ' - הפגזה מרגמות לעבר אזור מטולה
- 3 דצמ' - הפגזה מרגמות לעבר אזור שתולה
- 4 דצמ' - ירי קטיושות לעבר אזור דפנה. חייל נפצע
- 6 דצמ' - מיקוט באזור שתולה. אזור נפצע
- 7 דצמ' - הפגזה מרגמה לעבר אזור מרגליות
- 10 דצמ' - הפגזה מרגמות וירי בזוקות לעבר אזור זרעית
- 12 דצמ' - הפגזה מרגמות וירי נק"ל לעבר סיור צה"ל באזור יפתח
- 16 דצמ' - החקלות מחבלים עם משמר צה"ל באזור זרעית. מחבל נהרג
- 16 דצמ' - חקיפת רכב אזרחי בדרך לג'בל רוט. הנהג נפצע
- 18 דצמ' - החקלות עם משמר צה"ל באזור קו הפסקת האש בין מושב אביבים לכפר עינתא. 3 מחבלים נהרגו. בהמשך להחקלות הרס כח צה"ל כמה כחי מחבלים בכפר עינתא.
- 25 דצמ' - הפגזה מרגמות לעבר אזור מטולה
- 26 דצמ' - הפגזה קטיושות לעבר אזור נחל שניר, שאר=ישוב
- 28 דצמ' - 2 כחי מגורים בקבוץ יראון חוכלו ע"י מטעני חומר נפץ
- 28 דצמ' - 4 מחבלים נהרגו בהתפוצץ בידם חומר=נפץ, שעמדו להטמין בכחי דמרת נפתלי. גופותיהם בשטחינו.
- 29 דצמ' - חקיפת סיור צה"ל בבזוקות צפונית למשגב עם. מחבל אחד נהרג בהחנגשות.

כפר יעטר למחוז הירושלמי

תוספת לתדריך רקע - 29.12.70

עדי ראייה טביקרו בכפר יעטר ב- 28 לחודש, למחרת ליל הפשיטה של כוח צה"ל על בסיסה המחבלים בכפר, סיפרו כי חושבי הכפר נדהמו מהופעה חיילי צה"ל ומן הפגיעה במחבלים.

אחד הבתים שהיה ברשות המחבלים נהרס כדי מחציתו, ומחבלים שהיו בו נפגעו - לא ידוע כמה.

ליד בית אחר, ונהרס לגמרי, הוצא 9 גווים מבין יתהריטפת, חלקן שרופות. בטעות הצהרית פעלו שני אמבולנסים שהעבירו גופות לכיוון צור. חושבי הכפר אומרים שבבית זה נהרגו 20 מחבלים.

בית שלישי התמוטט לחלוטין, בית רביעי של המחבלים נפגע בצורה קלה בלבד. למחרת הפעולה נראו מסתובבים לידו כ- 15 מחבלים.

בית נוסף שהיה שייך לחזית העממית לשחרור פלשתיין, נהרס ומספר מחבלים שהיו בו נפגעו.

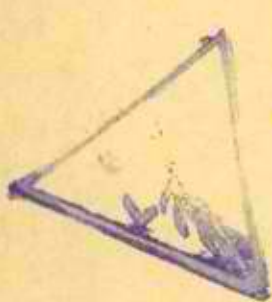
במשך היום המטיכו מחבלים לסרוק את טביבות הכפר בנסיון לגלות הרוגים או פצועים נוספים.

מצפון לכפר הם מצאו 2 גוויות, אחת מהן של קצין מחבלים בשם טאלם, וכך מחבל שהיה פצוע קשה שמה אחר-כך מפצעיו.

ליד אחד הבתים נראו כ- 20 מחבלים והחושבים סיפרו שהללו נטלו חלק בהתנגשות שהיחה בלילה.

חושבי הכפר אומרים שמספר המחבלים בכפרם לפני הפשיטה היה כ- 200 איש, הם מרוצים מן הפעולה ומקווים שהדבר ישפיע על המחבלים לעזוב את הכפר.

ביום שלמחרת הפעולה הגיעה לכפר מכונית של הו' נדרמריה הלבנונית, אך השוטרים חקקה רק בקטר לגבור והילדה שנפגעו ולא התעניינו במחבלים.

1914

W. J. G. M.
P. O. Box 1000

דף סכום

ירושלים, טו' כסלו תשל"א
13 דצמבר 1970

הסבות שהניעו את נאצר לקבלת יוזמת רוג'רס

במאמרו השבועי (ע"פ) סימז"ח 3.12) מתאר הייכל את אחד השלבים במערכה האחרונה של נאצר - הסכמתו ליוזמת רוג'רס. הסבות לקבלת היוזמה היו:

- א. רצון להשיג הסדר מדיני במשבר המזה"ח.
 - ב. הערכה מחודשת של המצב כחזית המזרחית.
 - ג. הצורך בהצטיידות מחודשת לקראת מלחמה אלקטרונית.
 - ד. פעולה נגד מסע החעמולה הישראלי.
 - ה. הצעה רוג'רס כוללת בצוע החלטת מועבי"ט ונסיגה.
- הרי הטיעון להבהרת מניעים אלה שהייכל מייחס את הדברים לנאצר עצמו. נאצר הבחין בין שלשה דברים:

א. 1. הפתרון הפוליטי

מבוסס על החוק הבינלאומי האוסר חוקפנות ושמוש בכח, אך ישראל לא הייתה משחכנעת מסעיפי החוק הבינלאומי.

2. הפתרון המדיני

מבוסס על לחץ להסרת עקבות החקפנות כולל כוח צבאי בשעת הצורך.

3. הפתרון הצבאי

" המבוסס על השימוש בכוח הצבאי בלבד, למן ההתחלה ועד הסוף. ההגיון של פתרון זה ומשמעותו - פירושו חריגה מהמטרה של "הסרת עקבות החוקפנות", לשם השגת מטרה אחרת, רחוקה יותר, והיא חיסול ישראל עצמה. לפי הערכה נאצר, לא היה המצב הערבי והבינערכי בשל - בשלב זה - להגשמת מטרה זו:

- הכח הערבי לא היה מספיק להגשים זאת עתה.

- ארה"ב לא הייתה מרשה זאת - ככה סחם - והיא הייתה מתערבת ישירות נגד הערבים, כדי למנוע השגת מטרה זאת, אפילו אם היה בידי הערבים הכוח הדרוש והאמיתי לשם כך. נאצר שמע בעצמו אזהרה זו פעמים אחדות ומפי אחראי אמריקני אחד - ואף היה ברשותו מידע המאשר את אמיתות הדברים ששמע.

- בריה"מ לא יכולה - בגלל אחרייתה העולמית - לתמוך בנו להגשמת מטרה זו. שכן, חמיכה כזו מצד בריה"מ - פירושה שעליה להיות נכונה למלחמה גרעינית בלתי נמנעת עם ארה"ב"

לחיצ יסוד כיר ד',
0161 1970

הפתרון המדיני הוא החזקה מעמד, פעילות בינלאומית ורכוז כוח צבאי לשם הפעלתו בעת הצורך.

תפיסתו האסטרטגית של נאצר

1. המשבר במזה"ח מהווה סכנה לשלום העולם.
2. הכוח הצבאי בעל האפקטיביות המעשית הוא הכוח שאינו מאפשר להגיע למצב המצריך הפעלתו.
3. למצרים יש או יכול להיות לה הכוח הצבאי לנהל מערכה לשחרור סיני ועזה, אולם לחדור לאדמה שהיתה כבושה בידי ישראל לפני '67 ולהגיע לגדמ"ע, לגולן וירושלים לשם שחרורם לזה אין מצרים מסוגלת בשלב הנוכחי כחוצאה מהמצב בו נחונה החזית המזרחית.
4. המלחמה אינה בחירה קלה בגלל האבדות הרבות, לכן חחר נאצר לפתרון מדיני ומוכן היה לתת הפקודה להלחם רק אם מוצו כל האפשרויות המדיניות.

ב. הסבות להתמוטטות החזית המזרחית

1. חכוכים חמורים בין שלטונות ירדן לבין "ההתנגדות הפלסטינית".
2. סיסמאות המשטר הסורי הקודם בדבר מלחמה עממית.
3. החשדות בקרב שני פלגי הבעת' בעיראק ובסוריה.
4. טענות המלל של מפלגת הבעת' בבגדאד שהגוימו לגבי גודל הכוח העיראקי בירדן.

ג. המלחמה הבאה - מלחמה אלקטרונית

בעקבות התקפות ישראל נגד מטרות חיוניות בעומק מצרים ובים סוף בנוסף לחזית החעלה, החלה המלחמה האלקטרונית ועל מצרים להצטייד לקראת מלחמה חדשה זו.

ד. סכול החעמולה הישראלית

ישראל נהלה מסע חעמולה מוצלח ביחוד בנושא העזרה הסובייטית למצרים עד כי היה נדמה שבמזה"ח מחנהלח מלחמה בין בריה"מ לישראל. בנומו ב-1 במאי 1970 העלה נאצר את מחשבחו לסכל את מסע החעמולה הישראלי ע"י פניה לניכסון. בשיחתו עם נאצר העלה סיסקו, בין השאר, נקודות אלה:

1. ארה"ב דורשת שיעמיד אותה פעם נוספת בנסיון
2. ארה"ב רוצה בפתרון המשבר כדי למנוע התפוצצותו
3. ארה"ב רוצה להמנע מעימות עם בריה"מ.

ה. השלב האחרון בקבלת היוזמה האמריקנית.

1. נאצר עמד על המצב הפנימי השורר בישראל. התמררות, הניגודים והמלחמה הקרה בין השלטון האזרחי לבין הממסד הצבאי.
2. בקבלו את היוזמה משכו את חשומת לבו שני משפטים:

(א) בצוע החלטת מועבי"ט

(ב) הזכרת המילה נסיגה

הוא ידע שישראל ריכזה את כל מאמציה משך 3 שנים לדחיקת החלטת מועבי"ט לעולם השכחה והטילה חרם על המלה 'נסיגה'.

3. הזזת הטילים

נאצר פעל עתה במהירות, זימן לטריפולי את שר המלחמה פאוזי ושוחח עמו אודות הזזת מערכות הטילים לחעלה לפני המועד שנקבע להפסקת האש.

4. השהיית התשובה לארה"ב

במשך ששה שבועות השהה נאצר חשבתו לניכסון. זה היה חיפוי לכוונתו האמיחית - הזזת גדודי הטילים לחזית והקמת עמדות חדשות לטילים אלה.

5. נסיעת נאצר למוסקווה

במוסקווה שמע ברז'נייב מפי נאצר על החלטתו לקבל את היוזמה. חשובותיו לשאלות המנהיגים הרוסיים היו, כי הוא לא מוותר על שטח ערבי, ובלי לוותר על הזכות הפלסטינית, שכן העם הפלסטיני הוא בעל זכות להגדרה עצמית. בגבולות אלה הסכים נאצר לקבל את היוזמה בחומם לא שם רסן לחופש פעולתו.

* * * * *

דובר צה"ל
 משרד המשפטים
 27.12.70
 ליו"ר השר

הודעות דובר צה"ל שפורסמו בין התאריכים
 14 - 19 דצמ' 70

- 141300 - תושב רצועת עזה נפצע הבקר (14.12) מיריות משמר צה"ל. המקרה ארע סמוך לשעה 1000, כאשר משמר צה"ל הבחין בדמות חשודה במחנה הפליטים בג' בליה, המשמר הורה לאיש לעזור, ומשלא נענה והחל לברוח, נפתחה לעברו אש, וכתוצאה מכך נפצע.
- 142120 - איש שרות הבטחון ברצועת עזה נפצע הבקר (14.12) סמוך לשעה 1000 מהתפוצצות רימון יד שהושלך לעברו בעזה. זרועות הבטחון פתחו בחקירה.
- 150905 - 2 תושבי רצועת עזה נפצעו הבקר (15.12) ביריות משמר צה"ל. הדבר ארע סמוך לשעה 0530 בעת שהתפוצץ מטען חומר נפץ בבית השייך בלשכת העבודה בעזה. משמר צה"ל, שהיה בקרבת המקום הבחין ב-2 אנשים נמלטיב מאזור הפיצוץ. לאחר שלא נענו לקריאות המשמר לעזור, הם נורו ונפצעו.
- 151925 - 4 תושבי רפיח נפצעו היום (15.12) סמוך לשעה 1600 מהתפוצצות רימון יד שהושלך ע"י מחבל לעבר סיור צה"ל באזור ככר השוק שבעיר. אין נפגעים לכוחותינו.
- 161630 - אזרח ישראלי חיים שיקלי בן 23 מאסקלון, נהרג אתמול לפנות ערב (15.12) מיריות מחבלים ברצועת עזה. המנוח נפגע באש מן המארב שעה שנהג במשאית ליד הכניסה לעיר עזה. זרועות הבטחון פתחו בחקירה.
- 161630 - מחבל אחד נהרג היום (16.12) בהתקלות עם משמר צה"ל באזור זרעית, סמוך לגבול לבנון. אין נפגעים לכוחותינו. המקרה ארע בשעה 0830 לערך בעת שחולית מחבלים פתחה באש לעבר משמר צה"ל המשמר השיב באש והרג מחבל אחד. שאר אנשי החוליה נמלטו ללבנון.
- 162030 - אזרח ישראלי נפצע הערב (16.12) סמוך לשעה 1730 מאש מחבלים שנורתה לעבר כלי רכב אזרחי בו נסע באזור הר דב הסמוך לגבול לבנון.
- 171615 - שני חיילים ואזרח עובד-צה"ל נפצעו היום (17.12) סמוך לשעה 1515 בעת מהתפוצצות רימון יד שהושלך לעברם על ידי אלמוני. זרועות הבטחון פתחו בחקירה.
- 172145 - 6 אנשים שהוחדרו ע"י המודיעין המצרי לביצוע משימות מודיעין בסיני, נעצרו ביום רביעי בלילה (ליל 16/17 דצמ' 70) באזור שארם-ג-שייך. כן נתפסה סירה שבה הגיעו החודרים. ברשות אנשי הקבוצה נמצא ציוד מודיעין ומזון. חקירת העצורים נמשכת.

פרטים נוספים: באחרונה גברה פעילות המודיעין המצרי בסיני ובמפרץ סואץ. כזכור טובעה לפני כעשרה ימים סירה מנוע מצרית שהופעלה במשימות מודיעין בצפון מפרץ סואץ וארבעה אנשי צוותה נהרגו. כן נהרג איש מודיעין מצרי שנמנה על חוליה נוספת שחדרה לגזרה הדרומית של תעלת סואץ בליל 5.12. ברשות איש מודיעין זה נמצא מכשיר קשר.

- 181710 - מחבל אחד נהרג היום (18.12) בהתקלות עם משמר צה"ל בט"עיה שבדצועת עזה. אין נפגעים לכוחותינו. המקרה ארע טמוך לשעה 1200 בעת שמחבל זרק רימון לעבר המשמר, חיילי המשמר הבחינו במחבל ירו לעברו והרגוהו. מיריות המשמר נפצעה קל ילדה מקומית שעברה במקום. מספר חשודים נעצרו לחקירה.
- 181805 - בהמשך להודעת דובר צה"ל בענין מעצר 6 אנשי המודיעין המצרי באזור שארם-א-שליך שלסום (ליל 16/17.12) הוברר במהלך החקירה, כי שניים מאנשי הקבוצה הינם חיילים מצריים בשירות סדיר, האחד קצין בדרגת סגן והשני טוראי. כן הוברר, כי 4 האחרים הינם בדואים. בסריקה שקוימה בשטח בו נעצרו, נתגלו מכשיר קשר, מצבר רזרבי. וכמות מזון שנועדה לשהיה בשטח למשך מספר ימים.
- פרטים נוספים: שם הקצין המצרי - סגן עז אל-דין מחמד אחמד מאלם.
שם החייל - טוראי מחמד מוסא אחמד חסן.
- 191005 - שלשה מחבלים נהרגו הלילה (18/19.12) בהתקלות עם משמר צה"ל באזור קו הפסקת האש עם לבנון. אין נפגעים לכוחותינו. אמש, סמוך לחצות, נתקל משמר צה"ל בחולית מחבלים, בגזרה שבין מושב אביבים לכפר הלבנוני ענה. בחילופי האש נהרגו 3 מחבלים, לכוחותינו שלום. ליד ההרוגים נתגלה נשק אישי מסוג קלצ'ניקוב. בהמשך להתקלות דלק משמר צה"ל. אחר המחבלים והרס בית בכפר ענה^א, ששימש להם כמקום ריכוז.

רשימת תקריות שלא פורטגנו בהודעות נסדרות בין התאריכים

13 - 19 דצמ' 70.

א. ס י כ ו ם

- גזרת ירדן - - תקריות
- גזרת לבנון - - תקריות
- גזרת סוריה - - תקריות
- גזרת מצרים - - תקריות
- רצועת עזה - 6 תקריות
- אזורים אחרים - - תקריות
- סה"כ - 6 תקריות

ב. פ ר ו ט

ירדן

א . מ . ל .

לבנון

א . מ . ל .

סוריה

א . מ . ל .

מצרים

א . מ . ל .

רצועת עזה

- 13 דצמ' - נזק רימון לעבר סיור צה"ל בו' בליה.
- 14 דצמ' - נזק רימון לעבר רכב אזרחי צפ' לעזה.
- 15 דצמ' - נזק רימון לעבר רכב אזרחי בעזה.
- 15 דצמ' - חובל עמוד חשמל בדרום העיר עזה.
- 17 דצמ' - חובלה מסילת הברזל ליד עזה.
- 18 דצמ' - נזק רימון לעבר רכב צבאי בשוק בעזה.

אזורים אחרים

א . מ . ל .

אירועי בטחון שוטף / סכום סטטיסטי שבועי

13 - 19 דצמבר 70

(מבוסס על האירועים הנתנים לפרסום)
(המספרים בסוגרים הם נתוני השבוע הקודם להשוואה)

(1) אירועים

ישראל	יהוי"ש	עזה	מצרים		סוריה	לבנון	ירדן	סה"כ	הגזרה
			ליד התעלה	סיני					
			(-)-	(-)-				1(-)	מצרים (א) ליד התעלה (ב) סיני
			(-)-	(-)-				4(-)	
			(-)-	(-)-				1(-)	
			(-)-	(-)-					
			(-)-	(-)-					
			(-)-	(-)-					
			(-)-	(-)-					
			(-)-	(-)-					
			(-)-	(-)-					
			(-)-	(-)-					
(-)-	(1)-	(8)12	(-)-	(-)-	(-)-	(4)3	(1)-	(14)15	שאר הגזרות
			(-)-	(-)-	(-)-	(1)-	(-)-		מתוך זה בשטחנו

(2) איבודותינו

(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	חיילים
(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	אזרחי ישראל
(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	ערביי השטחים
(-)-	(-)-	(1)2	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(1)2	חיילים
(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(1)1	(-)-	(1)3	אזרחי ישראל
(-)-	(-)-	(8)8	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(8)8	ערביי השטחים

(3) אבידות החבלנים (בהתקלויות בלבד)

(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	הרוגים
									עצורים

אירועים בולטים

הערות:

1. 17-16 דצמ' - 6 אנשים, שהוגדרו ע"י המודיעין המצרי לביצוע משימות מודיעין בסיני, נעצרו באזור שארם א-שייח. כן נתפסה סירה שבה הגיעו החודרים. שניים מאנשי הקבוצה הינם חיילים מצרים בשירות הסדיר. אחד קצין בדרגת סגן והשני טוראי, ואילו ארבעת האחרים הינם בדואים.

Handwritten text, possibly a name or address, written in dark ink. The text is partially obscured and appears to be "D. Gold" and "2090".

ירושלים, טו' כסלו תשל"א
13 דצמבר 1970

הסבות שהניעו את נאצר לקבלת יוזמת רוג'רס

במאמרו השבועי (ע"פ) סימז"ח 3.12 מתאר הייכל את אחד השלבים במערכה האחרונה של נאצר - הסכמתו ליוזמה רוג'רס. הסבות לקבלת היוזמה היו:

- א. רצון להשיג הסדר מדיני במשבר המזה"ח.
 - ב. הערכה מחודשת של המצב בחזית המזרחית.
 - ג. הצורך בהצטיידות מחודשת לקראת מלחמה אלקטרונית.
 - ד. פעולה נגד מסע התעמולה הישראלי.
 - ה. הצעת רוג'רס כוללת בצוע החלטת מועבי"ט ונסיגה.
- הרי הטיעון להבהרת מניעים אלה שהייכל מייחס את הדברים לנאצר עצמו. נאצר הבחין בין שלשה דברים:

א. 1. הפתרון הפוליטי

מבוסס על החוק הבינלאומי האוסר תוקפנות ושמוש בכח, אך ישראל לא הייתה משחנעת מסעיפי החוק הבינלאומי.

2. הפתרון המדיני

מבוסס על לחץ להסרת עקבות התקפנות כולל כוח צבאי בשעה הצורך.

3. הפתרון הצבאי

"המבוסס על השימוש בכוח הצבאי בלבד, למן ההחלטה ועד הסוף. ההגיון של פתרון זה ומשמעותו - פירושו חריגה מהמטרה של "הסרת עקבות התוקפנות", לשם השגת מטרה אחרת, רחוקה יותר, והיא חיסול ישראל עצמה. לפי הערכה נאצר, לא היה המצב הערבי והבינערכי בשל - בשלב זה - להגשמה מטרה זו:

- הכח הערבי לא היה מספיק להגשים זאת עתה.

- ארה"ב לא הייתה מרשה זאת - ככה סתם - והיא הייתה מתערבת ישירות נגד הערבים, כדי למנוע השגת מטרה זאת, אפילו אם היה בידי הערבים הכוח הדרוש והאמיתי לשם כך. נאצר שמע בעצמו אזהרה זו פעמים אחדות ומפי אחראי אמריקני אחד - ואף היה ברשותו מידע המאשר את אמיתות הדברים ששמע.

- בריה"מ לא יכולה - בגלל אחרייתה העולמית - לחמוך בנו להגשמה מטרה זו. שכן, חמיכה כזו מצד בריה"מ - פירושה שעליה להיות נכונה למלחמה גרעינית בלתי נמנעת עם ארה"ב"

לחיק יסוד כיר ד'
1970

הפתרון המדיני הוא החזקה מעמד, פעילות בינלאומית ורכוז כוח צבאי לשם הפעלתו בעת הצורך.

חפיסתו האסטרטגית של נאצר

1. המשבר במזה"ח מהווה סכנה לשלום העולם.
2. הכוח הצבאי בעל האפקטיביות המעשית הוא הכוח שאינו מאפשר להגיע למצב המצריך הפעלתו.
3. למצרים יש או יכול להיות לה הכוח הצבאי לנהל מערכה לשחרור סיני ועזה, אולם לחדור לאדמה שהייתה כבושה בידי ישראל לפני '67 ולהגיע לגדמ"ע, לגולן וירושלים לשם שחרורם לזה אין מצרים מסוגלת בשלב הנוכחי כחוצאה מהמצב בו נחונה החזית המזרחית.
4. המלחמה אינה בחירה קלה בגלל האבדות הרבות, לכן חתר נאצר לפתרון מדיני ומוכן היה לתת הפקודה להלחם רק אם מוצו כל האפשרויות המדיניות.

ג. הסבות להחמוטטות החזית המזרחית

1. חכוכים חמורים בין שלטונות ירדן לבין "ההתנגדות הפלסטינית".
2. סיסמאות המשטר הסורי הקודם בדבר מלחמה עממית.
3. החשדות בקרב שני פלגי הבעת' בעיראק ובסוריה.
4. טענות המלל של מפלגת הבעת' בבגדאד שהגזימו לגבי גודל הכוח העיראקי בירדן.

ג. המלחמה הבאה - מלחמה אלקטרונית

בעקבות החקפות ישראל נגד מטרוח חיוניות בעומק מצרים ובים סוף בנוסף לחזית התעלה, החלה המלחמה האלקטרונית ועל מצרים להצטייד לקראת מלחמה חדשה זו.

ד. סכול התעמולה הישראלית

ישראל נהלה מסע תעמולה מוצלח ביחוד בנושא העזרה הסובייטית למצרים עד כי היה נדמה שבמזה"ח מתנהלה מלחמה בין בריה"מ לישראל. בנואמו ב-1 במאי 1970 העלה נאצר את מחשבתו לסכל את מסע התעמולה הישראלי ע"י פניה לניכסון. בשיחתו עם נאצר העלה סיסקו, בין השאר, נקודות אלה:

1. ארה"ב דורשת שיעמיד אותה פעם נוספת בנסיון
2. ארה"ב רוצה בפתרון המשבר כדי למנוע התפוצצותו
3. ארה"ב רוצה להמנע מעימות עם בריה"מ.

ה. השלב האחרון בקבלת היוזמה האמריקנית.

1. נאצר עמד על המצב הפנימי השורר בישראל. החמרו, הניגודים והמלחמה הקרה בין השלטון האזרחי לבין הממסד הצבאי.
2. בקבלו את היוזמה משכו את חשומה לכו שני משפטים:

(א) בצוע החלטת מועבי"ט

(ב) הזכרת המילה נסיגה

הוא ידע שישראל ריכזה את כל מאמציה משך 3 שנים לדחיקת החלטת מועבי"ט לעולם השכחה והטילה חרם על המלה 'נסיגה'.

3. הזנת הטילים

נאצר פעל עתה במהירות, זימן לטריפולי את שר המלחמה פאוזי ושוחח עמו אודות הזנת מערכות הטילים לחעלה לפני המועד שנקבע להפסקת האש.

4. השהיית החשובה לארה"ב

במשך ששה שבועות השהה נאצר חשבתו לניכסון. זה היה חיפוי לכוונתו האמיתית - הזנת גדודי הטילים לחזית והקמת עמדות חדשות לטילים אלה.

5. נסיעת נאצר למוסקווה

במוסקווה שמע ברז'נייב מפי נאצר על החלטתו לקבל את היוזמה. חשובותיו לשאלות המנהיגים הרוסיים היו, כי הוא לא מוותר על שטח ערבי, ובלי לוותר על הזכות הפלסטינית, שכן העם הפלסטיני הוא בעל זכות להגדרה עצמית. בגבולות אלה הסכים נאצר לקבל את היוזמה בחומם לא שם רסן לחופש פעולתו.

* * * * *

משרד המשפטים
 12.70 - 3
 לשנת השר

דובר צה"ל
 לא ליחוס

תדרוך רקע ליום

26.11.1970

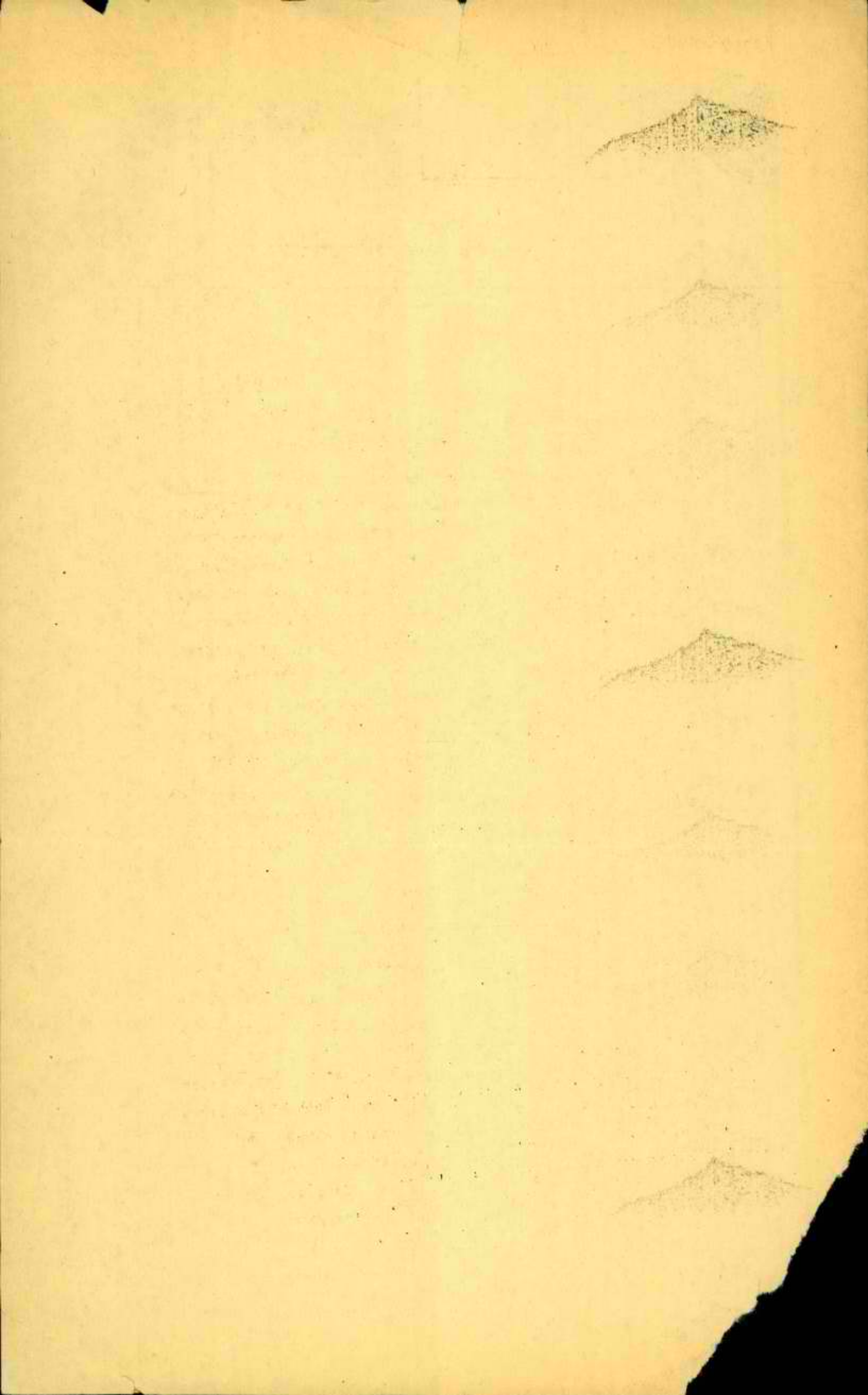
י ד י ע ו ת

"צפרי שינרי ביחסי טוריה מצרים"

ק ה י ר - בימים הקרובים צפויים שינויים ממשויים באיזור, ובפרט בחחום יחסי טוריה - מצרים - זאה הכריז אמש סגן ראש כמשלת טוריה ושר-החוץ שלה, עבד אל-חלים ח'דאם. סוכנות הידיעות המזרח-תיכונית, המוסרה על כך, מוסיפה, כי ח'דאם האשים את ההנהגה הקודמת של מפלגת הבעת' בניחול מדיניות, שגרמה לבידודה של טוריה במישור הערבי. בתוך כך בישר, כי תואם ועדה מפלגתית לבדיקה מיבנה הפנימי של הבעת'. שר-החוץ הסורי הוסיף, כי דמשק תפתח בקרוב פעילות נרחבת וחקיים, בין השאר, מגעים מדיניים "למען בעיית-פלשתיין". כן דנה עתה ההנהגה בעיבוד נוסחה "לחזית לאומיה מתקדמת", אשר תוצג בפני כל "הכוחות המקדמים והלאומיים", שובכללו בממשלתו הנוכחית של אסד. "אל-אהרם" מסר אתמול, כי אסד עומד להגיע בסוף השבוע לקהיר, לדיונים עם ראש ממשלת מצרים, אנואר סאדאת.

קהיר: "משלחת סובייטית תומכת במאבק המחבלים"

ק ה י ר - משלחת סובייטית, שסיימה עתה את ביקורה במצרים, הביעה את חמיכתה במאבק המחבלים - על כך מוסרה סוכנות הידיעות המזרח-תיכונית מקהיר. המדובר במשלחת הוועד המרכזי של התאחדות פועלי העשיות הבניין בכריה"מ. לדברי הסוכנות המזרח-תיכונית, נאמר בהודעה המשוחפת על שיתות המשלחת עם איגוד פועלי הבניין במצרים: * המשלחת הסובייטית מגנה המשך הכיבוש הישראלי; * הצד הסובייטי מדגיש את חמיכתו "לפיתוח ה"פלשתינית". כן משוכנעים הסובייטים בזכותו של העם הפלשתיני לנהל מאבק מזויין להחזרת אדמתו.

המחבלים תוקפים את השלטונות

בעוד שנמסר מצפון=המדינה על ההתגשורת צבאית, יצאו שופרות המחבלים מחדש בדברי=החקפה=והסתה נגד ממשלה רבת=עמון.

דובר מטעם המחבלים בבילרד מטר, כי היום בשעות הצהריים עדיין נמשכה ההתגשורת, שהחלה אחמול בכוך ליד תעלת צפון, כ=5 ק"מ צפונה לג'רש, על הדרך לאירביל. המדובר בקרב שנישט בין הדיוויזיה השניה של צבא ירדן לבין מחבלים מהארגון "החזית העממית הדימוקרטיה". מן הראוי לציין, כי קרב זה פרץ בה בשעה כשארגוני המחבלים ישבו בבירה ירדן ודנו בחכניות האיחוד ביניהם. ממשלת ירדן הוחקפה אחמול כחריפה על=ידי שלושה גורמים: שידורי המחבלים מבגדאד, בטאון ה"פתח" ורדיו דמשק.

השידור מבגדאד מאמש, שנשא אופי תקיף ביותר, כלל את האשמות האלו:

- * למרות כל ההסכמים, הולכות=וגוברות מדי=יום הפעולות הפרובוקטיביות מצד שלטונות ירדן;
- * התנהגותה של רבת=עמון מזכירה את ימי=ספטמבר השחורים: חיפושים בבהים, פגיעה באזרחים, חילול כבוד נשים, שדידת חנויות ופיטורי עובדים מן הכוחות הלאומיים, מהצבא ומהמימשל.

מטרת "הפרובוקציות"

האשמות דומות ואתרות נהפוטמו אחמול גם מעל דפי העתון "פתח". אף הוא טוען, כי נמשכות פעולות=הפרובוקציה מצד השלטונות וכי כוחות=הבטחון בירדן תוגברו. פעולות אלו - טוען בטאון המחבלים - נעשות במטרה "להניע את העם הפלשתיני להסכים להקמת המדינה הפלשתינית המוצעת".

בטאון ה"פתח" קובל אף הוא על מטע=הפיטורים בירדן. לדבריו, 98 אחוז מן המפורטים עתה בירדן הם מבני הגדה המערבית ורק 2 אחוזים הם אנשי הגדה המזרחית, מבין אלה, המגלים סולידריות עם "המרד הפלשתיני" (אגב, עובדה זו מעידה על מידת התמיכה, שממנה נהניו עתה המחבלים בירדן...)

רוצה להיפטר...

בהחקפה נוספת, במיוחד נגד חרטיין, יצא אמש גם רדיו דמשק. המלך נאשם על חוכן האיגרות ששיגר אל ראשיהן של מדינות=ערב, "לבד מאש"פ". חרטיין - טען השידור הסורי - מוכן לוותר אפילו על מחצית ממלכתו, ובלבד שייפטר מן ההתנגדות הפלשתינית. כן מואשם המלך, על שאינו מצדד בפחרון שאלח פלשתיין על חשבון הגדה המזרחית.

"מי שמציג את הדברים בצורה כזאת - לא יהסט למכור את פלשתיין, המורה השארותו מלך בגדה המזרחית... האמנם טכור הוא, שכסאו יהיה יציב יותר בגדה המזרחית, אם ימכור את פלשתיין?" - נאמר בשידור מלמשק.

קשיים במיזוג הארגונים

נציגי ארגוני המחבלים ניהלו בימים האחרונים שיחות בלכת-עמון על מיזוגם במסגרת "החזית לשחרור פלשתיין" - רעיון זה הגה, כידוע, מנהיג ה"פחח", יאסר ערפאת. ידיעות, שמקורן במצרים, מוסרות, כי כבר הוחלט על מיזוגם של ארבעת הארגונים העקריים - "פחח", "צאעיקה", "החזית העממית" ו"החזית הדמוקרטית" - במסגרת "צבא שחרור פלשתיין". כן נמטר, כי הוקמה כבר החטיבה הראשונה בצבא הפלשתיני, בפקודו של בקולונל הירדני טעד צאיל, מפקדה לשעבר של חטיבת אלחוטסיין, שערק מצבא ירדן בעת הקרבות בספטמבר 1970. אם-אכן נכונה ידיעה זו, פירושה - הרחקת שאר הארגונים הקטנים יותר, ובכלל זה ארגונה של עיראק "חזית השחרור הערביה", וזאת - בנווד לתכניתו הכוללת של ערפאת.

ערפאת לא השתתף

אולם בידיעות אחרות, המגיעות מירדן, נאמר, כי משלחות מטעם כמה ארגונים חבלניים לא הגיעו כלל לשיחות, ועל כן נדחה המשכן לשבוע הבא. כן נמטר, בין השאר, כאילו יאסר ערפאת עצמו, שיזם, כאמור, את האיחוד החדש, לא השתתף משוט-מה בפגישות שהיו לעומת-זאת, נמטר, כי מנהיג ה"פחח" נפגש אמש, בלמשק, עם גשיאה החדש של טורקיה ויצא היום לשיחות בקהיר. נראה איפוא, כי הנסיונות לאחוד בקרב המחבלים עדיין נחקלים בקשיים.

ଫିଲିପ୍

ଫିଲିପ୍
ଫିଲିପ୍

7431/1

20.11.1970

תדרוך רקע ליום

י ר ד י

"שיחות ישירות"

לראשונה מאז נהמנה רצפי תל לראש=ממשלה בירדן, נפגשו עימו
 אהמול נציגי המחבלים. הפגישה נערכה בישיבה, שנערכה בעמאן בראשותו
 של ראש ועדת=המעקב, באהי אל אדע'ם, בשיחה, שארכה כשעהיים,
 השתתפו מצד המחבלים אברהים בכר וצלאלח חולף, המכונה "אבו איאד".
 עד=כה נערכה כל פגישה בין המחבלים לבין רצפי תל, וכזכור,
 הכריז יאסר ערפאת, כי לא ישוב לירדן עד להדחתו של תל.
 עם=זאת, מוסיפים ארגוני המחבלים למתוח ביקורה על השלטון
 הירדני, בעיקר מחמת חידוש ההתנגשויות. בין השאר, מאשימים המחבלים
 את השלטון בכוונה להביא להיסולם.
 פגישה נציגיהם עם רצפי תל, ופגישה נוספת שנקבעה למחר
 (21 בנובמבר), נראות, על כן, כנסיון לברור הסענה ההדדיות
 בדבר אי=מלוי ההסכמים ולמניעה הידודות של משבר צבאי נוסף,
 שיאסר ערפאת אינו חדל מלהתנבא עליו, כי יפרוץ בימים הקרובים.

ביטוי נוסף לחולשת המחבלים

העתון הלבנוני "אל-ציאד" עמד השבוע על החגברות הלכי=רות
 פסימיים בקרב כלל הפלשתינאים, ביחס לכוחה ולתכליתה של הפעילות
 החבלנית.
 מסתבר, כי הדמורליזציה השוררת, כנראה, בשורות המחבלים,
 דבקה באינטלקטואלים פלשתינאים, המפקקים בכך, את יש חכליה למטרותם
 של המחבלים להכחיד את ישראל ולהקים מדינה פלשתינאית, חילונית.
 למנהיגי המחבלים נהירים, כנראה, הלכי=רות אלה, העשויים
 להצטרף לגילויי ההתנגדות בשטח מצד חקלאים במזרחה של ירדן ובדרומה
 של לבנון ולצחוק אותם, בתולשחם, למצב של אוטופיה כחודעה הפלשתינאים.
 יש להניח, כי זוהי אחת הסיבות העיקריות לכך, כי בכל ראיונותיו
 האחרונים, משתדל יאסר ערפאת ביותר=שאת לדחות שוב=שוב דעיונות
 להקמת מדינה פלשתינאית בגדה המערבית.

חסנין הייכל:

חכמים ופירוד בעולם הערבי

המצב בעולם הערבי "איננו משביע-רצון" - למסקנה זו מגיע חסנין הייכל, עורך "אל-אהרם", בטרור השבועי האחרון שלו. סרקע למאמרו זה של הייכל משמשים הזעזועים הפנימיים וגילויי הפירוד, הפוקדים - ביחוד-שאת מאז מותו של נאצר - את מדינות-ערב (כל אחת לחוד) ואת הזירה הבין-ערבית בכללה. ואמנם, נימת האכזבה והצער, לאור התפתחות זו, עוברת כחוט-השני בהערכת-המצב של עורך "אל-אהרם". "התמונה הכללית של המצב בעולם הערבי" - מציין הייכל - "היא לא כזאת, כפי שהנה צריכה להיות". מוסיף העתונאי המצרי: "המינימום שאפשר לומר עליו (על המצב) הוא, שזהו מצב בלתי משביע-רצון; זהו תיאור מסוייג ומאופק מאוד של מה שמתרחש כיום...".

מאבקים פנימיים

אח דבריו אלה מבטט הייכל על ניתוח ההתרחשויות האחרונות בארצות-ערב, הניזונות ממאבקים פנימיים קשים. הייכל אף מחאר, ללא-כחל-ושרק, את המציאות השוררת בכל אחת ממדינות-ערב לחוד:

* כירדן - התנגשות בין השלטון לבין ההתנגדות (קרי: המחבלים), ואין זה חשוב לי בדיון זה מי האחראי; מה שחשוב - הוא עצם קיום ההתנגשות.

* בטרדיה - מאבק בין אגפים, המשתייכים למפלגה אחת, ואין זה חשוב לגבי, מי מאגפים אלה צודק יותר; מה שחשוב - הוא עצם קיום המאבק.

* בעיראק - היסורים הנערכים בשקט, אולם כחמי הדם הנשפך בחיסולים אלה מנצנצים, ואין זה חשוב מבחינתי, מי מחסל את מי; מה שחשוב - הוא עצם קיומם של החיסולים.

באותה מידה מודאג הייכל גם משאר שלוחותיו של המתנה הערבי, "מתרזיטיה ועד מרוקו", השקועות בראשן-ורובן ב"טרדות" פנימיות-משלהן. ואילו המזרת הערבי כולו - טוען העתונאי המצרי - "משקיף מרחוק ונזהר לכל יטחבן".

העדר עמדה אחידה באו"ם

בחלקו האחר של הסדר שלו קובע הייכל, בצער, כמובן, כי חוסר האחדות והפירוד, המאפיינים כיום את "האומה הערבית", כולה, באו לידי ביטוי מובהק גם בדיוניה של עצרת-או"ם האחרונה, בה העלתה מצרים את המשבר במזרח-התיכון, משחי טיבות, לדברי הייכל:

* כדי לעורר את התעניינותו של העולם הערבי במשבר המזרח-תיכוני;

* כדי להטיב "למסע=התעמולה האכזרי, שאירגנו ארה"ב וישראל נגד מצרים בגלל פרשת=הטילים..."

עורך "אל=אהרם" מודה, בדאבון=לב, כי הדיונים האלה באו"ם הנחילו למצרים אכזבה מרה מבחינת הסולידריות הערבית. מדוע?

א. "התפוררנו" - מאיין הייכל ומצביע על ניגודי העמדות שנחגלו בעצרת בקרב משלחת ערב.

ב. "נחפלבנו לשנים בדיוק": שבע מדינות ערביות הצביעו בעד החלטה, שנחקלה בעצרת הכללית, והיא משרתת בוודאי את טובתן במשבר; ואילו שבע מדינות אחרות החרו את ישיבת ההצבעה, אף=על=פילסופיה משרתת, ללא ספק, את טובת האומה הערבית בשאלת המשבר. וכאן מדגיש העתונאי המצרי, כי קבוצה זו של מדינות=ערב נימקה את אי=השתתפותה בהצבעה בכך, שלדעתה, אין פתרון למשבר, "זולת המלחמה המזוינת לאלתר, וחו=לא".

ג. גרוע מזה: מדינות ערביות - מגלה עורך "אל=אהרם" - הפעילו את השפעתן האחת נגד דעותה. כדוגמה לכך מביא הייכל עובדה מעניינת, הקשורה בקרבה. נצטט אותו איפוא "אתרי שעלה בידי ראש המשלחת המצרית, מחמוד ריאד, לשכנע את נציג קרבה להפעיל את השפעתו אצל כמה מהמדינות המתקדמות באמריקה הלטינית, כדי שיצביעו בעד ההחלטה - שיכנע מחמד יז'ר, ראש המשלחת האלב'ירית, את אותו נציג קרבה להימנע מהצבעה ולהפעיל את השפעתו על כמה מהמדינות המתקדמות באמריקה הלטינית, כדי שיצביעו נגד ההחלטה".

טיבוט מהלכים מדיניים

העדר עמדה ערבית אחידה - מודה הייכל - שיכשח לערבים את מהלכיהם הבין=לאומיים וזרעה מבוכה אפילו בקרב ידידיהם. כאן מצטט העתונאי המצרי את נציג הוורן, שאמר בצערו: "המיד לקחנו בחשבון את הטיקול של האחדות הערבית, ואילו עתה עלינו להביא בחשבון את הטיקול של הפירוד הערבי".

לדברי הייכל, נמנע גם נציגה של איטליה מהצבעה, והודה בפני הערבים, כי "...כאשר באנו להצביע, היינו נבוכים - כיצד נצביע בעד הערבים, כאשר חציים תומכים בהחלטה וחציים מתנגדים לה?...". בסכמו פרשה עגומה זו, שבדמה זקק מדיני המור לערב, קובע הייכל במפורש, כי הופעה אומללה זו של הציגי ערב באו"ם היא בבואה נאמנה למצבנו הנוכחי בזירה הערבית עצמה. ולפיכך, כמובן, טוען עורך "אל=אהרם", כי מצב זה אינו משביע=רצון".

חסינין הייכל אינו מסתיר גם את דאגתו מחולשת קה"ר בנושא הפסקת-האש, דאגה, המורגשת היטב מבין השיטיין של הטור השבועי. חששו הולך-וגובר נוכח העובדה, שממשמש ובא הרגע המכריע - ה-5 בפברואר 1971 - בו יגיעו לקיצם 90 ימי הפסקת-האש הנוספים. הייכל מטעים, כי בשם זה לא חוכל קה"ר להתחמק עוד מהכרעה, וביום זה מן הדין, שחצא ממנה פקודה: "או להלום - משום שאין חועלת בהמתנה, או להמחין, משום שקיימה חועלת ממשית המונחת בידינו ואינה בבחינת "פאטה - מורגנה". לא יתכן - קובע הייכל - שהפקודה הצפויה מקה"ר ב-5.2.71 תחרוג מעבר לשחי האפשרויות הללו, והרי "בשחי האפשרויות טמון מיבחן אימתני...".

חוסר כושר=הכרעה

המסקנה המתבקשת מחיבוריו של הייכל היא - כי הן מצריים והן מדינות-ערב אחרות נעדרות, למעשה, כושר=הכרעה, מאחר שבנסיבות הקיימות לא יתכן כדבר. והנסיבות - מהן? (ציטוט): "אולם התמונה הכללית של האומה הערבית לא נשחנתה לעומת מה שהיתה ב-4 בנובמבר; ההתנגשות נמשכה; המאבקים ניטשו; הטיהורים מתחוללים; אלה השקועים בעיסוקיהם עודם שקועים, בעוד אלה העומדים משקיפים עדיין מהגבעות ומתילי התולות".

הייכל מדגיש לבסוף:

"כולנו, לכל אורך הזירה הערבית הזאת, עטוקים בחככים, ודעתנו מוסחת מכדי להתוות מדיניות, שעה שמעיני האוייב לא נעלמו הדברים, שהרי הוא נמצא בתוכנו - שומע ורואה".

Handwritten signature or name in Tamil script.

Handwritten text in Tamil script, likely indicating the sender's address or name.

ל.י

431/1

דו"ר צה"ל / 15.11.70

הודעות דובר אה"ל שפורסמו בין הוואריכים

8 נוב' - 14 נוב' '70

=====

- 092045 - אזרח ישראלי, ד"ר יאחק מיטרני בן 46 מבח- ים שנפצע לפני שבוע (2.11.70) בעלות כלי רכב על מוקש מדרום לקצימה שבמזרח סיני, מת מפצעיו. כזכור נפצעו באותה תקרית שני שוטרים שנסעו באותו כלי רכב.
- 110830 - 2 אזרחים תושבי רצועת עזה, ו- 2 שוטר מ מקום מ נפצעו הבקר (11.11) סמוך לשעה 0530 מהתפוצצות מטען חמר נפץ בככר מד"נן שבעזה. כוחות הבטחון סורק מ באזור.
- 131345 - בהתפוצצות רימון יד בחברון נפצעו הבקר (13.11) 12 אזרחים. המקרה ארע בשעה 1000 לערך כאשר רימון יד נזרק לעבר רכב צבאי שנק בעיר. לא היו נפגעים לכוחותינו 10 מהפצועים הנם תושבים מקומיים והשנים האחרים ערבים ישראליים.

אירועי בתחן שותף / סכום סטטיסטי

8 - 14 נובמבר 1970

(לבוסס על האירועים הנתנים לפרסום)
(המספרים בסוגרים הם נתוני השבוע הקודם להשוואה)

(1) אירועים

ישראל	יהו"ש	עזה	מצרים		טוריה	לבנון	ירדן	סה"כ	הגזרה
			סיני	ליד התעלה					
			(-)-	ארט': (-)-					מצרים
			(-)-	מרג': (-)-				(1)-	א) ליד התעלה
			(-)-	נק"ל: (-)-				(-)-	ב) סיני
			(1)-	מקוש: (-)-				(1)-	
			(-)-	חבלה: (-)-					
			(-)-	מטוס: (-)-					
			(-)-	קרב-					
			(-)-	אוויר: (-)-					
(1)-	(-)-1	(8)6	(1)-	סה"כ: (-)-	(-)-1	(3)1	(1)1	(13)10	שאר הגזרות
					(-)-	(1)-	(-)-		מתוך זה בשטחנו

(2) אבידותינו

ה	ר	ח	י	ט	כ	צ	פ	ע	י	נ
(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	חיילים
(1)-	(-)-	(-)-	(-)*1	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(1)1	אזרחי ישראל
(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	ערביי הסטחים
(-)-	(-)-	(3)-	(2)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(5)5	חיילים
(3)1	(-)-2	(-)-	(1)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(35)2	אזרחי ישראל
(-)-	(-)-10	(4)6	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(-)-	(4)16	ערביי הסטחים

(3) אבידות החבלנים (בהתקלויות בלבד)

(-)-	(-)-	(1)-	(-)-	(-)-	(-)-	(3)-	(-)-	(4)-	הרוגים
									עצורים

הערות:

* - נפצע ב-2 נוב' דר' לקצימה ומח השבוע מפצעיו.

1870

Jan 1st ...

Feb 1st ...

Mar 1st ...

Apr 1st ...

May 1st ...

Jun 1st ...

Jul 1st ...

Aug 1st ...

Sep 1st ...

רשימת תקריות שלא פורסמו
בהודעות נפרדות
8 - 14 נוב' 70

א. סיכום

גזרת ירדן - 1 תקריות
גזרת סוריה - 1 תקריות
גזרת לבנון - 1 תקריות
גזרת מצרים - - תקריות
רצועת עזה - 5 תקריות
אזורים אחרים - תקריות
סה"כ - 8 תקריות

ב. פירוט

ירדן

9 נוב' - מספר פצצות מרגמה לעבר צה"ל באזור אום צוף. הושבה אש.

סוריה

12 נוב' - אש נק"ל נורתה לעבר צה"ל צפ' מז' לקוניטרה.

לבנון

12 נוב' - מספר פצצות מרגמה לעבר צה"ל באזור אביבים. הושבה אש.

מצרים

א . מ . ל .

רצועת עזה

9 נוב' - אש נק"ל לעבר סיור צה"ל במחנה שאטי בעזה. הושבה אש.

4 נוב' - ריזען חבלה נזרק לעבר אוטובוס בסג' עיה.

11 נוב' - נזרק רימון בוג' בליה. 2 מקומיים נפצעו.

12 נוב' - נזרק רימון לעבר לשכת העבודה ברפיח.

14 נוב' - חובלה מסילת הברזל דר' לעזה.

אזורים אחרים

א . מ . ל .

תדריך רקע - 13.11.70

הצודות סותרות על הפסקת-האש

מצרים

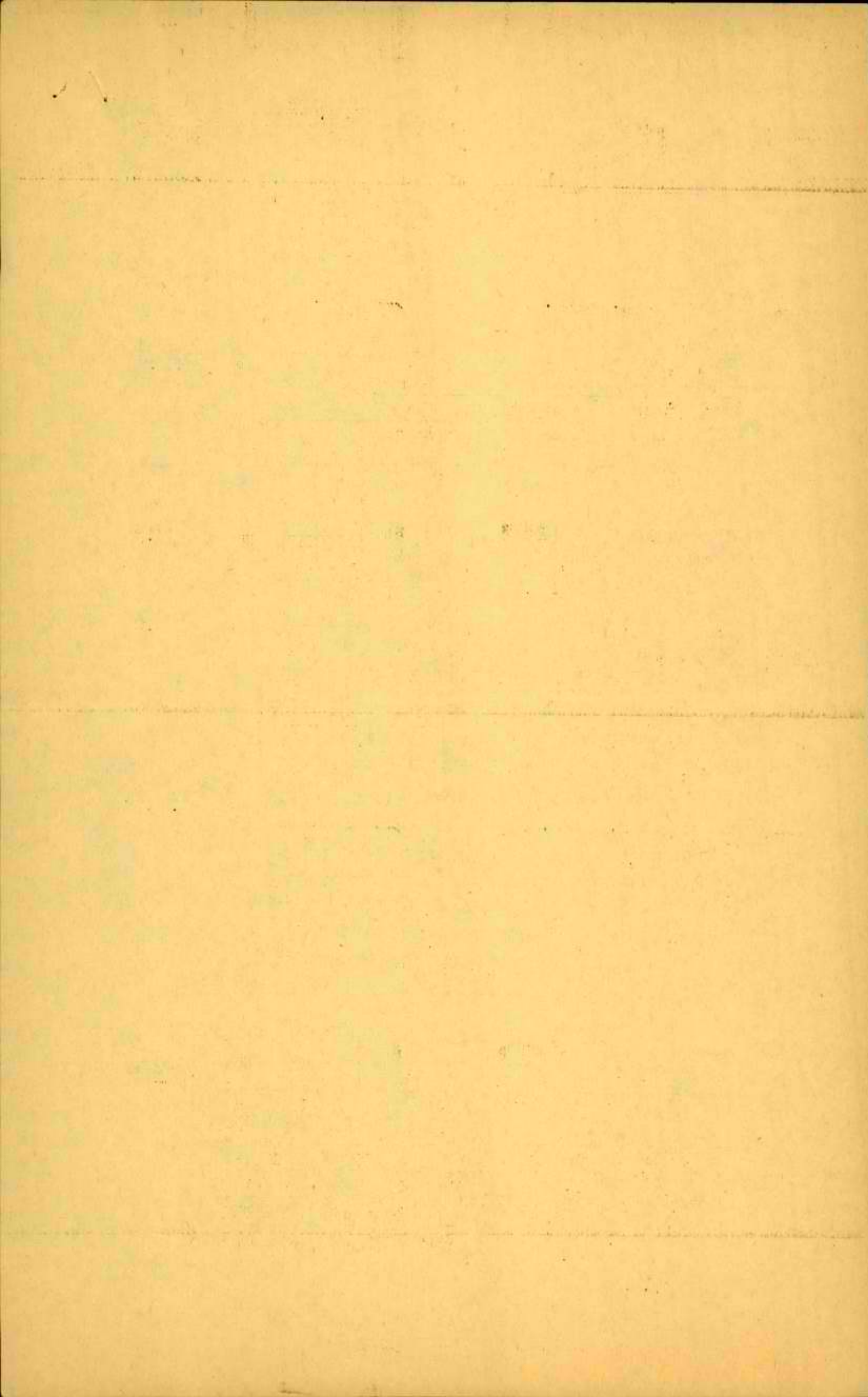
- 19.10.70 * סאדאת, בדבריו לקצונה הבכירה: - "במקרה שבסכיים להארכת הפסקת-האש, לא תהיה הארכה אלא לתקופה אחת בלבד. לא בסכיים בשום פנים=ואופן לחזור על ההארכה".
- * רוב העתונים המצריים חזרו=והדגישו בפרסומיהם, כי מצרים לא תאפשר הארכה לתקופה שלישית, וכי המשך הפסקת-האש ישרת את ישראל בלבד.
- 5.11.70 - "אל-אחבאר": הארכה נוספת לא תיתכן, אם לא תהיה התקדמות לקראת מציאת פתרון (רמז לכך, שמצרים תהיה מוכנה להארכה לתקופה שלישית, אם יתחדשו שיחות-יארנינג).
- 6.11.70 - "אל ארדס": הפסקת-האש מותנית בחידוש שליחותו של יארנינג תוך חודשיים (איום, כי מצרים עלולה להפוך את הפסקת-האש לאחר חודשיים, כלומר, בראשית ינואר 71).
- 7.11.70 - "אל אחבאר": הפסקת-האש השנייה, בניגוד לראשונה, אינה קושרת את ידי המצרים, מאחר שהפעם מדובר בהסכמה מצרית חד-צדדית, ומצרים יכולה להפוך אותה - אם תמצא לבכון.
- 12.11.70 - סאדאת (בבאום): מצרים לא תשלים עם הארכה שלישית של הפסקת-האש, אלא=אם=כך ייווצר איזה מצב שהוא, שיצביע על כך, כי יארנינג הגיע, אמנם, לשלב, אשר בו ייתכן לדבר שבית ולהרהר שבית. לא תהיה הארכה נוספת באוחד אוטומטי. מצרים לא תחדש את הפסקת-האש רק בגלל דיבורים ומהלכים מדיניים. בכל אופן, מצרים עומדת על כך, שיארנינג יגיש דו"ח למזכ"ל האו"ם תוך חודשיים.

* * *

הפדרציה המשולשת - תגובות אופייניות

מצרים - קאדיר מרבה לפרסם את דבר כיבון הפדרציה בכל טיפשות=התעמולה, ובתוך כך היא שמה דגש על המשמעות הבודעת לגוף זה מבחינת חיזוק מעמדם הצבאי של הערבים בגד ישראל.

הדיכל מאשר, במאמרו השבועי, כי החיפזון בהחלטה על כיבון הפדרציה נבע מן המצב, שנוצר לאחר הסתלקותו של נאצר. "מן ההכרח, שתבין, כי חל שינוי במצב" - כותב הדיכל. "ישנן עמדות, שקאדיר יכלה, בזכות בוכחותו של נאצר, להשהות את הטיפול בהן...

זכור לנו, כי נאצל היה מעדיף לדחות את הדיונים על הפדרציה ועל האיחוד. האומה הערבית יכלה להרשות זאת לעצמה, כל עוד היה חי, שכן גילם את תוחלת האיחוד. אולם לאחר שהסתלק, בשנתה סגבון הפעולה... ("אל-אהרס", 12.11.70).

לד - לא נשמעו שום הצהרות בנושא הפדרציה מפי מנהיגים לוביים כלשהם, לבד מדברי קד'אפי. העתונות בלוב הסתפקה במספר מאמרים קצרים, השמים דגש על אחדות ערבית כוללת.

טזאן - הארסום יוצאת בשבח ההחלטה על כיבון הפדרציה כלפי חוץ ומבליטה את הקשיים כלפי פנים. מנהיגים סודאניים, שהופיעו ב-11 לחודש בחארסום, הטעימו, כי האיחוד הוא מטרה איסטרטגית, שהדרך אליה ארוכה ומייגעת, ורצוי לעשותה איפוא בשלבים, המבטאים את רצון העם.

ב-12 לחודש זה הצהיר סגן ראש ממשלת טודאן, מאמון אבו-ז'יד, שכל אחת משלוש המדינות תשמור על ריבונותה החוקתית (הכרובה לצורת-התקשרות רופפת יותר, כלומר, לקובפדרציה). אבו-ז'יד נדרש גם לשאיפות האיחוד הכלל-ערביות ואמר, כי "אין חכמיות לאלתר לצירוף מדינות ערביות אחרות לאיחוד".

עיראק - בימים הראשונים לאחר ההכרזה על כיבון הפדרציה שמרה בגדאד על שתיקתה ולא פירטמה כל תגובה בנושא זה. כידוע, טרויה עיראק בימים אלה במצב של יריבות חריפה עם מצרים, והיא שואפת להנהיג את המרכז הפאן-ערבי הבעת'י, המתחרה בנאצריזם. עט-זאת, אין ברצונה של עיראק להסתכסך, כגראה, גם עם לוב וטודאן. אתמול (12 נוב') פורטמה לבסוף ברכה מסוייגת מפי סגן מזכ"ל הבעת' העיראקי. נאמר בה, כי מפלגת תבעת' מברכת, אמנם, על כל צעד בדרך לאיחוד ומאחלת לו התקדמות והצלחה, אולם הצלחתו של איחוד כלשהו בין שתי מדינות ערביות, או יותר, קשורה לשאלה, באיזו מידה נובע האיחוד מהאחדות הערבית והאיסטרטגיה המהפכנית של האיחוד - מציבת זנרכה - גלוי בתוכנו הדמוקרטי-העממי והמתקדם-הסוציאליסטי וכן - באפשרותו להיות פתוח בפני הכוחות הערביים המתקדמים.

עד כאן דבר העיראקים. חשובה לכך אפשר למצוא בדבריו של סגן ראש ממשלת טודאן, שהובאו לעיל. הוא הטעים כאמור, כי בשלב זה אין הפדרציה המשולשת מוכנה לקלוט מדינות ערביות נוספות.

דברים דומים השמיע אמש גם נשיא מצרים, סאדאת, אשר אמר, כי הפדרציה אינה התגבשות של גושים בעולם הערבי, אלא היא גרעין של מדינות, הזהות במטריהן, במטרתן, ובהכרתן, וכי קודם-כל יש לדאוג לביסוסו של גרעין זה - וכן לאחר-מכן לעבור לשלב הבא.

- סוריה

דמשק לא בדרשה לפדראציה ימים אחדים, בהקשר זה יש, אולי, עניין בידיעה, שהופיע בדו-השבורעון "אפדיקה - אסיה" (היוצא לאור בפאריז), כי בוועידת-שדיפולר, בדצמבר 1969, גיששו הסורים אצל נאצר בזכר האפשרות לכיבוץ איחוד משולש בין מצרים, לרב ו-סוריה. קדא'פר התלהב אז מרעיון זה ואף הציע, שהמדינה החדשה תשמור על השם המרשיים "קע"מ". הידיעה מוסרת, כי גשיא סוריה, אתאסד, עמל לילה שלם, בגסותו להשפיע על נאצר לבוא לדמשק, אולם בסופו-של-דבר במנע השליט המצרי מהחלטה חיובית.

תגובה סורית ראשונה הוטמעה ב-12 בנובמבר ובכללה בהחלטותיה של ועידת הבעת'. הסורים ציינו, כי יש להעמיק את הקשרים עם קע"מ, ומן הראוי לקדם כל צעד אפשרי לאיחוד. כן קראה דמשק לפעול למען שטטוש הביגודים החלקיים בין "כוחות-הקידמה" הערביים.

- אלג'יריה

אין תגובות. כידוע, מתחרה אלג'יריה במצרים על ההשפעה בלב. הפרסום על ביקורו הקרוב של בומדיין בלב נחשב כאחד הגורמים להחשת ההחלטה המצרית על הפדראציה.

- תוניסיה

ברכה פושרת. תוניסיה שומרת, כבראה, על קו-גיגה ומעדיפה שלא להסתכסך לפי שעה עם הפדראציה הנמצאת על גבולה. בתוניסיה קיים, ללא ספק, חשש מחזירה מצרית - לובית מערבה.

- לבנון

יו"ר בית-הנבחרים בדרך על כיבוץ הפדראציה. תגובה מעבייבת בתפרטמה בעתון "אל בהאר": "כל ערבי מייחל ורוצה בכיבוץ, או בהמשך כל סוג שהוא של איחוד ערבי כולל, בין שלוש מדינות או בין שתיים. אולם, זהו דבר בלתי-אפשרי". "כל ערבי מביח את ידו על לוח ליבו, מאמץ את זכרונו ועומד להוסיף ל"שלושת האנסורדיס" ההסטוריים (לדברי אימרה הערבית ידועה, חיה אגדית, עוף אגדי וחבר באמן הם שלושה אנסורדיס שלא יתגשמו לעולם. - המתחגט), שלא ייתכן, כי יתקיימו, אבסורד רביעי, והוא: איחוד ערבי מסוג כל שהוא, בתוך מדינה אחת, במפלגה ערבית אחת, או אפילו בתוך ממשלה ערבית אחת. כל ערבי אומר כעת, שלא יכון איחוד בין מצרים, לרב ו-סודאן, אם ישא אופי מדיני גרידא. מן הדין, שלפני-כן יקומו איחוד אוכלוסין, איחוד כלכלי, איחוד צבאי, ולבסוף - איחוד בתחום ההסברה.

ערפאת מחדש את טרסמת "פלשתין הדמוקרטית"

בהופעתו ב-11 בנובמבר, בפגי כיבוס הוועידה האפדיקבית - אסייבית בשדיפולר, חזר יאסר ערפאת באזבי בציגיהס של 70 מדינות על הסיסמה הידועה, כי "הפלשתנים רוצים מדינה דמוקרטית, שבה יחיו בשלום ובצדק יהודים, בוגרים ומוסלמים". רעיון ערטילאי זה של "מדינת פלשתין הדמוקרטית", שבה ישרור-כביכול שוויון בין בני כל הדתות, כבש בשעתו את דעת-הקהל, ובעיקר את 'השמאל החדש'!

בסימפוזיון, שנערך בסוגיה זו בבירות, במרץ 1970, ואשר פורטט בשלמותו בעתון הלכנוני "אל-אנואר", הוזכר העניין, על-ידי משתתפי הסימפוזיון עצמם, כסיסמה שבזרקה לחלל העולם כתכסיס תעמולתי. מנהיגי המחבלים הבהירו בדבריהם, באותו סימפוזיון, כי האידיאולוגיה החבלנית אכן גורסת טובלנות על-פי מנהגי האיטלאם, כלומר, מתן חסות לבתינים יהודיים במדינה, שתהיה מוסלמית.

להלן ציטוט מדברי המשתתף "המתון" בירור באותו סימפוזיון - הוא נציג ה"פת"ח":
"אין טעם להכבס ביום לפרטים בנושא המדינה הדמוקרטית. העלאת הסיסמה בשלב זה פרושה - לפתוח פתח צר לאוייב ישראל, ותוך כדי כך להלנם בו, בלא הפסק, בפנים פלשתיין. לכשיוחשו כוחותיו הצבאיים, הכלכליים והמדיניים, והוא יהיה במצוקה קשה - כל זאת בשיתוף-פעולה עם ההמונים הערביים מהאוקיינוס ועד המפרץ, ועם ההנהגות הצבאיות של המונים אלה - או=אז לא תהיה¹⁵ ברירה אלא להפנות את מבטו לעבר אותו פתח צר (מדינת פלשתיין הדמוקרטית - המתרגם) בצטיון למצוא בו מוצא. אז תוכל המהפכה הפלשתינית להסיר את אי=הבהירות, כדי שהאוייב יוכל לראות בכוחה את הדברים. לכן אין זה לנוועלת לטלק כיום חוסר=בהירות זה. בסופו=של=דבר, כאשר יצא האוייב הישראלי, או המדינה הציונית מפתח זה - לא יקום דבר אלא על=פי רצון הנצחון הפלשתינאי".

חבר מפקדת ה"פת"ח", "אבו - אדא", פרטט ביוני 1969 בעתון המצרי "אל=טליעה" דברים אלה:

"מובנו של המושג מדינה פלשתינאית דמוקרטית ברור, והוא חיסול הקיום הציוני - גזעני בתוך פלשתיין".

אבו ג'האד, ממנהיגי "החזית העממית", אמר בראיון, שפורטט בעתון המצרי "אל=אחבאר" (נ=10.7.69), בהסבירו את הרעיון לכיבוץ "מדינת פלשתיין הדמוקרטית":
"על הערבים לפעול להפסקת ההגירה היהודית לישראל ולעודד הגירה יהודית מישראל למדינות=ערב, כך, שכל מדינה ערבית תקלוט חזרה את היהודים, שהגרו ממנה, וזאת - כדי לקעקע את הקיום הציוני בפלשתיין".

בכרוז של "פת"ח", שהופץ בשנת 1963 באוניברסיטת ברקליי בארה"ב, נאמר:
"יהודים יוצאי מדינות=ערב, אשר הגרו לישראל מהווים עתה % 53 מכלל האוכלוסיה הישראלית. יהודים אלה הגרו מארצות ערביות שונות כגון: מצרים, אלג'יריה, מרוקו, עיראק, סוריה ו-תימן. אם יהודים אלה יחזרו לארצות=מוצאם - דבר, שאין טפק, כי רבים מהם היו מעובייבים לעשותו - הבעיה תיפטר במידה רבה".

"אנו פוזנים לכל אומות העולם לשתף פעולה עמנו בקבלת היהודים החיים עכשיו באורה בלתי=חוקי בפלשתיין כאזרחים מלאים. בצורה זו יוכלו לסייע לפתרוגה של בעייה אנושית זו".

חוקיין תובע הפיקוד על הכוח העיראקי

ביירות - ירדן תבעה מעיראק להעמיד את חיל=המסלוח

העיראקי, הנמצא בצפון הממלכה, תחת פקודתו של המלך חוסיין, או לפנותו מירדן - על כך מוסר היום העתון הלבנוני "אל-כפאח", הידוע כפרו-עיראקי, בדרך=כלל.

לדברי העתון, כלולה תביעה אולטימטיבית זו באיגרת,

שסוגרה על-ידי ראש ממשלת ירדן, וצפי תל, אל ממשלות ערב.

באיגרתו זו מזהיר תל, כי ייתכן, שהצבא הירדני יכתר=

מחדש את רבת=עמון, וזאת - מסיבות אלו:

* המחבלים אינם ממלאים בקפדנות אתר ההסכם;

* קיים בסיון להפיל את המשטר בירדן בסיוען של כמה

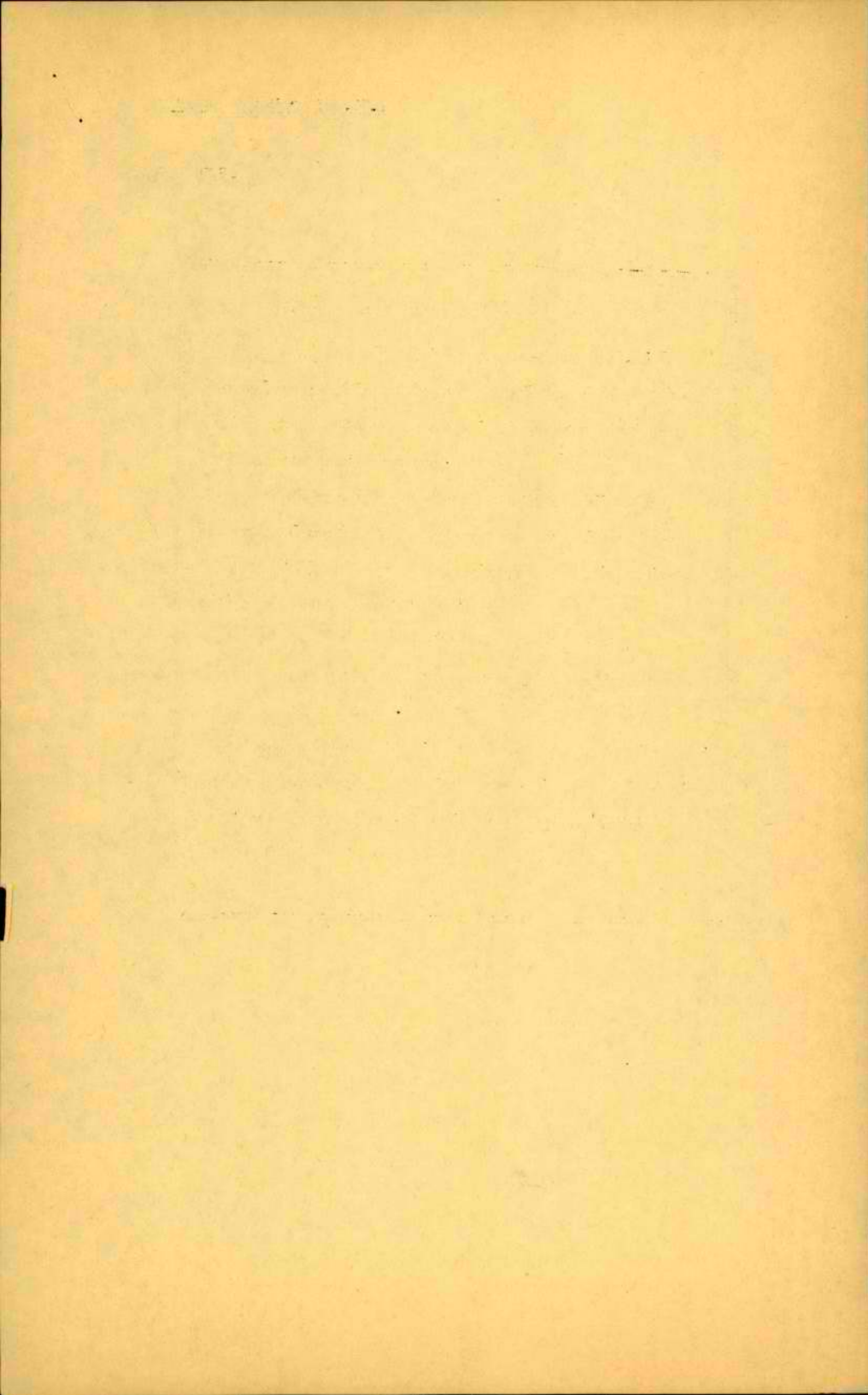
ממדינות=ערב.

איגרתו של וצפי תל מזכירה גם את תכניתה של מצרים לגבי

החזית המזרחית - ובהתאם לכך דורש תל להעמיד את הכוח העיראקי

בירדן תחת פיקודו של המלך חוסיין, ואם לאו - תדרוש

ירדן, שכוח זה ייצא מהמדינה.

אש"פ חוקף את ממשלת ירדן

רב-ת=עמון - בהאשמות בגד ממשלת ירדן, שאיבה מקיימת את התחייבויותיה בהתאם להסכם עם המחבלים, - יצא אתמול הוועד המרכזי של "הארגון לשחרור פשלתין" (אש"פ).

בהודעה מטעם אש"פ באמר עוד, כי זההסכם (האזרון), שנכרת ברב-ת=עמון, אינו דן בעצם זכותם של המחבלים לשאת נשק, אלא בהסדרים הקשורים בכך. כן טוען אש"פ, כי פרוטוקול ההסכם אינו אוסר על "מיליצית" המחבלים לשאת את נשקם האישי בערים.

הודעת אש"פ היא הוכחה לכך, כי ניתן פירוש טובה - ע"י הממשל והמחבלים - להסדר ביניהם, ולמעשה מגסה כל צד לפרטו כטוב בעיניו. בהקשר זה ראוי לציון השידור מבגדאד מאמש, בו יצא "קול הוועדה המרכזית" בקריאה ל"מיליצית" המחבלים לשמור על עמידה איתנה ולהיות מוכנה למנוע כל בסיון גוסף לשפיכות=דמים. "פקחו עינים והיו דרוכים ברובים" - באמר ב"קול הוועדה המרכזית" מבגדאד.

* * *

ספסרות בחומרי=בניין - במצרים

קארי - על מחסור חומר בחומרי בניין, השורר במצרים, מוטרם העתונים הערביים.

מחמת המחסור - מציינים העתונים - משגשג ופורה השוק השחור בחומרים אלה. כך, למשל, נמכרת בשוק השחור טובה ברזל סמחירה 80 לי"מ, במחיר ספסרי של 170 לי"מ.

בעת נבעובה אחת במסר מקאהיר על הגדלת ייצורם של מכשירי=ראדיו=וטלביזיה עממים, ושל סוללות למכשירים אלה.

הגידול בייצור זה מוסבר, אמנם, בצורך לספק את הדרישות בחודש הרמדאן, אולם לדעת משקיפים, הסיבה היא אחרת. השלטונות המצריים - מציינים המשקיפים - מעוביינים מאוד בייצור מירבי של מקלטי=טלוויזיה, מכיוון שהם רואים בו כלי=תקשורת המובי חשוב מבחיבה תעמולתית. באמצעות הטלוויזיה יכולים שלטונות קאהיר להחדיר לאוכלוסיה המצרית, על כל שכבותיה ורבותיה, בכלל זה תוטבי הכפריים, את עיקרי מדיבותם.

* * *

תזריך = רקע / לא לייחוס

ערפאת: צבא ירדן צערך ל"סיבוב שני"

מנהיג "אל פתח", ראסר ערפאת, יצא היום באזהרה בשריפולר, כי המתיחות בירדן הולכת-וגוברת מחדש.

את אזהרתו זו השמיע ערפאת בכינוס של הוועידה האפריקנית - אסייבית, הנערכת עתה בלוב, דווקא בו-בזמן כשהפרסומים בירדן בוקטים נימה אופטימית ומצביעים על התקדמות מתמדת בניצוץ ההסכמים.

כן עדיין לא בודע, אם בכוונתו של ערפאת לשוב לירדן (המטמשת בסיס-פעולה עיקרי של המחבלים) ולבוא בדברים עם ראס ממטלתה, אף-על-פי שוצפי תל חוזר-ומצהיר על בכונתו לדבוק בהסכמים ולברוג לפיהם.

לעומת-זאת, בא ערפאת אתמול מקאהיר ללוב, לטיחות עם שליטה, הקולובל

קד'אפי, הידוע בעמדתו הקיצונית נגד ירדן. (אגב, לוב היא המדינה הערבית היחידה, שביתקה את יחסיה עם ירדן בעת הקרבות עם המחבלים בחודש ספטמבר). קד'אפי הכריז הטבוע, כי הפלשתינאים נמצאים תחת איום של "הטמדה-והכחדה ו חלטה למנוע מהם מלהתקייט".

מה אמר?

אזהרתו של ערפאת מעל במת הוועדה בשריפולר כללה עיקרי-דברים אלה:

* צבא ירדן מגייס את כוחותיו ל"סיבוב שני" (נגד המחבלים, כמובן).

* הנשק, המוסיף לזרום מארה"ב, משמש את "סוכבי האימפריאליזם" בירדן בהכנותיהם למלחמה חדשה.

* הבטיבות, שבשתררו בעולם הערבי לאחר מותו של נאצר, מביעות את אויבי הפלשתינאים למחשבה, כי אמנם יצליחו בניסונם הנוסף להרוס את "המהפכה".

העתון הלבנוני "אל-כיפאח" טוען היום, כי ערפאת לא יבוא ללבנת-עמון,

כל עוד יעמוד וצפי תל בראשית הממשלה. כן טוען העתון, כי ערפאת מקווה, שלחץ בין-ערבי יביא להדחתו של תל.

ניסה להיבנות

ערפאת ניסה להיבנות מתוצאות הקרבות בירדן על-ידי חיזוק מבהיגותו

ב"אל-פתח" וע"י השלטת ארגונו על שאר ארגוני-המחבלים.

עתה הולכים-ומתקרבים הסימנים לכך, כי הדיבורים על אחדות המחבלים

לא נבעו מתהליך יזום, אלא היו פרי מצב, שבכפה בתוקף הבטיבות.

1881

1. The first part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

2. The second part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

3. The third part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

4. The fourth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

5. The fifth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

6. The sixth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

7. The seventh part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

8. The eighth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

9. The ninth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

10. The tenth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

1882

1. The first part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

2. The second part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

3. The third part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

4. The fourth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

5. The fifth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

6. The sixth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

7. The seventh part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

8. The eighth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

9. The ninth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

10. The tenth part of the year was spent in the study of the history of the country, and the progress of the war.

פרשה זו - מקורה עוד במשבר הקודם, שהתחולל בירדן, ביוני 1970, כאשר קרבו של ערפאת החלה לרדת, והוא איבד מיוקרתו לטובת מנהיג "החזית העממית לשחרור פלשתיין", ג'ורג' חבש. חבש, שקולו לא נשמע בעת הקרבות האחרונים, הואטם על-ידי גורמים ערביים שונים - בכלל זה ערפאת - באחריות למשבר זה, וכזו - במעשה חטיפת המטוסים והנחתם בירדן.

לראשו אף הוקצב פרס מטעם שלטונות ירדן (עד-כה לא נודע על ביטולו של הפרס). באחד השלבים המוקדמים של הקרבות, הודיעו שלטונות ירדן, כי להבא יכירו באש"פ בלבד. גם ההסכם האחרון בינם לבין המחבלים, המתיר פתיחת משרדי מחבלים בערי ירדן, דן בוועדה המרכזית בלבד. בימים האחרונים היינו עדים לפרסומים שונים על חילוקי-דעות בקרב ארגון "החזית העממית". בין השאר דובר בדרישות לסילוקו של ג'ורג' חבש.

חילוקי-דעות

אולם, ארגון "אל-פתח" עצמו מסתדל לכסות על חילוקי-הדעות והיריבות האישית, ההולכים וגוברים בקרב מנהיגי המחבלים. בימים האחרונים הופיעו 2 ממנהיגי הארגון, "אבו איאד" ואברהים בכר, בהכרזות לדאיונות לעתונות, זאת - לאחר שרבו השמועות בדבר הכוונות לסלקם. ייתכן מאוד, שהשנים הורשו להופיע במסגרת מאמץ של "אל-פתח" לחפות על המאבקים הפנימיים המתחוללים בו.

נודע, כי יאסר ערפאת ושליט לרב, קד'אפרי, הגיעו לתמימות-דעים, בשיחותיהם הגערכות עתה, בדבר הצורך בארגון-מחדש של תנועת המחבלים. בסאובו של ארגון ה"צאעיקה" פירסם אף הוא מאמר בזכות האורגניזציה בשורות ארגונו. בין השאר, באמר בפרסומו, כי יש לדון מחדש ביטודות האסטרטגיים של המחבלים ולבצע אירגון-מחדש מקיף באיסטרטגיה המדינית והצבאית, לאחר שמאורעות-הדמים בירדן הוכיחו, שהקשר בין הפעולה המדינית לבין הפעולה הצבאית של הארגונים היה רופף. לפיכך, יש לעיין מחדש בשאלת אחדותם של הארגונים, תוך ביצוע טיהורים מקיפים בשורותיהם.

חששות מדבר ומחיפוכו

עתון "אל-פתח" מ-10 בנובמבר חוטט, על כן, לא רק מהתחדשות הקרבות בירדן, אלא גם ממצב, שבו ישוב וישרור השקט. העתון קורא להגשמת איחוד מהפכני ומקיף של המחבלים במהירות האפשרית ובכל הדרכים במדינות השונות.

"וזאת - משום היותנו במרוץ עם הזמן" - מציין העתון. המאמר ממשיך וקובע:
"אנו חוששים שמא יביא השקט שיחזור לדפיון ולא יוגשט איחוד מקיף".
חששות אלה - הן מהמשך המלחמה בירדן והן במקרה שלא תפרוץ, כלומר
חששות ממצב ומהיפוכו, והפרסומים המרובים על הצורך בראיוגניזציה בארגונים
השובים, מבטאים את מצבם הדחוק של המחבלים.
מצד שני עשוי העורף הבלתי-בטוח בירדן לנשר גם על חילוקי-הדעות שבניהם
ולמבוע לעת-עתה את כל המשברים הפנימיים המזומנים להם.

✓

=====

Handwritten initials or signature in the top left corner.

תדריך רקע ליום 15.11.70

י ד י ע ר ת

עתוני מצרים - תחת פיקוח

ב ל י ר ת - עתוני המצרים יועמדו, מעתה ואילך, תחת פיקוחה המעשי של מפלגה השלטון ("האיחוד הסוציאליסטי הערבי") - על כך מוסר העחון הלבנוני "אל כפאח". הפיקוח, שיוטל במסגרת הרחבה פעילותה של המפלגה, יחול גם על "אל-אהרם" (שעורכו הוא, כידוע, מחמד חסנין הייכל) - מדגיש "אל כפאח".

* * * *

"צפריים שינויים בצמרת העיראקית"

ד מ ש ק - עתונים לבנוניים. מוסרים, כי בקרוב יחולו שינויים בצמרת השלטון בעיראק - זאת מודיעה טוכנות הידיעה המזרח-תיכונית מדמשק. לדברי "אל-חיאח", נערכים כבר עתה מגעים בבגדאד, במטרה לבצע חילופי-גברא. חילופים אלה יקיפו גם מנהיגים נודעים, הנמנים עם שני האגפים - האזרחי והצבאי כאחת. העחון "אל נדא" אף יודע לציין, כי בבגדאד קיימת נטייה חזקה להטיל את ראשות הממשלה על צדאם אל-תכריתי. באוחר עחון מפורסט גילוי-דעה מטעם המפלגה הקומוניסטית בעיראק, החובע שיחרור כל "העצורים הלאומיים", להפסיק את הטרור ולשים קץ לפגיעה בזכויות-האדם.

* * * *

ס ו ר י ה

מה מונחילל בדמשק?

שתיקה של דמשק (עד-כח) לא הצליחה להעלים מהעולם הרחב את דבר ההתפתחויות הדרמטיות, שאירעו ועדיין מוסיפות לזנחולל בסוריה. יש להניח, כי כל הפעילות עד-עתה החרתשה ללא שמיכות-דמים, ואילו העובדה, כי הקבוצה הצבאית נמצאת במחן פירסום רשמי למתרחש בדמשק, מצביעה על האפשרות, שТОК עדיין מקונה "לא לשבור את הכלים", שפירושו - לפי המסורה הסוריה - הוקעתם של המנהיגים המסולקים כבוגדים, וזאת - חוך פגיעה קשה במפלגה הבעה. ТОК זקוק, כנראה, למפלגה כמכשיר-שליטה וכשלט רעיוני למשטרו הצבאי.

מכל=מקום, נראה עתה ביתר בירור, כי TOK שואף לעבור ממעמד של בכורה למעמד של השליט המכריע בטורליה, וזאת - חוץ כדי הפעלת מינימום של הכוח הנחוץ, אם יעלה הדבר בידו. אין זה מן הנמנע, שחיימצא גם הפעם פשרה כלשהי, שבה יהיה TOK ראשון בין שווים, השווה מעתה יותר.

צפויים טיהורים

צפויים, ללא ספק, טיהורים נרחבים בצבא, במפלגה ובממשלה. כן צפויה פגיעה נוספת בארגון המחבלים "אל=צאעיקה", חוץ כדי מאמץ להגיעו לקבל נאמנות חדשה, דבר, העשוי לגרום לפירוקו ולבנייתו=מחדש בחהליך ממושך.

TOK עשוי בזמן הקרוב להחרות=ולהחזיק אחר שליטי מצרים, עיראק ולבנון ולנקוט צעדי=ראווה של "שיפורים פנימיים", המקובלים עתה בעולם הערבי.

כן יש להניח, כי בכל שיצליח לבסס יותר=ויזרח את שלטונו, יפעל TOK לשיחוף=פעולה יחד עם עיראק וירדן. אשר למצריים - הרי שיחסיו עם קאהיר אינם ניזונים מאהדה יתירה, עוד מימי האיחוד של קע"ם ('58 - '61).

אין חימה איפוא, כי השחלטותו של TOK מחקבלת בברכה בירדן ובלבנון, שכן הן רבת=עמוך והן ביירות רואות בכך מכה למחבלים, המאיימים על שתי מדינות אלו. מצד שני, אין יסוד רב לסברות, כאילו צפויה עתה מדיניות מתונה יותר מצד דמשק כלפי ישראל.

TOK אינו חסיד נלהב של הסובייטים, ואולי אף ימנע מהם להעמיק את חדירתם לטורליה, אולם דמשק קשורה כבר במוסקבה מבחינה מדינית וצבאית במידה כזאת, שאין לצפות לשינויים מהותיים בתחום זה. יש להניח, כי TOK ישאף להוסיף ולפעול בשם המסגרת הבעתית, אולם הבטיט לשלטונו יהיה מעתה הצבא וזה, כידוע, בסיס צר ומצמיח מחחרים בכוא העת.

קרע גלוי

המאבק הממושך, שהיה נסוּש בין 2 קבוצות השלטון היה, ב-17 באוקטובר 1970, לקרע גלוי.

הפלב הצבאי, בראשותו של חאפז TOK, ניצל את כשלון ההתערבות מצבאית הסורית בקרבות ירדן לסילוק השכונותיו עם הפלב האזרחי של צלאח ג'דיד, שהואשם כראש המצודים באותה ההתערבות.

סיכסוך זה בין 2 הפלגים היריבים הגיע לשיאו הקודם בפברואר '69. גם אז היה זה הפלב הצבאי, שאצה לו הדרך להשיג מעמד של בכורה; אולם הענין נסתיים בפשרה ובהמשך דו=קיום בין 2 הפלגים היריבים, שמנהיגיהם הם בני עדה=המיעוט העלאוית.

הפלב הצבאי, בראשותו של TOK, נשאר השליט=בפועל בצבא. קבוצה זו מייצגת את הגישה "הלאומית" ודוגלת בפחרון צבאי של הסכסוך במזרח=התיכון, חוץ שיחוף=פעולה הדוק יותר עם שאר מדינות=ערב.

הפלב האזרחי, בראשותו של ג'דיד, נשען, לעומת-זאת, על מפלגת הבעת'. גישתו היא שמאלנית, והוא דוגל ב"מלחמת-שתרוך מהפכנית" של ההמונים הערביים, לא רק נגד ישראל והאימפריאליזם, אלא גם נגד מדינות-ערב ריאקציוניות. קבוצה זו, המחנודה בחריפות לפתרון מדיני, היא האפוסטרופוס לארגון-המחבלים "אל-צאעיקה". במסגרת זו-הקיום, שעליו הוסכם לאחר פברואר 1969, נהנה נשיא סוריה, אטאטי, ממעמד מיוחד, והוא כיהן בשני תפקידי-מפתח נוספים: כראש-ממשלה וכמזכיר כללי של מפלגת הבעת'. אטאטי שימש כמפטר וכמתווך בין שני הפלגים. הוא נהג לאיים לעיתים חכופות בהתפטרות שלא היתה רצויה לשני הצדדים גם יחד. מכיוון שבמקרה כזה היה ניתן פומבי למריבותיהם. העובדה, כי טוק נמנע זמן ממושך מלנצל את יתרון כוחו, הנובע משליטתו בצבא, נבעה בעיקר מאי-רצונו לפגוע במפלגה, שראה בה מכשיר שלטוני יעיל. יש להניח, כי הוא נזהר גם מפגיעה במעמד-השליט, שרכשה לעצמה עדת-המיעוט העלאוית, שהוא ויריבו נפנים עימה כאמור.

הסכסוך פרץ החוצה

הסכסוך הפנימי פרץ החוצה ב-17 באוקטובר '70 על רקע כישלון ההתערבות הצבאית בירדן. אטאטי נקט את חכטיסו הידוע באיימו בהתפטרות, אולם הפעם נסתיים המרונו בהתפטרות-של-ממש. יחרונו של טוק נראה כמובטח, כשתוחל כטילוק קצינים, מחומכי ג'דיד, ובהשחלטות על ה"צאעיקה". באותו זמן נפוצו ידיעות, כי ג'דיד נמלט ללבנון וכי הוטל מעצר-בית על כמה מראשי חומכיו. אולם חיש-מהר נחברר, כי גם הפעם נאלץ טוק להסכים לבירור מפלגתי, וכי ראשי הפלב האזרחי "הבורחים" ו"העצורים" עתידים להשתתף בכינוס-החירום של מפלגת הבעת' שזומן ל-26 באוקטובר. ההפטרות של אטאטי הוקפאה איפוא. מושב וועידת-החירום של המפלגה נפתח לבסוף, לאחר שתי דחיות, ב-30 באוקטובר ונמשך 14 ימים, במקום 5 ימים שנקבעו לו מראש.

תחילה פורסמו מתוך הכינוס דברים מועטים בלבד, בדרך כלל פרטים שוליים, שהיה ברור, כי אינם מבטאים את המתרחש בו לאמיתו-של-דבר. הפירסום המהותי הראשון, הופיע לאחר 6 ימי דיונים, בחצות ליל 4 בנובמבר. בפרטום זה הודגש בצורך לבדוק בקיעים, שנחבלו בצא, וכן פרצות ומישגים, אשר "צצו בשלב הקודם במישור המלפגה והמהפיכה". למרבה התמיהה, צויינה "חשיבות העמדה המכובדת שנקטה המפלגה, כדי להגן ולבטט את המהפיכה הפלשתינית - הוך 'הסכמה מלאה' עם חנועות ההתנגדות", וכן "התפקיד הנפשע שממלאת הריאקציה כמשרחת האימפריאליזם כמולדת הערבית ובגידחה במהפיכה הפלשתינית".

דובר הוועידה נמלט

מפירוטום זה השתמע, כאילו ידו של הפלג האזרחי חזקה יותר בוועידה, שכן הייתה בהחלטות אלו ביקורת על הצבא והצדקה להתערבות בירדן. כבר בשלב זה הוברר, שהפלג הצבאי, אשר נקט צעדים נגד יוזמי ההתערבות בירדן, אינו קוצר הצלחה בוועידה וכי מישור מיפלגתי זה נוח, כנראה, יותר לפלג האזרחי. בשלב זה נראתה האפשרות, כי המשבר עשוי להסתיים בפשרה בלתי נוחה לפלג הצבאי, אלא=אט=כן יפנה לקביעת יתרונו בכוח ושוב יחרץ גורלה של דמשק בכוח הצבא. עם נעילת מושב הוועידה, בליל ה-12 בנובמבר, פורטמו חלק מהחלטותיה שמשמעותן - הגבלת מעמדם האישי של טוק וטלאס וחזיון טמכיותיהם של הנהגת המפלגה.

ניצול הוועידה בקיצוניות כזאת על-ידי הפלג האזרחי ניתבלה כהימור בלתי-מוצלח. באותו יום השתמש טוק באמצעי-הכוח, שעמד כל העת לרשותו. ב-13 בנובמבר הוצבו חיילים במוסדות השלטון, בחתונה-השידור ובמערכות העיתוניים. ראשי הפלג האזרחי נעצרו, וביניהם צלאח ג'ריר ויוסף זועייך. אחרים נמלטו מן המדינה, ובחובם מאלכ אל-אמין, מי שהיה דובר הוועידה והמודיע את החלטותיה.

=====

21/11/20

אברהם

אברהם

אברהם

NO

25

תדרוך רקע ליום

18.11.70

ידיעות

מורה נחמנה לנשיא סוריה

דמשק - מורה בכיה-ספר, בעל עבר מדיני ללא מוניטין בשם אחמד חטיב, נחמנה היום לנשיאה של סוריה - על כך מוסר סוכנות-הידיעות המזרח-תיכונית מדמשק. הנשיא החדש, בן ה-42, נבחר למשרה הרמה על-ידי ההנהגה הזמנית של מפלגת הבעת', אשר הוקמה לאחר השתלטותו של חאפז אסאד.

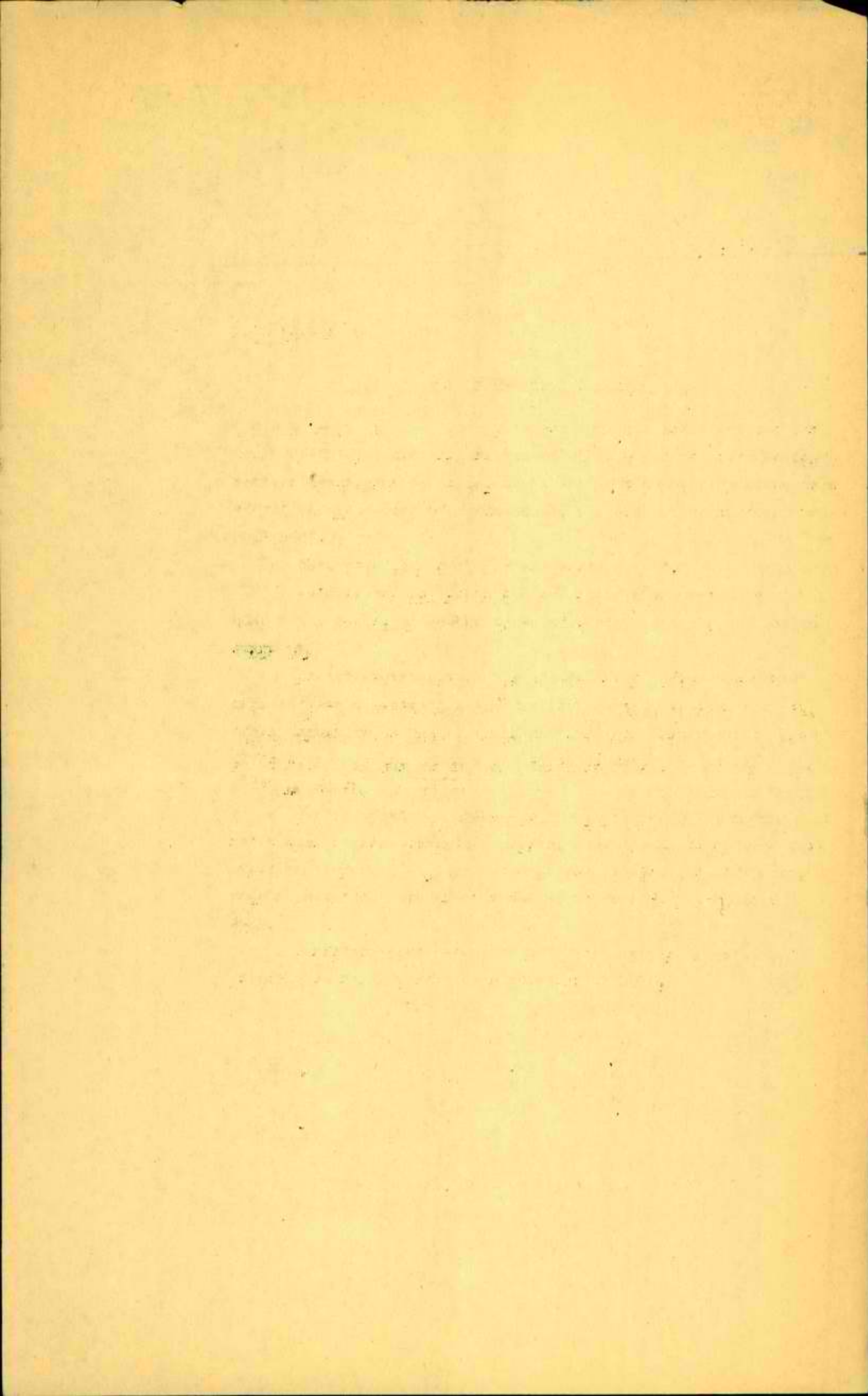
חטיב שימש בעבר כיו"ר ארגון המורים בסוריה. הסוכנות מציינת, כי ההנהגה הארצית של הבעת' הטילה על אסאד אישית להרכיב את ממשלתה החדשה של סוריה, והוא כבר החל במגעים בהקשר זה.

הידיעה מוסיפה ואומרת, כי הממשלה החדשה תכלול מספר אישים בולטים בזירה הלאומית והמחקדמה וכן כמה מומחים. המנהיגים המודחים, ובתוכם הנשיא לשעבר אחאסי, יעזבו את סוריה חוץ ימים אחדים וייצאו לגלות בצפון-אפריקה. אחאסי יעבור לטריפולי שבלוב, ואילו צאלח ב'דיד ילקהיר.

מקורות של הבעת' בבירות מציינים, כי אחמד חטיב נודע תחילה כבעל השקפות שמאלניות קיצוניות, וזאת בהשפעת ביקור שערך בסין הקומוניסטית בשנת 1965. אולם, אותם מקורות מוסיפים, כי הנשיא החדש שינה את השקפותיו בשנה האחרונה והתאים את עצמו לקור של הגנרל אסאד.

הערוך הביירוטי "ליטאן אל חאל" ציין, שמשפר מנהיגים קומוניסטיים נעצרו בסוריה לאחר השתלטותו של אסאד.

21

כושרו של הצבא המצרי - בעיני מוחמד פאוזי

דברי שר-המלחמה המצרי, מוחמד פאוזי, מבטאים בדרך-כלל שביעות-רצון מהתקדמותו של הצבא המצרי, הנכסף למלא את משימתו, לנקום את דם חלליו ולהגשים את הכוונה, שנאצר הקריב עצמו למענה. הפסקה-האש, אומר פאוזי, נוצלה להעלאת הכושר, ובייחוד בכוחות-האוויר המתפתחים. הכוחות פיתחו את עצמם והכניסו את הגורם החדש ללחמה האלקטרונית, לכל האגפים של הצבא. בריה"מ מסייעת בנושק ובמומחים, והאוייב חש בהתפתחות היכולת של הכוחות המצריים ובהכנותיהם לצליחת התעלה.

לא רק נשק

ברם, בדברי השר המצרי נשמעים גם רמזים לכך, שהעניין אינו פשוט-עד-כדי-כך. אף-על-פיו שלדבריו, ישראל חשה, כי הזמן אינו פועל לטובתה - היא מתעצמת וזוכה לסיוע ניכר מארה"ב. הכנות הצבא המצרי ישימו קץ לעליונותה האווירית של ישראל. בריה"מ העמידה לרשות מצרים לא רק נשק חדש, אלא גם את הנסיון של המומחים והיועצים הטכניים. הצבא המצרי לא יכול היה להדביק את המדינות המתקדמות בחזונו המלחמה הקונבנציונליות ובענייני חמוש, אלמלא סיועה של בריה"מ. ואילו מוסקבה, בהגישה את הסיוע ונטיונה, הכירה את רמת ההשכלה הצבאית של הקצינים והחיילים המצריים. רמה זו עלתה מבחינה טכנית ומדעית, והדבר סייע לפיחות שיטת המערכה המודרנית.

המערכה הבאה - מקפת

המערכה הבאה - אמר פאוזי - תהיה מקפת, שהרי ישראל לא תניח לה להיות מוגבלת ביעדיה ובשיטותיה. הצבא המצרי יצטרך, אם-כן, להיות מסוגל להתמודד במערכה מקפת ולא לחת לישראל "לנקוט באופן נפרד ובלעדי כל שיטה, שחראה לה".

הפעילות המדינית ב-3 השנים שחלפו אפשרה לבנות-מחדש את הכוחות המזוינים ולפתחם. היא שאפשרה את שלב העמידה האיחנה, את

שלב ההגנה האקטיבית ואת שלב ההתשה... במהלכה הכיר האויב את מידת העמידה האיחנה והיעילה של העם המצרי ואת הסכמתו, מהוך אמונה והחלטה נחושה, לקבל מערכה ארוכה-טווח".

"הצבא תומך בהנהגה החדשה"

הכוחות המזוינים - אמר הגנרל פארוזי - נחננו אימון בהנהגה המדינית החדשה והוכיחו את נאמנותם לנשיא (המשמש גם כמפקדם העליון של הכוחות המזוינים), אל סאד כשבלבם מקננת ההרגשה, כי העם תומך בהם וניצב מאחוריהם. פארוזי סבור, כי נוכח העובדה, שהצבא המצרי הגיע לרמת כושר, יכולת וגמישות, יכול היה שר-החוץ המצרי לדבר בעצרת האו"ם מעמד-כוח.

הפסקת האש חסתיים

הפסקת-האש, שהתלה, לדברי פארוזי, ב-6 בנובמבר, חסתיים בחום 90 ימים, ב-3 בפברואר 1971, בחצות. הצבא וההנהגה המדינית - הטעים שר-המלחמה המצרי - אינם מעוניינים להפוך את הפסקת-האש לעובדה קיימת ואין הם רוצים בהארכה נוספת. מטרת-הארכה הנוכחית - לחתום הזדמנות לפעילות המדינית הבינלאומית.

גדרש לקידום הטילים

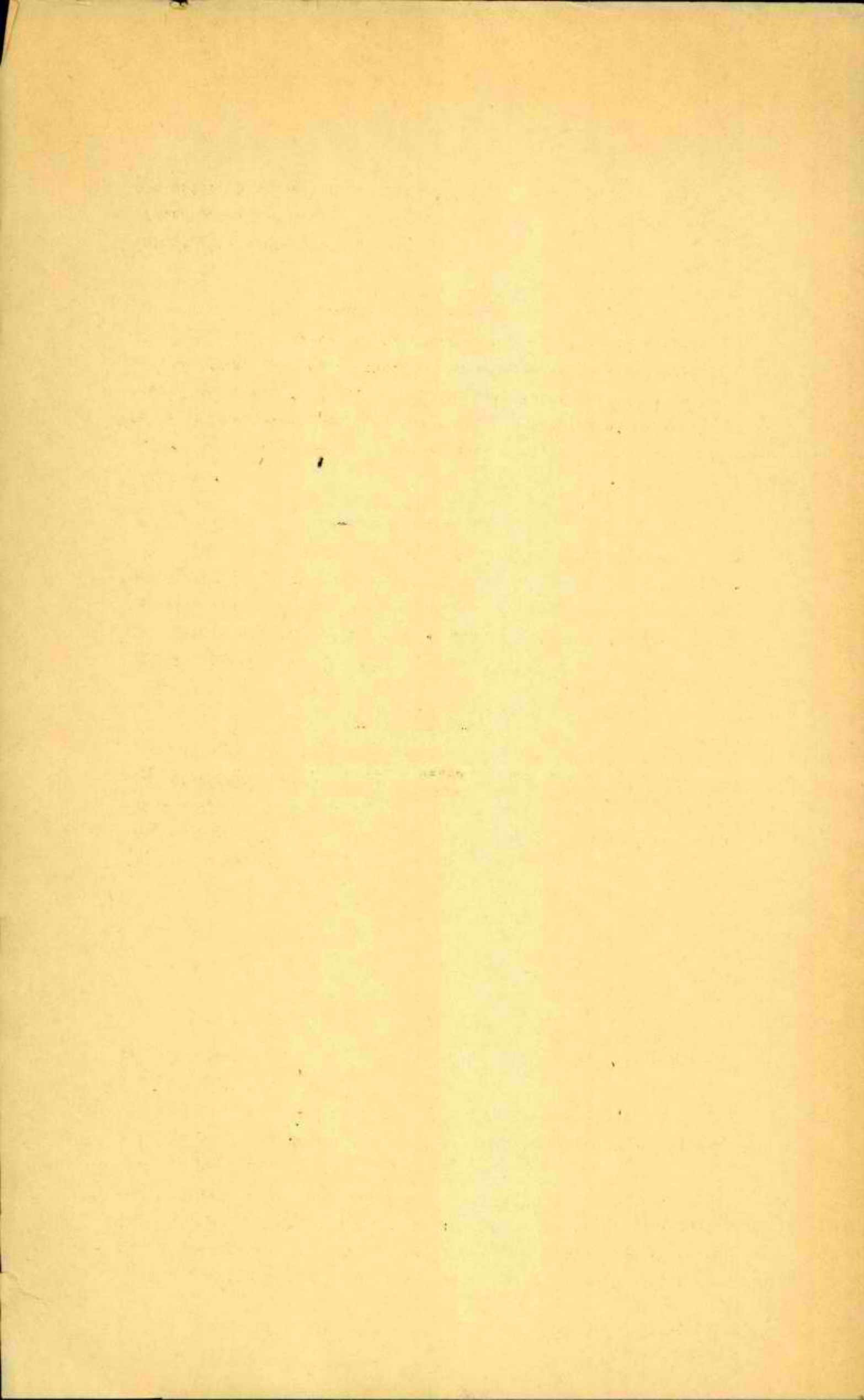
ניחוחו המפורט והמאריך של פארוזי, כי המצרים קידמו את טיליהם עוד לפני שנכנסה לחוקפה הפסקת-האש, ב-7 באוגוסט (הוך הזכרת הנימוק המצרי השגור בדבר הפלה מטוסים ישראלים גם לפני אותו מועד), נושא אופי של הסבר כנגד ביקורת אפשרית במצרים עצמה על הכשלת שיחות-יארינג, בשל קידום הטילים.

* * *

בקיעים בפדרציה המשולשת

עוד לפני שהספיקה לקרום-עור-וגידים, כבר ניבעו בקיעים בפדרציה המשולשת מצרים-לוב-סודאן, אשר על כינונה הוחלט בקהיר לפני זמן-מה בלבד.

על עובדה זו מעיד פירסום לובי, משלוש, היוצא בהחקפה על שליטי סודאן, בשל העובדה שהם גוקטים בנושא הפדרציה. הפירסום ניתן מעל דפיו של "אל ג'ונדרי", בטאון של הצבא הלובי. העתון מגלה, כי בדיוני הפיסגה המשולשת (בין ה-4 ל-8 בנובמבר), שקדמו להחלטה לכונן את הפדרציה, נחגלנו חילוקי-דעות חריפים בין שליטי לוב וסודאן. הסודאנים הביעו את התנגדותם להקמת הפדרציה ולתצו, לעומת-זאת, לקבלת נוסחה בדבר שיחוף-פעולה כלכלי וצבאי, שמבחינתם פירוש

הדבר - סיוע לפחרון בעיותיהם בדרום=מדינתם, וכן גם ביחס לשאלת האפשרות לצרף מדינות ערביות נוספות לפדרציה. לוב תמכה בחכנית המצרית, לפיה תישאר הדלת פתוחה להצטרפות שאר מדינות=ערב, ואילו טודאן התנגדה לכך ואף הציעה לקבוע מסגרת מחייבת בצורה "הנהגה משולשת". הפירסום בעהון הלובי מגלה תילוקי=דעות בנושא לוח=הזמנים. ק'אפי (הידוע כראש המחלבים לאיחוד) הציע להגביל את זמן ההכנה להקמת הפדרציה ל... 3 שנים (1) ולגשש לאלתר לאיחוד מדיניות=החוץ בלבד. לבסוף נחקבלה ההכרעה המצרית להשאיר את לוח=הזמנים להחלטותיהם הנוספות של שלושת הנשיאים.

זהירות סודאנית

מדברי "אל ג'ונדי" משתמע, כי הלובים אינם שבעי=רצון מחוצאות הדיונים בפיסגה. יש להניח איפוא, כי מטרת הפירסום הביקורתי הזה כלפי טודאן היא לסתור את ההצהרות הסודאניות הקובעות, כי "בשלב זה אין חוכניות לצרף מדינות ערביות נוספות לפדרציה". מטחבר איפוא, כי הסודאנים, שיש להם די צרות בפנים, היו ועודם זהירים בכל הקשור בהקמת הפדרציה. הסכמתם הראשונית לאיחוד המשולש באה מטעמי יוקרה ומחוך תקווה לגייס תמיכה במשטר וסיוע צבאי למלחמתם בדרום סודאן.

הפשרה שהושגה, בחיזוקה של מצרים, הועמדה חיש=מהר במבחן - לאור האפשרות, שסוריה תבקש להצטרף לפדרציה, ונוכח כווא החפוז של ק'אפי לדמשק, כדי לטפל בצירופה של סוריה לפדרציה, שעדיין לא נולדה.

=====

P'GON & SON 2019
 P'GON & SON

י.מ. קלא - מיץ
18.11.70

18.11

בפני וועדת העררים לתובענות שבמפקדת אזור יהודה השומרון

בענין: עררים מס' 1/70 - 15/70 ועד בכלל

סיכומים מסעם באי-כוח המשיב

כהתאם להחלטת כב' הוועדה ממכבדים בזה באי-כוח המשיב להגיש את סיכום סיעונם בכחב. סיעון זה מתייחס אך ורק לשאלה הטרומית של סמכות הוועדה לדון בעררים. (ראה החלטת הוועדה מיום 26.5.70).

מבוא

1. כיום 8.1.69 הוגשו בשם העוררים תובענות שונות המתייחסות לנזקים שנגרמו לטענתם לאדמותיהם, הנמצאות בבקעת הירדן, עקב תפיסת האדמות ע"י צה"ל, לרבות מניעת השימוש באדמות לצורך עיבוד חקלאי והריסת מבנים ומיתקנים שהיו על השטח והקמת גדר אשר עוברת בתוך האדמות הנדונות.
2. התובענות הוגשו על פי הצו בדבר תובענות (יהודה והשומרון) (מס' 271), חשכ"ח-1968. צו זה תוקן בצו בדבר תובענות (יהודה והשומרון) (תיקון) (מס' 302), חשכ"ט-1969, בצו בדבר תובענות - (תיקון מס' 2) (יהודה והשומרון) (מס' 372), חש"ל-1970 ובצו בדבר תובענות (תיקון מס' 3) (יהודה והשומרון) (מס' 385), חש"ל-1970.
3. קמ"ט תובענות דן בחובענותיהם של העוררים וביום 18.11.69 החליט לדחותן. מאחר וההעוררו ספקות אם אכן ההחלטה הנ"ל שנמסרה בכחב לידי בא-כוח העוררים הינה החלטה סופית, שלח המשיב ביום 13.1.70 לבא-כוח העוררים הודעה נוספת, ובה הודיע, לשם הסרת כל ספק, כי יש לראות במכתבו הנ"ל מיום 18.11.69, החלטה סופית הדוחה את תביעת העוררים.
4. ביום 25.11.69 הוצא, לבקשת העוררים, צו על-תנאי נגד קמ"ט תובענות ליתן טעם מדוע לא ימשיך לדון ולהשלים בענין התביעות שהוגשו ע"י העוררים, וכן צו על-תנאי נגד המשיבים האחרים שתוכנו אינו רלבנטי לענינו.

Handwritten text, possibly a title or introductory paragraph.

Handwritten text, possibly a list of items or a detailed description.

ДЕЛ

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...
11. ...
12. ...
13. ...
14. ...
15. ...

5. ביום 11.3.70 החליט בית-המשפט העליון, בשבתו כבית-משפט גבוה לצדק, לבטל את הצו על-תנאי שיצא מלפניו ובהחלטתו קובע בית-המשפט כי "אין טוען כי התיקון (הצו מס' 372) גורע מחובתה של וועדת העררים לדון בערר שהוגש. נמצא, גם השאלה אם הצו המתקן מצדיק את דחיית התובענה היא ענין לוועדת העררים לענות בו". התיקון שאליו התייחס בית המשפט העליון הוחלף מאז בצו מס' 385.
6. על פי סעיף 2 (ג) לצו בדבר תובענות (מס' 271) כפי שתוקן בצו מס' 385 לא תוגש ולא תידון תובענה בנין נזק שנגרם בשטח עליו הכריז מפקד האזור כעל שטח לחימה, בתנאי שמפקד האזור אישר בתעודה כי הנזק נגרם כתוצאה מפעולה צבאית שבוצעה מתוך צורך צבאי. תעודה שניתנה כאמור תהווה הוכחה מכרעת לגבי האמור בה.
- הכרזה על שטח לחימה שכללה, בין היתר, את השטחים נשוא התובענות ניתנה ביום 1.2.70. ביום 25.5.70 הוציא מפקד האזור תעודה המאשרת כי הנזק לעוררים נגרם כתוצאה מפעולה צבאית שבוצעה מתוך צורך צבאי.
7. בסעיף 2 לצו מס' 385 נאמר כי הוראות סעיף 2 (ג) של צו מס' 271 יחולו, בין השאר, גם על תובענה העומדת בפני וועדת העררים לתובענות, ביום חתימתו של צו זה, דהיינו ביום 25.5.70.
8. ב"כ העוררים הודה בכך שהשטח שבו נגרם הנזק נשוא התובענות הינו שטח עליו הכריז מפקד האזור כעל שטח לחימה וכן הודה בכך שמפקד האזור אישר בתעודה כי הנזק נשוא התובענות נגרם כתוצאה מפעולה צבאית שבוצעה מתוך צורך צבאי.
9. צו מס' 385 ניתן לאחר שהוגשו העררים הנדונים לוועדה נכבדה זו, כך שהוראת סעיף 2 לצו מס' 385 חלה על עררים אלה.
10. על פי החלטת הוועדה מיום 26.5.70 הוטל על הצדדים לטעון תחילה בשאלת סמכות הוועדה לדון בעררים אלה.
11. ב"כ המשיב יטענו כי הוועדה לא הזקק לערר לאור הצו מס' 385.

27. *[Faint, illegible text]*

28. *[Faint, illegible text]*

29. *[Faint, illegible text]*

30. *[Faint, illegible text]*

31. *[Faint, illegible text]*

32. *[Faint, illegible text]*

33. *[Faint, illegible text]*

34. *[Faint, illegible text]*

12. העוררים טוענים במכתבם מיום 31.5.70, הכולל תוספת טענות לערר, כי הצו

מס' 385 אינו תקף בהיותו רטרואקטיבי וכן מכיון שהוא מבטל זכויות מוקנות.

ב"כ המשיב יבקשו להראות כי:

- (א) לוועדה אין סמכות לבדוק תוקף הצו;
- (ב) אין פסול בתחולתו של הצו על מעשים שארעו לפני הינתנו;
- (ג) וועדת העררים לא תראה לבדוק את התעודה שניתנה על ידי מפקד האזור;
- (ד) הצו לא פגע בזכות מהותית כלשהי של העוררים, הניתנת לממוש.

א. סמכות הוועדה לבדוק תוקף צו

13. אין וועדת העררים מוסמכת לבדוק תוקפם של הצווים הנדונים. טענת ב"כ המשיב היא כי המפקד הינו הנורמה העליונה באזור אשר בידיה סמכויות החקיקה. וועדת העררים הפועלת מכחה של חקיקת המפקד, אינה מוסמכת לבקר את הצווים הנדונים על יסוד הטענות שהעלה ב"כ העוררים.

ב. אין פגם בצו שתחולתו רטרואקטיבית

14. אם תחליט הוועדה שהיא מוסמכת לבדוק את תקפם של צווי המפקד, יטען ב"כ המשיב כי על החפץ לפסול תקפו של דבר חקיקה לסמוך את טיעונו על הוראה שבדין הגורעת מסמכותו של המחוקק לקבוע אותה הוראה שלפסלותה טוענים. אין בשיטת המשפט החלה באזור למצב בישראל. אף בישראל אין כל מניעה לתחיקה בעלת תוקף רטרואקטיבי (א. רובינשטיין, המשפט הקונסטיטוציוני, עמ' 120-131).

הכלל נגד חקיקה רטרואקטיבית הוא רק הנחה לכאורה המהווה חלק מכללי הפרשנות בלבד אשר על פיהם מניחים שהמחוקק לא התכוון ליתן תוקף למפרע להוראותיו אלא אם כן ביטא במפורש כוונה סותרת.

לענין זה נצטט מהאמור בפסק-דינו של בית-המשפט העליון ב-ע"פ 1/48 (פסקים עליונים, כרך א' עמוד 513), מקום שם דן בית-המשפט העליון בכוח החקיקה בתוקף למפרע. באותו עמוד מסכם בית המשפט את ההלכה בענין זה

81. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year.

- a) The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year.
- b) The second part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year.
- c) The third part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year.
- d) The fourth part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year.
- e) The fifth part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year.

82. The second part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year.

83. The second part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year. The letter is divided into two parts, the first of which deals with the work done during the year, and the second of which deals with the work done during the year.

84. The third part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year.

85. The third part of the document is a letter from the Secretary of the State to the Governor, dated 18th March 1877, in which he reports on the progress of the work done during the year. The letter is divided into two parts, the first of which deals with the work done during the year, and the second of which deals with the work done during the year. The letter is divided into two parts, the first of which deals with the work done during the year, and the second of which deals with the work done during the year. The letter is divided into two parts, the first of which deals with the work done during the year, and the second of which deals with the work done during the year. The letter is divided into two parts, the first of which deals with the work done during the year, and the second of which deals with the work done during the year.

כפי שנפסקה באנגליה, בדחותו את טענת הסניגור בענין חוסר תוקפה של חקיקה
רטרואקטיבית, כדלקמן: -

"(א) אף על פי שחקיקה בתוקף למפרע איננה רצויה בדרך כלל,
אין להכריז עליה שהיא ממילא ובהכרח בלתי צודקת. יש
מסיבות, ובטחון המדינה כרוך בהן, המצריכות חקיקה בתוקף
למפרע, מפני שהחוקים הרגילים שנעשו למסיבות רגילות
ולצרכים השכיחים של החברה אינם יכולים לספק את דרישות
הצדק והמשפט.

(ב) ההכרעה בשאלה, אם המסיבות מצדיקות חקיקה בתוקף
למפרע, היא בידי הפרלמנט ולא בידי בתי-המשפט אשר אין
מתפקידם לבדוק את הצורך בחקיקה זו.

אני בדעה שסיכום זה מכיל את התשובה לטענת הסניגור. " (ההדגשה שלנו).

ועוד נבקש לצטט מהאמור בספרו של מקסול, על פרשנות חוקים, מהדורה 12

בעמ' 225: -

"The rule against retrospective operation is a presumption only, and as such it may be overcome, not only by express words in the Act but also by circumstances sufficiently strong to displace it. And this, like the presumption itself, is in accord with the theoretical intention of Parliament for allowing the general inexpediency of retrospective legislation, it cannot be pronounced naturally or necessarily unjust. There may be occasions and circumstances involving the safety of the state, or even the conduct of individual subjects, the justice of which, prospective laws made for ordinary occasions and the usual exigencies of society for want of provision fail to meet, and in which the execution of the law as it stood at the time may involve practical public inconvenience and wrong".

חשומת לב הוועדה מופנית גם למאמר של המשפטן הבין-לאומי קיקנביק: -

"הגנת זכויות קנויות במשפט הבין-לאומי" אשר פורסם בשנתון הבריטי למשפט
בינלאומי, כרך 17, עמ' 1, שם נאמר ע"י המחבר המלומד לענין העקרון של
השמירה על זכויות קנויות ויחסו של עקרון זה ל"עקרון" הרטרואקטיביות,

(בעמ' 3): -

1

2

(a) The first part of the report is a general
survey of the situation in the country
at the present time. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(b) The second part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(c) The third part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(d) The fourth part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(e) The fifth part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

The report is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(f) The sixth part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(g) The seventh part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(h) The eighth part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(i) The ninth part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

(j) The tenth part of the report is a
detailed study of the present situation
in the country. It is a very
interesting and informative study
of the present situation in the
country.

"The purport of the principle differs according as it has reference to the lawgiver or to the judge. The lawgiver should not enact retroactive laws. This is not, however, a rule of positive law, but a principle of legislation. It is without sanction. A law is valid and binding although retroactive, and individuals suffering damage through such a law would have no legal claim against the state. For the judge, however, the principle constitutes an obligatory rule of interpretation. The judge has so to interpret and apply new laws, even if their terms are indistinct as to this point, that no retroactive force be ascribed to them, no vested rights disturbed".
(ההרגשה שלנו).

15. אף דיני המלחמה אינם רואים כל פסול בחקיקה רטרואקטיבית הנעשית על ידי מפקד צבאי בשטח מוחזק, כל עוד אין מדובר בחקיקת עונשין כפי שיובהר להלן. סעיף 65 לאמנת ג'נבה הרביעית בדבר הגנת אזרחים בימי מלחמה קובע כי הוראות דיני העונשין של כוח הכיבוש לא יהיו בעלות כוח רטרואקטיבי. מהי משמעותו של המונח "דיני עונשין"? לענין זה אומר פיקטה בספרו פירוש לאמנת ג'נבה הרביעית בעמוד 335: -

"The words 'penal laws' mean all legal provisions in connection with the repression of offences: the penal code and rules of procedure proper, subsidiary penal laws, laws in the strict sense of the term, decrees, orders, the penal clauses of administrative regulations, penal clauses of financial laws, etc. ..."

מכאן עולה בעליל כי צו מס' 385 הבא למנוע דיון כחובענה של תושבי האזור שנפגעו עקב פעולות צה"ל באזורי לחימה שבוצעו מתוך צורך צבאי, אינו יכול בשום אופן להחשב כחקיקת עונשין. מהאיסור על חקיקת עונשית רטרואקטיבית, ניתן ללמוד כי מבחינת דיני המלחמה אין מניעה לתחיקת רטרואקטיבית שענינה אינו דיני עונשין.

ג. וועדת העררים לא תראה לבדוק את האישור שניתן ע"י מפקד האזור.

16. כאמור, נאמר בסעיף 2 (2) לצו מס' 271 כפי שתוקן, כי העודה שניתנה ע"י מפקד האזור לצורך סעיף קטן (ג) תהווה הוכחה מכרעת לגבי האמור בה. זהו סעיף מהסוג הנקרא בחוק האנגלי: - "Conclusive Evidence Clause".

The purpose of the Bill is to provide a framework for the regulation of the financial services industry. It is intended to ensure that the industry operates in a fair and transparent manner, and to protect the interests of consumers. The Bill covers a wide range of activities, including the provision of financial products, the operation of financial institutions, and the regulation of market participants. It also sets out the powers of the regulatory authorities and the consequences of non-compliance with the law.

11. The Bill provides for the establishment of a new regulatory body, the Financial Services Authority, which will be responsible for the regulation and supervision of the financial services industry. This body will have the power to issue licenses, impose conditions on license holders, and take enforcement action where necessary. It will also be responsible for promoting and maintaining confidence in the financial system, and for protecting and enhancing the integrity of the financial markets.

The Bill also sets out the powers of the existing regulatory authorities, and provides for the transfer of certain functions to the new Authority. It also sets out the powers of the courts and the consequences of non-compliance with the law. The Bill is intended to provide a comprehensive framework for the regulation of the financial services industry, and to ensure that the industry operates in a fair and transparent manner, and to protect the interests of consumers.

12. The Bill provides for the establishment of a new regulatory body, the Financial Services Authority, which will be responsible for the regulation and supervision of the financial services industry. This body will have the power to issue licenses, impose conditions on license holders, and take enforcement action where necessary. It will also be responsible for promoting and maintaining confidence in the financial system, and for protecting and enhancing the integrity of the financial markets.

13. THE FINANCIAL SERVICES AUTHORITY

13. The Financial Services Authority shall be established as a body corporate, and shall have the power to do all such things as may be necessary for the purposes of the law. The Authority shall be responsible for the regulation and supervision of the financial services industry, and for promoting and maintaining confidence in the financial system, and for protecting and enhancing the integrity of the financial markets.

כלל גדול הוא במשפט הקונסטיטוציוני שכאשר המחוקק הראשי קובע כי צו או אקט מינהלי מסויים שנעשה ע"י רשות מינהלית יהיו סופיים או ישמשו ראייה מכרעת לתוכנו של הצו, די בכך כדי לשלול את סמכותו של בית-המשפט לבדוק כשרותו של המעשה המינהלי האמור או את תוכנו של הצו. בענין זה נפנה לאמור בספרו של Craies "על חוק חרות", מהדורה שישית, עמ' 312.

בהקשר זה ניתן להתייחס גם להוראת הסעיף (2)5 לפקודת הקרקעות

(רכישה לצרכי ציבור), 1943, המורה לאמור: -

"5. (2) פרסום ברשומות של הודעה לפי סעיף קטן (1) רואים אותו כראיה מכרעת ששר האוצר אישר כי המטרה שלשמה עומדים לרכוש את הקרקע, היא מטרה ציבורית".

לענין פרשנותו של סעיף זה קובעת פסיקתו העקיבה של בית-המשפט

העליון כי עצם פרסום ההודעה ע"י שר האוצר משמשת ראייה חותכת שהמטרה

שלשמה הופקעו המקרקעין הינה מטרה ציבורית ואין לבית-המשפט להרהר אחריה.

כפי שנאמר ע"י בית-המשפט העליון בבג"צ 30/55, ט' פד"י 1261, בעמ' 1264

מול האות ה':

"אמנם אין זה מתפקידנו לבחון, אם המטרה שלשמה נרכשו אדמות, הייתה מטרה ציבורית כמוכן החוק, אם לא הייתה מטרה כזאת; הרי לפי סעיף (2)5 לפקודה, עצם פרסום ההודעה משמשת ראייה חותכת שהמטרה אושרה כמטרה ציבורית, ואין להרהר אחריה. אבל רשאי גם רשאי בית-המשפט לחקור אם בחירת הקרקעות, שנרכשו לשם הגשמת המטרה, לא נעשתה מתוך שרירות לב."

ד. לעוררים לא היו זכויות מוקנות

17. בא כח העוררים טוען כי הצו המתקן מס' 385 פוגע בזכויות מוקנות של העוררים.

באי-כח המשיב טוענים כי כחו של המפקד, בהיותו הרשות המחוקקת העליונה באזור, לעשות דבר חקיקה רטרואקטיבי אינו מוגבל בדרך כלשהי אף אם תוצאתו גורמת לשלילת זכויות מוקנות.

18. זאת ועוד: צו מס' 385 לא בא לשלול מהעוררים כל זכות ממשית. כל מטרתו של צו מס' 385 הייתה ליתן ביטוי מפורש בתחיקת בטחון לכללי המשפט הבינלאומי הפומבי לפיהם לא הייתה כלל לעוררים זכות לפצוי על הנזק נשוא החובענות.

11. The first part of the document is a list of names and titles, including the names of the members of the committee and the names of the organizations they represent. The list is organized in a table-like format with columns for names and titles.

The second part of the document is a list of names and titles, including the names of the members of the committee and the names of the organizations they represent.

12. The third part of the document is a list of names and titles, including the names of the members of the committee and the names of the organizations they represent.

13. The fourth part of the document is a list of names and titles, including the names of the members of the committee and the names of the organizations they represent.

The fifth part of the document is a list of names and titles, including the names of the members of the committee and the names of the organizations they represent.

Section 5: List of names and titles

14. The sixth part of the document is a list of names and titles, including the names of the members of the committee and the names of the organizations they represent.

15. The seventh part of the document is a list of names and titles, including the names of the members of the committee and the names of the organizations they represent.

19. השאלה אם הצבא היה מוסמך לתפוס רכוש, למנוע את השימוש בו או להרסו ואם הייתה לעוררים זכות לקבל פיצוי בשל הנזק שנגרם להם לפי טענותיהם, צריכה להחתך בהתאם לדיני המלחמה. אין לדון בענין זה במונחים של זכויות הפרט לפיצוי בשל פגיעה בזכות קניינית כפי שהן קיימות בעתות שלום. כפי שנאמר ע"י שוורצנברגר בספרו:

International Law Vol. II, The Law of Armed Conflict, p. 171:

"בעוד אשר שלילת רכוש והפקעה, שתיהן צורות חוקיות ובלתי חוקיות של פגיעה בזכות הקניין של זרים תוך הפעלת כוח השיפוט הטריטוריאלי, האופי החוקי והבלתי חוקי של הפקעת רכוש בשטח כבוש של האויב נקבע באופן בלעדי מתוך תחומם של דיני המלחמה..."

20. מתקנה 23(g) לתקנות האג המהוות נספח לאמנת האג מס' 4 משנת 1907 ניתן ללמוד באילו נסיבות מותרת פגיעה ברכוש הפרט באזור לחימה. תקנה זו מורה לאמור:

"Besides the prohibitions provided by special Conventions, it is especially forbidden - (g) To destroy or seize the enemy's property, unless such destruction or seizure be imperatively demanded by the necessities of war."

גם תקנה זו מכירה איפוא בזכות לתפוס ולהשמיר רכוש האויב כאשר צורך צבאי מחייב את הדבר באורח אימפרטיבי.

ביחד עם סעיף 23(g) יש לקרוא את הוראות הסעיף 53 לאמנת ג'נבה הרביעית האומר: -

"Any destruction by the Occupying Power of real or personal property belonging individually or collectively to private persons, or to the State, or to other public authorities, or to social or co-operative organizations, is prohibited, except where such destruction is rendered absolutely necessary by military operations".

לענין פרשנותו של סעיף 53 הנ"ל ויחסו לתקנה (g)23 לחקנות האג נפנה

לאמור בשוורצנברגר, שם בעמ' 257: -

"This Article is intended to apply only to occupied territories. It is but declaratory of the law as it stood before Geneva Convention IV. Destruction of individual property in occupied territory for purposes of restoring or maintaining public order is permissible.

A fortiori, this must be so when, as for instance in the case of a local rebellion or in operations against partisans, military operations in occupied territories become necessary.

It is also possible to arrive at the same conclusion by the analogous application of Article 23(g) of the Hague Regulations". (ההדגשה שלנו)

מכאן, שבמיוחד כאשר המדובר הוא בפעולות נגד כוחות בלתי סדירים המחייבות

פעולות צבאיות בשטח כבוש מותרת השמדה רכוש הפרט לשם שמירת הסדר

הציבורי או לשם החזרתו על כנו. הפעולות האמורות, שיש בהן פגיעה ברכוש,

מותרות אף לצורך חיזוק עמדות או מניעת יתרון לאויב. על כך נאמר בספרם של

אופנהיים-לאוטרפכט, משפט בין-לאומי כרך 2 מהדורה 7 עמ' 413 סעיף 150: -

"150. All destruction of, and damage to, enemy property for the purpose of offence and defence is necessary destruction and damage, and therefore lawful, whether it be on the battlefield during battle, or in preparation for battle or siege. To strengthen a defensive position, a house may be destroyed or damaged. To cover the retreat of an army, a village on the battlefield may be fired. The district around a fortress held by an enemy may be razed, and, therefore, all private and public buildings, and all vegetation may be destroyed, and all bridges blown up within certain area. If a farm, a village or even a town is not to be abandoned, but prepared for defence, it may be necessary to damage in many ways, or entirely destroy, private and public property. Further, if and where bombardment is lawful, all destruction of property involved in it becomes likewise lawful. When a belligerent force obtains possession of an enemy factory which makes ammunition or supplied provisions for the enemy troops, if it is not certain that it can hold it against an attack, it may at least destroy the plant,

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

if not the buildings. Or if a force occupies an enemy fortress, it may raze the fortifications. Even a force entrenching itself on a battlefield may be obliged to resort to the destruction of many kinds of property.

Be that as it may, in every case destruction must be 'imperatively demanded by the necessities of war', and must not merely be the outcome of a spirit of plunder or revenge..."

British Manual Of Military Law (3rd ed.) - ה - כן נאמר בחלק השלישי של
באשר לשימוש ברכוש עקב צורך צבאי: -

"592. The temporary use of land or buildings for the needs of the army is justified, even though such use may impair its value. On the one hand, privately owned land and buildings may be used for military movements, quartering, and the construction of defence positions. On the other hand, the inhabitants may be compelled to accomodate troops and sick and wounded in their houses. Buildings may be used for purposes of observation, reconnaissance, cover, defence, etc., and, if necessary, houses fences and woods may be demolished, cut down, or removed to clear a field of fire or to provide material for bridges, fuel, etc., imperatively needed by the occupying army."

.21 הפגיעה ברכוש מותרת כאמור כאשר לדעת מפקד הכח הצבאי יש צורך בכך.

המונח "צורך צבאי" הוא מונח רחב כפי שנאמר ע"י בית-הדין הצבאי האמריקאי

In Re Flick And Others, בנרמניה בענין של
Annual Digest and Reports of Public International Law
Cases, 1947, p. 266, 270.

"צורך צבאי הוא מונח רחב. פרשנותו
כרוכה בהפעלת שיקול דעת מסויים."

Pictet בספרו לפירוש אמנת ג'נבה הרביעית, אומר, בעמ' 302: -

"The prohibition of destruction of property situated in occupied territory is subject to an important reservation: it does not apply in cases "where such destruction is rendered absolutely necessary by military operations". The occupying forces may therefore undertake the total or partial destruction of certain private or public property in the occupied territory when imperative military requirements so demand.

Furthermore, it will be for the Occupying Power to judge the importance of such military requirements. It is therefore to be feared that bad faith in the application of the reservation may render the proposed safeguard valueless; for unscrupulous recourse to the clause concerning military necessity would allow the Occupying Power to circumvent the prohibition set forth in the Convention. The Occupying Power must therefore try to interpret the clause in a reasonable manner; whenever it is felt essential to resort to destruction, the occupying authorities must try to keep a sense of proportion in comparing the military advantaged to be gained with the damage done".

(ההרגשה שלנו)

עיננו הרואות כי נקבע במפורש שהכוח הצבאי רשאי להרוס רכוש כאשר צורך צבאי מחייב זאת, וקיומו של הצורך הצבאי ייקבע על ידי הכוח הצבאי עצמו.

השמדת רכוש באזור לחימה מתוך צורך צבאי איננה גוררת אחריה כל חובה מצד .22

הכוח הלוחם שגרם את הנזק לשלם פיצוי לניזוק. הוא הדין כאשר זכויותיו של בעל הרכוש נפגעות בדרך אחרת עקב שמוש ברכוש למטרות הצבא. כפי שנאמר

ע"י שוורצנברגר, (שם בעמ' 293 - 292): -

"Seizure in combat area is a right of user of the property in question to any extent, including destruction, that the necessities of war may make advisable. Whether the property is destroyed or can be restored, no duty of compensation arises."

(ההרגשה שלנו)

Von Glahn בספרו The Occupation of Enemy Territory אומר (בעמ' 227):

"... If a real emergency forces an occupant to destroy public or private property, the injured party possesses no legal right to claim compensation either from the occupant or from its own legitimate sovereign (the same holds true in the case of destruction through direct military action during hostilities), although the latter quite commonly pays at least a part of the damage or loss after the end of the war as a gesture recognizing the suffering and losses of the affected party".

(ההרגשה שלנו)

אופנהיים- לאוטרפנט אומרים בספרם (שם בעמ' 403) -

"140. Immovable private enemy property may under no circumstances or conditions be appropriated by an invading belligerent. Should he confiscate and sell private land or buildings, the buyer would acquire

no right whatever to the property. Article 46 of the Hague Regulations expressly enacts that 'private property may not be confiscated'. But confiscation differs from the temporary use of private land and buildings for all kinds of purposes demanded by the necessities of war. What has been said above with regard to utilisation of public buildings applies equally to private buildings. If necessary, they may be converted into hospitals, barracks, and stables without compensation for the proprietors, and they may also be converted into fortifications".

(ההרגשה שלנו)

- :283 אומר בעמ' The Modern War of Land Warfare בספרו Greenspan

"The imperative necessities of military operations justify the use or damage of enemy private property, real or personal, and neither rent for its use nor compensation for its damage may be claimed".

וכן בעמ' :295 -

"Yet, private real estate may be used temporarily for purposes demanded by the necessities of war, even though the property is damaged by such use and its value lessened. - - - - - and again it must be observed that neither rent for the use nor compensation for the damage may be claimed by the owners, although, where possible, a note of the use or damage should be kept, or given to the owner, to provide evidence in support of a claim for compensation by the owner at the close of hostilities in the event of funds being made available for that purpose".

- :593 קובע בסעיף British Manual of Military Law ה-א

"593. The owner of property may claim neither rent for its use nor compensation for damage caused by the necessities of war. If time allows, however, a note of the use or damage should be kept, or given to the owner, so that in the event of funds being provided by either belligerent at the close of hostilities to compensate the inhabitants, there may be evidence to assist the assessors."

(ההרגשה שלנו)

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...

כן נפנה את תשומת הלב לאמור בספרו של שוורצנברגר (שם בעמודים 130-131) מקום שם מתייחס המחבר המלומד ל-Shattuck Claim בין מקסיקו לבין ארצות הברית אשר בו נקבע העקרון כי תובע שניזוק עקב פגיעה בלתי נמנעת הנובעת ממצב המלחמה ואינה נובעת מהשמדה זדונית ע"י השלטונות אינו זכאי לפיצוי.

23. דיני המלחמה לא הקנו לעוררים כל זכות לקבלת פיצוי כלשהו בגין הנזק שנגרם להם, ממילא צו מס' 385 לא שלל מהעוררים כל זכות של ממש.

אשר על כן, על פי סעיף 2(ג) לצו בדבר תובענות (יהודה והשומרון) (מס' 271), תשכ"ח-1968, כפי שתוקן בצו בדבר תובענות (תיקון מס' 3) (יהודה והשומרון) (מס' 385), תש"ל-1970, על וועדת העררים להחליט כי אין בסמכותה להזקק לעררים ועליה לדחותם על הסף.

סרן ד"ר גבריאל קלינג

סרן עלי נתן

בא-כוח המשיב

1947

...

...

...

...

...

...

...

...

1431/1

דובר צה"ל / 28.8.70

דאד נכנס
משרד המשפטים
ח' אלול תש"ל - 9.70
לשבת חשו

פנימי

הפרות אמנת ג'נבה ע"י מדינות ערב
ביחסן לשבויי ישראלים

(נכון ליום 28 אב' 70)

כללי

1. 16 ישראלים נמצאים בשבי בארצות ערב: 13 אנשי צבא ו-3 אזרחים.
2. מבין השבויים: 12 מוחזקים בידי המצרים, 3 בידי הסורים ו-1 שנחטף ונשבה ע"י מחבלים מוחזק כנראה בירדן.
3. ראה נספח א' - רשימה שמית של השבויים ופרטים נוספים.
4. בידינו 117 שבויים, חיילים בצבאות ערב עפ"י החלוקה הבאה:
 - א. 69 שבויים מצריים:
 - (1) 4 נשבו בעת הפשיטה על המכ"ם ב-26 דצמבר 69.
 - (2) 62 נשבו בעת הפשיטה על האי שדואן ב-22 ינואר 70.
 - (3) 3 נשבו בסיני ב-9 פברואר 70.
 - ב. 38 שבויים סורים:
 - (1) 1 נשבה בעת התקלות עם כוחותינו ב-27 מאי 70.
 - (2) 37 נשבו בעת פעולת כוחותינו ב-26 יוני 70.
- ג. 10 שבויים לבנונים:
 - 10 חיילים לבנונים נותרו מבין השבויים לאחר הפשיטה על הכפר כלא ב-2 ינואר 70. השבויים האזרחיים שוחררו ע"י ישראל והוחזרו ללבנון.

הבעיה

5. מצרים וסוריה, עימן באנו במגע כאמצעות הצלב האדום, במטרה להביא לחילופי שבויים, טרבו להענות להצעותינו. לבנון - משטחה חדרו המחבלים שחטפו ושבו את האזרח שמואל דוזנווסר, ואשר את שבוייה אגן מחזקים כדי להביא לשחרורו, לא הסדירה חילופים של חייליה תמורת דוזנווסר.
6. מסמך זה בא להציג את הנושא ולהנחות על קץ פעולה בהסברה בנושא זה.

אמנת ג'נבה - הבחינה המשפטית

7. אמנת ג'נבה השלישית מ-12 אבג' 1949 דנה במעמדם של שבויי מלחמה וקובעת את זכויותיהם וחובותיהם בהיותם בשבי.

8. כללי

להלן היקודות העיקריות באמנה ביחס לטיפול בשבויי מלחמה:

- א. לעולם יש לנהוג בשבויי מלחמה מנהג אנוש. כל מעשה או מחדל בלתי חוקיים מצד המעצמה העוצרת הגורמים למיתתו של שבוי מלחמה הנתון בשמירתה או מסכנים את בריאותו של השבוי, אסורים.
- ב. אסור להטיל מום גופני או לשעבדו לניסויים רפואיים או מדעיים שאינם מוצדקים מבחינת הטיפול הרפואי. (סעיף 13)
- ג. שבויי מלחמה זכאים בכל הנסיבות ליחס של דרך ארץ לגופם או לכבודם. (סעיף 14)
- ד. אין לשעבד שבויי מלחמה לשום עינוי גופני או רוחני או לכל צורת כפייה אחרת על מנת להוציא ממנו ידיעות כל שהם. שבויי מלחמה המסרבים לענות אסור להפחידם, להעליבם או להפקידם ליחס בלתי נעים או ליחס מזיק כלשהו. (סעיף 17)
- ה. יש להעביר את שבויי המלחמה, בהקדם האפשרי לאחר שנשבו, למחנות במקום המרוחק האזור הקרובות. (סעיף 19)
- ו. שבויים שמצבם הרפואי מצריך טפול מיוחד, נתוח או השגחה בבית חולים, חובה לאספזם ביחידה רפואית צבאית או אזרחית שבה יוכלו לקבל את הטיפול הדרוש. (סעיף 30)

9. ביקור נציגי הצלב האדום אצל השבויים

- א. סעיף 10 לאמנה קובע כי המעצמה העוצרת תבקש מאירגון הומניטרי (בהעדר מעצמה מגינה בדומה למצב אצלנו) כגון הוועד הבינלאומי של הצלב האדום שיטול על עצמו את התפקידים ההומניטריים המבוצעים על ידי מעצמה מגינה בהתאם לאמנה. הסעיף האמור קובע כי המעצמה העוצרת "תקבל תוך כפיפות להוראות הסעיף הזה, את הצעתו של אירגון כזה להגיש את שרותיו". סעיף זה מטיל איפוא חובה על המעצמה העוצרת להענות לפניית האירגון ההומניטרי (קריא הוועד הבינלאומי של הצלב האדום) להגיש את שרותיו.
- ב. סעיף 126 לאמנה קובע כי לנציגיהם או שליחיהם של המעצמות המגינות תהיה הרשות ללכת לכל המקומות בהם נמצאים שבויי מלחמה ביחוד למקומות המעצר, מאסר ועבודה, ותהיה להם גישה לכל הבנינים בהם מצויים שבויי מלחמה. סעיף זה קובע גם כי הנציגים האמורים יוכלו לשוחח עם השבויים

ובפרט עם נציגי השבויים שלא במעמד עדים, אם באופן אישי ואם באמצעות מתורגמן לא תהיה שום הגבלה על אורך זמנם ושעור חטיפותם של ביקורים אלה. האמנה מסייגת את האמור לעיל אך זרק מטעמים הכרוכים בצוק צבאי, אולם גם אז כאמצעי יוצא מן הכלל וארעי בלבד.

יצוין כי הסעיף האמור קובע מפורשות כי שליחי הועד הבינלאומי של הצלב האדום יהנו אף מהזכויות המיוחדות שנזכרו לעיל המוענות לנציג ושליחי המעצמה המגינה.

10. חובת החזרת שבויים

א. סעיף 109 לאמנה קובע כי בעלי הסכסוך יהיו חייבים להשיב למולדתם שבויי מלחמה שנפצעו או חלו במידה חמורה, בהתאם לפרוט המופיע בפסקה הראשונה של סעיף 110.

ב. סעיף 110 קובע כי השבויים הנאים יוחזרו במישרין למולדתם:

(1) פצועים וחולים ללא מרפא, שנראה בהם שכושרם השכלי או הגופני ירד במידה חמורה.

(2) פצועים וחולים שלפי דעת הרופאים אינם מסוגלים לשוב ולהבריא תוך שנה אחת, שמצבם מחייב טיפול ושנראה שכושרם השכלי או הגופני ירד במידה חמורה.

(3) פצועים וחולים שהחלימו, אלא שנראה בהם שכושרם השכלי או הגופני ירד במידה חמורה להמיד.

ג. סעיף 109 לאמנה קובע עוד כי כל זמן שיהיו פעולות איבה קיימות, ישתדלו בעלי הסכסוך, תוך שתוף עם המעצמות הניטרליות הנוגעות בצבר להתקין סדורים על מנת לאשפז בארצות ניטרליות את שבויי המלחמה החולים והפצועים הנזכרים בפסקה השניה של סעיף 110.

ד. הפסקה השניה של סעיף 110 מפרטת כדלקמן:

(1) פצועים וחולים שיש לצפות להחלמתם תוך שנה אחת מתאריך הפצעם או מחלתם, אם הטפול בהם בארץ ניטרלית יגדיל את הסיכויים להחלמה ודאית יותר ומהירה יותר.

(2) שבויי מלחמה שלפי דעת הרופאים נשקפת סכנה חמורה לבריאותם השכלית או הגופנית אם יוסיפו להשאר בשבי, ואשר אשפוזם בארץ ניטרלית עשוי להסיר מעליהם סכנה זו.

11. זכות ההתקשרות עם העולם החצוין

א. אמנת ג'נבה קובעת שתנתן אפשרות להתכתבות בין השבויים לבין קרוביהם וחבריהם (סעיף 71). התכתבות כזאת תאפשר להם להיות בקשר עם הוריהם וקרובים אחרים.

- ב. התכתבותו של השבוי מתחילה בכך שהוא מורשה לשלוח שתי גלויות שבִּי, אחת מהן לשאר בשרו הקרוב ביותר, מיד עם נפילתו בשבי ולא יאוחר משבוע אחד לאחר הגיעו למחנה או לבי"ח. בנוסף לשתי גלויות השבי הנזכרות, רשאי השבוי לכתוב לפחות שני מכתבים ו-4 גלויות לחודש. (סעיף 71).
- ג. לשבויים יותר לשלוח מברקים בתשלום במקרה שלא שמעו מקרוביהם במשך זמן רב או כאשר יש משום דחיפות המחייבת לשלוח מברק. (סעיף 71)
- ד. בנוסף לזכות ההתכתבות הנ"ל רשאים שבוייה לקבל חבילות אישיות או משלוחים קולקטיביים כדי לספק את צרכיהם. חבילות כאלה יכולות לכלול: מצרכי מזון, בגדים, תרופות, תמישי קדושה, הפצי חנוך ובדור לרכות ספרים, ציוד מדעי, שאלוני בחינות, כלי נגינה, צרכי ספורט וכל חומר אחר היכול לאפשר לשבוי עסוק בלימודים או בפעולה תרבותית.
- ה. המעצמה העוצרת חייבת לתת את כל ההקלות הדרושות להובלת המכתבים, הגלויות והחבילות.

12. יצוין כי באמנה קיימת הוראה מפורשת המחייבת החזרת כלל השבויים עם הפסקת פעולות האיבה הפעילות "Cessation of active hostilities"

הטיפול בשבויינו

13. שבויים במצרים

- א. בקורים של שבויינו ע"י נציגי הצלב האדום הם בדרך כלל מאוחרים מאוד או לאחרונה כלל לא.
- ב. מאת השבויים הבאים לא נתקבלו עד עכשיו לא גלויות שבוי ואף לא מכתב כלשהו - דוד לוי, אחיקר אייל, יצחק פיר, רמי הרפז, עמוס זמיר, עמוס לויטוב, מנחם עיני.
- ג. מאז נפילתם בשבי, לא התירו המצרים לנציגי הצלב האדום לבקר אצל השבויים הבאים - דוד לוי, אייל אחיקר, רמי ארפז ומנחם עיני.
- ד. ידיעות על מצב בריאותם של השבויים, באם כבר מגיעות אינן מדויקות; לדוגמה, הגיפת ידיעה ראשונה שהשבויים משה גוללווסר ויגאל שוחט פצועים קל ולאחר יומיים קבלנו הודעה שמשה גוללווסר מת מהצירת פעולת הלב, ומצבו של יגאל שוחט קשה. גם במקרה שישנן ידיעות ששבוי במצב קשה או אפילו אנוש, אין אפשרות לקבל כל ידיעות נוספות לגביו.
- ה. אין תשובה ואין הענות לדרישות שלנו ושל הצלב האדום להחזרת שבויים שהם פצועים קשה, למרות שאנו מתחייבים לכסות את כל ההוצאות הקשורות בהעברה ע"י מטוס מיוחד ובלווי של רופא מטעם הצלב האדום.

1. רב השבויים מוחזקים בתנאי בידוד וריחוק מחבריהם, בניגוד לאמנת ג' נבה.
2. אין תשובה ואין הענות להצעותינו ההולכות ונשנות להחלפת שבויינו. לראשונה הצענו החלפה ב-28 דצמ' 69.

14: שבויים בסוריה

- א. הסורים מסרבים לאפשר ביקורים של נציגי הצלב האדום.
- ב. המכתבים הראשונים התקבלו רק אחרי תקופה של שבועות מספר. גם הסורים אינם נענים להצעותינו להחלפה כוללת.

15: לאחר חדוש הפסקת האש

- א. מאז כניסת הפסקת האש לתוקפה התירו המצרים לנציגי הצלב האדום לבקר בפעם הראשונה את שבויינו אלה:
 - (1) יצחק פיר ביום 23 אבג' 70.
 - (2) עמוס זמיר ביום 24 אבג' 70.
 - (3) עמוס לביטוב ביום 25 אבג' 70.
- ב. הטייס יואל שוחט שהיה פצוע במצב קשה, הוחזר לישראל ביום 15 אבג' 70.
- ג. הסורים התירו לנציגי הצלב האדום לבקר את 3 שבויינו בפעם הראשונה ביום 18 אבג' 70, היינו 4 ימים לאחר שעצרנו את 2 אנשי הבטחון האלג'יריים שעברו ב- נ"ח לוד.

קוי הסברה

16. המטרה בפעולת ההסברה היא להעמיד את דעת הקהל על העובדות ולהוקיע את מצרים (בעיקר) ואת סוריה על התנהגות לא הומנית כלפי השבויים שלנו. ועל היותן מפרות את אמנת ג' נבה בכך:
 - א. שאין הן מאפשרות לנציגי הצלב האדום לבקר את השבויים.
 - ב. אין הן מאפשרות להעביר דואר וחבילות אל השבויים ומהם.
 - ג. אין הן מאפשרות להם להתקשר עם העולם החיצון.
 - ד. אין הן מקיימות הסעיפים הנוגעים לספול בפצועים, ולאפשר לפצועים ספול רפואי טוב יותר ולהחזיר הפצועים קשה לארץ.
17. אין אנחנו מתייחסים להסברה לענין חילופי השבויים כהפרת האמנה (הדבר נתון לפרושים) פרט לעצם העובדה שהוצעו חילופים ואלה לא נענו, וכן להתייחסותו של נאצר לנושא זה בעת שהשיב לשאלות דברי הועידה הלאומית של אס"ע, בקהיר ב-24 יולי 70, כלהלן:

"ברצוני לומר כבר עתה, שאין בכונתינו להחזיר טייסים לישראל.
בעבר החזרנו להם 2 טייסים תמורת טייס מצרי שהיה שבוי אצלם ו-2
טייסים סוריים שנחתו אצלם בטעות בשדה העופה ישראלי והוחזקו מאז
בידם. האמת, לדעתי, היא שערך השמדת מטוסי הפאנטום אינו כה גדול
כמו שביית טייסיהם, ולכן אנו לא נחזיר את הטייסים הישראליים ואף
לא את השבויים הישראליים לישראל. אם כי, אנו נתיחס אליהם בהתאם
לאמנת ו'נבה (מאפשרים לאנשי הצלב האדום לבקר אצלם)".

הערה :- כאמור בניר זה - אין זאת אמת שמתיחסים אל שבויינו בהתאם לאמנת
ו'נבה, גם אם לא נתיחס אל ענין החזרת/החלפת השבויים.

18. לעומת זאת יש לציין שנציגי הצלב האדום מבקרים אצל שבויי מדינות ערב הנמצאים
בישראל, סמוך למועד נפילתם בשבי. נציגי ארגון הצלב האדום בישראל מבקרים
באופן סדיר אצל השבויים הערביים בהתאם לפניות הארגון.
כן רשאים שבויי מדינות ערב לשלוח ולקבל מכתבים וגלויות.

19. ישראל התלוננה לא אחת בעבר בפני הצלב האדום הבינלאומי על הפרות חמורות
של האמנה ע"י המצרים וכן ע"י טורקיה, הנוגעת אף היא בשבויי מלחמה תוך
התעלמות גמורה מהוראות האמנה ומתכונה.
ב-24 אבג' 70 הגישה ישראל למנג'ון הפיקוח על הפסקת האש בירושלים תלונה
בענין הפרת חמורה של הסכם הפסקת האש ע"י מצרים.
התלונה עוסקת בטיפול בשבויי מלחמה ישראלים שבידי מצרים ומתבססת על
סעיף 4 להסכם הפסקת האש עם מצרים. לפי סעיף זה התחייבו הצדדים לכבד
את הוראות אמנת ו'נבה משנת 1949 הנוגעת לטיפול בשבויי מלחמה ולקבל את
סיוע הצלב האדום הבינלאומי בביצוע ההתחייבות הנובעות מן האמנה.
יודגש כי בפעולה זו של הפרת הסכם הפסקת האש בענין הטיפול בשבויים, מפרה
מצרים התחייבות כפולה, הן של הסכם הפסקת האש והן של התחייבות הנובעות
מהיותה צד לאמנת ו'נבה.

רשימת השבויים במצרים / סוריה

נתונים על הפרת אמנת ג'נבה

מס' סד'	שם ומשפחה	חיל	תאריך נפילה בשבי	הפרות האמנה ימים ללא ביקור	משלוח גלויה/מכתב
<u>מצרים</u>					
1	דן אבידן	חי"ר	14 דצמ' 69	לאחר 48 ימים	מכתבים - מתקבלים
2	אבינועם קלדס	ח"א	9 פבר' 70	לאחר 48 ימים	" -
3	מרדכי כהן	עובד שקט	11 פבר' 70	לאחר 46 ימים	" -
4	מרדכי גבלאל	עובד שקט	11 פבר' 70	לאחר 46 ימים	" -
5	דוד לוי	חי"ר	30 מאי 70	לא בקרו	לא נתקבלו גלויות שבו' או מכתב
6	יאיר דורי	חי"ר	30 מאי 70	אחרי 2 ימים	מכתבים - מתקבלים
7	אייל אחיקר	ח"א	30 יוני 70	לא בקרו	לא נתקבלו גלויות או מכתב
8	יצחק פיר	ח"א	30 יוני 70	לאחר 54 ימים	" -
9	רמי הרפז	ח"א	30 יוני 70	לא בקרו	" -
10	עמוס זמיר	ח"א	5 יולי 70	לאחר 50 יום	" -
11	עמוס לויטוב	ח"א	5 יולי	לאחר 51 יום	" -
12	מנחם עייני	ח"א	18 יולי 70	לא בקרו	" -
<u>סוריה</u>					
13	גדעון מגן	ח"א	2 אפר' 70	לאחר 138 ימים	לא נתקבלה גלויה שבו' (מכתב נתקבל באיחור)
14	פנחס נחמני	ח"א	2 אפר' 70	לאחר 138 ימים	" -
15	בועז איתן	ח"א	26 יוני 70	לאחר 53 ימים	" -
16	שמואל רוזנווסר		1 ינו' 70	בקרו	-